

MS.U.

226

A-B

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998

FILM: 1

Lista lucrărilor cerute pr. microfilmare
aprilie 1997.

- Ms. G. 408: Szőnyi Benjámin Tj Testamentomi Encek ... 108 p.
 Ms. U. 3: Nagyajtai Körmöczy János: Album Amicorum ... 184 p.
 Ms. U. 226/A-B: Loyola I.: Exercitia ... 200 p.
 Ms. U. 272: Molnár Gergely: Elementa ... 136 p.
 Ms. U. 518 B: Jelenések Körsi Csoma S. újáról p. 13-17
Ms. U. 730: Fekérvári Sámuel: Brevs in Studium Geographicum Institutio... 305 p.
 Ms. U. 983. Marosi: Nyelvészeti lapogatózások 158 p.
 Ms. U. 1179/V.: Nagyajtai Kovács István: Könyvészeti adatok ... 112 f.
 Ms. U. 1232/A Körmöczy János. A Jézus ... 31 p.
 Ms. U. 1232/D Kellgren: Prosaische Schriften ... f. 71--97
 Ms. U. 1641 Pálfi Márton Jegyzete a m. nyelvészeti köréből 29 p.
 Ms. U. 2156 Catalogul cartilor ... 59. f.
 Ms. U. 2191: Miscelaneu ... + scrisori din 1600 de Kornis Boldizsár --f. 2--8
 Ms. U. 1521: Brassai: A szók alakításáról ... 50 p.
~~Ms 943 Lambertine: Szatmárok asszony 1781~~

Ms. U. 331: János: Pólmélope
 159 p.

Rez. 226.

58.11.20

1176/AB

Catalogus Meditationum.

1. Ad rite facienda exercitia exhortatoria.
2. De bono Creationis.
3. De fine hominis immediato.
4. De fine mediato.
5. Repetitis priorum.
6. De usu Creaturarum.
7. De indifferentia circa res creatas.
8. De fine vocationis.
9. De lapsu Angelorum.
10. De lapsu Iusto-Tarentum.
11. De peccatis propriis.
12. De effectibus peccati mortalis.
13. Repetitis quorundam precedentium.
14. De peccati venialis gravitate.
15. De morte peccati stipendio.
16. De morte bona et mala.
17. De Iudicio p[ri]m[ar]i.
18. De tremendo Universali Iudicio.
19. Eiusdem Continuatio.
20. De poenis damnationis in inferno.
21. De purgatorio.
22. De Filio Troigo.
23. De Filii Troigi ad Patrem reversione.
24. De essentia.
25. De paucitate salvandorum.

162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

54. 11. 20

162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

- Catalogus Meditationum.
1. Ad rite faciendā exercitia exhortatoria.
  2. De bono Creationis.
  3. De fine hominis immediato.
  4. De fine mediato.
  5. Repetitio priorum.
  6. De usu Creaturarum.
  7. De indifferentia circa res creatas.
  8. De fine vocationis.
  9. De lapsu Angelorum.
  10. De lapsu Proto-Parentum.
  11. De peccatis propriis.
  12. De effectibus peccati mortalis.
  13. Repetitio quorū precedentium.
  14. De peccati venialis gravitate.
  15. De morte peccati stipendio.
  16. De morte bona et mala.
  17. De iudicio p̄li.
  18. De tremendo Universali iudicio.
  19. Eiusdem Continuatio.
  20. De poenis damnatorū in inferno.
  21. De purgatorio.
  22. De Filio Prodigio.
  23. De Filii prodigii ad Patrem reversione.
  24. De essentia.
  25. De voluntate salvandorum.

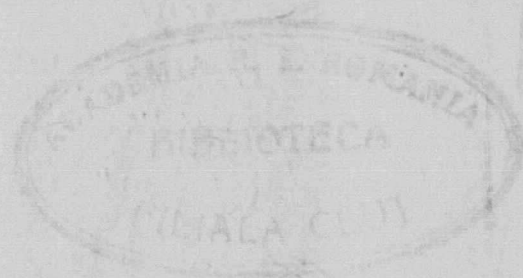

1772
+.
Proposita
Qua Divino Spiritu movente in sacris
exercitiis huius 3 hebdomadarum huius 8 dierum
in novitatu anno 1772 et 2. Concepta sunt.

1.
Firmissimum concipio propositum DEO meo Creatori
meo ex gratitudine ferventissime ad mortem usque perse-
verandi.

2.
Laborem omnem, ac industriam et totius vite conatum
eo dirigam, ut sibi praeferam DEO laudem, reverentiam, servi-
tutem, ultimum finem meum, salutem ipsi desideram con-
sequar.

3.
Occurrere ut mediis ad finem consequendum concessis
et rebus sanctis, quibus ad DEUM aspernam, utar.

Exercitia S. I. Nostri Ignatii B. hebdomadae
Hebdomada Prima

sen
Via purgativa
Meditatio I^{ma}

ad illa rite facienda preparatoria.

In primo puncto, considera vim, finem, et efficaciam horum
exercitiorum.

In secundo puncto: Inspice congruentiam tuam, et indaga,
quo animo sis in hoc sacra exercitia

In Tercio puncto. Expende motiva ad rite obunda hoc sacra
exercitia te incitantia.

In quarto puncto. vide media, quae te adjuvant ad ea
bene facienda.

Telsera. Ducam eam in solitudinem, et loquar ad cor eius.
os 2. 2. 14. v. illud: Nunc est tempus acceptabile, nunc dies
salutis 2 Corinth. 6. Scopus. Adens in te desiderium exalta
ut rite, et cum seria vita, maxime emendatione, virtutum im-
plantatione, ac cum Deo unione hanc Sexagesimam transigas.

Præl. 1. Imaginare Iesum mille angelorum militibus circum-
datum loquentem tibi in deserto: Ducam te in hanc sanctam
solitudinem: sacra nempe exercitia: tui loquar ad cor tuum,
probe qd mihi fili cor tuum.

Præl. 2. Dum hoc tibi Iesus dicentem consideras, offer te ei
totum dicens cum Propheta: Ecce ego Domine, quia vocasti
me: et rogaquam ardentissime, ut tibi ad cor loqui velit, illud
emollias, docendas, gratiasq; delin ac fructuose hanc exercitia
peragendi largiatur.

Punctum I^{um}. Expende finem, vim et efficaciam horum
exercitiorum. Finis horum exercitiorum est imitatio mo-
rum et vite, sexa deinceps ad Deum conversio: Nam quid
prodest, et quid solati in agone, in Iudicii die habebis,
si societatem ingressus es, si secularem cum Religiosa
vite mutasti, et defectibus plenus hanc, si vitam seculi-
tatem, antiquos mores non mutas, si virtutem non colas, in
eas in dies magis non proficias. Quid juvat Iudam fin-
se Iosueum, Iesu, et discipulum, et tamen misere fuisse pro-
lagum, quid juvat multos, qui in hoc loco sacra hoc
exercitia peragunt: d quia levi tantum manu, facili
cura tantum animo sua negotium tractant, mox in
defectu, inde in peccata venialia, tum mortalia, tandem
in periculis vocantem sancta exiderunt, et sic ad ollas et
caphas aegypti, ad quicquidias pascuorum redeunt, ubi
nam non et aeterna salute privati essent. Qui stat,
aliena pericula nos docent, videat, ne cadat, non cadet

autem, si hoc exercitia + debita cum applicatione et fervore
imprimeris. Vocatus es ad hunc finem, et tot electi enim
quantum illi, si admissi fuissent, hunc finem adlaborassent,
hac te confundent aliquando in die Iudicii. Considera vim
et efficaciam horum exercitiorum: in his salus animae in
his perseverantia in S. vocatione versatur. Si bene hoc obiteris,
bene de utroque speres: si perscrutatorie utrumque in periculum
conjeceris; noli mirari quod dixi; Mater enim Jovetas ad
utrumque in tuto collocandum providet dum hoc concedit.
Primo proponit tibi considerandas veritates aeternas, quae
si te non moverint, non converterentur, siquidem ad consulendi-
um utrumque non adduxerint, nec infernus te emendabit
et torquetur. Concedis tibi ad hoc tempus sufficientissimum
habet enim tres hebdomadas, quod nulla Religio sine dat,
nec quidem non suffragane, quibusdam plane necessariis
suis enim quibus habeat praeos affectus, et quo plus pecca-
vit, eo vehementiores, agamus, naturam vitiatam; ut hoc
reparemus, illi eradicemus, tempore longiori opus est, et plani-
ter crebrius ubi usque rigemus, est necesse. O quanta hoc
felicitas, si Deus hanc alii concederet, quid non agerent.
O Si damnatis multis praesentibus hoc Deus daret, nunquam eo
ubi torquentur, fors devenissent. Concedi tempus aptum,
opportunissimum, nec ulli exercitiis te occupas negotiis,
imo, quae te distrahere possent, remove ipsa, utque soli
spiritui reparando vacas, sollicite curat. Gratias age
itaque Deo pro hac Paterna in te providentia, et ut
ad obsequium obediens hoc sacra exercitia te excites, frequenter
cogita, inexcusabilem te omnino fore apud Deum, si in
hac vocatione et saluti aeternae non profueris an non enim
post hoc tibi concessa iure de te queri. Objicit Deus, ut olim
de duris Iudeis per Prophetam: Quid ultra potui videri
me facere, et non feci?
Punctum 2um. Inspice huius conscientiam tuam et indaga
quo animo sis in hoc sacra exercitia. Vide an non honore
aliquo percellaris, cum tam sancti hanc solitudinem ita da-
maverint, ut olim Hieronimus: O Beata inquit solitudo!
O sola beatitudo! in pariter exclamabit sub finem si ea
debite peregeris. 2do. Vide an firmum habes propositum
sacra hoc exercitia rite obsequi. Si quod absit, deesse sentis,
scito huius exercitii perscrutatorie peracti remanere satisfac-
tionem Deo, vocationi Proximo. Non satis facies Deo, qui
peculiaris sua providentia tibi hoc concedit, ut serio ad

eum convertaris, et in fidei fundaris; Non vocationi, ita-
=ter enim Jovetas vult te in his facere fundamentum ista
qua te verum Deum Jovetas exhibeas; nec spes ulla tui,
si hoc sacra exercitia perscrutatorie peragas; Non proximo,
hinc enim non tantum non proderis, et scandalum etiam sa-
piens depravari moribus occasionem dabis; et qui scit, quos
animos ab honestate aut infidelitate ad gremium Ecclesiae, quos
fideles a pessima vivendi consuetudine ad poenitentiam per
te aliquando, converterentur, si per sacra exercitia verum
te Deum Jovetas efficere conareris cum gratia Dei, quod animos
si tu modo in huius exercitii perscrutatorie peracti, obnam Jovetas
dian aeternum fore peribunt; Vah! Sanguinem enim
eorum de manu tua requiret Dominus.

Punctum 3um. Existens te saltem sequentia motiva 1ma
Excellentia horum exercitiorum, quod satis vel ex eo clucet,
quod illa tot Pontifices non modo approbaverint, laudibus et
=lebraverint, et infusis pro commendatione eorum indulgen-
tiis plenariis omnium peccatorum ipsa tunc obunibus
concesserint. 2do. Quod hoc S. P. Noster peculiari arte Dei
infinitum conscripserit. 3ro quod in illi negotium, negotiorum
maximum salutis nempe aeternae agamus. Deus tunc. quo
Iudicio Christiani Regum, Milites, filii saeculi pro fugacibus
mundi bonis laborant, quamvis perscrutatorie in casum
suos cecidisse sudores videant et nos pro bono aeterno
certi, modo, quantum in nobis est, non intermittamus, pro eo obli-
=vendo diligentiam omnem non adhibebimus. 4to Utilitas.
Indubium quippe est posse ista Sacramenta primum
bonum sacra hoc exercitia habere, sive ad praesentia de-
=lenda, sive ad futura praecavenda, et in virtute faciendum
progressum, unde non mirum, quod hoc jam omnes ordi-
=nes Religiosi, magna ex parte etiam Ecclesiastica, Episcopi
=copi quotiannis per octo vel decem dies peragant; nec
interito, cum et multi Sancti: ut S. Franciscus. Ray. Borgia
Carol. Borromeus. S. Theresia his conversionem suam et inhi-
=tum Sanctitatis debeant. Multi certe, quos nullus jam
concionum aut cohortationis a sceleribus abstraheret, si
hoc sacra exercitia a pessima vita se revocati, et ex
ipsis jam inferni faucibus erepti; in his certe maxime
=quid ex obedientia atque adeo Dei voluntate: huius de vultu
Dominus Deus per inspirationes Sanctas, per infinitas et
specialia lumina manifestare. 5ta Necessitas. Nullus est,
qui non habeat plures vel pauciores graves affectus, nullus

qui non habeat concupiscentiam minus v. plus ad peccatum sollicitantem, nullus, qui non plures v. pauciores sibi habuerit peccandi occasiones, qm Diabolus plus minusq. DEO permittente n. sit tentatus; ut igitur de peccata natura reparetur, ad versus tentationes et lapsus omnes praemunitur, an n. omni coram emendatum, ut hinc sacra exercitia beneficias? hinc certe solus tua eterna pendes, o qm in agone in eterno mortis articulo angelis, quod tempus tam oportuno, quo ad DEUM conversi poteris, abusus fueris.

Punctum 2um. Media 1a. Frequenter tibi in memoriam revoca, et serio imprimis materiam in meditatione proxima expressam, ut mentis magis imbutus veritatibus histeris, et ad res vanas et otiosas n. convertatur. 2a. Externa morum compositione, inde et sensus qm diligentissime custodi, cave ne in igitur solvatur, aut verbum non omnino necessarium proferas. Regem enim DEUS ad animam dissipatam loquitur, nec si loqueretur etiam, illa in-finitus epul. Audies. 3a. Cura, ut sit femina conjunctus, ne em tempus acceptabile, nunc sunt dies salutaris, et forte ultima hoc sit, quod facis exercitia. 4a. resolve te ad omnia quamcumq. ardua, quod ex divina inspiratione intellexeris, adimplenda. 5a. frequens visitatio S. mi, et auxilii ibidem Di-vini imploratio, et frequens visitatio graduum V. M. 6a. Fre-quens mentis ad DEUM per mentis jaculatorias elevatio, et conjunctio. Haec si negligas, et obis tantum sacra haec exerci-tia peragas, habes propecto quod memas, ne tibi dicat DEUS: Vocavi te, et non misisti me, ego quoq. in interitu tuo video. In colloquio. Gratias age DEO pro concesso beneficio horum exer-citiorum; offer te illi totum, pete gratiam et Sacramento M. V. Claude dicendo: Suscipe Dne: Anima mi; Subtuum praefidit.

Meditatio 2da de bono Creationis.

In puncto 1mo expendere verba testera:
In puncto 2do expendere bona beneficii huius, quod tibi praestit DEUS ex parte corporis.
In puncto 3to expendere bona beneficii huius, quod tibi praestit: h. DEUS ex parte animae, et vide qm gratus fueris.
In puncto 4to. Expendere beneficium conservationis.

Testera. Creatus est homo a DEO ita S. P. N. in auro exer-citiorum suorum libello. Scopus. Conabor visa tota gratia esse pro singulari hoc beneficio Creationis DEO Creatori meo.

Pre. 1a. Imaginare tibi videre te Creatorem DEUM formantem hominem. Et ancilla, et spiraculum vis, dñe agm ipsi inspirantem. Pre. 2a. Inclina te qm profundissime, ad omnis Creatorem tuum, gratias age, Simulq. gratiam pete, benefi-cium.

hoc tandem serio agnoscendi, ne forte porro etiam ingratum esse pergas.

Punctum 1um. Creare est ex nihilo producere aliquid, qd nec angeli, nec Archangeli, nec Cherubim, nec Seraphim, et solus DEUS potest produci et sic Creatus es a DEO ex ni-hilo pro millenis aliis; nihil cooperatus es. Nihil enim ex nihilo aliquid producere non potest. Nihil eras ante 20 30 annos, et si corpus specus, ex elementis, igne, aqua, terra et aere constas, quod ista elementa DEUS ex nihilo tibi eduxit. Quoad animam, hanc tibi inspiravit, quid itaq. sublevis? Quae quid fuit ante aliquot annos ille tuus intellectus, qm perspicacem et illuminatum quous, quid memoria, qm tibi tenacem et peracutam fingis? certe omnes crea-turae hinc tibi clamant, Ipse fecit nos, et n. ipsi nos. Ex ni-hilo factus es, si corpus consideres, quid hoc constet ex elementis, quod DEUS creavit, si animam, hanc tibi inspiravit, at cur? forte ideo, quia serventur te pro mil-lenis aliis tibi destinatum previdit, nequaquam. Sed Ta-les optime, DEUS cordis mei et omnia, confundor et exu-beo in conspectu tuo, imo previdisti ab aeterno multi-tudinem et gravitatem peccatorum meorum, previdisti innumeros alios populos, qui longe melius et ferventius tibi qm ego, si eos produxisses, servituri erant, illi tamen in suo nihilo relicti, me tibi totum rebellem creasti, agnos-co Patris misericordiarum me multi attesi dñe, quod sim quam soli infinite Omnipotentis, bonitatis et misericordis tuus, admittas tuam bonitatem et misericordiam, gratias tibi ago pro singulari hoc Creationis beneficio, nun quan-tal possum, agamus donec Vixero, moriar ante, qm tibi per peccatum ingratum sum.

Punctum 2um. Ut beneficium Creationis melius assequa-ris? considera, quantum boni a DEO in tui Creatione acci-peris ex parte corporis: Creati te DEUS n. coecum non mutum, surdum, monstrosus, ut alios multos, d. dedit corpori sensus integros, sanos, intellectum bene ordinat, silentii condiscendis idoneum, Memoriam, ut DEI tui, et beneficiorum memor viveres; voluntatem, ut h. divina subijeres, coelestia et divina spectares; Quomodo huius es? fueruntne tibi oculi, lingua et aures, gustus, odoratus, scalda ad coelum v. potius scopuli ad infernum? Etne ingens ingenii vi et intellectus perspicacia, ut veritates

creaturas generans? vitam virtutis et perfectionis Christianae
agnosceres? eidem constanter insistens? etne usus memoria
ut beneficiorum a Deo acceptorum, Dei ubique praesentis re-
cordari, conformare voluntatem tuam cum Divina
in adversis acque ac prosperis? Quomodo usus et sancta-
te corporis et viribus. Cogitasti a ne aliquando de his
quod hoc corporis bona a Deo tuo acceperis? ad hoc
illi gratias esse debebas; ah Creator omnium erubescis in
conspicu tuo, pro tot tantisque beneficiis non solum gratias
non fuisse, sed ingratus omnium, oblitus sum tui factoris
mei, esse, qui me genuisti, si peccata mea deliqui. Ac-
cepimus vitae beneficium ad usum te vix benefactoris tui
et donis corporis abusus sum in offensam Patris optimi,
O Caelitas! bonis corporis, ac si illa a me habem, gloriari
sum, et superbia elatus despecti alios, contempni, irrisi:
sed parce Caelitas mea Pater optime! quoniam tandem ag-
nosco, despector, a te Deo habeo omnia. Confirma Deum meum
hanc piam voluntatem meam, et da benigne gratiam, ne donis
corporis a te acceptis unquam in tui offensam abutax.
Punctum 3um. Considera tui quanta dona in tui Creatione
acceperis a Deo ex parte animae, dedit tibi Deus animam
non solum vegetativam cum herbis et arboribus, non solum
sensitivam, cum brutis, piscibus, et avibus; sed animam ratione
praeditam, cui addidit voluntatem liberam, memoriam,
intellectum tibi et angelis similem. Itaque in libro Genesis
Deus Pater ad Filium et Spiritum S. ait: Faciamus hominem
ad imaginem et similitudinem nostram; dando animam,
dedit tibi Spiritum non multo ab Angelis differentem. Unde
Psalmista: Ministi eum paulo minus ab Angelis; imo adeo
est nobilius in conspectu Dei tua anima, ut non dubitaveris
Deus illi in custodiam et obsequium ad iungere et angelum tu-
telarem. Confute jam consuetudinem tuam, quoniam gratias in
hactenus propter hoc Deo tuo fuisse; quid faciunt Caelitas
Patris fuisse, a quibus beneficium acceperunt? quid bruta
animalia? quid canes Domini fuisse, a quibus aluntur?
et quid in Creatori tuo? nonne hoc tibi munus inest? et
quid cura tibi fuit anima tua? nonne huic tot vulnera infe-
lit infligisti, quos peccata commisisti, nonne animam tuam
pulcherrimam Dei imaginem defectibus tuis sceleribus
hinc inde deformasti, et Deo, et angelis eius exosa
fecisti. Passionibus tuis, aspectibus, et inclinationibus tuis

maior veluti totidem fluctibus miserum in modum exagitasti.
Dedit tibi os sublime, coelum, heri, id est mentem celestium
rerum capacem in vobis post terrena, passionem tuam,
et inclinationes pessimas abisti, coelum, ipsumque conditorum
despectisti, et quantum aequal Creaturas accepisti a Deo benefi-
cium superas, tantum ingratitude tua illas visisti, despectas-
te hanc tuam ingratitudem dolo, moneo.

Punctum 4um. Considera adhuc in hac meditatione quod
Deus novum quasi Creationis beneficium tibi singulis
momentis confert, dum te cum donis corporis et ad conser-
vat: Quos si tecum creati, et in hunc mundum educti et
nati, non tamen inmensum conservati, a te lenta, et subita, casus
fortasse infelici morte post proximum peccatum commissum
sublati; te tamen ex infinita sua misericordia etiam post re-
petita saepe peccata rebellem sustinuit, et etiamnum
sustinet; corrigunt te suaviter per instinctus varios, Parentis
moderatum, superiorum admonitiones; dum peccares, dum
te aeternum damnare potuisset, indulget tibi tempus poeni-
tentiae, quod tua te praesent, adiuvit ut poenitentiam
ageres, donis te cum exares, invitavit ad se, cum per
peccatum ab eo longissime abesses, ut redires, reducentem
Patris et amplectens, et per poenitentiam in gratiam re-
stituit. Quae est meritis hanc singularem gratiam, hi-
tamen tunc conservacionem? et in singula momenta repetita
Creationem? Confute Consuetudinem, quid dicat, an non in-
gratitudo tua tanta sit, ut si illam pro merito, et ut
debet agnosceres, oculi tui flumina lacrymarum profunderent,
et cor tuum fortasse pro dolore disrumperet. Age itaque, ex-
te te ipsum, agnosce Deum in te bonitatem et misericordiam,
confundere ob peccata tua et ingratitude, dolo, et meliora
in futurum promitte, ne si porro etiam ingratus esse pro-
gas Deus infirmus filium vitae absumpat, conservacionem
tuam subtrahat, et te in nihilum personam alicui relinquit.
In Colloquio. Confiteamur omni cum submissione nos et
omnia nostra uni Deo, quibus benignitati, bonitati, et miseri-
cordiae debere, et nos hactenus multum ingratos cognovisse, de-
testemur evocatem nostram, doleamus, et in futurum
meliora spondeamus. Patris et Ave.

Meditatio 3^a De fine hominis Creationis immediato.

In puncto 1° expendit verba legere.

In puncto 2do vide quomodo finis huius satisfecit. qui gloriam Dei quassiveris?

In puncto 3° expendit motiva. In quarto media.

Tertio. Creatus est homo a Deo, ut eum laude, revereatur, eius servat. Solutio. Agnoscam cum gratia Dei mei finem melius, ad quoniam Creatus sum, et omnibus viribus conitax, ut hunc assequar. Præd. 1. Imaginare tibi ab Angelo custode dici: Fili mi non ad reges, sed ad laudem, gloriam, et servitium Dei et Creatoris. Præd. 2. Teclimen, ut finem, ad quoniam te creavit, agnoscas, cumque alie cordi imprimas, et gratiam, ut eo omnes cogitationes, verba, Opera dirigere possis, ut hunc satisfacias.

Punctum 1um. Docet nos S. I. per verba allata legere finem Creationis nostre immediatum: quem ut assequari, expendit de sequentia: Cum nullus sapiens sine proposito sibi fine aliquid agat, clementi quippe et insipientis est sine omni fine aliquid agere. Dicitur infinitis alioquin sapienter creando hominem finem hunc debueris, ad quoniam eundem creavit: quis vero ille? alius certe non est, nec esse potuit, quoniam quoniam restat legere S. I. expressis, ut nempe Deum solum laudet, revereatur, eius servat. Omnia enim propter semetipsum operantur. 1° Prov. 14. Omnes gentes creavit in laudem et gloriam suam. Deut. 10. Poterat hominem Deus non creare, sed creatum alium finem, quam se perficere non poterat. Ratio est, quia Deus utpote infinitus Sapiens non potest, nisi ob finem perfectissimum ob finem summum aliquid agere, clementior autem quam ipse, et gloria sua finis cogitari non potest: O quanta huius dignitas! quanta felicitas! Si enim filii Sauli, quod legi famulari et infervere possint, eius soli obsequia prestare debeant, summa tibi felicitati ducunt, quanta tibi o anima Religiosa debes ducere, quod soli Deo tibi ubique presenti servire obligat. Agnosce hunc finem tuum, quo nec Angeli sublimiores sunt, quia eundem quoniam huius habent. Age itaque Deo gratias immortales pro tam sublimi fine tibi prefato.

Punctum 2um. Vide in hoc, quomodo huius finis satisfecit. 2° id est, quomodo corde id est, cogitationibus et affectibus, verbis et operibus. Examina te et disquire si sensus, quomodo laudem et gloriam Dei quassiveris? quoniam reverentiam Creatori, modo laudem, quoniam laudem, quod obsequium opere exhibueris? dum ea foras appeniveris, quod gravi illius precepto si verba, dum singulas aut varias in operibus intentiones habueris?

Quassiveris in omnibus verbis et operibus tuis, ut delebas, qui gloriam, ut potius tuam? agnoscere hoc? o clementia! Si non agnoscis, o malitia, si contrarium tibi fecisti, o perversitas, o laudem soli Deo debitam infurari et ad reges. Quid es tu? homo miser, lacus stercoreum, et in laudem Deo debitam, tibi arrogare audes? Immo fors non fari erat laudem propriam querere, de et alios foras denigrare, supplantare, ut huius apud homines estimatio crearet: et hoc dolo, deprecare Deum tuum, meliora statuere, aut si innocenter, gratias age. Vide etiam circa opera, num ea propter Deum egeris, omiseris? et non potius propter respectum humanum, studio nempe placendi hominibus, aut metu diffidendi, aut aliud quodcumque vanum motum, forte etiam Dei propter te sub gravi peccato obligantia es transgressus? An si miser servivisti, certe non Deo, sed inimico eius et tuo, Diabolo nempe. O infelix! hincine est finis Creationis tue? hincine est auctor huius, quod ei potius quoniam Deo servivisti? Statue in posterum nihil omnino, te velle agere, nisi quod cedat ad M. D. G. delectum delecta juventutis tue.

Punctum 3um. Motiva 1°. An non equissimum est, ut nos qui omnia a Deo accepimus, et quidem eo fine, ut eum laudemus, glorificemus, omnia dicta, facta nostra laudi et gloria eius impendamus. Quid enim, an non colonus et ager, ex hoc totum fructum refert, et Deus Creator noster, nullum ex nobis, qui quibus manuum eius sumus, fructum laudis et gloriae ferat? absit hoc a te o homo! sed memento tibi est, ne sicut arbor plantata in horto, ut fructum edat, nullum tibi edens extendat, et in ignem mittaris. 2do Utilitas. Quid quid bona intentione ad Dei gloriam agitur, ut ut minimum et levissimum sit, mercedem suam, augmentum nempe gratia et gloria in coelis tibi iuxta illud Apostoli: Momentaneum est minimum autem gradus gloriae celestis prestat omnibus mundi prefaturus. 3^{io}. Necessitas. Deus sine fide iuxta Apostoli impossibile est, placere Deo; ita sine bona intentione impossibile est quidquam mereri apud Deum, non solum quod terra Caeli, reficiamus nos ipsos, et non finiamus tot cogitationes, tot dicta et facta sine ulla mercede in coelis nobis elari. Quid faciemus quales in morte, si nos va cuos meriti viderimus, motu ad gloriam Dei iuxta. 4. Facilitas. Quid quod facilius bona intentione, quod mente et animo solo perficitur.

Punctum 2um. Media, seu modus finem hunc adimplendi.
1us Considerare age omnia ita, ut nihil unquam agas, loqua-
ris, aut cogites, q^{uo}d Deo displicere possit. 2us Mane offer ad
gloriam Dei unice cogitata, dicta, et facta, et q^{uo}d meritis tui
hinc, et sic offer aeterno Patri. 3us 4us 5us Intentione hanc
per diem renova, praesepne ante maiorem momenti, et indifferen-
tia opera.

In colloquio. Mirare Dei benignitatem, quod tibi tam sublimem
finem praesepit, Confitere ingratitudinem, dole, gratue, dei.
Serruul hinc dum ego Deo: offer te ipsum et totum cum aliis
hinc ad ill. eys S.

Meditatio 4ta de mediato fine hinc.

In puncto 1mo expende partem alteram legeris.

In puncto 2do. Expende et alte cordi impime hoc negotium
esse tuum, unicum, maximum.

In puncto 3^{io} Examina te, quomodo in vita tua hactenus
acta, et seculari et Religiosa negotium hoc curaveris?

In puncto 4to. expende motiva impellentia te ad animam
negotium sedulo curandum.

Lege. Creatus es homo a Deo, ut eum laudes, revereas, eique
serviens tandem salvis fiat. Scopus. Conabor finem meum
ultimum cum gratia Dei agnoscere, et omnibus viribus ad hunc
obtinendum conari. Pro. 1. Imaginare tibi ad latens S. I. cum
libito exercituum stantem et dicentem tibi: Fili mi, sus-
cipe coelum tuum, et praesepim in laboribus, miseris T. Pro. 2.
Tere gratiam, qua adjutus finem tuum, motumq^{ue} cum obtinen-
di agnoscas.

Punct. 1. dies finis tui in creatis, de quo proxime meditamur
es, ad q^{uo}d te Deus optimus creavit, tanta sis dignitatis et al-
titudinis, ut et si nihil ultra pro Dei laude et obsequio tibi
expectandum foret, toto tui corde et ois illum consectari
dies. Quid em amplius expectare potest homo, q^{uo}d Regi Regum,
Deo Dominantium, cui angelis servire et complacere possit?
deus, famulari? non voluit tu liberalissimus. Deus finem tu-
cede obsequium tibi a nobis praestari. Ulterius adhuc
nobis finem praesepit, quo nos ad primum illum immediatum
abacimus et indigimus consecrandum incitaret. Quid ille? in-
clical hunc S. I. utriusq^{ue} illi legeris: ut tandem salvis fiat.
hoc e, ut tandem, post multos nempe labores, et sudores, tentas.
et afflictiones, et mortificationes, post continuam pugnam
et poenitentiam liberes, et beatitudine illa, qua e in amore
et visione Dei, cum angelis finis incipias, aeternumq^{ue} gaudio

illo inexplicabili, gloriaq^{ue} inenarrabili gignas; quam nec
oculus indit, nec auris audit, nec in cor hominis descendit.
O magna Dei in hoc bonitas! o magna hominis felicitas!
poteratne o homo sublimiorem, an excelsiorem dicam in deo
expectare, et cogitare etiam finem? pro hinc Deo praesepit,
profundissq^{ue} obsequiis, pro laude et gloria illi aliquin
debita titulo Creationis, et Conservationis mercedem? Angeli
imo ipse Deus non aliam felicitatem habet, quam hinc
pro fine ultimo praesepit? admirare, lauda, et glorifica
Dei in te bonitatem, et liberalitatem, age pro illa ipsi gratia.
Cave aliquid praetermittas, q^{uo}d ad salutem consequendam con-
ferat, ne tanti boni iacturam facias.

Punctum 2um. Expende et alte in cor demitte. Finis hinc tui
sive salus aeterna e negotium tuum proprium, est unicum, est
maximum. Est negotium tuum et tibi proprium; nam sicut
nemo pro te damnabit, aut salvabit, ita etiam nemo possit
Deum pro te ipsum hinc hoc negotium p^{ro}ficere p^{ro}ficere p^{ro}ficere
damnatio tua ita salus tua a te ipsis pendet, est negotium
unicum, ad hoc enim unice creatus es, ut Deum laudando eique
serviendo tandem salvis fias; n^{on} e finis tui, ut evada doctus,
dives, potens, ut sensum comotus affluas, et ut Deo servias,
et tandem animam tuam salves, sine doctrina, honoris, como-
dit, divitiis aeternum felix esse p^{ro}ficere, cum ill aeternum perire, fa-
ciliusq^{ue} p^{ro}ficere, q^{uo}d sine illis: Est negotium maximum, quia
ab hac pendet v aeternum felix, v infelix aeternitas, iactura
anime, iactura maxima, et damnatum irreparabile. Quid tibi
prodest o anima mea doctum, honoratum fuisse? quid in di-
vitiis, voluptatibus vivere? si post brevem hanc vitam aeterni-
tatem, o aeternum percas? si cum Epulonis purpura ac de-
licis, Salamonis sapientia, Crexi divitiis, Iudam Syphiam
apud inferos torquearis? ah facine igitur negotium hoc
tantum salutis tue p^{ro}ficere aliis omnibus curare.

Punctum 3um. Examina te hinc, quomodo finem hunc tuum
obtinere induxeris? quantam curam in hoc salutis tuae ne-
gotio adhiberis? heu! si vitam secularem infirmas, quid
dices Conscientia? fors plus in ea egisti, ut aeternum dam-
nareris, q^{uo}d ut salvareris! Cogitamine aliquando sero in
haec de salute aeterna? an n^{on} sequis in gratiam peccatorum
Sodalium, momentaneos voluptatis, et igne utilitatis a
via salutis deflexisti, ipsa spina Sacramenta, qua tibi
in pharumacum anime a Deo infusa s^{un}t, sacrilegio
forasse in venenum convertisti? si vitam religiosam

inspicias, qm̄ et hū curam gessisti, dum firmiter
negligens periculis orationes vocales distantes debeat
Regulae fmas transgredi nihil pensi habuisse? cono-
sensuati fnduisti, in vitiis exstirpandis, et implantandis
virtutibus ignavis fuisse in supremo gradu: hūc igitur
cura salutis debita? negotii hū, unici, maximi?
Punct: 2um. Motus. 1°. Aspice dñm. Hūm de trabe
infami pendentem, et inde quanta ille pro te passus sit,
quantum sanguinis profuderis, qm̄ aeternam mortem subie-
xit, ut salutem tuam procurares, et conie hinc, quid te
quoq; pro salute animae tuae agere, et pati oporteat, quod si
negligens etiam dūcisti futurus sis, merito de te salvator
quid poterit? Quā utilitas in sanguine meo. 2°. Vide
Diabolum, quāti ille salutem tuam faciat, utpote quā
te solvere satagit, promittendo etiam magna regnatum.
di. Sicut dñs, qm̄ ignorans esse dñm dñm tentabat, hūc
omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me, et hū pro hū
vitiis voluptate modica utilitate, studio alienius vitiis.
3°. Salutem tuam ei vendas? ille usait. S. Petrus ait
tanquā dñs rugiens, querens qm̄ devotus, et in faulibus
illius ultro occurrere n̄ formidat? si et tibi facis salutem
tuam, affirmare n̄ rogi, dūc salutem et studio Diaboli, et resisti
te ei fors in fide, quemadmodum monet te idem Apostolus.
3°. Aspice filios seculi et considera, quantos isti labores, quanta
pericula subeant, ut paupertatem depellant, opes, honores, dignitates
consequantur. Quanta molestias mercatores in viis suscipiant, quāta
etiam in mari, vitā amittendo pericula pro modico lucro.
Quanta illusterrimis etiam natalibus orti milites perferant, et hū
laborem, omnem molestiam, in modum in via salutis occurrentes
sine omni vitā periculo fugiet? o ignavia! o dementia! lacrymis
fate diuissimas, quibus et omni penitus consideratione indignis.
Simus dñs, si aeternum percat, cum hūc audiens et expensum
seriam diligentiam in tanto negotio adhibere nobis. Inoib;
difficultatibus hū negotii illud cum Doctore Disputato tibi ingemi-
na: Volo salvari, volo salvari.

In colloquio Confundere, dōle, deestare cohabitatem tuam, propone per
grām, et Matri Virgines impie hū negotii comēda et alius
S. Patris. Sares et Ave. Meditatio S. Repetitio priorum.

In puncto 1mo. Expende, quod totum hūm esse sit a Dñō, hūc
totum debeat.

In puncto 2° vide finem creationis hūc intermediū.

In puncto 3° finem mediū, et felicitatem.

In puncto 4to. Vide mediā, iustitiam, utere.

Jeffera. Prioris meditationis. Scopus. Conabor tota vita Dñō meo grāto
esse pro beneficio creationis, tamando, reverendo eum, ergo serviendo
ut tandem finem meum salutem nempe eternam consequar. Tral.
1. Imaginare hūc dñm ab Angelo. Fili m̄, quid quid es, quidquid hū,
a Dñō totum ē, non alium. Ob finem, qm̄ ut illi servias et aam
salves. Tral. 2. Tese hūm et grātam cognoscendi beneficium hūc,
et finem hūm mediū, ac etiam mediū, et eum toto corde,
omnibus viribus consecretandi.

Punctum 1um. In hoc considera, quid quid es, quidquid habes, n̄
habere te a te, v̄ ab ullo alio, d a solo liberalissimo Dñō, qui te nihilum
sola sua bonitate et misericordia motus pro tot aliis longe te melioribus
meliusq; Dñō suo servituri, de nihilo tuo protulit, non qualem:
cūq; aut quomodocūq; licet ingratiſſimum alioquin te fuisse fore
p̄buit, d ad sui imaginem condidit. Memoria, intellectus, v̄ltate
libera infrexit. Corpus tibi dedit n̄ manum, coxam, aut multū
d omnibus sensibus, et membris integris infrexit, imo ad omnem
decentiam, et decorem formationem, quod beneficium multis aliis nega-
vit; d neq; hūc consistit ejus beneficentia, et hūc totus, et usq;
adeo ei ingratissimus fueris, ad hoc usq; in momentum te et omnia
hūc dona conservas; et nisi beneficium hūc conservationis tibi
p̄stares, ad hūc nihilum omni momento redigereris. Et hūc tot
tantasq; Dñi in te beneficia an non v̄ sola equitate attenta, meri-
to a te expostunt, ut quidquid illi grātam p̄stare is, quidquid
qd a te desiderat, hūc, imo v̄tūm illi et toto corde exhibeat,
quā am̄ tua fuerit grātudo, imo quanta ingratiſſimo pro hūc
exhibet vita tuā tam religioſa, qm̄ secularis. Confundere de hūc
hūc ingratiſſimo, dōle, deestare, et meliora statue.

Punctum 2um. Dñs infinita sapientia n̄ creavit te absq; ullo
fine, aut qui suam infinitam sapientiam non deceat, d fine no-
tissimū, quo ne et alioſ jam ēe possis; ut nempe illum lau-
des, reſearis, ergo servas, quo nec Angeli hūc nobiliorem
quia eundem. Quanta hūc dignitas et felicitas tua, n̄ admitti
tantum, d obligari etiam ad laudem et servitium Dñi. Felicitas
tibi dūcunt Filii seculi posse se esse ab obsequiis Regis terreni, et
hūc parvi facis hūc tuam felicitatem. O coecitas! imo quod ma-
gis deplorandum ē, ardua tibi hūc feliciſſima fors videbas, d
fors nec agnovisti finem hūc hūm. Nam quid aliud consequen-
tia, si eam confulas, tibi dictabit, qm̄ nulla omnino ex parte
fini hūc mo te per vitam servasse, omnia etiam alia sive
cogitata, sive dicta, sive facta tua examines, quod egisti, nihil
hūm ad Dñi gloriam a te factum fuisse reperies? quod vero
hūc tua infamia! an n̄ equissimum erat, ut laudem et gloriam
ejus queras, a quo es, et hūc omnia; an n̄ etiam tibi v̄ltissimū
mūm

erat, per omnem, ut poteras, cogitationem, verbum, quicquid fieri in Co-
elis gloriam comparare: deservare ergo vitam nam habemus male
actam, et de meliori instituenda, quia Deo fuisse servat, et placeat
cogita.

Punctum 2um. In hoc vide quoniam profuse tibi liberalissimus Deus
suam bonitatem profudit, proferat, ut in dominis suis omne obse-
quium possibile a te exigere solo creaturam et conservacionis titulo
non voluit tibi facere optimum, et pro obsequio hoc modo illud,
ut par est, proferat, sicque finis tuo mediato satisfacias, constituit
tibi mercedem, utpote eternam perpetuamque visionem et amo-
rem sui, quo ipsi Angeli, imo ipse Deus eternum beatificatur,
et tunc est finis tuus, ad quem conditus es, et qui omni studio et
doctrina conjectari debes; profuturum id habemus: profuturum
certe debeat. Negotium salutis huius est in hoc tuum proprium
negotium unicum, utpote ad quod unice creatus es, negotium
maximum quia ab hoc felix, et infelix pendet eternitas.

Negotium certe maximum, nam quoniamvis alia negotia curas,
eternum infelix, et miserissimus eris. Descende hic in conscientiam
tuam, examina quid dicat, vide, quantum tibi sit animi ad ne-
gotium hoc salutis curandum, an hanc pro omnibus aliis
primam omnium, imo solam per serventis Dei obsequium querere
velis? Si ita, age Deo mo gratias, utque huius perpetuo benefi-
cens et augeat, ora; sin minus, adurge voluntatem tuam ad
propositum hoc, per se Deo gratias; suppliciter roga. V. M. et S.
S. tuos, ut tibi hoc impetrant, hoc enim nisi habeat, vitam nec velle
Christianam, minus religiosam vivere.

Punctum 3um. Media de Expende. Sapienter verba ista salva-
toris: Quid prodest homini, si totam suam animam commutaverit
pro anima sua? in quacunque tentatione cogita: Num ego ad
hoc illud creatus, ut si sit quilibet: ergo animam meam, quam
Deus fecit magni, imo tanti, ut pro illa moreretur, et diabolum, ut
pro illa omnia mundi regna oboleret ita utipendat, ut eius
salutem pro hac vili voluptate aut alia se utipendat vendam.

2. Utare constantes mortificatione sensuum, et praecipue passionum.
Nam regnum caelorum vim patitur, et cum difficultatem sentit
aliquam, cogita tibi dici a S. Patre istud: Qui superbia seclum
ubi eternum quiesces, et pro modica hac tui victoria mercedem
magnam recipies. 3. Unde mundam hanc semper conscientiam
Dei emendat, ut tui eterna veritas affert, mundo corde: id est
per rite factas confessiones adipisci potes.

In colloquio: Age Deo gratias pro beneficio creaturam, et sine tam mediato
to, quam mediato, utpote tam sublimi et exalto, et dote si conscientia
pro his te in gratiam fuisse restat, deprecare Deum tuum, et proponere ita
se possit cum Dei gratia gloria et obsequio illius velle con-

frantes impendere, ut ab illo infinite bono finem tuum consequaris.
Pater et Ave.

Meditatio 6^a de usu creaturarum.

In primo puncto expendi creaturas omnes media ad finem tuum conse-
quendum esse datas.

In puncto 2do. Examina te num sic iis hactenus usus sis.

In puncto 3^{io}. Expende motiva. In puncto 4to. Media.

Textus. Reliqua super terram creata sunt hominis usui causa, ut eum
ad finem suum consequendum juvent. Scopus. Conabor vita tota
cum gratia Dei omnibus creaturis non aliter uti, quam ad gloriam
Dei et finem meum ultimum. Probandi. 1. Imaginare tibi videre
te primum hominem in Paradiso circumdatum omni creatura-
rum genere, et a Deo illi dici: Homo, eni creatus ad finem tuum
consequendum ut utere. Inl. 2. Tene gratiam id profrandi.

Punctum 1um. Expendi tibi superioribus meditationibus,
quoniam exultum tibi Deus finem proferent; Hunc, quoniam cognoscas, quoniam
varia, quoniam exquisita, efficacique media ad eum consequendum
dederit, expendi. Et primo vide illa, quae tibi sunt propria: dedit
tibi memoriam, intellectum, quibus illum cognoscas, et de illo
cogites. Voluntatem, qua illum et precepta eius ames; dedit
in corpore sensus externos, oculos aures, ut ad eius cognitionem
et amorem facilius deducaris. Dedit tibi linguam, ut eum laudes,
vires corporis, ut eas obsequio illius impendas; terram replevit
metallis, lapidibus, convexit herbas, plantas, arboribus distin-
xit, diversi generis animalibus dotavit, aquas fluminum,
maximum piscibus replevit, aerem aëribus. Lux vero aut propter
quoniam hoc omnia? propter te o homo! Omnia subieci sub re-
dubus eius. V. ait Psalmista et alibi: Constituit eum super que-
ra manuum suarum: cur autem hoc? an ut his abutatur hoc
in perniciem suam? absit istud ab optimo, Sapientissimorum Deo
ipse enim qui creavit hominem propter se, et ad laudem, et
obsequium suum, ne media huius in finem illi deessent, hanc
condidit, ut per ea ad finem suum juvaret, uti brevis id expli-
cat S. P. legere verbis. Admirare Dei bonitatem et liberalita-
tem in te, gratiasque illi age pro tot ac tantis beneficiis; et non
sistat hic summa in te Dei liberalitas. Dedit tibi Angelum iusto-
derum, qui te ad bonum et servium Dei erigit, a malo detinet;
dedit omnia Sacramenta, in quibus robur et medelam quoad
spiritualia habes, providit tibi de libris suis, Praeceptoribus,
Moderatoribus, Confessoribus, qui te ad coelum manuducunt.

O quot et quanta hoc media ad finem tuum et salutem obtinere.
O quot et quanta hoc media ad finem tuum et salutem obtinere.
dam, merito certe exclamare sis cum Propheta: Domine Deus noster,
quoniam admirabile est nomen tuum in universa terra. Vere proinde
me quoniam sit Dominus: Quid ultra facere posui vinea mea &c.
Punctum 2um. Descende hic in conscientiam tuam, et vide

an finem creationis huius in creaturis non pervertitis? an eo fine,
quo creati sunt, ut usus sit? et in particulari vide an memoria
intellectum ad gloriam Dei et anima huius salutem usus sit? an
corporis sensus et alii quorum usus vita sustentat. Quomodo
Iohannis Sacramenti sit usus? quia S. Angeli custodi: observantia?
Quis spiritualium rerum usus? Num occasione exercendarum
virtutum, bonorum operum, num tempore ad gentem prestantiam
concedo usus sit? Congruos statui animae huius affectus etia.
Punctum Tertium. Motiva. d. Inia male utendo creaturis suo
fine spoliamus et Deum arguimus adeo et nos omni bono et iusticia
deprivo, si recte uteremur. 2. Salutem meam et sublimem meam
finem unum. Consequi volo, hoc aut fieri non potest nisi adhibitis mediis
a Providentissimo Deo ad id constitutis. 3. Vera animi pax, et
omnis felicitas nostra in ea sita est, ut creaturis recte utamur, et ut
mediis ad finem nostrum utramque consequendum. 4. Vanitas om-
nium, et dolor animi ob damnum. Exemplo sunt Iuvenalis Saty-
rae dicentes ad invicem: Coronemus nos rosis, donec maneat,
nullum sit praeputium, quod non pertranseat luxuria nostra; et qui non multo
post, ut sero nimis aperit oculus Clamabant infelices: Iugo errant,
non a via veritatis, et lumen iustitiae non fulsi nobis. Similiter
Clamabant infelices in morte in iudicio male abuteretur creaturis.
Punctum Quartum. Media. 1. Meditationes et examina fandi-
genti in examinibus eorum toto erroris reprehendes, in meditationibus
animi motus, qui aliorum veritatibus imbuunt, et si errata enar-
dabis. 2. Imaginare tibi dici ab omni creatura: Accipe, redde,
Cave. Accipe ad finem tuum, redde Deo, cave ab utaris. 3.
Cultus Beatae Virginis ora illam frequenter pro hac gratia, item
spiritualis devotio. 4. Diligens precum supplicationum usus et
vocalis orationis, quibus coniungaris cum Deo, illumines intellectus
affectus removeat, et ex rebus creatis in amorem Dei erandeas.
In colloquio in hunc non similem affectum exumpit: O Deus meus:
cordissime, simul et iustissime! Cur in me gladium meum non
effraxisti, qui toties abusus sum creaturis tuis, etiam in inoffensam,
delicta juvenialis mei et ignorantia mea ne meministi Domine, ne
prospicias me a facie tua, confiteor iniquitatem meam, depre-
cor, abomino, et flamo sumissime. O Sol qui me toties peccan-
tem vidisti, non alium possides, quam dignos fecerem penitentiam
fructus aspicies. Meditatio prima.
In puncto primo. Expende illas res ad quas oportet te esse indifferentem.
In puncto secundo. Examina te quam indifferentem fueris.
In puncto tertio. Expende motiva. In puncto quarto. Media.
Reflexio. Domine in manibus tuis sit iustus meus. Scopus. Cona-
tore vita tota indifferentem esse circa in rebus creatis, resque enim

quae pro aut obfunt. Tralud: domum. Imaginare tibi videre te dual
rial, quarum una spiritus et sensibus hominis, alia et quia amens
nostri collata, te vero inter has constitutum dubium habere, quam horum
ingredi debeas, quae te ad Patriam coelestem si inducunt. Tral: 2
Dele lumen et quam bonae electionis, Deumque creatorem ora, ne te
aberrare finat, d. ita ut tibi huius concedat. De cernit ad Patriam
coelestem perveniat, nullam ex creaturis defragiendo, quae te ad eam
consequendam fuerit, nullam, quae te ab ea removeat expectando.
Punctum Quintum. Expendi in proxi meditatione multitudine
et varietatem creaturarum, agnovisti has a Deo creatas non nisi
ad hoc ut te ad finem tuum utramque juvent; statisti etiam te
non nisi in hunc finem potro ut uti velle. In hac meditatione
confidera omnes creaturas in se, et secundum se esse bonas, quia a
Deo creatae sunt. Vidit enim Deus, prout ait Genesis, cuncta, quae fe-
cerat, et erant valde bona; d. non omnia esse bona comparate, et
reflective ad te, et tuam salutem consequendam. In exemplo
probat. Bonae sunt divitiae et opes, d. non Epuloni, qui ut ad gulam et
luxuriam utatur; boni sunt honores, d. non illi, qui ut ad contemptum
aliorum et hypanitiam abuti velint. Circa hoc igitur prudens et
sue salutis studiopus indifferens esse debet. Tale creatura, circa
quas S. I. indifferentes nos esse vult; si. d. sanitas, et infirmitas.
2. Comoda et incomoda. 3. Honores et contemptus. 4. Vita
longeva et brevis. Circa hoc sumopere necessaria est indifferentia,
quemadmodum infirmus siue dules, siue amarus sint medicinae,
siue prothoso, siue viles, si. sapit, non considerat, d. quales
cunctae illae sint, ad omnes animos indifferenti est, ad quoniam earum
acceptandam, quam medicus proposuisset, Deum ipse reprobat, quid
illi conducat. Si et nos oportet in usus creaturarum esse compo-
top, et cum ignoramus, quid ex his nobis ad salutem conducat,
nullum ex his magis expere debemus, d. de manu Creatoris
et Domini. Tui perinde fore ac equo ad accipere accidens arg
accidit, siquidem id ipse nobis sua providentia ad salutem
nostram si superiores daret vult sine nostro et creaturarum, et quidem
hoc valde sapienter, huius enim omnes sunt media ad salutem nostram,
quare illis affici nos aliis non oportet, quam mediis, quatenus nos
nos ad illam juvant; si igitur aliquod eorum medium nobis ad
salutem esse cesset, huius potius infirmum ad seditionem, amplius
a nobis non est expectandum; Quid enim potest homini suum et velle,
honorum divinis comati appulsem, longeva ita felicem huius
terram paeat? Qui eque his gratia obfunt. Defende quae so:
gitatione et in hunc amplum inferni barathrum, et interroga inte-
llectus illos; quid illis proposuerint divitiae, honores, voluptates, quae

quid aliud responderent, nisi illud Sap. 5. v. 6. Exanimatus erige deinde oculos in coelum, et quare ex laetitia, quid illi obsec-
xat, quod egentes, tentat, angustiat et afflicti fuerint? huiusmodi,
omniis crudelitatis tormenta expressi fuerint; et quid responderent?
Quantum letari sumus pro diebus, quibus nos humiliasti! quibus vi-
dimus mala! his tunc expensis animum quomodo tuum ad indifferen-
tiam para.

Punctum 2um. Examina te et vide, an hanc voluntatem huiusmodi
ad minus modo agnoveris. 2° Vide, quo animo quia creaturas
fueris? et sic iam ad supra enumeratas an agere ad indifferen-
tiam quia ad illi gratia? si ita felix es, et iam in hac vita beatum
esse incipis; tunc minus, dolo, deprecare, propere. 3° Quomodo in
futurum velis, frater.

Punctum 3um. Motiva ad hanc indifferen-
tiam. Ego magis in solo titulo creationis et conservationis dum derivem, et
subiectus Creatori meo, quam quicquam servus aut mancipium Domino suo
et istud totum se Domino sui dispositioni committo, quanto magis ego
medicina subicere debes. 2° Velis nolis, omnipotentem Deum circa te
dispositionem non effugies, quid quod fugis, si exules, si contemnitur
Deus disponat, hoc enim in minus cum magno tuo detrimento subit.
cur non merita in colliger, et ponit dementia, cur poenam cum possis
proximum aeternum conformando te divinis ultari. 3° Illud melius
motus, quid tibi expediat, quam in amore proprio exorcat; sicut
quod fuisse agere cecus, si ducem cecum, agere medicum imperitum
adhiberet; ita et nos, si depravatam potius voluntatem nostram
quam divinam sequi velimus, quod nos ad perniciem aeternam deducit.
Quod si cum defectu indifferen-
tiae non potest non habemus totaliter. 4° Si ad hanc indifferen-
tiam componas, magnam pacem et quietem consequeris.

Punctum 4um. Media. Cogita primo Deum omnifinium suum ubique
videt, quid ego parus, adeoque sicut ei placuit, ita meum dis-
ponat. 2° Deum omnipotentem, adeoque potest mihi dare illud, quod
desideramus. 3° Deum a Patre noster hoc enim non filius eius uni-
genitus docuit, quod dabit etiam mihi omnia ad finem meum,
salutem nunc aeternam conductura.

In colloquio confitto corde deesse errata mea quia habere veritatem, per-
veniam ad gratiam. Anima Dei: sub tuum presidium.

Meditatio 5^a De fine Vocationis.

In primo puncto expendi quid sit finis hominis for. Hic.
In 2° puncto expendi quomodo finem tuum deus sit.
In 3° puncto expendi Motiva.
In 4° puncto expendi Media.

11.226/A.B.
Sedena. Divinorum omnium divinissima quae cooperari celo
in salutem aeternam: s. Diony. Areop. Scopus. Conabor cum gratia
Dei vitam finis meo Religioso conformem agere. Pre: s. d. Ma:
cognare ita videre te illum cum discipulis suis venientem ad se
liberali inpatientem, et salutaria illi documenta infallantem.
Pre: 2° De te lumen agnoscendi sublimem Vocationis huius finem, et gratia
vitam hanc ei gloriamandi.

Punctum 1um. Expende in hoc primo, quoniam magno excellentis et
felicitatis sit finis tuus. 2° Quod hic finis tuus querendus sit, non
in te ibi, et eo modo, ubi et quomodo Deo placebis, qui suam volun-
tatem indicat per superiorum dispositionem. Primum salutem
et perfectionem propriam curare hic finis est nobis cum solamibus
et Religiosis communis; d. in salutem et perfectionem alienam
impense etiam, ut Regula sum. 2^a habet in ambere, finis est
Iochi proprius. Magno omnino excellentis est finis hic, quia
idem, qui Apostolorum, quo nec in, nec tunc ipse excellentiorem
habuit, aut hic potius, et hinc ut secessa est: Divinorum omnium
divinissimum. V. hoc comprobatur. Ite tuus finis non est secundum
nostram, d. Dei voluntatem querendus, hoc est, eo modo, eo
loco, quo Deum per superiorem vult; an enim ille servus placet
et Domino, qui quidem facit voluntatem eius, non in te et
eo modo, ubi et quomodo Dominus vult; perinde non placebis
Religiosis Dominis Deo nisi finem hunc sequatur, prout illi
est voluntas. 2° Qui sic finem hunc querit, vult secessa, Conso:
lationes habet abundantius, in morte beatificatur cumulatius, melius
enim est officio aliquo fungi ex divina voluntate, quam quia hanc
Indos et Iapones comestere. Ite quoque S. Hieronymus, et Stanislaus
hic parum aut nihil in publico pro salute animarum laboraverint
magnum tamen in celo gloriam habent. Age hic Deo gratias pro tam
excesso sine et committe te eius dispositioni.

Punctum 2um. Vide in hoc, quomodo hagemus finis huiusmodi
satis feceris. Quomodo Meditationes, examina, lectiones spirituales
feceris. Quomodo Sacras confessiones et communionem obtuleris, in
dabit. P. spirituales cum fiducia et sinceritate accesseris, an bo:
no exemplo et modestia alios adjuvare conatus sis? si ita
age Deo gratias; sin minus, dolo in posterum meliora facere.
2° examina te, quomodo te preparaveris ad finem hunc per
solidas virtutes, et an habeas desiderium in salutem proximi
inambentis? si ita, age Deo rursus inmensas gratias; sin Con:
ta, roga illum, ut dignetur cor tuum movere.

Punctum 3um. Motiva. 1° Qui in salutem proximi inambit
2um voluntatem Dei vivit vitam felicissimam, ex eo, quod
Summa semper pace et tranquillitate animi gignatur: Vitam vivit

inter ipsa aduersa iustitiam, quia gaudium et consolationem a
Deo percipit, ut dicitur, dum nos docere voluit, dixit: mens
abusus est ex parte ista idem Augustinus, qui ut in actibus ipsorum habetur
ibant gaudentes. Experiunt quoniam et nosse S. Franc. Xav. qui
inter tantas circumstantias dissipabat; Sanx. S. Amphib. Dicitur. Dicitur
certe non sine se habilitate nostra iura, si nos debito modo saluti et
perfectiori proprio et alieno vacaverimus. 2. Vitam vivit dierum
plenam, quia magna, eorum plurima sibi comparat merita. 3. Mag-
nam in coelis habet gloriam. Nam qui exultant multo ad iustitiam
et sicut nemo in coelo sic illo longe magis resplendent, sic illi
majorem longe in coeli gloriam pro aliis consequuntur. Fidelis enim est
Deus, per quem vocati et in societatem filii sui filii et filii; fide-
lis inquam, quia in hac vita iuxta promissum dabit centuplum, in
altera vitam aeternam elargietur: imo et in eternis iudiciis glori-
ficabit iuxta suum promissum. Amen dico vobis, quod vos, qui
relinquistis omnia, et secuti estis me, cum veneris Filius hominis in
regeneratione, sedebitis et vos super 12 sedes, iudicantes 12 tribus Is-
rael. 4. Denique, qui finem huius mundi ita confectas vivit quiete,
motu placide, beatus in coelis copiose.

Punctum 4um. Media: 1. Accurata spiritualium omnium prae-
sue praesentium cura. 2. Frequens sui victoria in laboribus oc-
currere solent in procuranda proximorum salute. 3. Obedi Divi-
nis in iusticiis et inspirationibus, in quibus si dubitas, consule
ad minus S. Spiritum, ut te in hoc villo vincas, ab hac
illa te abstinere.

In colloquio gratias age pro gratia Vocationis ad tam sublimem
finem, doli, quod tam parum tunc incusasti. Satis fecisti, in voce
S. Patris mei, ut teum gratias agant Deo pro dono Vocationis,
agnosce te hoc indignissimum, veniam et quamvis. Pater et Ave

Meditatio 2^a. De maximo impedimento

simis tui, gravi peccato, et lapsu Angelorum.

In puncto 1mo expendit lapsum Angelorum.

In puncto 2do. Confessio magis potes et aude, cum Luciferi peccato.

In puncto 3^{io}. expendit monita. In puncto 4to Media.

Reflexio. Quomodo cecidisti de coelo Lucifer, qui mane oriebaris.
Scopus. Virabo tota vita cum gratia Dei omne peccatum grave cum
proximi Superbia. Prae: 1. Imaginare tibi videre te Luciferum, cum
omnibus adherentibus suis de coelo precipitem, de quo dicitur:
Vidi Sathanam tanquam fulgur de coelo cadentem. Prae: 2.
Dele lumen et gratiam, ut ex lapsu Angelorum peccati gravis
malitiam agnoscas, illudque deserpas.

Punctum 1um. Lucifer a creatione sui in coelo conspiciendus

gravis omnibus Supernaturalibus a Deo instructus in inferni basa:
illum cadit: iuxta illud Pet. 2 de iis eos videntibus inferni.
Quis Lucifer? Nobilissima illa Dei creatura, Princeps Angelorum
proximil opem Dei; Quis Lucifer? Qui ante omnium hominum
praesentat, et fulgebat, ut Isaias canit; de coelo ad tartara
destruam, a quo? a Deo misericordissimo, ut ore eius miseri:
= cordia non est numerus, et eius misericordia super omnia opera
sua; a Deo, qui eum ad gloriam suam, et obsequium crea-
= vit. Lux? ob unicum momentaneam cogitationem, ob unicum
iniquum peccatum grave Superbia, idque cogitatione solum factum.
Unde? de coelo sede beatitudinis. Quo? ad infernum locum mali
omnibus et cruciantibus referissimum. Quomodo? statim; nulla forte
ante est exigua ad poenitentiam concessa mora, et illo instanti,
post peccatum. Hic timore et tremore Sancto perculsus cogita:
Deus Angelis peccantibus non peperit, et videntibus inferi de:
= tractos trahit in tartarum cruciandos in infernum inquam
malorum omnium compendium cum suis ubi adherentibus
descensus est Lucifer; quorum ut S. Patres hinc, infinitus est nu-
= merus, ex nobilissimis manuum Dei operibus foedissima Ori-
monstra, de quibus S. Catharina Sen. testatur, quod unum ex illis
videns, nisi peccaverit a Deo confortata fuisset, deliquit obno-
mori delinqueret. Cogita hic, aut Deus misericors non est, aut pecca-
= tum malum gravissimum esse debet; primum in blasphemiam
ne cogitari quidem potest, quo secundum verificari, necesse est;
si ita, quomodo quiesco tam coeui eius, ut peccatum leve quid
cogites, ut cum reversis illis, quos scriptura nominat, dicas:
Peccavimus et quid nobis accidit triste. Agnosce et poena Ange-
= lum gravitatem et malitiam peccati, deservire et singulariter
causa illud, nam si Angelis Deus non peperit, quid quiesco teum
fieri?

Punctum 2um. Confessio hic peccata tua cum Luciferi: ille
unicum solum cogitatione admisit, in quo non cogitatione
tantum, et verbo, et opere, ille sine exemplo, in tot poenis plei
a Deo peccatum audisti, legisti; illi non sit facta tota vita, nec
ostendit Deus ita amorem suum erga illum, pro te vero mortuus est et
Christus Dei et credis, illi non est concessum tempus poenitentiae, hic tot
anni concessi sunt, et ille in iustissimo Dei iudicio perit in aeternum
te vero hucusque misericorditer conservavit, et quod amplius in te si-
= vis fuor, in loco poenitentiae, in locum Dei, qui magis meritis et
damnam, et Lucifer ultro defendi. Exclama hic. Comissa mea paucis
et ante te erubescit, etc. Age gratias quod hactenus in te poenitentiam
non tuleris, et poenitentiae tempus tibi concessit, fac propositum in
eo prosequere, in quod magis inclinaris.

¶
Punctum Tertium. Motiva. 1°. Deus luciferum creaturam nobi-
lem et ante peccatum tibi charissimam cum ceteris tibi adherentibus
decrevit ab eterno post primum peccatum precipitandum, si non
refrigerit illis; quia si Deus te etiam decessit damnandum
post primum in Religione admissum peccatum, cum tot, et tanta
jam tibi benigne concessit, utrum hoc futurum non sit, ignoras,
quis enim scrutatur judicia es arcana Dei. 2°. Deus luciferum
et eius socios gravissime puniit, quia in loco Sancto in coelo
in Dei aula peccaverunt, exhorresce huius et cave, ne in domo Dei,
in loco sacro, in terra Sanctorum, inter Filios Filii Dei peccatum
admittas, ipse enim Deus minatur agere poenam. In terra
Sanctorum iniqua gessit, non videtis gloriam Dei; coelo exclu-
detur. Hoc tibi eveniet, si in Religione, in Paradiso tenebris
peccaveris. Age Deo gratias, quod hactenus non sic teum egeris,
et pete gratiam, ne hoc unquam, peccato in Domino Dei admissio, pro-
cedas.

Punctum Quartum. Media 1^a. In timore Sancto operare salutem
tuam, hic Dei timor herba est et medicina, quae nos conservat in
omni tentatione et peccandi occasione. 2^a. Accurata sensuum
custodia, nam mors per portas sensuum in animam penetrare
solet, oculi scilicet et scopus, ad quos multorum innocentia alijque oer-
num perit. 3^a. Fuga dissolutionis, et libertatis morum, nam ubi
haec sunt, ibi non est timor Dei, ubi timor Dei animam non obval-
et, facile peccatum ingreditur. 4^a. Edomatio passionum, praesertim
superbia, pleraque enim, si non omnia ex hac habent originem suam,
In colloquio stante te coram Deo, et humilia te cum S. F. Georgio
infra pedes crucis abijciendo, quia ob peccata tua dignior es,
quam lucifer, qui semel peccavit, ut te Deus abijciat a facie sua;
age gratias, quod benignius tecum agat, quam cum eo et sociis
eius, dolo et deestare omnia peccata praesertim superbiam
tuam pessimam: exclama cum Davide: Domine non mihi
venial peccata superbia, et manus peccatorum non me commoveat.
Clegi abiectionem esse &.

Meditatio 10ma. De lapsu et poena Protogenerum.

In puncto 1°. expendi peccati gravitatem.

In puncto 2°. Vide causas eorum lapsus.

In puncto 3°. expendi motiva. In 4to Media.

¶ Reflexio. Homo cum in honore esset, non intellexit, comparandum
est jumentis insipientibus, et factus est similis illis. Scopus.
Angustus, despectus, horror et fuga peccati gravis. Tral. d. d. ma.
grare quomodo Angelus gladio ignito infrenatus primoq. Pa-
raet post admissum peccatum e Paradiso expellat, et iusto
Dei iudicio miser homo omnibus vita huius miseris subiciatur.

¶
Pro: 2. Peti gratiam, ut agnoscas exitum huius causam nempe
peccatum, illudq. fugias et alieno periculo distas.

Punctum Secundum. Postquam Deus Adamum et Evam creasset,
omnibus justitie donis ornasset, magna gratiarum abundantia infudit.
Dei, in Paradiso omni voluntariis bono collocasset, ait liber Genesis: hi-
li Deus hominem, et posuit eum in Paradiso voluptatis, ut opera-
retur, et custodiret eum. In hoc loco confirmatur mandatum accepit,
ut quaecumque ex arbore comedere voluerit, comedit, de ligno autem
Scientiae boni et mali ne comedit; subiecit Deus poenam: nam
quaecumque die comederis, morte morieris. Potuit homo in hac feli-
citate, si ea novisset, eternum felix vivere, unum malum erat,
quo amittere poterant hanc felicitatem, et sic factum est, nempe
homo cum in honore esset &c. unum inquam malum erat,
nempe transgressio precepti, quod a Deo accepere. Sed infelix
Eva fuit se specioso illo mendacio vincta: nequaquam movebatur,
Sed exivit sicut Dei scientes bonum et malum, viditq. mulier,
quia pomum esset bonum, pulchrum, delectabile ad vescendum,
et gustavit illud, et tulit viro suo, et comedit. Et sic violaverunt
Divinum mandatum. Innumera ex hoc uno peccato orta sunt
mala in genus humanum, aperti sunt oculi eorum, et viderunt
se corpore nudos et animos, spoliatos nempe innocentia et justitia
originali, e paradiso ejectos, mortis, mortis et omnibus huius
vite miseris subiectos, ad peccandum promptos ob naturam vi-
talem non solos tantum, d. totam profexitatem. Percurre huius
omnia mala mundi, et omnes calamitates, ut sunt, mortis,
mors, paupertas, lites, fames, pestis, bella, terra motus, sedi-
tiones, labores, sudores, desolationes et huius similia. Collige
in unum omnium memoriarum ossa, et omnia vitiosa mala, et
querere ex te, unde hi tristes fructus, videtis unum adeo pec-
catum; nam jam te maledixit terram Deus; maledicta ter-
ra, ait Deus adeo in opere tuo, ex laboribus comedes ex ea vici-
tiis diebus vitae tuae, spinas et tribulos germinabit tibi, in
sudore vultus tui vesceris pane; et ad Evam ait: multiplicabo
exummal tuas, et conceptus tuos, in dolore paries filios, et
sub viri potestate eris, et ipse dominabitur tui. Minora ef-
fugerit hoc, si in illo subsistissent, d. in nos etiam pervenire, et filii
Eva nascuntur in fletu et lacrymis, et quia natura vitata est, ac-
tiones fructus sunt, nempe mortis concupiscentiae, passionum re-
belliones: malam inclinationem, peccata quotidiana, quae Deus
in hac vita etiam, et in alia gravissime plectit. Infelix frui-
tus prohibet eius. est tunc ne passionem, et modicam affectum
post poenitentiam denovo te in tantum malum praecipitent, nam
cogitationes erunt, quo pluries in ea relabitur, et eandem passum praesit.

Punctum 2um. Confidera causas peccati Protoparentum et inde
an non eadem te saepe in peccata precipitauerunt. Ima. Augustinus
alio excellens. Ima Superbia: dixit Serpens ad eam: Nequaquam
morieris, deditur sicut Dei scientia bonum et malum. 2^a Oritur
quia Eva curiosa per Sathum circumspexit, nonne est hoc pulvis
Daboli in plurima peccata precipitatur. 3^a Omnia suggestioni demoni
assultant, quoniam in eadem ratione decepti. 4^a Eva curiosior in olivae
arboris pomis refectam fixo aspectu, et quia fixo aspectu, perit. 5^a
Adamum gustavit pomum, quia noluit displicere mulieri, hi-
= melior eam contristare. en idolum infernale. 6^a Eva familiaritatem
et longius cum serpente loquebat. Confute in his omnibus Consequen-
= tiam, deestare peccata, et ex his causis vita deus est, peccata veniam.
Punctum 3um. Vide motum duplex. 1. Peccatum quodvis
tantum est gravitatis, ut si etiam 100 Martyrum, Victor, et omnium
electorum Dei merita in unum accipere, non tamen pro uno
peccato satisfactos. 2^a Tantum malum est, ut ipse Deus aliter pla-
= cari non possit pro uno Adae peccato, nisi meritis, morte, et
Sanguine Filii sui, et eius merita nunc in Sacramento remis-
= sionem peccatorum consequimur. Cogita si non semel peccasti,
tam crudelium vulnere, tam acuta passionis, in caa fusti;
vindica in te tantum malum.

Punctum 4um. Media. 1^a. Damna aliena nos cautos faciant
quod proximi parentibus noverunt, nos cautos faciant, ut si: luxuria,
omnium, nimia familiaritas, Superbia, et quod filia amor excellenti-
= hae Eva: Adamo nocuit respectus humanus, in ea hi discit, hi
contraria age, fuge nimiam familiaritatem, nam hae et chari-
= tate carnaliterem parit. Fuge omnem. 2. Fuge curiositatem et
= cole modestiam. 3. Superbia locum in corde tuo ne dederis, hae
omni Mater est omnium vitiorum. 4. Contemne respectum hu-
= manum, ad quod scopulum multorum imbecillia vultu impin-
= git, et misere naufragium patitur.

In colloquio Convertite te ad Deum et suspiria contrito corde:
Domine, quis non timebit tam grande malum, te ipse offendere, quod
non exhorretur ad tantum huius offensum, ad tantum facinus, quis
non dolebit, et proponet frimere? Iam hae in amaritudine cor-
= dit huius anima mea! Si adveniret quod perdit te cum et inique
agas, quod inique et crudeliter, dum peccas, procul dubio omni-
= bus artibus contemneres; si videret foeditatem peccati, quod
animam comaculas, tabescit ob omni quod huius imponit. O peccandi!
quam grave omni et super me, deceptor, et error, abominor te. O Do-
= mine potenti tua virtute fragilitatem meam confessa, ne unquam
in malum malorum omnium maximum consentiam. Anim: subd.

Meditatio 1^a De peccatis propriis.
In puncto 1° inspicere conscientiam tuam et vide peccata.
In puncto 2°. Confidera horum gravitatem, nam qui Deum offen-
= dit, vitiatem.

In puncto 3°. Confidera horum gravitatem et maiestatem ipsam, quam
offendisti.

In puncto 4°. Confidera injuriam quam peccando Deo intulisti.
Tettera. Recognosce omnes annos meos in amaritudine animae meae.
Sonus. Duespatis, odium, dolor, fuga omni peccati, zelus et industria
ne ab aliis illud committatur. Ite: 1. Imaginare tibi monstrum, quod
= fis, foeditissimum, horrendum, violentum, et ad umbra tibi in illo
inspirationem peccati, te nempe ipsum, exemplum in lucifero et pul-
= cherrimo Angelo monstrum foeditissimum. Ite: 2. Desiderium, ut
agnoscas malitiam, inspirationem peccatorum tuorum, et gratiam
facere dolenti et proponendi.

Punctum 1um. Inspice huius Conscientiam tuam, et intima eius
scrutare, recognosce omnes annos tuos, vide antea te vix pecca-
= ta, et ut hoc facilius fiat, vide ubi, cum quibus, in quo statu,
et circumstantiis, quomodo erga Parentes, amicos, Moderatores,
fueris, loca tempora, occasiones: Videlis multis facium te vul-
= neribus adeo, ut exclamare cogaris: Iniquitates meas super-
= crepta sunt Capillis capiti mei, et quasi omnis grave gravata sit
super caput meum. Hae huius constant, sed sunt gloria, a quibus
liberari orabat Propheta dicens: Ab oculis Dei. Dicunt ocula,
et quia memoria excidere, et quia ob sublimitatem non compre-
= hendimus, ut furi appetimus, gravi, mala intentio, vana gloria
morosa delectatio, huius Spectant peccata aliena, et illa, in quibus
Angelus tenebrarum in angelum huius se transfigurans te decepti,
hae si confideret, merito exclamatis: Multiplicate sunt iniquitates
meae super numerum arens, et non est sanitas in carne et anima mea
a facie ira tua, misericordia Domini, quia non sumus consumpti,
nisi Dominus adiuvaret me, paulo minus in inferno habitasset
anima mea. At huius revocant te saepe inspirationes divinae
monita Angelus custodis, in huius ultro nam deus provocasti, peccata
peccatis accumulasti, et contempsisti Deum sic tibi loquentem: Hae
= cine reddis Domino tuo stulte et insipientes? Numquid non ipse es
Pater tuus, qui fecit te? Deum qui te genuit, dereliquisti, et obli-
= visisti et Domini Dei Creatoris tui. Hae omnia remissi, et huius
post quos sodalium tuorum, qui latant, cum male fecerint et
= cultant in rebus pessimis. Exultate, dole, et corde contrito excla-
= ma: Delicta Inventus sum me, et ignorantias meas ne memine-
= ris Domine.

Punctum 2um. Ut magis peccatum deservias, vide eius gravi-
= tatem ex vilitate ipsa tua, quod Deum offendis, et ex longi-
= tudine tanta maiestatis, quam offendis, et vide quid fueris
= eleris, ante Creationem nihil fuisti, in Creatione massa putri-
= da, nunc es Saccus stercoreum, plenus peccatis, seu felle dra-
= conis, forte inimicus Dei, amicus Demonis, post mortem
= esca verminum, seminarium insectorum, nidus serpentum, et
forte longum inferni. Conceptus es in peccato, et nunc plenus

peccasti. et forte moneris in istis. Nihil eras in ingressu, inferiorum
in progressu, inferiorum in egressu, ante creationem ubi nihil
eras, sine periculo damnationis fuisti, et etiam sine spe salutis,
nunc melius es inter utrumque, antea sic fuisti, ut damnari non
posset, nunc sic est, ut damnari non salvari possit: unum
et duobus certe sis. Perge nunc miseranda caro, gloriaris in felici-
tate, luto, motu et peccatis, quibus scates, sed conjunge animam
partem nempe nobiliorem cum corpore, et quid etiam in hoc actu
reperies, quo te cum Deo compares? quid in el respectu ad Deum
Angelorum, et quid saltem respectu unius Angeli, et quid Angeli
respectu Dei, umbra, quantum modicum, quid ergo in el respectu
huius tanta maiestatis Dei nempe, et tamen, obsequiis celi!
In opus manuum Dei ausus et erecta Cervix contra Creatorem
humum insurgere, illius voluntati, imperio te opponere, contra man-
data sub nimis gravissimis imposita sacrilego ausu contemnere.
O facinus audax! si vermis contra elephantem insurgeres, nonne pedibus
eius contunderis, et in vermis quid mereraris, quando Deum graviter
offendisti? serio hoc expe, desce celsitatem amare, et cave, ne
animam maculaveris, omnipotens te periculis plagis inimici
castigatione crudeli Jer: 30. permittent te in fletibus obdurari,
et tunc mori poteris, quam amplius peccare.

Punctum Primum. Vide nunc gravitatem ex maiestate personae
Dei, quam offendisti. Persona, quam offendisti, est Deus omnipotens
Creator, conservator, Redemptor, Sanctificator tuus, a quo quod quod
quid est, est ens Summe bonum, sapiens, iudex, in cuius contem-
platione coelestis tota aeternitate tranquillissime occupabuntur. Cogita
an non sit aile et improbum resistere voluntati Creatoris tui, et qui
deum te eius dispositioni opponere terram, limum, Dei omnipotentis
capitulum, ex infimo erigere insurgere contra benefactorem suum
enim infinitum, imperfectissimum, ens Summe bono, et perfecto,
a quo est omnis perfectio, adversari. Si tunc penitens, quid sit
semel Deum offendisse, miseris, quod adhuc vivas, et non possis peccatum
peccatum, si non plane amittas, damnari non sis, quod flu-
mini illi, qui transiit in speculum non sit, aere qui transiit in suffoca-
tus. Vera qui calcasit absque non fuerit. Sed facta haec non sit,
quia misericordia Dei super omnia opera manuum eius, quia
anima magis generosa valde, et expectavit te, donec reverteres,
admirare huius bonitatem Dei, et desce celsitatem tuam.

Punctum Secundum. Ut plenius peccati gravitatem agnoscas, vide
quam magnam Deo intuleris peccando injuriam et duo huius con-
sidera. Imo. Quod quoties peccasti, toties Deum passioni tuae

malis affectui, momentanea voluptati, turpi desiderio, vana
gloria, respectui humano proposuit, huiusmodi in corde, quod
Deo locum dedisti, an non hoc gravi Deo injuria? 2do. Quoties
peccasti, toties passionibus tuis Deum non quomodocumque
proposuisti, et fecisti omnia peccata in conspectu Dei tibi intus
me presenti, et eius concursu generali ad actiones nostras impio
ausu ad eum offendendum abusus est, hinc queris apud Trophum
tam Deus de peccatore: Servus me fecisti in peccatis tuis. Omnia
Dei Patientia! O Bonitas et misericordia! quae fontem tam benigni-
tatis sustinet. Passio, sanguis, mors Christi fructus et effectus in ani-
ma peccatrice caret, et magis clamat vindictam contra eam,
quam sanguis Abel et charitatem innocentis occisorem.

In colloquio Dei corde contrito et humili: Misericordissime
Deus! quia multi vel unum peccatum in inferno huius, et huius
in aeternum, nunquam tamen eluent, iniquitates meas super:
capite si capillos capitis mei, et adhuc ingratis benigne tole-
ras, quid reddam Dilecte Deus bonitati tuae? dimitte me paulu-
lum Domine, habe adhuc patientiam, ne plangam delicta
Inventurum me, et ignorantiam meam, antequam vadam ad portas
inferi, antequam moriar, et descendam ad terram tenebrosam
tendam miseris, et operam mortificationis, inferre mei et
salva me, refugia in me oculis misericordiae tuae, et dele omnia
peccata mea, quod corde contrito decessos, et concede emendationis:
mihi semel gratiam, clande cum illa Ecclesia: Deus, qui culpa et

Meditatio 12ma de effectibus peccati mortalis.

Legere. Scito et vide, quia malum et amarum est delicti-
ficasse Dominum Deum tuum. Scopus. Maiorem adhuc horro-
rem odium, fugam, detestationem, et dolorem de peccato concipiam.
Præ: 1. Imaginare tibi hominem a planta pedis usque ad verticem
capitis ulcerosum, sanie diffluentem, et corpore toto leprosum.
ab Angelo Custode tibi ostendi cum diero: In formam hominis
peccato mortali infecti, quia non est in eo sanitas. Præ: 2dm.
De gratiam peccati gravi malitiam agnoscenti ex pessimis eius
effectibus, vel commissis magis depleat, et in futurum magis
caveas, et magis te contra illud praemunias.

Punct: 1mum. Ut pessimos peccati effectus magis agnoscas,
audi verba Dei dicentis. Scito et vide, quia te, et esse ma-
lum et amarum est, quia ex Filio Dei mancipium Diaboli,
ex herede celi, basium inferi effectus est, qui peccasti. Scito
et vide, quia malum et amarum est delictum, quia Dominum Deum
tuum, et non esse timorem mei apud te, vere hoc maximum
malum, nam illo momento, quo peccas, qui per baptismum

gratiam sanctificantem, & poenitentiam facit et filius Dei,
mutatur in mancipium gehennae. An non malum et amarum
esset filio Regis, si Rex cum in exilium, et miseria summa dam-
naret, gratia sua episcopi, et an non magis malum erit ex fi-
lio Dei mutari in captivum inferi et demoni, in quo demon
donec in peccato vivit, ius omne habet. Conspice huiusmodi odium, dote
si peccasti, et fuge hoc sumum malum.

Punctum 2dum. Scito et vide quia malum et amandum est dereli-
quisse Deum Deum tuum, ex alio effectu, quia illo momento
quo peccas, amittis omnia merita, quae prius comparasti, et in-
valida reddis, non tunc gratiam sanctificantem, et aliam, quae
te heredem coeli facit, et omnes gradus in coelo, et te inepid
reddis ad gratias recipiendas, quae apertis mentibus et
vide, an non peccatum sit malorum omnium maximum.
Quod plus, si in solis SS. ac ipsius SS. Mariae Virginis merita
habuisses, post unum solum peccatum nec memorares, ac si
non fuisset. Dum rex S. Boddimicus haec dicit ad populum
dicens sub arbore foliis refectissima, uno tempore seu momento
omnia eius folia in terram sicca prolabuntur, et si voluit Deum
sermonem fieri sui confirmare, quod hoc esset plurimum meriti
ornatus, si peccasset, decideret ex eo merita, sicut ex arbore
folia. Quod Deum ipse clare testatur dicens: si aversus se iustus
a sua iustitia, et fecerit iniquitatem, omnes iustitiae eius non recorda-
buntur. Amittis ergo omnia, quae habebas, nisi minimum gloriam
gratias, quod est in coelo, quoniam omnes mundi thesauri et bona, et alia
eae malum tibi vides peccatum grave?

Punctum 3rum. Scito et vide, quia malum et amarum est
derelinquere Deum Deum tuum ex effectibus aliis, quos S. P. R. con-
miserat, quia et caecatur intellectum, in rebus divinis, et peccat obdu-
rat, languorem, nansam, teporem rerum spiritualium caecatur,
et quos effectus peccatos magis obfirmat in malo, et fit au-
dacior ad graviora peccata modo occisus se offerat, Deum obli-
vit, et quod iam coecus est, tunc plane in peccata, et citius
passibilis ad infernum properat. Vide an non ipse effectus sit
horum deplorandus effectus, nec mirum, nam eo momento, quo
peccasti, amisti ius ad speciales gratias et efficaces intellectum
illuminantes, a peccato avocantes, et cor ab eo retrahentes, et
solum ad gratias sufficiens habuisti ius et inefficaces, cum
quibus quidem salvari vis, et nunquam salvaberis, miserum
est tamen tui Deum, et debet tibi licet meritis gratias speciales,
efficaces, quibus te ad seriam poenitentiam converteras, et tunc, ne
magnus sis pro his et denuo in peccatum labaris, et obducas,
oculus tuis caligine, et cor ita obducas, ut nisi denuo iustis

corditer Deus emoluiat, in coecitate permaneat, et sic et opera
quae habuisti, bona pedas, et novae gratias acquirere non possis,
haec enim poena est peccatoris, ut nec operari, possit bonum, quia
sicut fidelis sine operibus, ita opus sine gratia Dei inania sunt.
Iam ergo ne audire cogaris: Ananiam et Saphiram et non est sanata,
derelinquamus eam.

Punctum 4thum. Vidisti quam malum sit derelinquere Deum Deum
tuum, nunc scito et vide, quia etiam amarum est. ut hoc cogi-
noscas, cogita, quoniam dulce, quoniam suave sit in innocentia baptis-
malis aut per seriam et sinceram poenitentiam obsequia Deo Creatori suo
adhaerere, et facile adhaerere, quoniam amarum et acerbum sit relin-
quere Deum Deum tuum, nam hoc graviter Dei et suis confisus innocens
vivit vitam pacatam, tranquillam, et temporalem seu de terrenis
bonis ei fluant, seu pax sit, seu bellum, seu fames, seu alium:
danis, in omnibus his habet solatium singulare et testimonio
bonae conscientiae inter ipsa adversa suspirat: sicut voluntas tua,
adversus graviores peccata malorum omnium, adversus diem, quo
finit pones miserum, et in infernum inchoabit aeternae felicitatis. Ve-
rum non sic est cum peccatore: nam esse Deum scit, et est pax
impit: rabido dente rodit cum semper verum conscientiae, aut liber
Genesis: Inter plurimas adversitates maxima est conscientia
delictorum: id ipsum Thomas a Kempis: Si aliquid est tribulatio
et afflictio, id unum, novis malis conscientia homo, nunquam tunc
eam quietem et pacem quia Deus Deus, et est pax impit. Sola
autem huius conscientiae verum peccatorum maxime in agone
roderet, tamen ad desperationem deducit multos. O misera et defen-
da sortis peccatoris.

Colloquium fac in desperatione peccatorum, et proposito mille
miserum, quoniam Deum graviter offendit.

Meditatio 13 repetitio 4 praecedentium.

Lege. Deum, qui te genuit, derelinquisti, et oblitus es Dei Dei Creatoris
tui. Scopus. Descriptio peccati gravi, fuga. Prae: 1. Cogita te ad limen
inferni consistere praesente Angelo Custode, et videre infernum
monstrum foetidissimum, Carum vinculum, et quoniam cum Angelis
pulcherrimis in tam foetum monstrum versus sit? et di. Et se
totaliter ob unum cogitatione admissum peccatum damnatur.
Prae: 2. Peregrinam ad assequendum Scopum.

Punctum 1um. Peccatum mortale grave malum est in se, nam per
hoc homo vilissimus, qui, quidquid est. Dei misericordia est, quidquid
habet a Deo habet, quem sicut Deus ex nihilo creavit, ita in ni-
hilum omni momento potest redigere, per peccatum hoc se Deo Sea-
tori suo, omnipotenti, immenso infundit in omni linea perfectio
cujus respectu nihil est, opponit, et praecipuum legiflorum videt,

Contemnit q̄ hoc homo uni voluntati, notio amoris humano
reſpectu Dñi, poſponit, et licet Dñs peccatum prohibeat, ſub
ampliſſime cœli, ſalutis, Dñi viſionis, et omnium gratiarum, im-
pūſ tamen licet n̄ clare et aperte, d̄ occulte ſibi q̄ta Dñm
blaſphemat: ſcio quod in Dñs hoc ē illud prohibeat ſub his
et his, poenit, ſi non tua ſit, neſcit, d̄ mea ſit voluntas, hoc
nihil penſi habeo, n̄ quod tu, d̄ quod ego volo, n̄ ſi tu
d̄ ſicut ego volo, et places, ſic, et ſi iam, malo hanc mō-
tancam voluptatem cum hoc contemptu, et cum uena eterna
qm̄ tibi obediē, qm̄ cœlum poſſides. Quæſo poteſt n̄ cogitari
ſeleſtim quid magis, maior Dñi iniuria inferri? Non q̄
mirare alienam infligi a Dño peccatoribz poenam, cuius tam gra-
vis ē vilipenſio peccatum.

Punctum 2dum. Peccatum ē malum grauiſſimū ob ſuſcep-
tam ex filio Dñi mancipium diaboli: ex hōde cœli, bñſ in
ſcni: p̄uat omnibz meritis que habuit, inhabilem reddit omni-
bus gratiis et bonis operibus, imo excusat cor, et olduat, ne vi-
deat, et ne ſapiat, neq̄ miſerum ſtatum ſuum agnoſcat, p̄at
animi admiſ, ſuccuſq̄ v̄ſuſ conſcientie, qui maxime ē
cruciatuſ, qm̄ in agere maxime vult exiſt, in deſpectu:
nem agit, neq̄ corpori parat, d̄ varioſ morboſ cāat, v̄talem
ſpirituſ exhaurit, v̄t alibiſ, p̄am tollit, et ante tempuſ
in humulum deſcit. Nam mors ſp̄ndium peccati; anni in
p̄uam abbreviatuſ, p̄ov: 13. Agnoſce infernū ſortem pecca-
toris, cave tibi, et aliis, elige mori p̄uſ, qm̄ peccare.

Punctum 3dum. Grave malum ē peccatum quoad poenam,
qua exiſſum cum tot Angelis, p̄moſ Parentes cum tota poſe-
ritate p̄miſſis p̄uſſis cogitatione, Adam eſu peccavit, et ecce ille
epulcherſimo Angelo ſordidum monſtrum, inferni mancipium
nuncupat. Hec eloco amariſſimū miſerū, morboſ, et intini-
tūſ calamitateſ delatūſ ē. Cogita tū p̄uſſuſ, aut Dñi iuſti-
tiam, aut peccatum quare omnino malum ē d̄c, p̄uſſum ſine bla-
phemia dici n̄ p̄t, ne cogitari: quidem, q̄ conſequenſ ē, pe-
ccatum ē malum grauiſſimū.

Punctum 4dum. Cum q̄ peccatum ſit tūm malum quoad p̄uſſuſ, quoad
effectū, et quoad poenam, ſue conſequenſ aliquat. dñs ego pee-
ccatum omni poſſibili odio queſari debeo; nam Dñs p̄uſſuſ Angelis
non p̄p̄ſit, aut huc iuſſit, d̄que iuſtus, potens, ac dñs, aq̄ue
vindex malorum, idem andeſ inferni, in qm̄ huius p̄uſſuſ
tūſ ē. Vt tibi et in eternum, ſi te Divina iuſtitia in gravi pee-
ccato deprehenderit, nam ſi nobiliſſimū Angelis poenat inferni
ob unicum peccatum non p̄p̄ſit, quomodo tū viliffimo v̄ſuſ
ſarceli tū ob duo peccati? 2do cum ſit malum grauiſſimū:

ergo admiſſum inſenſiffimo dolore deplorandum ē, et peccati
miferi id clamat conſcientia tua, q̄ infernum promeruiſſe
id docet fides; d̄ illa die, illa hora, illo momento moriſſe
ſet, quo peccaſti, ubi nunc eſſet, huc quo deveniſſet miſer: ah
jam nunc habitare cum igne devorante, ibi eternū habitaturū
Cogni. Dñs p̄uſſuſ Angelos, tibi peperit, illos videntibz infer-
ri deſectos, et tūm cruciandos tradidit, tibi ſp̄atium et locū
poenitendi contulit. Peccaſti primo deſet, vigeſiet, peccaſti trigieſet,
et trigieſet peperit tibi, in continuati peccando, ille continuari
p̄uſſendo. Non q̄ tandem noſit Dñs in te bonitatem? non attentiſ
Ihuſ benevolū Dñi affectum in ingratum aut? Exclamaſſe:
quæſ. miſericordiā Dñi, quod n̄ ſumūſ Conſumpti.
In colloquio elie achiſ doloris de comiſſis, deſectationem, propoſi-
ſionem; humilitatiſ, laudationis Dñi, p̄uſſionis quæſ, ut p̄uſſi mori
qm̄ peccare te permittat.

Meditatio 14a De peccati venialiſ grauiſſe et malitia.
Jeſſera. An ſperniſ modica, paulatim decide. Eccl: 10. v. 1. Scopus.
Deſectat et ſuga peccati venialis. Pro: d̄. Imaginare te videre ad
nam vivam quidem, d̄ coeſtam lepra, conſoſam v̄tatiſ
p̄uſſuſ multuſ ita, ut pal ſamie nihil, niſi lepra v̄tatiſ
videant, et in ſil peccati venialiſ malitia et ſordiditatem agnoſce.
P̄uſ: 2. Te te gratiam exequenſ ſcopi.

Punctum 1mum. Confidera peccati venialiſ naturam. Illud ē hanc:
greſſio legis divine minus obligantiſ, hoc peccatum reſpectu mor-
taliſ ē leve, et quidem non ē talis offeſa Dñi, qualiſ mortale
peccatum, ſi reſpectu ē grave malum; nam eſi non ſit offeſa
bonitatiſ in eo rigore, quo grave, eſt tū offeſa aq̄ua, qua eſt
aſio a Dño prohibita, n̄ ē talis a Dño, ſine ultimo, neceſſuſ
mortale, ē tū decināo quodam, quo aam ſenſim diſponit ad
plenū reſeſſum a Dño, non ē moriſ aſe, d̄ infirmitat ad mortē
diſponenſ; qui em ſperniſ modica, paulatim decide, n̄ ē jactura
gratie ſanctificantiſ, quæ ē vita aſe ē tū periculum magnd.
deniq̄ hoc peccatum tūm in conſpectu Dñi redditur p̄uſſimū.
Itherſie Dñs in inferno offendiſ bonum, quo deveniſſet, ſi unū
peccatum leve non v̄tatiſſet. Jam grave malum ē, ut cum quo:
cung mundi malo conſeſſas, nihil reſpectu ep̄ſ invenieſ: ſupe:
v̄tatiſ iſſam totūſ mundi ruinam, nam ſi hoc quod munduſ n̄ eſt
Dñs non aſenderet, ſi peccatum v̄o offendiſ. Theologorum eſſe
tacum ſententiā ē, ut ſi univeſſuſ munduſ et infernuſ unū
mendaciſ ſalvari poſſet, illud comittendū n̄ eſſet: ſi hoc v̄o
expentat v̄tatiſ peccatum veniale grande malum eſt.

Punctum 2dum. Confidera poenam, quibz punit Dñs hoc peccatum.
ſcor Moſſi ob leve murmur lepra p̄uſſa. Moſſi ob una diſſi:
= dentiam

quod plures, qm̄ semel petram percussit, n̄ intravit in pro-
missam terram. Ubi totū iussu Angeli securitate egressa,
neglecto Angeli monitu, respiciens, in talis statum gressa.
Quod populus arcam ductam p̄ desertum inuenerit, afflixit,
quod tantum speciel erat novae legis, 70 viri illius, quinquaginta
millia aliorum interierunt. Oza levita celebris, ob
manum cadenti arce obfessam indecentius illico moritur. Da-
vid, quod ex vana gloria numerari iussit populum suū
70 millia ex infansis. Propterea peccatum veniale obsequit
fontem gratiam luminum, animam enervat, spiritum debilitat,
facit, ut tentationi difficulter resistamus, mentem a bono reba-
til, fundam facit ad inspirationes, nauseam, labium, anxi-
tates, n̄ inquietudines, inconstantiam in bono parit, mentes
excedat, ne videat miserum statum, unde facilius ē conversio
peccatoris, qm̄ tepidi, qui sunt aquam, haurit peccata venia-
lia in dies; fuit enim, quod nemo repente fuit malus, d̄ p̄ heresi
viam fecit.

Punctum 3um. Si nondum gravitatem eius agnovisti, vide
poenas, quas propter Deum in alio mundo infligit, nonne
si videris, quod Rex filium charissimum, qm̄ sibi successo-
rem in regno, et heredem confirmat, variis modis affligat,
et pluribus annis in carcere detentum exquirit poenā
afflict, nonne graviter deliquisse iuste cogitaret Regis filius.
etiamsi in purgatorio jam decem annis p̄ Deū, etiam
ē ea ē heredes celi, d̄ in ceterum ē etiam graviter a Deo
illi ea poenā. S. Gregorius et Augustinus referunt, poenā
purgatorii ē tam grave, quo gravior a nullo tyranno ex-
cogitate ē usq̄ modo. Sunt alii, qui poenā purgatorii
ē equalem poenā inferni, superaret. O Martinus tormentata.
Ex his concipere p̄s, quam grave sit peccatum veniale malū,
et cave similes, ne p̄ peccata venialia viam ad mortalia pro-
paret, deniq̄, quomodo illud leve malum est, quod supra se unū
tantum malum parit, mortale n̄ peccatum. Si Petrus Lūm
negavit, David in adulterium ē lapsus, propter peccatum ve-
niale, quid reum fiet infero?

Punctum 2um. Insue vitam tuam et vide, quomodo te circa
haec peccata habueris. an non cogitationes vanae, superbia, temer-
ariae foris. turpes infirmitates negligens, ejucis. an affe-
ctibus vacans, invidiosus, vltis otiosus, mendacius, vorax, deliquit.
toris, charitatem loquentis inulseris. qualis circa obedientiam
paupertatem, mortificationem sensuum fueris? an corpori in cibo

et non faveas? qua persecutione et preparatione ad fixum malum acci-
deris? quem fructum ex Communionibus, et confessionibus habes?
qm̄ preparationem et gratiam actionem servaveris? an tempus omne
utiliter impendas. quid si omissiones actus examinares, desle-
re esse multitudinem iniquitatum tuarum. Confundere tu et
proponere saltem circa ea, quae in publicum prodire possunt, et
quae passio predominat tibi. Ubi medit, precum facultas.
vitarum, reflexe age, et cogita, fuge dissolutionem, habetis.
morem Dei, qui nihil negligit, quod Deo placeat, odi omne quod
ei displicet. Cogita Regem Deum, hoc em̄ tentationis tempore ho-
minem in offitio continet; nam quis tam veios est, qui fuit
sibi presentem Deum, et tū n̄ leviter peccare audeat, mori prius
debet, milles, qm̄ semel venialiter peccare, i. sapis. Vide etiam, pec-
cavit David, quia oculos non custodivit; peccavit Petrus, quia
dum orandum erat, dormivit. Si tanti viri in tūm malū
ruunt, quid pro te in me? in malum nempe illud, quo ma-
ius nequit in mundo dari, primo quidem in venialia, dein
dubia gravia, ac denum in manifesta mortalia.
In colloquio. Conspice Deum, horrorem peccati, doli, propone
hoc tū simili modo: Veni Dñe in cor meum, et eripe omnes
modinatas cupiditates, et dominantes in eo passiones. Super-
biam cum filia sua vana gloria, et quae inde oritur iactantia.
hypocritism, amorem mei, Induriam commodum, teporem in fi-
nitabilibus, affectus omnes, qui purissimo amoris tuo oppo-
nunt, mitte guttulam sanguinis ex corde tuo, qui exurit hoc
cor meum et corde meo. O Pater amantissime! Si vis p̄ me
mundare, adjuva me Dñe Deus, et fonde ad me deluge, et
da ne deinceps tū levissime tibi displiceam, d̄ auro corde tibi in
finem usq̄ desideriam. Similes ad D. M. Angeli hoc affert.

Meditatio 5^a de morte peccati stipendio.

Legenda. Statutum ē omnibus hominibus semel mori. Scopus.
Ex mortis consideratione concipiam Sanctum eius horrorem, et
hic p̄ fugam peccati me ad eam preparabo. Ord. 1. Imaginare
te coram Angelo tuo custode flecentem, et ab eo inspergi
pulvere, dicentem tibi. Memento homo quia pulvis es, et
in pulverem revertis. Prae: 2. Tete quam affegrem fregi.

Punct. 1um. Considera verba legenda: Statutum ē omnibus ho-
minibus semel mori. et vide primo, a quo statutum ē, ab eo,
qui in statum suis immutabilis est, qui quod semel statuit, esse
eveniet, nam mors peccati stipendium ē, seu poena illius,
cum autem omnes in Adamo peccaverint, omnes subiacent

+

hinc poenit. omnia monetur, hinc moriemur omnes et mori-
 -uri etiam s. a. Constitutione sancti viri sancti et perfecti Gu-
 -vernei et senes, Divites et pauperes, Servi et Domini, Reges, Choro-
 -chae, et Subditi, expectantque jam vocem tubae quae infonabit:
 Surgite mortui, venite ad iudicium. 2do. Considera quid sit mori
 Mori est separari a corpore, ab amicis et notis, Parentibus,
 et opibus, omnibus denique, quod in mundo habuisti, aut habebis.
 -cum te separasti, post separationem membra obigesunt, corpus mi-
 -palleat, nec Pater Filium nec Filius Patrem, quoniam pater in na-
 in oculis seclat, ferre sit de foetorem et turpitudinem. Idem
 deinde corpus nuda sanies, pulvis, abominatio. In duo for-
 -mina Calvariae huius inmensae sequi. Talida et arida Carnis
 -fustula erant os huius lingua quiescente huius, quibus instrumenta.
 Excorticatum huius vermium manus erat venter huius, quoniam distinctus
 habuisti: Tabificum hoc horridum putredine coagulatum corpus
 amoris proprii idolum. Si hoc foret est scabuta homini a Deo,
 3o ego iuxta sanam mentem si meum debes cogitare: si
 hoc corpus meum in tam deformem cadaverem mutabitur? si esca
 vermium fiat, ut quid illi cum debimento ad meo, cum di-
 -phicentia et etiam operosa Divina ei indulgeo; O quantus dolor
 erit videre corpus, cui miser huius nutriendo plurimum ju-
 -avit, in pulverem esse conversum, et animam solutam, cuius
 interior vult, aeternum perire. Dolebit solitatem suam, et
 lacrimis deplorat, quod huius tam parum de a. salute sollicitus
 -tus fueris, evigila ne obdormias in morte.
 Punct. 2dum. Statutum est semel mori, cogita serio semel, non
 sequi esse moriendum, et si huius male, aeternum infelix es.
 Si enim pluries mori posses, semel saltem certorem huius quia pro
 2da s. temere morte aliter te jam parans, doceret enim te prima
 mori, et fidelis docet semel duntaxat moriendum esse, et huius ad
 alia negotia summa diligentia te parans, mori negotium nati:
 -mi ne obiter quidem memineris huius? ah sapie. de solacio
 -tatem suam, meliora letare.
 Punctum 3um. Vide quia nescis diem, nec horam, nec genus mori:
 -sit, nam sicut mors certa est, ita hora, locus, genus mori incertum,
 ideo monet ipse Dominus: Vigilate et orate, quia nescitis quid hora
 filius hominis veniet; forte dicit quoniam ipse velis ac cogites. Prout
 mortem incertam voluit ideo, ut semper parati essemus, quod
 velis in apertis, quod Dominus vult et ideo monet iterum, effote
 parati quia nescis diem, nec horam: Filius hominis sicut
 fuit veniet, monetur, ideo, ut semper puro corde coram eo ver-
 -semur, ne nos impudicos mori inveniat.

+

Punctum 4um. Media bene moriendi: Vive si, sicut mori
 -sit, dicere mori ut dicas vixisse inde Thomam a Kemp: de morte.
 2. Moriamini nunc sponte mundo, et vanitatibus eius, et non
 moriemini in aeternum. 3. Moriamini tibi, ut vivas Christo. 4. Si vix
 ut vespereum tibi non pollicearis. confessionem communionem
 benedictionem ultimam perage.
 In colloquio Rogatorum per sanguinem Christi, et potentissimam
 sanctae Virginis intercessionem, ut tibi largiatur gratiam sancte vi-
 -vendi, sancte moriendi. Proponere emendationem suam de peccatis.
 -et vitam aeternam te vult Religiosam, gratiam ad hoc a
 Deo si sanctae Mariis intercessionem pete emenda te sanctae Virginis
 -nam bonae mori.

Meditatio 16^a

De morte tepidi et ferventis Religiosi.

Tepida. Mors peccatorum pessima Psal. 33. Prehosa in conspectu
 Domini mors sanctorum eius Psal. 145. Sequi. Vivam sancti;
 ut moriar sancti. Prae. 1. Imaginare te esse inter duos morientium
 seculos, in istis jacentes duos Religiosos, tepidum unum, ferventem
 alterum, quorum alter inter unguinas, terrores, insultusque Dei
 -moris gemit, alter in complexu Christi manu Rosarium et requi-
 -sit tenens exclamat: cum his libentius morior cum Beati Joannis, aut
 cum S. Hieronymo: immo letantes. Prae 2. Te gratiam pro consequendo scapo.
 Punctum 1um. Mors peccatorum pessima ait Dominus. Tepidus
 Religiosus peccator est, quia peccata venialia non vitavit, hinc
 confectum est, ut in gravia incidit, secundum illud, qui
 spernit modica, paulatim deidet: de aliis etiam peccatis dubiis
 morietur cum conscientia, ideo iuxta verba Domini, mors eius pessima,
 si usque ad agnitionem in tempore suo permansit. Pessima mors quia
 videt quoniam inconsulte emendationem distulit. 2o Quod tot bona
 opera, mortificationes, virtutes plurimas neglexit, 3o Quia re-
 -cordabitur malo suo agenti modo et pessima vite exemplo
 -temis aequae ac domesticis scandalo, fuisse superioribus gravatam
 et oneri fuit, regulas suas sanctas negligentem observavit. 4o
 pessima, quia cognita oculis eius obprobria peccata, unde
 aeterna moris horrorem sit. Quid ergo solati habebis? forte
 a solis, ab his dolorem potius expectet, an a voluptatibus, et
 corporis comodi, de his dolere dicit, de ultimam vix dolere, nam
 vixit S. Aug: poenitentia sera raro vixit. Si enim ferventes diffi-
 -tatem patiuntur in morte agone, quid is, qui ne flumen quid
 novis ferventis? Cogita quomodo huius moris munus aetheris
 accipies, timendo esse et merito quidem, quomodo enim coram
 Deo, cuius degener socius erat tota vita, comparebis, cui diffor-
 -mis erat sub spinoso capite amoris proprii mancipium.
 Crederet quidem in spem a Confessario, in manus dabitur

sed occurrete ei, quoties eum vulnerabit, quoties peccando vul-
nera renovabit; in coelum oculos levatis, & exclamabitis, qui
male pro hoc laboravi; sic in terram oculos conijciet, inferi
esse purgatorium ei parabit, ad V. M. 5. Si Satorum confugiet
qui quidem perire quem possent, si plerumque eorum cultor in vita
miser, & in recondant eorum, et non tantum in eorum, & in
divino quoque servitio, omnia labora fixit, sicut se sepitum,
negligentem fuisse; sed quidem meditationes, & cum odio, in
obediencia loca, observantia regularum, lectione fixit, sicut
examinibus, recollectionibus, castigatione corporis, insonan-
tia affectibus. Contrahet a bono ut peccat avertit, in omni denique
bono parat admodum fuit, et ideo inter timorem, conscientiam
stimulos, anxietates mortem reformidat: adest demon, omnia
eius peccata detegit, imperfectiones oculis proponit, leprorem
exaggerat, poenam futuram pollicetur, omnibus denique
auxiliis defunctus in in terram oculos conijcit metuit, ne qui-
piam una cum lecto absorbeat, et si non peccatorum vestigia.
Punctus 2dum. Pretiosa in confectis Domini mors sanctorum eius.
Vix pretiosa et digna, qui toto corde optemus. Pretia namque nihil
e quod angat, multum e autem, quod soleat. Non angat e
peccatum Religionis, hoc em diligenter vivit, non angat
solitaria, nam, si quid habuit, deservit ea amare, poenitentia
nam exit pro nobis, mortificavit corpus, sicut, et si satisfecit
conatus e pro omnibus, dum fatali illa hora ei denunciatur
que totam commoveret naturam, quid ille? hilari et sereno vul-
tu respondet: Cupio dissolvi et esse cum Christo, quod non timeo, nequa-
quam, & plenus se cum S. Spiritu exclamat: vultu letante; et me-
rito esse, nam solam eum bona conscientia, quod vitam vi-
xeris, Deo placentem, paupertatem ut charitatem colueris, superfluum
nihil in vita admisit, amorem proprium strenue vixit,
que mundi sunt, genere calcavit, et que sunt amplexus
e amplexus fuit, ab omni, quod civitati adversatur, ab-
horruit, corpus cum Paulo castigavit, et ideo fuit promi-
ssum mundi corde premium, obediens fuit admodum superior
fides loquetur vitas multas, non vult in inferis demoni,
cupit fieri impugnavit existit in vita, semper totam in
Deo ponit, cuius gloriis sedens propagavit eas. Confidit in
Satorum V. M. Si Satorum S. Spiritu: Cuius quoniam monuit
obtemperavit, virtutes, imitatus e. Ideo se plenus
manu crucifixum, blasphemum, et regnum regem. Nomen Iesu
ad indulgentiam merentem promittant in manu audientem an-
dela adest, Deo reddit, qui accepit animam. Pretiosa in Con-
fessionibus

Domini mors sanctorum eius. At Deus contemnit et omnia
monitus anima mea morte iusti huius.
Punctus 3um. Delibera cum his morte mori velis; si iustus
non delicto; moriatur anima mea morte iusti huius, et coacta
quid si ante unum, duos annos, & hac hora mori dres morietur
morte iusti huius an peccatoris. Si consilium tibi et mori iusti morte
age Deo gratias, in vo aliter, dole et fac ut talem mortem pro:
merearis.
Punctum 4um. Medita ad mortem iusti acquirendam. 1. Punctus
conscientie semper tibi cure sit, nam quia hora non putat, sicut
hominis venit. 2. De rebus etiam minimis sive et in ad viden-
tia, seu ignorantia commissos confiteri sude: nam propter culpa-
bilem ignorantiam Deo displicent. 3. Duram in omnibus
intentionem tibi sude, hoc namque magnam tibi coelestis pre-
sentis spem faciet. 4. In vulneribus Christi humiliter habita. V. M.
Si Satorum ama, cole constantem, regulas observa. Serva regu-
las et servabunt te. In Dea infirmitatem meam adjuva tua
potenti delecta.
In colloquio Deo Iesu, ut ignem, qui venit mittere in ter-
ram, in te succendat, sanguinem suum in te effundat ut teporem
tuum cum omnibus aut malis extuat et abluat. Per merita
Iuie virginis pete gratiam sancte vivendi sancte moriendi. De
sepe: Morte iusti huius. Anima Dei. Sub tuum Propitium.
Meditatio 1. De iudicio particulari, quod habe-
bit illo momento, quo anima e corpore egredietur.
Tegere. Statutum e omnibus hominibus semel mori, post hoc
autem iudicium. Heb. g. 27. Propos. Vivam cum gratia Dei vitali.
Religiosi sentent, ut sic nihil, quod in iudicio mercedem habeam.
Prel. 1. Imaginare se iam super lectulum mortalem positum et
audire: Redde rationem vilitationis tue. sicut e vilitationis, qui
elapsus e. Prel. 2. Te gratiam agnoscere iudici terrore et sancte vivendi.
Punctum 1um. Illo momento in iudicio comparabitur, quo anima
e corpore egredietur. Terribile erit hoc iudicium Deo se,
nam iudicem habebit eum, quem offendisti, Deum, qui nunc ius-
ticiam, lacrymis se se placari et ad misericordiam moveri sinit,
et tunc nulli movetur precibus, multis lacrymis, & unumquemque
secundum iustitiam erit iudicaturus; Index tulerit transiit
cui nihil occultum remanebit, nec potest; infinite sapiens,
qui facti n. p. Omnipotens, cui nemo resistere potest, & audet.
Erit Index supremus, a quo non dabitur ad illum alium
appellatio, qui sententiam feret pro aeternitate, et ut primum
illam tuleris, illico executioni dabis. Adducens coram eo et te

Omnia peccata tua cogitatione, verbo, opere commissa; Quid
faciel miles, dum obiciet tibi tot peccata aliena, occulta; ad-
ducantur omissiones, negligenter confessiones, communiones. Tene
ne ex omnibus peccatis tuis de quo non iudicaberis vel uisus
nequaquam; imo iudicaberis etiam, quod non ignoras, du-
bia mortalia peccata, quod faciel ob peccata aliena, scandala,
vota religiosa, obligationes neglectas, bonorum operum omissiones.
Quid faciel, dum iudex tibi in clamabit: redde rationem de tem-
poris ad poenitentiam liberaliter concessa, a te tam imprudenter per-
dito, de proclariis talentis, hoc ipso de tempore, de bonis inspirationi-
bus, quibus te ad poenitentiam volebam retrahere, et tu remissi-
sti de tot peccatis, quod impedit, de tot animalibus, quod saluare de-
bebas. Ah Domine opus confusio faciem meam, quia repleta
est anima mea malis. Iuxta iudex ultionis, donec fac remissionis,
ante diem ultionis. Psal. 87.

Punct. 2um. Terribile erit hoc iudicium, quoad circumstantias.
Nam multi erunt, qui se accusabunt, et nemo, qui se defendet,
quod maximum, tua ipsius conscientia te accusabit. Quae spes vita
ubi reuocaueris accusas. Accusabit te Angelus Custos, cuius
infractus spiritus, accusabit Demon, cui obediisti, nunc blan-
ditur, tunc accusabit, et vindictam peret. Nullus te defendet,
scito, praeter innocentiam tuam, si quoniam habueris, et sanitatem
Indis: et quoniam tui defensorem haberes? forte sanior. S. Tutoris, Veli-
triquidem possent tibi minus reddere iudicium, si feruens auctor com-
pingeret in vita, sed cum seipsum fueris, quod prudentes ab il-
lo perit non his. Vnde et ab eodem. Vnde si in uno peccato te
ad iudicem venire contingerit. Dic: Recordare Iesu xpi, &c.

Punct. 3. Inspice conscientiam tuam, an non vel ex seculari,
vel religiosa vita tua te aliquid remoueat, quod sacramentali
absolutione non subiicis? Cogita an hoc momento paratus es
se coram iudice tuo comparere si quid est, ideo nihil turbens
sed amota tibi et per veram poenitentiam in proxima Confes-
sione tollere fratre. 2do. Tunc serio considera, quale iudi-
cium, qualem iudicem, quam sententiam audire velis, et vi-
tam secundum hanc deliberationem intime, cogita etiam, qua-
lem in tremendo illo iudicio vitam visisse desiderabis, et illi
si nondum inchoasti, hoc momento aggredere.

Punct. 4. Puritatem conscientie super omnia ama, ut autem
eam puram semper habeas, examina, confessiones fac dili-
gentes. Si nos ipsos iudicemus, non utique iudicemur a

Domino, non plebis Deus tui in idignissimum dicitur. 2. Cum ratio:
inabili remota conscientie intus agas. 3. Si te aliquid iuste
remoueat, tunc remotionem temere non edignas, d. bene de iustis
conficere. 4. Noli iudicare et non iudicaberis, nam si iudica-
ueris, duplex iudicium habebis, de iusto et de alieno iudicio.
5. Ne ad longum purgatorium deuenias, fac tibi tibi purgato-
rium, et si tolerantiam aduersitatum, si continuam modifica-
tionem, si insignem tui victoriam iudicem tibi reddere benigni-
tatem. M. spem si constantem et filialem cultum.
In colloquio conue te ad Iesum tuum aliquando iudicem futu-
rum, deprecare, quod tot tantisque peccatis vulnera inferens:
traveris, dolo intensissimo dolore de malitia tua et ingratitude
et propone serio vitam emendare. Roga per Sanginem pro te
effusum, velit tibi gratiam largiri, ut vita tua pro te a pec-
cata per veram poenitentiam eluas, ac in futuram vitam
probam, a peccatis alienam, Deo placentem agas. Roga V.
M. ut eandem gratiam a Filio tuo tibi impleat.

Meditatio 18va de tremendo universali iudicio.

Reflexio. Erit tunc erit Tribulatio magna, qualis non fuit ab
initio mundi usque modo, neque fiet. Scopus. Vitam in tanto
et minore probam infirmam, et peccatum omne fragram ob futu-
rum terribile universale iudicium. Prae. 1. Imaginare te vi-
dere totum humanum genus ad forum tubae surgere et
tumulis suis affligere, et uno momento, in ignem oculi in val-
lem Josaphat confluere. Prae. 2. Petere gratiam, assequenti scopi.
Punct. 1. Terribile erit hoc iudicium quoad circumstantias,
scilicet signa, quae illud antecedent, quod ipse servator testatur
verbi refert. Cum ergo ipse Dominus dicat, non leve quid esse de-
fuges gens in gentem, regnum in regnum erunt pessilientie
et fomes et terrore moris per loca. Hic autem omnia initia
erunt dolorum. Tunc scandalizabuntur multi, et se invicem
tradent; et multi pseudo prophetae surgent, et seducunt multos;
multos quoque seducet Antichristus, qui maximam hominum copiam
suis signis et fulgibus pervertet mixtaulis, ita ut in enormem de-
cevantur lecti etiam ipsi abbreviaretur vita eius. Post hanc
tribulationem sol obscurabitur, et luna non dabit lumen
suum, et stellae cadent de caelo, et virtutes coeli commovebuntur.
Hic filius Dei deficiet quod antecedent. Age gratias quod tunc
non sis seducens, sed cave ne nunc, non quidem ab antichristo
sed a discipulis tui te ipso a via Dei et observantia regularum se-
ducaris, nam quid ubi tui habebis, seu tunc seu modo seducaris

et percas, imo gravius iudicium, poenae, utinam tibi, si nunc,
dum non circumstant te tot, tanta, gravia, peribula te ipsum
seduci sinas; solent autem discipuli, laxi, regularum minus
observantes sic perire innocenter. Tunc in eis esse singularem
regularum tam stricto observans, forte jam ad altare pom desi-
deras; vixne solus esse perfectus; indulge tibi aliquid: ecce vide
alios probos, doctos, illos sequere: in lectibus melancholicis.
Hic et similia ex inferno exurgunt verba voluntariam, infi-
mum in D. D., in aeternis veritatis solide fundaveris, et altari
radices posueris, evellent certe. In quidem hoc non auri nam
non illi, nec alii sunt norma morum, a regula, illis;
his se conforma, secundum hoc vive, et si nemo regulas observet,
in solus velis, et tam bonus et obsequia solus regulas, et solus eis
verus, sicut filius. Terra regularis et servatur te.

Punct. 2. Terribile erit hoc iudicium propter resurrectionem
corporum, boni et iusti, ita damnati resurgent in suis corpori-
bus, in quibus peccaverunt, et in eis et cum eis etiam damnati.
Filius enim D. D. mittet Angelos suos cum tuba et voce magna
et congregabunt electos suos a quatuor ventis, omnes resurge-
rent in momento, in ista oculi, in novissima tuba, canent
tuba et motui resurgent incorrupti. Quamvis horrores huius resur-
rectionis damnatis, coacta, quid corporibus dicant, quomodo illa
alloquantur, quid confusio? O quomodo intransit anima in cor-
pus, instrumentum damnationis sua, exclamabit et damnata anima:
O maledicta caro infelicitatis mea origo! In quo instrumentum esse
debebas salutis, facta es laqueus perditionis; sed consuevit
corporis loco reponi: imo maledicta in anima, quod cum domino
habueris in me, cupiditates frangere poterat, ac etiam debebas.
Sed laxasti habenas ad omnia scelera et sic illud teum etiam
ante effecti. Atque erit resurrectio iustorum, cum gaudis hi
alloquentur corpora sua, et invitabunt illa etiam pro resurrectione
aeternae gloriae, dicentes ad illa: Veni o Benedictum corpus,
quod multas mortificationes et adversa permisti, finire jam
una meum gremio magno.

Punctum 3. Terribile erit hoc iudicium propter separationem
boni ab iniusto in valle Josaphat, nam cum resurgent, et mo-
mento confluent in vallem hanc, miserabunt se maligni, et
majori dolori sibi. Mittet enim Filius D. D. Angelos, et separabunt
males de medio iustorum; isti ad dexteram, illi ad sinistram col-
locabuntur. Quis se hinc et horros occupabit omnes, quando
frater a fratre, filius a matre, amicus ab amico, frater a fratre

frater a fratre, a discipulo magister divellentur, et quidem in
aeternum. O quantum hi dolebunt se, cum tam levi negotio simul
salvari potuissent, aeternum tamen accepta damnationis sententia
separari, quis tibi hunc sensus erit, si frater tuus contemptus a
dextris, in honorem a sinistris stabis? Habunt potentissimi
docti, sapientes, superbi et alii, qui honorem et estimationem
apud alios, qui comoda corporis in hoc mundo male quere-
bant, ad sinistram; dum interim egrediuntur multi, mendaces, servi hu-
miles et contempti a mundo, qui in continua sui abnegatione
et carnis asperitate vixerunt, ad dexteram D. D. collocabuntur. Quis
magis his hunc sensus erit? An non merito exclamabunt illi Sep-
5. O nos insensati! vitam illorum ducebamus esse insaniam esse
quomodo honorificati sumus. Nobis autem quid profuit superbia,
in illisimus, et ecce quoniam feliciter annumerantur inter Filios D. D.
Elige nunc, in qua in parte velis.

Punctum 4. Terribile erit hoc iudicium propter signum
concis. Separatione enim facta, apparebit signum Filii hominis
in caelo venientis, qui iudicabit mundum universum. Videbunt
attoniti signum crucis proferri et venientem iudicem in im-
mensis coeli cum maiestate et potestate magna. O quam ter-
ribile erit videre impium crucem illam, in qua D. D. pro eis
vitam sanguinem propositus; quam terribile erit videre splenden-
tia illa vulnera, quod homines peccando renovaverunt. Terribile erit
videre crucem quam ostendit, cuius in miris salvari debuerunt.
Videbunt media quibus factus salvari, quam damnari potuissent.
In colloquio tunc actum fidei de tremendo hoc iudicio, et ora-
torem, ut nunc mihi misereatur, dum tempus est miserandi, et de
gratias efficat, quibus nunc, vitam vere religiosam et sanctam
vivat, ut in tremendo hoc iudicio cum electis ad dexteram collo-
cetur, et dicat: Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua
corripuias me: Recordare Domine pietatis tuae. Preces meas non sunt dignae
sed in bonis fac benigne, ne peream cremari igne: inter oves
locum praesta, et ab hostiis me sequestra statem a parte dextra.
Pater et Ave.

Meditatio 19 De eodem iudicio universali Continuat.
Teresa. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi
ad cor. 5. Scopus. Manifestemur et confundamur nos in tempore,
ne manifestemur et confundamur in aeternitate. Prae. 1. Cogi-
ta te videre Christum in nubibus coeli cum virtute multa et
potestate magna venientem, item expansum praerandem, levum
manu tenentem, hinc scriptus proferetur, unde multum iudicatur.

in quo miro prodigio omnia omnia peccata scripta, ab omni:
bus legi possunt, adeo, haec etiam oculis. Psal. 2. Dicitur
et gratiam, ut sancto iudicii percussus timore omnia peccata
ma in confessione finire apertas, et sacramentali absolutione
deleas, ne quondam pro eis eternum confundaris.

Punctum 1um. Expende causas iudicii universalis. 1^a ut toti
orbi confes, unumquamque iuxta in iudicio particulari, quod illis
a morte fieri solet, fuisse et damnatum et saluatum, multum
in hoc mundo videntur sancti, et hi electi sunt, sed Hippocrite,
et vias in hi in dolo, iniquum maledicta iacent, ut ego
in convincantur et confundantur, et iustitia Dei pateat, ideo
hoc iudicium. Deo infirmis placuit. 2^a ut poena et dolor dam:
nationum ex hac publica confusione augeatur, omnes nos
manifestari oportet ante tribunal Dei; quia ratione fieri hoc
manifestatio debet scriptis profertur carit Ecclesia, quod ille
liber? cuius propria conscientia, quod magno Dei prodigio fin:
= quid aperta erit, et iustas speculi cuiusque peccata, sola confusio:
= hunc, affectu, aut desiderio perpetua etiam oculis. clare
manifestabuntur. Ibi videlicet ingens Catalogus omnium
scandalorum, intentionum singulorum. Si omnia peccata ma
in chartam relata in collo perubem frequentem circumferre
deberet, ita ut omnis obuius facile legere posset, nome mori velle
prout qm hoc facere, quid adhuc in iudicio fieri effectum huius
ingen et eterna confusio hunc operiet faciem matris. Si autem verba
egisti poenitentiam, peccata tua non confusum, et si totum mun:
do pateant, et ostendat glorie erunt, neque erubescas. Confunde
mure te coram uno confessorio nempe cum fratre, ne coram toto
mundo confundaris in illa die cum eterno tuo damno.

Punctum 2um. Iosquam hoc manifestatio ad maiorem impio:
rum confusione facta fuerit, exprobrabit manifestatio iudicis infir:
nem eorum ingratitude, et quidem pro aliis omnibus, iis, quibus
plura contulit beneficia, et amplioribus gratiis auxiliis, noluisse
amplius testatur apud Lucam 10. C. Va huius Corozaim, va huius
Betsaida. D. addit: verum tu Syro et Sidoni remissus es in
iudicio, qm vobis, et quidem iustissime; nam si cui plus datum
est, plus repletur ab eo, plus etiam ubique castigari debet. Vide
an non tibi plus dederit, quam millenis aliis, dedit tibi ingi:
nia talenta, nativis dona, tum corporis, tum ad dedit tibi etiam
complura quae dona dedit gratiam sapientiam, discernit ut
inter Libanos et ex Libanis Parentibus nascaris, Christiane
educaris, cum peccasti, eduxit te ad poenitentiam, ne deus
relaberis, eduxit te de medio nationis, prava, de seculo nequa

et ut facere velles, vocavit te pro tot aliis in societatem filii sui,
tot gratias gratis donavit, nega, si poteris, et modico etiam hoc tempore.
Quid ergo quo rubore coram toto mundo hanc ingratitude pandes?
si forte possis tot beneficia in religione etiam peccare pergas
Punct. 3um. Expende sententiam in electos ferendam produci
in medium uniuscuiusque, malis iuxta, ac bonis operibus dignum
Index. Exultans promittat inevitabilem pro tota civitate
sententiam; et primo quidem, quia promptior est ad promittendum,
qm placentiam, sanctam illam in electos suos: Venite, inquit,
Benedicti Patris mei; O quali te gaudio, quali letitia replebunt
felicis illa anima, quia laude jam in aeternum, et beatissima
erunt. Verum ut ad hanc felicitatem pervenias, expendi, et adve:
te verba illa: Venite, inquit, venite non a voluptatibus, corporis
comoditatibus, sensualitate, sed a cruce, a dolore venite; jam enim
simus est miseriarum vestrarum, simul operam hanc et pugna gimus
cum carne, mundo et demone: exueris enim et desiderium huius come:
dere, iuxta illud: Quodcumque ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.
O quanto te solatio erit imitatio Christi, et poenitentia vestra qui egisti,
vide huius si huius nunc componendum esset ante dnm in iudicio
pervenire hanc ab eo in te sententiam electorum ferendam, si ita
Deo gratus age imitaberis, si ita vide quid te impediat, et illud tolle
ne hac beatorum sententia priveris.

Punctum 4um. Expende alteram in reprobo ferendam senten:
tiam. Discedite a me maledicti in ignem aeternum, quia Para:
= huius est Diabolo et angelis eius. Expende terribile hoc Divinus
iudicium per singula verba estatum: Discedite a me maledicti:
iudicium horrendum! o maledictio! va ei in aeternum va! cui
Deus maledictus. Discedite a quo? a me qui sum initium et finis,
aut saltem esse debebam, a me Deo vestro, Creatore vestro, Benefac:
tore, Patre vestro, discedite a visione, a bonitate mea, etcludendi
ab aeterna felicitate, a beatitudine coelesti. Videte etiam hanc
per qm ad salutem venire debebatis, vos vero eam contempnitis;
videte vulnere amore vestri suscepta, huius quosque delicias, voluptatibus
prospiciatis. Videte sanguinem vestre salutis causa tam liberalis
profusum, hunc vos contempsistis. Videte tot gratias, quibus tam
improbe abusi estis. Discedite ergo maledicti quod coque et ad
maledicti quod locum, qm in coelis, maledicti quod socios, quos
habebitis, in ignem aeternum, qui paratus est Diabolo et angelis eius.
Secuti estis Demone ad peccatum invitante, sequimini etiam ad
tormenta procedentem. Quis si sapiet, vitam aeternam et sanctam

ne te hoc terribili foris maneat aliquando.

In Colloquio Converti te ad Deum, quondam iudicem tuum futurum, nunc apud Patrem Advocatum: Iuxtaque Index Christe Iesu? mihi de divinarum inspirationum fulgura, ut iudicium hoc confideas: Sans, conveniam valde, evitam seris mitem, ignoscas tunc mihi misericordia tua mihi Dne, dum misericordis tempus est, ne pendat me iustitia tua, dum non erit misericordia tempus, in eternum regnem condemnas. Iuxta Index ultionis: Recordare Iheremie:

Meditatio 20. De poenis damnationis in inferno.

Septima. Horrendum est incidere in manus Dei vivens. Itaque id scopus. Descendam, nulli mentis ad infernum sepius ut mortuus cor: pure cogor descendere. Dne: d. Imaginare te ad limen aperti inferni loci cum miserationum plenissimi confitentem et audire clamantem inde Erylonem: Pater Juxta Abraham miserere mihi, mitte lacrum ut inungat digitum in aquam et refrigeret linguam meam, quia crucior. Oculi: 2. Iste gratiam agnoscenti inferni poenas, utone peccatorum grave postea fugias, ac delecteris.

Punctum primum. Damnationum poena alia est corporis seu sensuum; alia damni. Considera hic poenam sensuum. Mathaeus infernum vocat d. vocat carcerem, gehennam ignis, ignem eternum, tenebras exteriores, ubi erit fletus et stridor dentium. Job: terram tenebrarum operam mortis caligine, terram miserae, ubi umbra mortis, nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. Ex quibus colligitur infernum esse locum aliquem subterraneum carcerem igne servissimum plenum, d. non lucem, ne damnetur ex luce i. levissimum solatium accedat: licet fulmine fulguris, infatigabilis fletus damnorum ad maiorem cruciatum damna: forma se sint obicienda ipsorum oculis. Hic Isaias infixum cruciatu exclamat: Quis potest ex volis habitare cum igne devorante et ardoribus sempiternis. Cogita sed serio: si scilicet ob unum peccatum in his teris 10 annis in aliquem tenebrarum subterraneum Carcerem conjiciendum, die ingenue, ac desine peccatum grave admittere, cum carcerem illum non solum subterraneum, d. igne devorantem, d. intima ex cruciantem non 10 annis, d. eternum carcerem, peccatum non fugies? Accedunt ad hos cruciatu maledicta in Deum et blasphemias in sanctos quo audientium aures ingenti replebunt horrore, accedunt horrendi ejulatus, gemitus, maledictiones, quibus damnati horrore, quia nati sunt, locis ubi vixerunt, sociis a quibus separati sunt, Parentibus, equibus nati sunt, maledicunt. accedunt despectus: per, in quibus singulis momentis labentur, accedunt fames, sitis, frigus, confusio sempiterna. S. Thom. ait: Minimus dolor

Insuper gradus major est omnium cruciatuum tormentis, propter cruciatibus, laborum supplicium simul sumptis. S. Aug. Dne quippe paucis in hoc mundo, in comparatione signis istius, non tantum parva, d. nihil sunt. O anima mea exanimes in amorem tante bonitatis, quare toties angustissimam huiusmodi malis, agnosce Patrum affectum. Stabat mihi postea moriendi, quoniam Deum offendenti.

Punctum 2dum. Magna exacerbat est poena sensus, d. major est longe poena damni, quod confitit in amissione visionis Divinae si nullo quod ponat gehennas, nil tale dicendum est, quale est a tanto illius gloria honore repelli; occurret damnatio, quoniam facile potest esse salvari, et inenarrabilem Dei pulchritudinem eternum felicitate videre, cum Bona Virgine, et Angelorum choris, Beatis coeli civibus convolari, Deum amare laudare et in amore absorbere. Videbit Pater filium, servus Dominum, Maritus Conjugium, Frater fratrem eternum letandum, se vero eternum cruciantem: damnum. Miserima pars damnationum! videlicet praeterita facit: hinc se salutem procurare potuisse, quoniam perditionem; et in immensura, ac incalculum lamenta, ejulatus, gemitus inexplicabiles erumpet, animam ad Dei visionem creatam eternum coelo a facie Dei abiectam miserrime deplorabit.

Punctum 3ium. Examina te Dne: an hoc quod meditatus es, hactenus agnovisti? 2o si agnovisti utrum hoc tormenta intus indueris, vitando peccata etiam venialia quae viam ferunt ad mortalia? 3o quomodo postea ista intus velis. Nonne variis affectibus ut fidei de existentia inferni, humilitationis, deprecationis, detestationis?

Punctum 4thum. Media salutaria ad hoc inferni tormenta: vitanda accipe. Primum. Suggestus S. Bernardus dum ait: Cesset propria voluntas et infernus non erit; in quoniam enim cesset ignis ille nisi in propriam voluntatem. 2dum dat Propheta David: Descendam, inquit, in infernum vivens, ne post mortem eo descendam. Descende ergo in infernum vivens, ne post mortem eo descendere cogaris: non enim finit in gehennam incidere gehennae: ne recordaris. Experti hoc sunt complures. 3ium. Cave aporem in feris Divino; defectus quotidianos emendare non negligas, esse levem videantur, fuge ut peccatum contemptum venialium peccatorum; hoc enim si contemnas uno gradu a mortali, et consequenter ab inferno distas. Quare ex inferno a Religio: his etiam damnationis, et certe hoc in Caeta fuisse dicendum. 4thum. Cogita saepe quid tacerent damnati, d. Desiderio ad

7.
vitam revocaret, quod esset talis poenitentia, quam non susceper-
ent. Denique in omnibus adversitatibus, doloribus & cogita, si
semel mortaliter peccasti, ista omnia ne in comparationem
quidem possis venire cum inferni poenis aeterna confusione;
offere Deo in satisfactionem peccatorum, et suspiria frequenter. Hu-
ius, hic secula, modo in aeternum parcas.

In colloquio deprecare Deum de offensis, age gratias innotat
quod karissime vivere finat, et semper Clemens ad poenitentiam
indulgeat. Firmissime emendationem propone et perseque gratiam,
sancte vivendi et sancte moriendi. Anima tua: et sub tui fragid.

Meditatio 21. De Purgatorio.

Teffera. Sancta et salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut
a peccatis solvantur. 2. Machab. 12. C. Secundo. Cura vivendi
aut saltem leniendi poenas purgatorii. Pre. 1. Imaginare te
videre locum aliquem signatum signatam, et flammis comburentem
in quo ad supplicium in celum manus attollunt, alium suspi-
rant, et dolorem suum in hoc verba solvant. Pre. 2. Peregrina-
ti et contemplatione purgatorii peccata venialia fugias, poe-
nas peccati debitas in hoc mundo redimas, ut in purgatorium
eius aut saltem poenas illius lenias.

Punctum primum. Expende poenas purgatorii. Purgatorium
dari, seu locum in quo animae in peccatis venialibus, aut
mortalibus remissis quidem quoad poenam aeternam, non tamen
quoad temporalem deest, purgantur, homo Catholicus du-
bitare non potest, fidei enim articulus est: locus tamen quibusdam
Patribus et Theologis idem esse videri cum inferno, in eo
tamen distinguere, quod animae damnatae aeternum, hic vero non nisi
ad tempus frantur pro variis suorum peccatorum poenitentibus;
alii vero distinctus videri, testantur tamen non minores esse poenas
purgatorii, quam ipsius inferni. Aeternum tamen est maius esse omni-
bus huius mundi malis simul sumptis: Inter quas maxi-
ma est poena damni, qua sunt exerceantur animae, quod ob
sua peccata arceantur a summo bono, quo sunt praei deside-
randa; satis expressum non potest, quam vehementer huius privatio aeterni-
tatis animam, quod quidem in Deo gratia est, non tamen Deo uno
suum potest, dicitur enim iam talis anima de Deo sensu cogitat,
quam non in hoc mundo, certe poenam corporis triplicari velle
dummodo Deum videre possit; sed enim se esse amicum Dei,
et tamen eo privari. Ut aliquem hanc poenam agnoscat,
cogita, quantum doluisti: si aliquem, quod summe desiderasti in mun-

7.
do, non obtinisti: iam quanto superat bonitas Dei utilitatem hanc
creaturarum, tanto maiori amoris impetu festus ad talis in Deum
maiori esse impetu festus in Deum, quam gravissimus lapsus in
terram, et tamen retandatur ab eo, an non hic dolor ingens? In
tamen huius poenas non exhorresces?

Punctum secundum. Considera causas harum poenarum, sunt
peccata mortalia per poenitentiam deleta quoad poenam aeternam,
nam, pro quibus in hac vita sunt mortificationes et bona opera et
indulgentias nondum est satisfactum quoad poenam temporalem.
Altera causa sunt peccata venialia, cogitationes, verba otiosa, va-
na, superbia, punctoria, mendacia, sensuality in potu et cibo,
regularum transgressionis, distractiones culpabiles in precibus,
tarda obedientia, et id genus alia. Certe sanguinis lacrymis
deploranda est cecitas nostra, quod peccata venialia vitare et
pro peccatis admitti in hac vita satisfacere non sumus. Cogita
an non iure merito infamus dicendus foret, qui summo ad regnum am-
plius huius, et acutius, quibus malis; et tamen, quod veniali-
ter peccas, totam compostam materiam, quod igitur purgatorii
vehementiam augeat. Deinde die ingenie, si toto corpore alium
hunc pungeris, an leve mendacium committis? et quid est hoc
aspectu poenarum purgatorii? et tamen peccata venialia videndo
jactando committis; forte confidis in suffragiis, ideo minus de
satisfactione parum cogitas? sed vehementer te decipis, nam
in poenam Dei illa non pro te, sed pro alio accipitur, ut ait
Augustinus: meritum ponere deus, ut Deus suffragia illa pro te acci-
peret: meritum certe non ponis, si difficultas, latuisti, si suffragia
quia pro alio negligenter absolvas, si plane negligas, et sic
ipsa satis parati debitis pro peccatis tuis.

Punctum tertium. Fissime examen de tamen te habuit circa peccata
venialia admittenda. an voluntarie cum ulla advertentia committis?
2^a Fac proposita quomodo te possit circa ea huius velle, et
cave ab omni minimo etiam cum plena deliberatione admittis
peccato.

Punctum quartum. Media ad poenas purgatorii evitandas, si leni-
tendas saltem. 1^a Ipse deprecari in hac vita pro peccatis satisfacere:
et a Deo castigari, adversa imitari, ut non vel ne modica pa-
tientia, mortificatione 10 20 poenas purgatorii deleat, cum po-
tente. 2^a Per opera satisfactoria alio pro peccatis suscepta satisfacere:
plus enim in hac vita maiora promereri potest, quam in purgatorio
10 20 annis, hic enim tamen merita ponere potest, ibi autem
satispari debes. 3^a Servens in Deum charitas, et pura in
omnibus intentio; Charitas enim operis

multitudinem peccatorum a Petri. 9. et omnia etiam vicia op-
era, scilicet. charitas cum charitate, seu amore Dei facta final au-
rea, atq. divina. 4. Injuria interna mortificatio S. Gregorius:
audenter dico, quia salubri hostia non indigebimus, si ante
hostia Deo sumus. 5. Feruentis usus indulgentiarum. 6. In-
fragia pro aliis diligens solutio, Regulas salutis observatio, pec-
cata minima fuge; sed etiam pro actibus purgationis. Beati
enim misericordes. 11

In colloquio. Petre gratiam ut per pia opera adscriptum tolle-
rantiam, et varias corporis afflictiones pro peccatis in hac vita
suis facias, nec in purgatorio et poenitentia relaxes. Sufuria. Dime
hi seca, quidquid enim patimur hic, adhuc purgatorium nō ē.
Renova proposita.

Meditatio 22da De Filio Prodigo.

Jefferia. Quanti merentur in domo Patris mei abundantiam panis
eigo hic fame pereō? Scopus. Ex consideratione fratris miseri-
cordi peccatoris, scilicet ad Dilectum cum filio Prodigo conversis. Pre-
d. Imaginare tibi filium Prodigum adolescentem nobilem, nō
tū, dum a Paterna domo abiit, totum larem, exequum, em-
olumentum inter pecora versari, filiquis veli, neq. illis satari. Prae-
ter gratiam agnoscere fructum.

Punctum 1um. Expende discipulum filii Prodigi a Patre. Scriba
et Tharisei videntes, quod Dominus peccatores ad se venientes benigne
reciperet, murmurabant adversus illum, quem s. ideo laudare de-
betant; malevolorum animo ut remedium adferret, adduxit eis
quasdam Parabolas, inter has etiam de filio Prodigo, qm hoc
peccator nunquam sine lacrymis aut spirituali solatio legere aut
meditari potest. Parabolam sic proponit Dominus: Homo quidam
habuit duos filios, et dixit ad adolescentem ex illis Patri. Pater da
mibi portionem substantiae quae me contingit, et divisit illi sub-
stantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus adole-
centior filius perrexit profectus ē in regionem longinquam, et
ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose. Et postquam

omnia consumpsisset, facta est fame valida in regione illa, et
ipse coepit egere. In hac parabola tres circumstantias consid-
ra, unde, quo, quare propiuscat filius Prodigus. Propiuscat a
Patre suo optimo, qui eum benissime dilexit, a domo Paterna,
in qua omnibus abundabat, a domesticis, a quibus diligebatur
duo: in regionem longinquam, sibi ignotam longe a Patria
dissipavit, etiam miseris et venerebatur. S. 10. Cur? ex pro-
pulsione, perulantia, ex mera levitate, pro suo damno, in eis

enim illum libere, dissolute, absq. disciplina vivere. Si cupido,
habebat eum felicitatem et vitam cum Patre amantissimo, cum
fratre et domesticis. Quo vadis infelix Soboles? hocne meritis
Pater noster optimus propter beneficia in te collata? Cur abis
in regionem longinquam, sibi ignotam, o si scires, si cogitares,
quae tibi infelicitas maneat! manens prope ad ubera Pa-
tris domus; sed abiit infelix, habuit illum vitam libertas,
exempla aliorum, habet eum cura, vigilantis, disciplinam donec
hic, solitudinis optimi Patris. Hanc Parabolam tibi appli-
ca, et verissimam historiam experieris. Nonne accepisti a Deo
Patre optimo innumerosum beneficiorum substantiam, gratis
Redemptionis Vici: pacem animi, quādiu in prima innocen-
tia permanseras; sed voluisse in domo Paterna inter filios Dei
et innocentes in servitio Divino vivere; plausit vitam et sensum
libertas Patrem imprudenter deseruisti, dum sensibus indulgisti
in peccatum consensisti, et totam substantiam gratis Dei
honorum supernaturalium dissipasti. Quid egisti infelix pater?
quid egisti? dereliquisti fontem aquae vitae, et fecisti tibi cisternas
dissipatas, quae continere non valent aquas. Ex. 2. Abisti in
regionem longinquam, regionem inquietudinis, ad centrum omni-
miseriae et calamitatis, quando peccasti. Quid queres, o Pater di-
cat tibi etiam quod dixit ad Israel: vos reliquistis me, eigo
relinquam vos. Abisti hoc a te Deo hic ego relinquendo te avi-
serim et abiecerim, quod erat filii, tu tamen non amisisti, quod
Pater ē, ideo miserere mei, et summi charitatis et gratiae me su-
perentem retrahere.

Punctum 2dum. Considera miserum fratrem Prodigi. Et postquam
omnia consumpsisset, facta est fame valida in regione illa, et
ipse coepit egere; una cito consumpsisset substantiam cum periret:
quis quid agat miser, aut fame peritum, aut homini ignoti:
si ferendum est; invenit. Noluit homini ignoti: nil tamen famel.
Abiit itaq. prosequitur Dominus. Et adhuc uni civium Regionis illius.
Et misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat
implere ventrem suum de filiquis, quales porci manducabant:
et nemo illi dabat. Adyto peccator et vide, impendit Jac-
nam specta ab ipso Deo tibi propositam, et si te in moribus
non agnoscis, agnosce te in filio Prodigo. Nonne postquam sub-
stantiam gratis et donorum consumpsisti, facta est fame magna
in anima tua, adhuc uni civium, pascimini tu, cui praecede-
ris indulgisti, et illa jam tibi praedominans famulatus malorum
desideriorum et concupiscentiarum addidit, sed tu non cognovisti famem

quia plus illis volupsum hauristi, et sinitisti, fametas
miser, et ut famem depellas, ad hauristi humani generis nostri, qui
his aliquas porcorum infernalium suppeditabis, et nec has ad
satiandam. Agnosce tandem infelicem statum tuum o peccator,
relinque filiquas porcorum infernalium, ut pascaris pane An-
gelorum. Respice in Iesum pro te exanimatum, qui tehas Parabo:
-la ad eternam salutem animas, et amantes imitatur, tam boni:
ego tempore expansis manibus feriam concessionem, morum
emendationem, virtutum implacitationem expectas, ut te am-
-plectatur; capite inclinato, ut osculo patris te recipiat. Quid
moraris? accede noli esse tam ingratus Deo tuo tam diu te de-
-sideranti, noli esse tam durus in teipsum, i me in amplexu
-tuum in delectare peccata mea, et quanto corde suscipiam. Delic-
-ta iuventutis mea et ignorantia mea ne memineris Deo.
Punctum 3ium. Expende reditum Prodigii. Videns tandem et
observans miserum statum suum in se reversus et clamavit:
Quanti merenarii in domo Dei: iurgam et ibo ad Patrem ita
Iulius apud Lucam 15. Rediit tandem mens sana Prodigio et
agnitione miseri statum sui moras rumpit, ad Paenitentiam
convolvitur, ad Patrem redit. fecit et Prodigium a Patre disce-
-dentem, sequere et redeuntem, agnosce miserum statum tuum, ma-
-litiarum et multitudinem peccatorum, die generosa: iurgam ex-
-hibi, in quibus pessime volutatus sum, vivit: iurgam. Patrem meum
Coelestem non me respiciet, qui non vult mortem peccatoris: Quid
ego habeo? heu quod ob illud a Demone inventum cras in inferno
audet, cras valde incertum tempus est, et si cras vi esse ferat, ac
-ita hodie negligis? Sicut quia praeter praesent tempus nullum
-est tuum, et potestne quiescere sequentem horam tibi polliceri?
Quid habes tam diu cupiditatum, morum, huiusmodi mancipium.
non est abbreviata manus Dei, nec habetis malum te terreat,
confutens confutandis vitiis, et generosa resolutione omnia
difficultates superabundat: Non avertit velati, non idolum illud
quid dicent? si iustam vitam, penitentiam suam ego? Cogita
-te potius, quid dicent in ultimo iudicii die, si oremum dum-
-taxat fuisset, aut etiam quid in iudicio dicet, si ob peccata mea
-iustissime damnaberis, totum mundum? ne afflicti alios for-
-sa indulgentes, ita enim cogita: for aliter minus peccasti
quoniam tu, et ideo nec tanta poenitentia indiges. O Peccator saepe
dum tempus habes, dum venis, dum gratia te expectat. Iste fa-
-cile generosa resolutionem, et ferrea proposita.

Punctum 4um. Media sententia ad Deum conversionis sunt.

12. Absque aliis, et quidem eo plus, quo plus indulgisti illis, si
-i emendationis absque, in illi cura non laboris. 22. Generosa et
ad ardua quaeque resolutio. 3. Cogita sepe omnia mercede Dei
coelum, salutem eternam. 4. Cogita in omnibus afflictionibus:
Infernum promeritum sum; quidquid inferni non est, gratia est.
5. Utere precibus facularum ad dolorem excitandum de pec-
-catis, quas suppeditabit Dominus miserere.
In colloquio converse te ad Patrem eternum, et dic: Pater pec-
-cavi in coelum et coram te, merissem jam dudum inferni
in tamen parum merenti, ego amisi quod erat filii, in non ami-
-disti quod Patris est, in in amplexum vocas, in nil in amplexum
meritis pessimi Filii Pater optimus. En Pater redeo ad te, poeniten-
-tem quales non repellas, qui frequentem et peccantem in oculis
-tuis tam diu tolerasti, et amantes revocasti. Heu! ego te offen-
-di, et post agnitionem etiam peccatum illud non finire desisti;
Sed noscens quod quid mihi dabit, ut magna sis velut mare boni:
-teris mea, ut admissa ita huiusmodi, ne huiusmodi comitatus amplius
-P. et Ave.

Meditatio 23 de Filii Prodigii ad Patrem redire
Fecera. iurgam et ibo ad Patrem meum et dicam: Pater pec-
-cavi in coelum et coram te: Jam non sum dignus vocari filium
tuum. Scopus. Sena cum Filio Prodigio ad Patrem eternum
conversio et morum emendationem. Præ d. Imaginare Patrem
miserisissimum filio pro redeuntis pro ut adhuc vivo, spualiter,
lacio in ira exhausto obvium, cum lacrymal inter duces
amplexantem, in collum misericorditer inuenientem, et osculo recipien-
-tem. Præ d. 2. Tere humen et gratiam S. Spiritus, ut agnita
Patris aeterni bonitate sero te ad eum converas.

Punctum 1um. Vidisti in praesenti meditatione serium filii
Prodigii ad Patrem redeuntis propositum, qui tandem aram-
-ni præfatus agnovit miserum statum suum, et facta generosa
-resolutione exdamavit: iurgam et ibo. Non ita solis suis
-proposuisse, ut huiusmodi hactenus, et redit ex regione longinqua, re-
-versus est, non illum retraxit a Patris accessu ingratus;
-nil sua memoria, non mater, non squalor, non auditus,
-non infamia, non fratris et domesticorum respectus, non ve-
-ra notorum, a quibus excludendum se providit, irridendum,
-exhibendum, carpendum, imo a quibusdam cum indignatio-
-ne, et malitiae approbatione se excipendum merito suspicari
-nihil: non illum huiusmodi omnia retardaverunt, sed fides clementie

Pater redit magna cum demissione, indistinctione, et rubore
vultus sui, oculi in terram demissos. Patrem accessit, seculum
confessus est. Pater, ait, peccavi in coelum: En istam rem fac
videntem non proponenti solum vnde emendationem, sed etiam
etiam executionem mandantis fortiter sine mora: Revertere in ad
Patrem in oratione, proinde te ad peccatorem Xpi psonam
gerenti, et dic: Pater, peccavi in coelum etc. Enit quidem rubor
fuit recessisse a Patre, sed honoris reversisse, confitioni deliquit
se, sed poenitisse gloria: Peccatrix erat Magdalena, scilicet
sors Iherosolym et in magna e utriusque in celo et in terra glo
ria: fac fides proposita, et illa exequere.

Punctum 2dum. Vide quomodo sit a Patre receptus Prodigus 2.
lino. Cum adhuc longe cessasset Xpi, indit illum Pater infans et mi
sericordia motus cecidit super collum eius, et osculatus est eum.
Expende benignitatem Patris filium rebellem recipientis. Expende
si potes, sine lacrymis, ut primum videret filium suum, obli
visit ei, et paterno motu affectu, ne verito quidem in reperiens
amplexum et osculo dignatus eum. Haec benignitas Patris celestis
in peccatore ad se redeunte recipientis. dum adhuc longe esset
peccator a Patre suo celesti, dum adhuc cum peccato mela
reor, paternam comoverunt visera, occurrit per gratiam, ad se
subsidium, quo erigit et mittit ad peccatorem adhibitionem,
eorum desolationem, et dum ea desolati, converti, poenitentiam
agere, gratiam cooperari incipit. cecidit super collum eius, dat oscu
lum patris, nempe in suam gratiam, amicitiam, filium ad opti
mum recipit, et regni sui heredem facit: laudas hanc miseri
cordiam Patris tui, et curci te totius rebellem proberis: vide consili
etiam nam, forte nunquam adhuc feris ad Deum convertisse.
affectibus forte huius adhaeres, ubi te die a nocte ad poenitentiam
et pauperis tractus expectat, ut scribit S. Aug. libro de Virg.
Insuper caput hoc inclinatum ad te osculatum, cor apertum
ad te diligendum, brachia et pectus ad te complectendum, totum
corpus expositum, ad te redimendum: et die cum eodem: qui su
gentem me expectasti Deo, donec revertens, revertentem venias
insuper in vultu tuo, tui quia me amoris indicia concede; huius
vultu in aeternum, huius mori volo.

Punctum 3um. Vide quomodo Pater receptum filium ha
beat. Postquam amarissimus Pater poenitentem filium recepit
induxit eum in domum suam, solam primam asseri iubet
hunc ea induci precipit, amulo digitorum ornari, calciamenta
pedibus, vinum saginatum occidit, convivium inferni, amicos

convocari, diem totius agi: quia filius, qui mortuus erat
revixit, qui perierat, inventus est; et mea huius audientis
nondum comoveris? et eos in dulci amoris lacrymas nondum
provocavit; plerumque in per malitiam, et mortem patet per pec
catum, sed in misericordia Dei te inquitum rursus recipit, in
domum suam societatem filii sui te induxit, intimitas ami
citiae et Dei filii ad se recipit, nova solida gratia sanctificationis
dedit, calceos pedibus, ad evadendam mandatorum suorum
viam, gratia nunc ad bonum instantes, et a malo revocantes,
habitus item virtutum supernaturalium contulit, convivium
paravit, ubi non vultu carnes, et suum corpus suum ap
posuit, cognatos et amicos convocavit, celestes nempe suos.
qui magis gaudent uno peccatore poenitentiam agente, quam supra
nonaginta novem justos. Symphoniam etiam inferni, dum
te post usam poenitentiam ad ei confitentis pace donavit.
Punctum 4um. Dico hic quomodo cum filio Prodigus apud Pa
trem perseverare debeat. 1. Motus peccatorum recordari dolo
deus. 2. Cave amplius peccare, ne forte iterum a Patre rec
das, et forte aeternum, filius Prodigus non legimus amplius
a Patre recessisse. 3. Cave etiam ventalia deliberata, quia hoc
directe ad mortalia disponunt. 4. Cave omnem et occasionem peccan
di eas proferam, in quibus lapsus es, qui semel evasisti vnde
discrimen, deinceps cavendum. In evasisti, scito, qui a malis pe
ccatum peribit in illo. 5. Prodigus rediit ad Patrem cum gratia
charitatem coluit. 6. Prodigus munerari loco haberi voluit,
non amplius filii loco, humiliter vixit, dedit, amans Patris.
Suo enim doctus e periculo, esto talis. dicit indignum domo
Patris tui. 7. Quidquid tui seu immediate a Deo, seu mediate
a superioribus vel aliis quibusque obvenit, se patienter,
cogita, infernum meritis sum, factus est hoc vel illos ferre et
pati, quoniam domos, quibus sociari debebas, si possideris
peccatum mortuus fuisses, nunc nunc es, peccasti nomine illud
solare deo. 8. Multum exemplo, vultu, in infirmitatibus seducit
sinas, nam non alii sunt huius imitandi, sed Xpi, regule,
mandata, instituta.

In colloquio uteris aut similibus affectionibus: Errari, sicut ovem
que perit. In Pastor bone. Pater optime errantem revocasti de
mentes redixisti. O Deo adhuc me precor sanguine filii tui Xpi
Xpi, amanda me ab omni peccato. Da gratiam efficacem ut
nunquam amplius a te peccatum recadam: roga Vultu vultu tui
mandata filii tui a Patre aeterno impetres. Pater, et ave.

Meditatio 24ta De aeternitate.
Jesera. Ibi non in domum aeternitatis tua. Eccl. 52. Momenta:
neum quod delectat, aeternum quod cruciat. Itepus. Hoc
quia Dⁱ dirigam omnes cogitationes, verba, opera, ut feliciem
aeternitatem consequas. Pre. 1. Imaginare annulum v. circi:
lum, Symbolum aeternitatis, cuius nec finis, nec initium: semper
et nunquam. Pre. 2. Peregrinam, ut naturam aeternitatis conci:
pias, et vitam aeternitatis felici dignam infirmas.

Punctum 1um. Vide quid sit aeternitas. Anima hominis est
immortalis, hoc fides docet, q^o vel felici v. infelici aeternitate
vivet. Elie hic actum fidei circa hanc veritatem. Considera
dein quid sit aeternitas? sunt qui annulo et circulo, qui nec finem
nec initium h^{ab}ent, representant aeternitatem. Aeternum naturae eius
in his duobus consistit: semper, nunquam. Haec verba utaliqua
ratione penetret: finge totum hunc mundum ab imo terrarum
usq^{ue} ad caelum empyreum minutissimis implerem arenis, et
unum e^{ss}e montem mundum hunc ex arenis constantem, et post
mille annos unicam arenam ex tam copia tolli ab Angelo.
Dⁱllm bonum. post quot annorum miliones, aut milionum
annorum miliones omne hoc caelum inter et terram spatum
evacuabimus, hoc duratio videri potest aeternitas, tamen omni
illa duratio respectu aeternitatis nihil est. Jam sunt aliqui
tot millionibus annis in inferno, prout in dubitatum esse
futuros, quid his elapsis cogitabunt, num aliquam aeternitatis
partem superasse, aut consolationem aliquam habituros? mini:
me, dⁱ semper nova et nova erit, semper iniquis, nunquam
deficiet. Iam jam rogas ibi Epulo gustam aqua nec obtineat.
1700 anni quod fudas, 5000, quod Cain audeat, et nondum
finis, nempe aeternitas finem nefas, semper iniquis, nunquam
deficiet, deinde aeternitati tot annos, quot in mari si gutta et
arena, quot in arboribus folia, quot in aere atomi nihil
demes, hoc est, quod infernum quinquagesimum reddis, recedant
nempe deiquis, qm levi et modica voluptate, qua moram
to delectabimur, tantum tempus commutaverint. O infelix
vobis aeternitas, semper aeternis, nunquam si aeternis.

Punctum 2um. Considera felicem aeternitatem. Fili mi in
vivis frater, utraque via ducit ad aeternitatem, dⁱ angusta una
lata altera, hoc ad infelicem, ad beatam illa, in qua beatiss
felix vivet cum Angelis et Sanctis Dⁱ, cum certitudine pepe:
nitatis, sine metu amittendo felicitatis. Vide hic vitam

inire velis? utraque in manum et potestate tua est, duo sunt, ait
Cassianus Episcopus, medium non est, aut in infernum descendit:
hoc, aut ad caelum ascenditur, credis hoc vixi, vide q^o quam
eligas, et expende ac serio, quae bona felix aeternitas secundum frat.
I. August. totius vitae labores ac incommoda, bene ac pendente sup:
cipiuntur pro uno duratata die felici aeternitatis, id ipsum
confermas Psalm. melius est distina in atrio tui super milia.
O felix aeternitas! in pro. modica afflictione, parva confusione,
mortificatione sensuum, aeternos honores, delicias solis, pro vani:
tatis veritatis et paupertatis incommodis, bonorum omnium affuer:
tiam, quae quae sepe Apostolo: Nec oculis vidit, nec auris au:
dit, nec in cor hominis descendit. Haec pro modico labore
quietem ac securitatem sempiternam, pro modica victoria
inmarcescibilem coronam vitis. In pro abstracta vita Dⁱ O
et ipse Dⁱ incommensurabilem consolationem das. O felix
O dulcis aeternitas, quot bonis cumulas electos Dⁱ. Agnoscas
hanc obtinere ad mea, dⁱ tolerare multa dis unde contemnit.
O si videres nostrorum Sanctorum in caelis gloriam aeterni:
tationem, quod studio ad eam obtinendam accenderis.
laudare et sequi tota affectu consilio Evangelica in monte
a D^o tradita.

Punctum 3um. Vide quae mala infelix aeternitas adferat.
utq^{ue} hoc quantum licet, expendas, consistit ad mare illud ignem,
et supplicium, audi vocem illas feroces: semper et nunquam,
ad desperationem damnator adducunt. Sacrilego ex in fatis,
Dⁱllm et iustitiam eius blasphemantes, quot pro modica
voluptate aeternis punitur cruciatibus. O infelix aeternitas
malorum Universitas! O infelix peccator, quem hoc manet
hereditas! filius, corporis inter plumas intolerabilis tolli
si hic aeternus esset, quid erit in cumulo tantorum malorum semper.
amare ex te, potestne habitare cum ardentibus sempiternis?
flammam facit. mo ne candela quidem ardens manibus ar:
moram uno quadrante sustinere pos, quid agas in fagno illo
ignis, cuius in ipso medullas offitium pervadet, optabis
non esse, omni momento annihilari, dⁱ hoc aeternum opa:
bit, taceat in in igne illo semper, qui ieste. Aug. Andel
et non licet, comburit et non consumit.

Punctum 4um. Iis expensis frange, qm vita rationem
inire velis, qm iam statim societatem em Dⁱ iniquis.
In hoc ipso facto animum tuum elegisti, reliquum q^o est.

ut nec ad dextram, nec ad sinistram declines, nec a spiciat retro,
aspera quidem via est hoc, quo ducit ad Tivium Teregrinos
carni et sanguini proferat. Contraria, tota natura ad liberos
sem et hanciam prout, sed verminis et finis plenus est voluptas.
tanti. Nomen si Angelus ibi compararet, ab eo, ibi diceretur.
vires filii in mille annis adhuc, ex quibus 2us ps 30 in mi
seris transigere, reliquos in gaudio et tranquillitate, si vis
30 in gaudio, et reliqua novem milia et 70 in miseris vivere.
numquam precligere 30 annorum miseris. simili quafinodo
agit nobis. Divina bonitas, quae paucos annos nos pro
laboribus destinavit, quos aeterna deinde mercede ex summa
sua liberalitate remunerabitur; hoc quo brevi tempore si te
cum Christo crucifixeris, aeternum beatus eris, si non, semper infelix.
O anima religiosa hodie, hanc hora, hoc momento, incipe de carne
mundo, et tergo triumphare; qui sis quidam teum, et hostem
luctaberis, forte hoc anno, forte post duos vel tres menses ad pre
mium meritorum te Dominus vocabit, et paucorum mensium, et
annorum laborem luctam contentionem aeterna requie re
munerabitur. Sed esto 40 et 50 annis debeas luctari cum car
ne, mundo, et Demone, quid si in anni respectu aemulatus. Hoc
sepius cogita, et sic te stimula ad curantiam viam mandatorum
Dei, et observantiam regularum.

In colloquio roga Deum inaccessibilis affectu pro gratia, ne horribili
preceptis tentationis tempore elati finat. Momentaneum, quod
delectat, aeternum quod cruciat: ut hoc armatus futo mundo, carni
et Demoni semper resistas fortiter. Da Domine, ut amor aeternus semper
in mente habeam, ne unquam obliviscas justificationis tuas, pre
cepta et consilia tua. Item pise a Christo Dominus et V. Marce.

Meditatio 25^a De paucitate salvandorum.
Lectura. Multi vocati, pauci vero electi. Mathi 20 et ab. Iosue.
De timore et amore iudiciorum Dei operatur salutem meam.
Psalmi. Imaginare duas vias, unam latam, et quam multi currunt
et in fine huius via inmensam fossam, in qua praecipites ruunt.
altam angustam, salubrem, et quam pauci admodum pergunt.
in fine vestri conspiciunt campum. Psal. 2. Teregrinam, ut hostem
et angustam mentationem Dei et regularum sanctam viam
periculis mittere possit, quod unica ducit ad gaudia.
Tunc cum Dominum. Praeterea, quod Dominus ipse dixerit paucos
esse electos, his argumentis comprobatur. Omnes quidem sunt vocati.
Sed ad celum, quia omnes creavit Deus ad salutem, ut docet Apostolus:

ad Timotheum. 2us et 4. Omnes homines vult Deus salvos fieri.
Nam ideo creavit, ideo pro eis omnibus passus est filius Dei.
filium suum dedit, qui pariter se pro omnibus Patri dedit.
in cruce donavit. Et ideo dicit Dominus. Multi vocati, quia totum
genus humanum vocatum est ad celum; sed remedium est, quod
subiungit: pauci vero electi. Hanc paucitatem electorum in veteri
et in novo testamento quibusdam figuris expressam referunt. Aetate
nec absque ratione. Nam et referunt. Omnes quidem per graditum
ad terram promissionis melle et lacte fluentem sunt vocati, et
in ad eam duo solum electi sunt, Josue et Caleb: 2us In
diluvio totus orbis pluit preter octo personas, quod solum
salvaverunt, a Deo electi erant. 3us Ex quingentis illis viri:
sabbatibus Sodoma, Gomorra et coelestis igne consumpti solum
Lot cum sua familia permansit. Psal. Ipsi quis non hor
reant, qui seculum sis? Psal. faveat S. Patri, qui electos
assimilant Israel in muriam post messem et racem post vinum.
muriam inebant, corba vero damnatos de se in fax misit, ruerunt
ad infernum. Psal. Angelum huius nobis revelaret, unum
et nobis damnandum, nonne quingenti mensuri. ne ipse sis.
et merito, quid si duo vel tres, quingenti plures damnandi fig
nificant; an unus vel plures ex nobis sint damnandi, nescis hoc
unum scis: pauci electi. Hoc saepe et sepius cogita, si vis esse de
numero electorum, esto de numero paucorum seu serventium in
Divino obsequio.

Psalmum 2um. Expende causas, quare tam pauci salventur; hanc
suggerit nobis salvator ipse Mathi. 2. intrate per angustam portam
quia lata porta et spatiosa via, quod ducit ad perditionem et multi
sunt, qui intrant per eam; quoniam angusta porta et atra via est, quod
ducit ad vitam, et pauci sunt, qui inveniunt eam. In causam
paucorum electorum, et si omnes sint vocati, pauci tamen sunt qui
propter Ecclesiam parent, qui voluntati Dei se conformant, qui
curam animarum, et vitam perpetuam amant et quibus fructus
Dei primum est, sine quo nulla requies, ut ipse ait apud Math.
et. Nolite curare meum superbi, et invenietis pacem animarum
vestris. Multi sunt, quibus spatiosa via placeat, quod foeda carnis
voluptas habet, qui vanissima mundi gaudia amant, multi
sunt, quibus illam carnem et comoda sensuum vivere appetunt,
et ideo multi sunt, qui in perditionem magnam passionibus
prospiciunt; duo ex his 2um ducunt passionem. suam invidiam
multi sunt, qui col, qui per altam viam ambulant, vident,
ac si saltem, sanare videntes, sanctos appellant, Hypocritas

et tanquam scrupulosus habuit. O mors laqueus diabolus! filii mei, qui e numero salvandorum estis, quos pastore dore. Huius formetur in vobis, vita tota talei vitare, saltem viam spatio. Jam currenium confusa, mors, dictamina fugite, visiones, vexas. Contemnite. Cogitate hoc esse emissarios demonum, et diabolos, per quos immoratur, in vobis debiles, et discipulos fallere, innocentes ad schola dei ad suam a via ardua ad spanofam pellere intendit. Sed vos hic diaboli ministris, vos hic in iudicio, vos in eternum. nihil esset eis de in iudicio, si soli essent mali, et soli perirent, sed cum et alios vobis, qui exemplo corrumunt, dupliciter eorum iudicium duplex enim solvens primum, tum pro sua, tum pro seductis a se animis.

Punctum 2um. Expende verba hoc dei: multi vocati, pauci vero electi, non solum ad saeculae vivas, et etiam Religiosos hic vultis salvari timore percelli dicit: ergo non omnes Religiosi et numero paucorum electorum sunt, id quidem certum, sed futuris visis. Hic dicit: Qui reliquit Patrem, Matrem et contumeliam accipiet, et vitam eternam possidebit; quod dictum quidem hic solatio esse potest, et de eternum et securum non dubit, quod si e numero electorum, et vitam eternam possiderunt, nisi etiam conscientia tua testimonium perhibeat, quod haec omnia reliqueris corpore et animo. 2do. nisi conscientia tua testetur te sequi Christum vivendo vitam arctam, probam, reguli conformem. 3o. Et si nunc reguli conformem vivas, nescis in, an ob infirmitatem Dilecti non sis offensurus, et in bono permanens. Hic mox apostolus ad Phil. Cum timore et tremore servitium vestrum operamini. Et David. Confite timore tuo carnem meam, a mandatis enim tuis, domine. Si vis deum ex his timere ne cadas, si in timore operari voluit, ne e numero electorum exiis. 4do. quomodo tepidus de salute sua securus vult? cum Dilecti in Apocalypsi videntur: quia tepidus est, in ignem te evomes et ex ore tuo, et hinc est hic, unde sibi blanditur, et hoc multum, unde meminit. Fili mi, esto de numero servorum, si vis esse de numero salvandorum. 5o. tepidus enim dubitans sit, an seriam de peccatis poenitentiam egessit, cum tepide vivat. Metue sit an sit de numero electorum, cum electi pauci sint, peccatores vero plurimi; metue sit, an in religione et in vocatione permanens sit; cum enim tepide vivat, in peccatum grave labat, unde periculum inest, ut amittendo vocationem, atque adeo etiam salutem aeternam.

Punctum 3um. Media, quibus in numero paucorum electorum estis. 1o. In timore operare salutem tuam, providentia enim multos perdidit. 2o. si fervens in Divinis officiis, in regula, cum observantia, in virtutum et religiosorum perfectionis studio. 3o. si patienter omnes ad obsequia, labores strenue pro gloria dei, et salute proximorum, ut quiescas deus tota obedientia. 4o. si nosces, laboramus, gravem, laboramus, quia in eternum quiescimus. 5o. Illud tibi sepe in clama: Si vis esse de numero salvandorum, esto de numero observantium Religiosorum. Denique ora Dilectum et Matrem. V pro perseverantia in Divinis officiis et finalis gratia.

In colloquio intensissimo quo per affectum Dilectum roga, ut tibi gratia clarior dignetur, ut ea, quae in hac meditatione praescripta sunt, acquiescas, ut in timore sancto operis salutem tuam, et sis filius de numero electorum. Amen et Ave.

Hebdomada 2da

ven

Via illuminativa Meditatio 26a de Regno Christi.

Reflexa. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam, et sequatur me. Matth. 10. sequas te quovis modo. Matth. 10. sequas. Imitatio Christi. Prole. 1. Cogita Christum in opibus, et civitates circumventum, et homines vobis et exemplo ad sui sequelam invitantem. Prole. 2. Percepe gratiam simul ut Dilecti a Regis hoc vocati promissum, et expectatum te praesent, eumque fideliter sequaris.

Punctum 1um. Tunc tibi ob oculos Regem aliquem terrenum spectastissimum, atque bellis peritissimum, in pugna feracissimum, in subditos clementissimum, bonum et omni parte magnum ex nulla, pigrum, ad poenam, ad praemia velocem; cuius regnum hostes invadunt intensissimi, depredant omnia, civitates Regis subditos disperant, eos diripiunt et captivant, miseris tandem Rex optimus suorum, commotus misericordia, bellum hostibus inferri decernit, tum in hunc finem subditos convocari eorum benigne alloquitur dicens: vestra hic non mea agitur causa, vestra salus, vobis sit injuria, strenue pugnamus et isti vident, arma in hostes sumenda: ecce ego paratus sum, nihil a vobis aliud posco, quam ut me sequamini, me in pugnam invitemini, iidem ego vobiscum armis et vestibus munitis, eodem vobiscum cibo vescar, iidem et non alius insignibus gaudebo, nihil a vobis distinguere volo, ego in praesentem et pugnam

et omnia, me totum tibi offero, meaque omnia tua subijcio voluntati.
in affectibus coram infinita bonitate tua nec non in conspectu
glorioso V. M. tua ac mea totiusque coelestis curie hunc esse
animum meum, hoc desiderium firmissimum, et unicum, ut
te, qui possum proxime, sequar. Ad iuxta infirmitatem meam
tua potens dextera Domini cordi meo, et omnia. Sic confidenter.
Vivis Domine meus.

Meditatio 27ma de obligatione sequendi Christum.
Teresa. Ego sum via, veritas, et vita. Joan. 14. 6. Scimus. Item
qui in p[re]dicatione. Paul. 1. Cogita te videre 12 apostolorum faciem in
v[er]bis, et habere eum, ubique sequentes. Paul. 2. Vere gratiam
obligationem hanc Christum sequenti agnoscunt.
Punctum 1um. Proxima est, et passus est Christus, sicut testatur
ex Evangelio, et ceteris, quod per vitam legimus, et audimus.
Hoc omnia non eo solum sine eis, ut ad ad eum ex his
et demoni, potestate vindicare. Patria, eterno pro peccatis
nostri satisfacti, nam ad hoc sufficiens unica veli in carna.
tio, est unica oratio, et unica gutta sanguinis pro nobis obla-
ta. Cur ergo? nempe ut verbo et exemplo viam ad Caelum nos
edoceret, nam sicut non sufficeret Caelum eum solvere, nisi
etiam viam illi aperiret, qua e Carce tenebreoso evaderet.
Sed, si non sufficit nobis videre a feribilibus demoni, et in super
viam ad Caelum nobis ostendit. Item Domini, et ideo de se dicit.
Ego sum via, veritas, et vita; veritas, quia verissimam doctrinam
habes, verissima factus, via, quia si quis in eam, lausum per eam ad
Caelum transit. Vita, in qua mors nulla est. Item passus est
pro nobis, aut Iesus in prima Epistola 2^a C. vobis reliquit
exemplum, ut sequamini vestigia eius. Ex his concluditur: ergo
v[er]um, ideo carnem humanam assumpsit, tanta passus est, ut
nobis daret exemplum, si eum non sequamur, quod eum sine
periculis. Frustra dicimus, cum dicitur S. D[omi]n[u]s. Si Christum non
sequor, nam si dicimus quod Christum imitari debet, quod ma-
gis in Religione in Iesu fuit, aut ergo fuit Iesu nomen depre-
candum, aut Iesus in moribus exprimentibus est.
Punctum 2um. Si dicendum de se facimus. A nomine Iesu sum,
propono mihi hominem mitem et humilem corde, eumque
Christum omnipotentem, qui suo me facit exemplo roboredu-
m, iustis; hoc omnia mihi insonant, cum insonant mihi Iesu.
Prima Religiosa. dum in Iesu nomina, dum Iesu cogi-
tas, qualem illum tibi proponis credit illum fuisse humilem
pauperem humilem, credit semelissimum, credit fuisse motu-
cationi addictum, hoc est labores, fatiga pro nostra salute
insep[ar]ata seponit; et cum hoc tam negligenter imitari. Quid hoc.

semel apud te efficit doctrina Christi. Consequenter deprecemur Regem
hunc, dolo, passionem, gratiam audientis proposita.
Punctum 3um. Christum. 1°. Ad perfectionem sub gravi obli-
gatione tendere debet. Efficit perfecti. sicut et Patres vestri coelestis
perfecti est, monemus a Christo apud Math. 5. et hinc hoc ad omnes
Christianos pertinet, magis in ad religiosos, maxime ad Iesu facti,
utpote qui et finis nostrae maiorem perfectionem prosequimur
et hoc ac tanta materia ad eam consequendam per Christi gra-
tiam habemus, quare amplius datum est plus requirit ab eo,
ad hanc autem facilius non pertinges, quoniam per sequelem
Christi, quod patet ex illo Evangelio Iuveni. in Iesu: si vis
perfectus esse, et sequere me. 2°. Singulari dignitate, quoniam imi-
tando Christum aliando consequeris, iuxta eius promissionem
in universali nempe illo iudicio, in quo cum Christo iudicabitur.
dicantur infidelis. Ah potest ne a Christo amplius quid petere?
Quod dignitas hoc iudicaria nobis eam sui ipsius victoria,
ut finit omni, ipsi etiam nobis Christum, Christum audens,
nobis ad hunc sequi in iudicio. 3°. Vocatio tua sancta. Io-
hannis Iesu est, quod peculiariter sequi obligari Christum dicem hunc
et hoc probare hunc erga eum amorem. Amor enim similis me.
m[er]ito et factus. Et ita in se ipsum desiderio mixtam implendi
mensuram nominis tui. Labora sepe hinc in memoriam illud.
Frustra dicimus, si Christum non sequor. 4°. Exemplum
nobis datum. Ad nostram redemptionem unica gutta
sanguinis Christi sufficit, quo ergo tot labores, labores, cruciatus,
consequitur, nisi ad imitationem nobis relicta, indepiamus
gravem obligationem sequendi Christum.
Punctum 4um. Exponit materiam, quoniam in sequenda hinc tenet
debet hunc indicat tibi de materia d[omi]nari regna. Exponit finem
quod eius verba in ea enim omni sanctitas, et infiniti nostri
perfectio hinc est. Nobis laboribus et difficultatibus teneri, in
illud S. P[er] hinc in memoriam aliam de laborum multitudine
consequentem d[omi]nari. Hinc patientiam et fatorem
Colloquium ut in precedenti meditatione.

Meditatio 28va de verbo incarnato.
Teresa. Cum in forma Dei esset, semetipsum exinavit for-
mam servi accipiens, in similitudinem hominis factus, et
habitu inestit ut homo. Ad Philip. 2. 7. Scimus. Humilitatem
in nobis a Christo propositam tota vita doctam. Paul. 1. Inma-
ginare Angelum Gabrielem a sancta Trinitate ad V. M. missum,
modestissime coram eo stantem, et vobis illis. Ave gratia plena,
eam salutarem. Paul. 2. Vere gratiam profundissimam Christi.

humilitatem in hoc mysterio agnoscant et imitandi.
Punctum primum. Ite, exponit sumam incarnati verbi humi-
litatem, cum enim in forma Dei esset, id est, cum esset Rex Regum,
Domini Universalium, humiliavit se, in carnis, in finibus, in mortua-
ritate, corpus humanum, finitum, mortale assumpsit, ad nilam
infantis fasciis confecti conditionem degenavit. O mihi Deum humi-
litate in terram carnis nosse humile facio occultandi, et
ego cum lucisco cervicem erigo, cupiens simili esse altissi-
mo. In sanctis Sanctorum apparuit in similitudine peccatorum,
et ego sodes peccatorum de pietate laudari volo. O infamia
d' mea! O Deum cond' mi, deprime cor meum, humilia animam
meam. Quia ego Rex sum, si non adimpleo quod posui, non est
Punctum 2um. In hoc considera sumam V. M. animi demis-
sionem. Venit quod summa Trinitatis legavit ad V. M. summa cum
reverentia, modestia, humilitate eam saluta: ave gratia plena,
qua in reverentia eam salutas? ecce virgo erubescit ad laudes,
humiliatur ad sermonem Christi, quid in nunc erubescit ad laudes,
non potuit ea vane appetit? caritas? Illa in charum Dei erigit,
ecce Coelestis et pariet filium, et vocabit nomen eius Iesum, et se
ancillam nominat, exente hic singularem summa Virginis hu-
mitatem, fig. ei et filio placere cupit, imitatur quatuordecim,
et firmiter tibi persuadeat, nihil dignum suis Iesu se facti-
cium. Summa. Dicit enim humilibus instrumentis utitur ad
gloriam suam, qui totum Divino gratia ac bonitati attribuit,
quidquid boni per ipsos factum est; humilibus Dicit revelat
quod sub dona, infundit Coelestia lumina, humiles amat,
et protegit; superis autem refert; ex quibus collige eorum actionem
futuram, ad promovendam Dei gloriam, quo humilia fueris.
Punctum 3um. Motiva. Primum tibi ipse in se habet enim
superior non habet. Si corpus consideres, fuit utique nihilum
et ex coeno factus, nunc est Sacerdos sanctorum, pessimarum
concupiscentiarum sentina, est putredo, est verminum et pulvis.
Si animam consideres, nonne illa miserum in modum peccatis in-
firmam dimisit deposita est, propter quod etiam poenitentis dis-
crimen erat, et unde sit ea tibi remissa esse forte detestis, et
poenitentis altare filius in se, reus gehennae, infernalium et
demonum cruciatum hunc sine fine mancipium. quid habes,
quod tuum est, nisi vehementem repugnantiam ad bonum
progressivam et violentam ad malum, passionem effrenatam, et
perturbantem nisi ipse nobis, bona quae agit, nisi quod imperfectio-
nibus suis plena, et in his quod habet es; quia non est se.

Ms. U. 226/A.B.
hunc conditio, ignora, an oris et amor dignus eris et crepusculi
si, refert. Hoc considera. Jamque arrogantiā tuam.
2um. Sine hac nunquam ad perfectionem venies, nam humilitas
est fundamentum, mater et custos omnium virtutum, hac nos confortat.
3um. Xto vero humilitatis exemplo, cuius tota vita nobis
hanc virtutem commendat, sine hac nunquam gratia efficax eris.
4um. 3um. Deas ceteros via ad coelum non est, Dicit enim ipse
dicit, qui se exaltat humiliat, exaltabitur. Cum enim angustia
sit porta coeli, per eam sapienter et clari intrare non possunt.
5um. Hoc ius societatis est propria, ut Gregorius 5um in
Bulla edit. Hoc infinitum omnino pendens et humile in Xto
capitis nota in Xto. Nam S. Fran. dicit. negavit illum vultu
et figuram, qui non est verus humilis. et S. O. vult nos exelle:
re in obedientia, et quomodo hoc fiet absque humilitate. 5um sine
hac quietem animi nullam habuit, nec habet, hoc
experientia constat, nam ambrosius semper eis perturbant.
Thomas Kempis ait: non potest diu stare pacificus, qui non nititur
esse minimus et omnibus subiectus.
Punctum 4um. Media. 1. Sape peccata tua et defectus cogita
nihilum tam Difficilius, quam morale, et si superis exis
2. Honorem ejusmodi, qui te magis faciunt, confusio
ita, eorum egra, qui te contemunt, ultra quae. 3. Offensa vi-
tia cum indifferencia a superioribus pete. 4. Dum in honore
stas, loco, gradu es. Sape etiam desiderium humilium. 5. Dum
sui negotia bene faciunt, Deo gratias age, et illi totum attribue.
6. Ita in die pro firmitate vestra humilitatis. 7. Si libenter munia
sua. 8. Opera quae te exaltare possent in oculis aliorum, absque.
In colloquio convertite te ad Iesum in carnatum, adora summa
humilitatem, et nam deesse superbiā; pete gratiam
vestra humilitatis per intercessionem Sanctae Virginis et eius filii
infinita merita.

Meditatio 2a De Nativitate Christi.

Secunda. Et peperit filium. Annum primogenitum, et panni-
culum involvit, et reclinavit eum in praesepe. Secundo. Pau-
peras. Prout dicit. Imaginare tibi S. Iosephum pectorum civitatem
Bethleem circumdantem, quendam locum fronsus fuit,
et ubi non invenisset, extra urbem ad stabulum intro-
ducentem, in quo B. V. peperit Salvatorem mundi. In Prout dicit.
Imaginare tibi Iesum panni involutum, et reclinatum in
praesepe a Matre sua, et S. Iosepho summo cum affectu adorari
in quoque accubante praesepe, et adora Neonatum Salvatorem, et
dum in finibus adoras, in Prout dicit. 3io. Petere gratiam agnoscant
proximum Evangelicae paupertatis, et eam in Duce Xto Iesum.

lex imitandi.
Punctum 1um. Ergo Summa Majestas, Rex Regum, Dominus
Dominantium, is qui omnibus dat omnia, dum amore nostri
hoc factus est, non invenit sibi in civitate locum, in quo re-
necta membra in primo ingressu locaret, d. dicitur Mater illius
cum sponso. Joseph in stabulum venit, frigori, nimbis,
omnibus denique incomodis peritum, ubi creta est. P. V.
salvatorem mundi. Osero mihi d. si rem esse illud qd dixi:
n. Vulpes hinc suas foveas, et coeli aves, sicut nido, sicut am homi-
ni non hinc, ubi caput suum reclinat. Sed cur o Bone d. si tu tan-
pauper nati voluisti? Ubi dignus tua Mater, ac reposito locus?
ubi aula? ubi digna tanta Majestate purpura? ubi thronus?
ubi famulitium? ministri? O vel mirabilis! aula ubi stabu-
lum thronus praesepe. Regis purpura, panni, Regales Parentes
charis summa, et Ministerii pauperissimi; famulitium Pro et
etiam. Ah, quomodo confundit die mundi pompam! Sic
nempe precludit voluisti secum pauperem habere. Nam n-
tunc te, d. si postea pauper fuisse toto vita tua demerui;
boni enim pari futurum pauperem instar redemptus est,
in Nazarethana domo tuam pauper filius tuius servasti,
per reliquum vita semper in laboribus suis et elemosinis cum
apostolis suis visitabat, deum nudum in sue peregrinitate, et
in alieno sepulchro humilatus. O d. si mi, qui vult David
in tua gloria dicit: pauper sum ego, et in laboribus a juven-
tute mea. Psalmus 61. O d. si quo te demerui, potuisti in in-
throno, in palatio, in famulatu Angelorum nati, hoc omnia
te amore pauperis respicere, et cum eam in celis invenisti,
in terram, ut eam obire, descendisti, oblatam toto pectore
ad matrem usque remisisti, ut nobis exemplum daret; Dore qd
me hinc, qui tuum me socium gero, amare et amplecti
hanc pauperem.
Punctum 2um. Notitia 12^a d. in Evangelio constituta
ades in octo beatitudinibus prima est. Beati pauperes spi-
ritu, quoniam ipsorum est regnum coelorum; non potuerunt
quia ipsorum erit d. est; cur? quia tales jam in his terris
praesentant coelestem beatitudinem, cum nihil de hoc mun-
do amant, aut desiderant, nisi a terrenis desiderant. 2° Ad
religiosam perfectionem hinc hanc paupertate fiximus nemo pre-
tere. 3° Ingens in agone solatium, nam cum nihil habeat,
propter remanentia nihil angitur; recordabitur proleptica se nu-
dum. Num fuisse secutum, et hoc quantum gaudium eris p. d. ad.
4° Pauperes est radix omnium bonorum, sicut cupiditas iuxta

Ms. U. 7. 2. 6 / A. B.
Apostolum e radix omnium malorum. 5. Pauperes custodi
aliam virtutem, et ideo a. d. vocantur mundi Religiosi. 6° Serius
munda anima: Vel dicitur: amen dico vobis, amia dicitur diffiniri
lex invariabilis in regnum coelorum. Item: dico vobis, facilius
transibit camelus per foramen acus, qm dicitur in regnum
coelorum. Illud vero pro consolatione veris pauperibus. Amen
dico vobis, qui cum Patrem, Matrem et propter nomen meum
relinquit, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit.
Accedit quies et tranquillitas animi, quia sollicitudinem
anxia se n. h. vult pauper, d. totum Deo Patri pauperem committit.
Punctum 3um. Examen. S. P. d. pauperem matrem instar
a nobis diligi desiderat; dilectione in, ut Matrem, bonum non
vestro nimis humilem locat Matrem suam, quod et h. illam laquei,
pauper filius n. qd domi sunt contentus vivit, la matrem
proplacet alieno, et in quodam in vitam vestitu meliora in de-
derat, fors etiam intra te in murmura solent et Pauper filius
vel h. concessit custodit vestem lacrimam, attitum portare h. em-
desit, et quid in in his? h. rebus ad usum concessi ad ma-
comoda abusus et multa perdidisti, alius minus desisti, d. do-
nasti? O ingrate et aliene a Matre tua optima fili! vident
et cum te charis huius filium praesent.
Punctum 4um. Considera incomoda, quod oriuntur, qui Extrav-
tinantur huius, aq. adeo veri pauperes non sunt. 1° perpetua
sollicitudo rerum futurarum, et hinc perturbatio animi, atq. multum in
victum studio rerum profectus. 2° talis, qui superflua et se-
culariter elegantia habet, seculare et nos in viciis delitio.
et scandalizans, p. vult Religiosi am dolori est. 3° Talis pu-
erit etiam se superbi, cum ea habeant, et exoptant, quod Com-
itatis non hinc. 4° Ingens in agone afflictio: quid agat, quomo-
do tenetis Christum qui h. laa nudum afficit, qm secum n. est.
quomodo cum solatium promittit. Vol, qui reliquisti oia:
item, qui reliquerit Patrem et. qnd ipsa conscientia ipsi
testabitur, qd nec reliquerit oia, nec Christum secum h. p. esse.
Denique vel reliquisti multa in saeculo, o parum animi tui; si pa-
rum o aut nihil, pudeat te in Religione in schola h. ea quae
quae in saeculo non habuisti; si multa; nonne ea amore Dei
relinquisti, cur go illa idem facitege respicere vis, alii si
multa in saeculo reliquisti, cur ad parvam quandam aut
etiquam reulam affectum fecisti. O pudor! O infamia!
In colloquio Converte te ad Christum in praesentis iacentem, hoc
aut simili affectu. Credo die, credo, cum verbo et exemplo

reuerentia, propter hunc aduocant; quomodo in preceptis
eo, ad quod vocatus est? vocatus est in Bethleem seu domum
patris coelestis, ut cum a vitiis expurgatum pietate et mag-
ni virtutibus exornatus, usque gloria Dei propaganda actum
infirmum evadat, in tamen post hoc meditationes, libros
spirituales, examina, pia monita, confessiones, communiones
exempla mundanorum, totum vitis plenus, passionum notis
in te, et affectus vultus, de ista virtute et devotione peruen-
tis. Unde inter te et 3 Reges tantum discernere et diligere
dicam, d. aut cum timore et amore sancto; fides tua si
penitus mortua, exigua esse et parum vivida tantum inter
te, et 3 Reges discernere facit; in ista vita et viva fides
erat, quod persuasit eis esse cum effrenatum, quoniam iudeorum
Regem totam gentem promissionem habebant, in te hoc
non est, quia credas te vere vocatum esse in societatem, et quidem
ideo vocatum, ut vitam sanctam vivas. Et hoc, quia fides
sine operibus mortua est, dicitur. Sine viva fide impossibile est
placere Deo.

Conclum 3um. Motiva 1^a ait Paulus ad Hebraeos 11.
horrendum est incidere in manus Dei vivens. Si is, qui ex
viva fide sedulo semper Deo servit, contemnit mortem, ut patet
ex hilaratione, qui animam suam in morte sic allocutus est; Exple
se animam mea, quid horret? 70 anni Deo servivi, et mortem non
metus in manus Dei dicitur non incidere post mortem pro-
pter sequens iudicium. Quid faciat te operibus vacare, qui
respondebis de tot meditationibus, examiniis, ex quibus
nullum tibi fructum, ex eo, quod tepide fecisti, cum viva fide
neglectam Deum non intueris. Dic queso, d. ingenue, dum
hoc agis, si viva fide credis, quod hora te Deum petat, quod
si hoc debite sentis, Deo placeant, quod Deum, cuius causa agis, pre-
sentissimum sis, ac intuearis, quid, quomodo agas, credem
in longe aliter, perfectius ageres, cum ego non videris his
meditari? cum in operibus non dicitur vivam fidem? quia mo-
destia qua regentia stant auctori coram Principe suo, et in
mundo agas coram Deo monstra mundi vultus. O viva fide
ubi est, si apud Religiosos societatem non es? 2do Maledi-
ctus, qui opus Dei facit fraudulentum et negligens, dicitur
d. 8. Quamquam in fraudulentum facies, si in te viva fides esset,
enim datum, quod gravem in caput tuum maledictio-
nem desuper videri fides accipit. S. Petrus, donec fides viva
in eo fuit, sic pedes non viduas maris ad Africam ibat,
ut periculum imminere in eo esset, necesse cepit, ideo ubi

4.
cum esset periculo liberasset, increpavit, dicens: modica fide
cum dubitasti? Ita in donec viva fides in te est, vere poteris
in via domini servare, ea cessante, desisces.
Conclum 4um. Motiva 2^a dicitur frequenter actum fidei Spiritus
charitatis praestare fide, vivas hunc sub vocali hunc mentem
oratione. 2° Dum ante orationem actum charitatis praestare, De-
logia parat, quales cum Deo tibi intime praesente te agere
debas, hunc actum sub oratione longiori, praestare non distabis,
renova. 3° Dum praesentia iacularis charitatis, hanc cum reflectione
Dei praesentia fac; 4° Ora Deum et sanctam virginem frequenter
et ferventer pro dono viva fide, dono esse maximo.
In colloquio converse te ad Deum Patrem, cui gratias agas, quod
quemadmodum 3 Reges per stellam ad agnitionem filii sui, et
adorationem deduxit, ita te speciali gratia sua in societate
filii sui vocavit, illos pro multis tempore elato.
oratione: te vero pro tota vita: rogabis simul ut tibi praestent
Dei et potentissimum Matrem V. intercessionem viva fide dono
largiri dignetur, ut sit in servitio Divino laus et proceres
possit.

Meditatio 32^a de fuga Ioseph in aegyptum.
Lege. Surge, et accipe puerum, et matrem eius, et fuge in
aegyptum, esto ibi, usque dum dicam tibi. Math. 2. Ioseph
obediens praesentia. Praesentia. Imaginatio. I. Iosephum et V. M.
ad vocem Angeli in tempeste nocte forene surgentes, et ibi
de accingentes. Praesentia. 2. Considera in membra istarum praesentia
Praesentia. 3. De te gratiam praesentiam hanc obedientiam in hac meditatione
proponendam vita tota intuearis.

Conclum 1um. Surgere et fugere iubet cum pueris et V. M.
nocte in tempeste, tempore hyemis, in aegyptum, regionem ignotam et longinquam, ad homines
habentissimos, ad gentem idolis devotam, angelus
segitum. Denique quidem habet erat Patri etiam dispositio
quia si hanc evasis mortem parvulus Iesus, d. amara
simul et turris et parvulo, et matri tenets. Terruit
hoc alium certe, d. non terruit Iosephum, qui illis, nulla
mora surrexit una et virgo sancta audito nuncio et ibi
res se accingere, ante omnes circumstantias suspensum
tam difficile erant, ut nulla dispositio nostra illi compa-
rabilis sit. O magne Deum! sanctus sanctorum filius
hunc tam dure tractans, et ego de modica diffidit
in obediendo conqueror: ac possumne ego servum conqueri
dum filium hunc sic conspiciam video? potest Ioseph

saltem mane ab Angelo cum omni indifferentia ferere, alia-
tem parvuli, tendit in V. M. hyemil inclementiam,
longitudinem vinearum, et alia afferre, ut ait in illo: Confu-
gent noctem fecit in Aegyptum Phari. 2. Admirare super-
dam hanc obedientiam, et gratiam roga, ut illam vira tota
imiterit.

Punctum 2dum. Confes nam obedientiam cum ipsa, et inde
qualis sit, et qualis ee debeat. S. Joseph imposuit a D^{eo}
per Angelum legem n^{on} discessit, nec Virgo g^{ratia} aut
aux aut quare? A. Sicut illi erat ee voluntatem Dⁱ in
coeam obedientiam. 2do non expectant tempus crati-
simum, esse comodius illud fuisset, sed surrexerunt nocte
et abierunt, nihil solliciti de vaticis; en promptam obedi-
entiam! 3o si ad 3. Magos missi fuissent, facilius illis longe
accidisset, quia melius ab illis, cum non fuerint, haberi
fuissent. A alia sunt iudicia Dⁱ, alia hominum. Nihil
horum Josephus et V. M. cogitavit nec interrogavit, quod
ibi sint iuxta, nam ante illis dixit Angelus: Ego ibi
usq^{ue} dum dicam tibi. En indifferenter obedientiam adhibe-
re debemus. Ene haec talis obedientia?

Punctum 3um. Notitia. 1o Non est potestas: S. Paulus ad
Rom. 13. nisi a D^{eo}, quae a^{nt} sunt, a D^{eo} ordinata sunt.
Magi qui cepit potestatem, et ipsi ordinationi Dⁱ; quid
si non D^{eu} sibi aliquid prescriberet, an non id cum omni
flectione exequeretur, et in ipse D^{eu} e, qui p^{er} superiores hoc
quidlibet se facere vult; qui vos audit, me audit. Ibi
viva fides? 2o si sanctus Paulus ad saecula servet sic
loquitur. Obedite D^{no} & quanto magis Religiosi hoc facere
debent, qui creati sunt propter voluntatem. 3o Cupit esse
felix, et sine omni errore regere, en p^{ro} p^{er} obedientiam,
D^{eu} enim e, qui mandata per superiores, D^{eu} v^o cum errat
non possit, quid felicitas et securitas, qm D^{eo} obtemperat
Angelus si aliquid sibi imponeret, exequeretur, en melius et cer-
tius e qd superiores imperat; Angelus enim tenebrarum tan-
to magis se in Angelum meum, et se decipere p^{er} uti multum
Constat, D^{eu} v^o per superiores se decipere nec p^{er} se vult.
2o Obedientia e characteristica solitudo virtutis, sine cuius
flectione nullus respectus servata censetur iuxta mentem
S. S. M. qui nos hae in virtute reliqua Religionis ante-
cellere vult. Solebat S. P. Augustinus frequenter dicere: Non sit
vultus, quid ex nobis D^{eu} faciat, si nos ei totos p^{er} superiores
ingendos committeremus. sed si dicit aliquid, ego huc sum

disposimus, in illo loco magis possum Dⁱ gloriam promo-
vere. D^{eu} enim hoc est de quo; ubi enim e gloria Dⁱ
ubi e S^{an}ctum qui beneplacitum atq^{ue} iustitiam eius bene-
placitum est, ut hoc qd superiores imponunt, faciat: qd
conclude te dum obedis, facere semper voluntatem Dⁱ, et eius
gloriam promovere. Deniq^{ue} melior e obedientia qm victi-
ona. Vir obediens loquens victoria multa de mundo, de
carne, de carne, effatum ipsius Dⁱ.

Punctum 4um. Media. 1o In persona superioris agnosce et
honora X^{ristum}. 2o si grave quid tibi imperetur, cogita e-
cum: sit D^{eu} hanc meam dispositionem, et sit qui mihi
prosit, quia e omnifons, q^{ui}le possit impedire cum p^{ro} omni-
potens, et impedire etiam, si ad meum bonum n^{on} esset, quia
Pater meus est, quia illi me totum regendum commisit in domo
sua. 3o si a^{nt}ia tibi imponant a superiore, non attribue ac-
cusationi, aut finis superioris qd te affectu dⁱ voluntati
divinae v^o permittenti, v^o volenti, ut sic fiat. Imitare tibi
casu Josephum Aegyptiacum, qui n^{on} fuit pariter aduersus
sui venditionem, et in Aegyptum translationem, dⁱ Divina
providentia. 4o Deniq^{ue} si bonum est, exdama: Non mea die,
dⁱ haec fiat s^{an}cti voluntas! et cogita: non constas tibi, quod
quod D^{eu} huc meo obedientis huius difficili alligaverit, aut
quod fructus spirituales, aut aⁿimae conversione. Deniq^{ue}
melius e mori in et cum obedientia, qm vivere sine obedientia.
In colloquio converse te ad Patrem Aegyptiacum, et roga cum p^{ro}
merita filii sui, ut tibi virtutem S. obedientia decenter
clarum dignetur, sine qua in solitudine filii eius nunquam
ad perfectionem religiosam pervenire p^{oss}. Roga idem
a M. V. ut tibi a Patre aⁿimo impetur. Pater et Ave.

Meditatio 33^a De assensu in Jerusalem.
S. Ioseph. Ascendens illi Josephum secundum Confes-
sionem sibi remansit p^{er} D^{eu} in Jerusalem. S. Ioseph.
Exacta S. Regularum observantia. Tral. 1. Regressa
in D^{eu} aut M. V. S. Iosepho, et hominum iuxta in
Jerusalem p^{er} p^{ro}ficentem. Tral. 2. Cogita altissimam
p^{ro}tem quo D^{eu} hanc Regem implere voluit, studio nempe
placendi Patri, et ut exemplum tibi daret, non modo ea ad
que sub peccato obligant, servandi nam ille n^{on} h^{ab}et leges,
et consuetudinem observant. Tral. 3. De gratiam agnos-
centi, quanto p^{ro} D^{eo} placeat, et tibi quoq^{ue} conveniat

minimas etiam regularum observantia.
Punctum 1um. Considera quod Iesus in tunc leges, et
conferendinam observavit. A sciendis MATHEA. et S. Joseph de:
causam conferendinam legi ad Diem festum Hierosolymam, qui
huius se adiunxit Iesu 12 annorum, et si tener esset ille, vero
longum; et tunc non teneretur tamen pater, ut v. ffrin et
S. Josephus cum verba reliqua non tenebantur ad hoc, ut
-pote cum DEUS et legislator esset, qui ad servandam veterem
legem, et novam condendam venit voluit huius fecerit
statum, quia ipse apud MATHEA. C. 5 ait: Dicit enim, aut unus
apertus non transibit a lege, donec omnia fiant: pariter, quia multi
-ta facere voluit, quod ad salutem, quidem nostram non erant necessa-
-ria, erant tamen verba valde ad exemplum. Itaque huius consue-
-tudinum etiam pariter imitando Hierosolymam ut exemplo suo do-
-cet, non tunc ea, quae sine peccato negligere non possumus,
observantia esse, et illa etiam, ad quae sine peccato non obliga-
-mur. Similiter etiam, quod S. Ioseph non praescripserit tibi legem
peccato, d. dedit tamen rationem occasionem in, quanta auctoritate
observantia augendi gloriam in celis, ut magis similis esset
Iesu ad templum accedenti. Magna est etiam huius solatio esse
et, in observantia finem legum harum, magno incitamento.
Ogerva deinde, quod Iesus 12 annorum tibi exemplum dedit, ut
jam nunc primo tempore vite Religiose, et conversationis
regulas et consuetudines observet, ne inuito, nam quales sunt
talis veremus. Si est tamen non observet, minus in veritatem
Punctum 2um. Examina te quomodo sit affectus requirit
observantia. 1° In huius exemplo tui animum eas servant,
et si sine peccato non obliget, et quomodo observet eas. 2°
An aliquis fientes et delictorum non violat. 3° An reflecte cogites
agat, loquatur, et in coram attribuat, ne in inflexionem
videndi. 4° An ea proferat observet, quae ad tua vota proferat
et quae peculiariter si servat, ut ratio consuetudinis, delatio
defectum, et quales age, dote, proinde, emendare, frage.
Punctum 3um. Monita. 1° Perseverantia in Sancta voca-
-tione. Serva regulas et servabunt tibi: si eas servaveris, ego celsus
de perseverantia, si non servaveris, eorum inobservantia multa
mala tecum habet, quibus te manifesto amittenda vocatio:
in periculo exponit, et cum a potiori vocationi sit obligata
cujusque saluti, eius quod infirmitatem faciem faciet. 2°
DEUS omnem hominem sicut edum suum statum vult,

MS. U. 2. 6 / A, B.
+
erac et te a statu tuo est ipse, ut regulas observet, unde collige
fuerat hominem vivere de iuxta sua regula, quod si non
observet, non vivit iuxta statum suum, adeoque DEUS etiam
vita talis Religiose displicet. 3° DEUS non solum est talis nobis,
quod de dare, nam si missi alium essent, non enim pro pecca-
-to aliquid promeremur, nisi poenaliter aliam, et omnia nobis
bona libenterissime largitur, ergo ut in ea solum non observa-
-re quod sine peccato negligere non pos. 4° sicut non est perfecta
imago, cui nobis et imperfectiones infundit, ita talis figura
non est, qui minimas regulas non observat. 5° Observantia
minimorum DEO valde placet, quod serva ea, et thesaurum
angelis in celo, nam, an magna sit factum, ignoras, digito
saltem DEO placebit, parva tamen sed saepe repetita magna
divina faciunt. 6° si violationem, si statum societatem
amas, observa minima, nam dici non potest, quanta domus
adferant inobservantiae societati, hi vero et exemplo plures
minutis solidos seducunt, hoc si fiat, disciplina religiose pa-
-rimus, plures sensum discolori prodeunt, peris edificatio tunc do-
-mi tunc foris, et bonum societatis nomen huius; statum DEUS
gloria salus proximi, talis demum in disciplina miserrime
exidunt ex Religione; Iesus in peste et quaque magis fuge
in ipse prodeunt et minus, antequam in ipse faceret.
Punctum 4um. Media. 1° Amor. S. Vocatio, infiniti et
S. Regularum. 2° Dum tibi diffinit apparet observantia regu-
-larum, reflecte te ad S. Altarium, S. Translucum. Coarcta, pone:
-tunc tibi, aut non est ego? 3° Tempore exercitiorum, collectio:
in semetipso, mensuris, hebdomadarum reflecte te, quomodo
eas observet, quales vult servare, idem die communionis fac.
4° si quales vult servare, eas pro materia meditationis assume,
cogita de mediis, impalmentis. 5° Respectum humanum,
indum placet, et diligenter metum discolori contemne,
radium pro illis, ut meliora sapiant.
In colloquio converse te ad DEUM Patrem, et rogam pro
gratia in mente filii sui et DEUS. regulas etiam minimas in
hac S. filii sui societate diligentissime servandi. Patet et tunc.
Meditatio 34^a De vita privata tui.
Leggera. Iesus autem praeparabat sapientiam et statum et gratiam
apud DEUM et homines. MATHEA. 2° 25. Et descendit cum eis
et venit Nazareth, et erat sublimis illis. S. Iosephus. Quotidiana
opera quam perfectissime inter domesticos, parietes faciam, et si
me disponam ad maiora pro gloria DEI in publico agenda.

Præf. d. Imaginæ Xp̃i jam in officina fabili, jam in culi-
na, et circa domum nutritio, et v. d. opem ferre. Præf. 2da.
Pescariam, ut non expensio etiam in vitam privatam in
studio perfectionis transigas, atq. hac ratione te preparas ad fu-
turos labores in salute procuranda proximorum exaltandos.
Punctum 1um. Expense istam privatam Xp̃i. Postquam
Xp̃um charæ eius et S. Joſeph invenissent in templo sedentem
inter doctores, audientem et interrogantem illos, descendit cum eis
et venit Nazareth et erat subditus illis Luc. 2. Et pende hic quid
quibus et quomodo fuit subditus. Ecce res mirabilis! Xp̃i
filius Dei coeli, terra Dominus, homini nre Mariæ suæ
et Mariæ Joſeph nre ad annum statim 30 fuit subditus,
in vilibus et abiectione versabatur officiis, ut nemp. quæ fieri
solent in domo pauperis fabri, et in his faciebat voluntas
eorum, ut filii boni pauperis parentibus solent ministrare. co-
gere, ut sunt, vendere domum, bona Mariæ subministrare. co-
ligere famenta, de aqua providere, munda ea, quæ ad
usum quotidianum sunt necessaria nutritum in arte fa-
bili juvare. Oſendu. hoc ne sit altissimi doctoris sapientie
potentia, sanctitate divina sua proſapia, et ceteris occupa-
tio? Aut non potius inter Doctores Hierosolymis manet? cum
ut diffusus? populum divinam legem docet? quæ ad vitam
fidentem perducit? d. in tam vilibus magis in culina in fabri-
cina distinet se finit? d. alia sunt iudicia Dei, alia homi-
num; et quidem hæc præstat cum omnium abiectione prompti-
tine, exactissime cum hebraea et perfectione. Sed quomodo
hoc? Bone Xp̃i! quid hoc exemplo intendit? aut Joſe-
ph, aut nemp. nre in, qui eum sequi decessit,
nunc intra domesticos parietes diligenter acquirendis viri-
tibus Judea, ut olim in publico robata jam virtute pro-
morum salutem iuxta nam vocationem quodam Xp̃i em-
issa ad 30 annum latuit, et dein discipulos collegit et angel-
icum annuntiavit: Intendit præterea hoc præ exemplo, ut
inconsiderata hæc eius privata vita serio consideret, nihil
jam inter domesticas obsequia quæ obedientia imaginis
abscedat, et potius in Xp̃i filius Dei ad hoc v. M et S. Joſeph
prestantia se demisit bona intentione et Deo placendi
studio. Xp̃i hoc agendo in domo Nazareth præ se habet
sapientia, gratia et spiritum in quoq. p̃o exerce in perfectione
et virtutibus hæc ordinaria opera p̃fecte faciendo, et hucusque

quanta merita nri comparare potuisset, et gloriam cor-
de hac ordinariam actionem perfectione.
Punctum 2um. Examina te, quomodo in domesticis
obsequiis, et humilibus operibus te gesseris. An omnia p̃fecte
propter Deum peragas, solum eius beneplacitum faciendo,
an non ex desiderio placenti, et displicenti hominibus, an si
ex amoris laetitia, ac estimationis, aut metu reprehensionis
opereris. 2. An ea facias intente, id est, adhibendo diligentia
operis. 3. An ea cum debita totius hominis tui interni, huius et
boni applicatione, coram, placitate, constantia, ad omnes
eorum circumstantias attendendo, nec a profectu, ejusdem
executione remittendo peragas. 4. An solæ res caveas, ne
in progressu quædam aliqua intentionis impuritas subrepat.
5. An in initio, progressu, fine quædam vel jaculatorias
supplex, gratiam Dei invocando. 6. Delecto aut Evangelista
p̃o summa laude: Omnia bene fecit. Fac et in oia bene si
Xp̃o, si Patri avaro placebis.

Punctum 3um. Notitia. 1. sine operum ordinariarum per-
fectione, quæ unusquisque societatis homo h̃t, nunquam perveniet
ad perfectionem, ad quam pervenienti gravem obligationem h̃t.
2. Ordinaria opera bene facta, summa missima ad perfectionem
nam talis quoad externa, agi, quæ de internum ṽo ejus genero-
rem parvi, observant, hinc securior est ab hominum admiratione
et vana gloria, quæ multa bona opera iustarum verum corro-
dit, et coram Deo deprecatur. 3. Quia si ordinaria rite facta ma-
jores thesauros in celo comparare p̃o, qm p̃ heroica, nam
hæc rara sunt, illa ṽo a mane usque ad vesperum durant,
imo etiam noctem continuantur, hinc minimo quoque opere
augere p̃o apud Deum merita. Cave laqueos demoni, quibus
multos involvit, dum illis persuadet, ut quotidianas mi-
nimas contemnendas, et alia majora restare, magna
nemp. charitatis opera, et sic callide revocat a minimarum
regularum observantia. O infelices homines! minora negligunt,
et majora esse non faciunt, quia falsè minora se ad illa
non disponunt, et quia minora per superiorum contem-
nunt, gratiam ad alios hereticos non obtinebunt, quia hu-
milibus Deus dat gratiam, et ideo dicitur te mors quondam
omnibus operibus desitutum.

Punctum 4um. Media. 1. Premitte omnibus tuis operibus
nam Deo placendi intentionem. 2. In opera fac cum oia di-

4.
- ligentia, libertate animi, et fervore. 32 Ego diligens ordinem
diurni cursus, et dum p[er] tempus h[ab]et, h[ab]et h[ab]et h[ab]et ordinem.
42 Uni intentioni et meriti d[omi]ni nam intentionem et labor
cogita, quomodo d[omi]ni hoc perficeret, quomodo hoc d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni
gal. 50. Chia ante, in, et post opus presentiam d[omi]ni.
In colloquio converse se ad d[omi]num, qui, ut Evangelium testatur
omnia bene fecit, et roga eum pro gratia, ut opera sua que
indiana, a quibus perfectio pendet, bene p[er]ficat, ut aliq[ua]ndo
cum fructu saluti proximorum vacari possit; rogabit ei[us] p[ro]p[ri]a
Virginem pro p[er]fectione operum non quondam novum.
Chia in h[ab]itu h[ab]itu p[re]sidentia.
Meditatio 35a De duobus v[er]it[at]ibus.
Tessera. Nemo p[er] duobus d[omi]ni ferre. an vult venire p[er]
me, abneget semetipsum et secum prop[ri]um firmum in
tota sub vexillo d[omi]ni militandi adversus mundum, Carnem
et Demone[m]. Orat. d[omi]num. Imaginare crucifixum ad Pa-
-lyonem in sublimi, fumosa, ignea cathedra sedentem,
vivificantem homines ad sui sequelam et p[re]sidentem v[er]it[at]i-
-lum, cui insequuntur. Concupiscentia carnis, concupiscentia
oculorum et superbia vite. et v[er]it[at]e multos ad illud accu-
-rere. Orat. 2. Imaginare h[ab]itu d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni
ad Jerusalem in campo patente, et loco humi confidenti-
-tem et suum exponentem vexillum, in quo scriptum lego:
Paupertas, castitas, obedientia, contemptus, abnegatio sui, et
pauci sunt sub vexillo. Orat. 3. Per gratiam assequendi p[ro]p[ri]a
Punctum d[omi]ni. Expende utriusq[ue] naturam. Crucifixus
in tenebrosa, fumosa, et ignea Babylonis seu Confusionis
Carceris sedes, tenebras enim amat, ibi sua lucra facit, sed
in cathedra, superbi quippe e[st], alba sunt sequacibus vestes,
ut eos in profundum inferni precipiet, quemadmodum
ipse de coelo ubi solium suum et altare voluit moli-
-spitatus e[st]: in ignea, quia ignem vult vindicare, et con-
-cupiscentia in suis excitat, in fumosa, quia vanitatis
fumos suis propinat. Et q[ui]a v[er]o d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni
speciosus forma p[ro]p[ri]a sicut hominum in patente campo
vocal motales sub sua signa in sua pace et tranqui-
-litate, quia v[er]a pax e[st] n[on] p[er]it, nisi in d[omi]no, vocal cum omni
patientia, et magnitudine venite ad me omnes et in campo
patenti v[er]o Jerusalem, quia d[omi]ni cum v[er]it[at]e p[er]it, a p[er]it
-lum patetem bonum amat, tenebras respicit, vocal sedent in

4.
humili loco, quia cum ipse vult p[er]it, et humiliter corde, p[er]it
quod sequatur humiliter vult e[st]: et hoc e[st] natura utriusq[ue] d[omi]ni.
Punctum 2dum. Expende utriusq[ue] finem. Crucifixus habentis
magnam apoc. 12. et assidue quiescit, q[ui]a devotus. 22. 5.
vocal homines, ut mittat in carminum signum, in lacum v[er]o
32 magnum. apoc. 14 quia cum ille e[st] possit esse amplius
sua gloria particeps, vult n[on] h[ab]ere solus suis p[er]it,
invidet nobis, ne miseri homines rebellium Angelorum thronos
impleamus. Hinc omni possibili actu h[ab]itu p[er]it se, h[ab]itu p[er]
sua hominum interitum quiescit, et nihil ut nos p[er]dat in-
tentatum relinquit. Hoc autem facit h[ab]itu ex odio q[ui]a d[omi]ni
q[ui]a honore debito et creaturas obsequio p[er]vare cupit,
h[ab]itu etiam, et odio q[ui]a hominem, in quo conditor ima-
-ginem odit, et aversatur, e[st]q[ue] eternam felicitatem, ad q[ui]a
condit[ur] e[st], invidet. Contra v[er]o d[omi]ni gloria d[omi]ni et salu-
-ti humane cupidissimus, qui venit quiescere, et saluum
facere, quod p[er]ierat. d[omi]ni 14 qui omnes homines vult
salvos fieri, et ad agnitionem v[er]it[at]is venire ut ait Paulus:
5 ad Timoth. 2. sub suum crucis vexillum homines vocat
hoc fine, ut eos q[ui]a d[omi]ni actus meatu, ut beatitudine
eternam felicitate p[er]ducatur, hoc unica e[st] eius desiderio
meta, hic omnis laboris, et summanis, q[ui]a tota vita p[ro]-
-p[ri]a v[er]o in ara crucis subit, scopul. diffundit etiam ut
discipuli eius, et nos eiusdem socii p[re]staremus, hostias.
Punctum 3tium. Vide, quibus mediis v[er]it[at]e ad finem sub
utatur. Crucifixus ut lucet in carceres, h[ab]itu h[ab]itu p[er]it
v[er]it[at]e, concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, et su-
-perbia vite. H[ab]itu sunt Avaros opibus, superbi honoribus,
delicias ad sensum oblectamenta propensos, sensum
illicitis allicit. H[ab]itu sunt, quibus hyggis auces in carceres
illaqueat, h[ab]itu sunt compedes, quibus ad ad d[omi]ni exitus
pedes precipitab, h[ab]itu sunt arma illa, quibus miseri
ne Regnum d[omi]ni saltem depopulatur. N[on] v[er]o d[omi]ni d[omi]ni
h[ab]itu contra it, et armatus adversus crucis p[ro]cedit p[ro]-
-p[ri]a, contemptu, abnegatione sui, sensum in carceres.
H[ab]itu illius arma, quibus gloriam, Patri sui reparare con-
-stituit; h[ab]itu media quibus homines salutem p[ro]curare
deceat; h[ab]itu sub sua signa vocal: d[omi]ni del omni in d[omi]ni
naturam sui amorem, opum honorum appetitum, carnis
oblectamenta. et ideo dicit: Qui vult venire p[ro]p[ri]a abneget
semetipsum et.

volens occupare caritatem, medicinis quidem utitur
d. variis, palato ardentibus; agnoscunt hi vita melio-
ri necessitatem, creberrime ipsi, dum ad se redeunt, morum
suorum a fide discrepantiam, quum ex illi deo servire
imitando debent, et ideo reperiunt etiam aliquid, aliqua
media adhibere, a ea tamen, quae amor proximo, et non quae
deus exigenda dicatur. Quamvis nota sit hoc ex parte ad
creatore agentis ratio, patet ex damnis, quae hinc sequuntur.
Nam de talibus ad perfectionem nunquam perveniunt, quia ad
hanc non illa, quae nobis pariter via, et quae deus per gratias
suas illuminantes ducit, eundem est: quoniam multas gratias
beneficentiae reddunt, quibus, si cooperari fuissent, magnum
in finem progressum ingentia aeterna lucra misissent. Et talis
in penam huius remanentia, quae deus per gratias adiuvantes
imitantes negligunt, permittuntur deus in gravissima tentatio-
ne repleti, in peccata fortissima, et diffimesse aeterna damnatio.
mi. Taceat hoc ex exemplo evangelii. Fuit enim vita tota
mandata deus servavit, cui Christus: si vis ad vitam ingredi,
sermo mandata; si vis perfectus esse, vade, vende omnia quae habes,
et da pauperibus, et sequere me. Matth. 19. Omnia ille manda-
ta a fratre custodivit, quia non erant difficilia volu-
ntati in securior de salute esse, et ideo querebat ex Christo quid
ad hunc mihi deesset, et audito Christi consilio, quo illum ad perfe-
ctionem ad salutem vocavit, ut possessiones relinqueret, vendidit
omnia, Christum proximum sequatur, hoc a se misit, cum diffi-
cile esset, in se habere non potuit, ut potius facere noluit: ab illis
quoque, ut evangelista testatur, a pro matre et fratre, et ideo, ut
aliqui auctoritate censent, aeternum etiam damnatum est:
ad colligunt et illi Christi vestigia, quae possunt alium ad deum
perducere dicit: Amen dico vobis, quia si hoc difficile intra-
bit in regnum caelorum. Christus Iesu, qui adhuc non expe-
dit? Adolescenti hic omnia mandata a iuventute ser-
vavit, et ideo ut evangelista loquitur, videtur eum Christum
dilexisse illum, quia in deum huius placuit ad eum in-
voluit, non vero, quod a deo suggesta sunt, probabiliter
sensum in graviora peccata prolapsum perit. Quia tibi
fuit, qui forte iam duces plurimos deum graviter offen-
dit, et nunc etiam non nisi huius ardentibus modis ad
perfectionem in eis, ea vero, quibus deus se uti vult, negligit
quod non te persequatur! ut se melius, de quibus huius deus

4.
bonitas abunde providit, huius illa amara aliquantum, et
dura appareant, lenies esse amarorem gratia, ducuntem
usque frequens. immo etiam cum tempore fieri sovia et
munda, quae initio huius aspera et dura videbantur, gustata
et vide, quanta frui sit Dominus.
Punctum 3ium. Tertia Classis continet eos, qui simul suam
hanc voluntatem Christum imitantur, et ad perfectionem perveni-
unt, ita media, de quibus deus illis praeceps, et quibus
eos ad perfectionem ducere vult, libenter accipiunt et
confrantes illi utuntur, sive facilia illa sint, sive diffi-
cilia, sive amara. Spiritus huius sua exercitia
diligenter obeunt, sive in illis consolationes, sive desolationes
deus mittit, regulas suas sancte observant, neque ab illis
perferunt quorumdam exemplis aut etiam vexis se abduci
sunt, vitam mortificatam, iuxta divinos imperios, deus
consilia suorum datam spiritualium, et superiorum vi-
vant, opera honorata praeinde ac abjecta, loca splendida
ac humilia, sanitatem. Sane, ac infirmitatem, et equaliter
de manu dei accipiunt, nec praesentunt quidquam, quod
Religiosam perfectionem in se promovere posse observant:
similiter hi sunt infirmis illis, qui a nullo pharmaco
abhorrent, nec fecari, nec uri renunt, modo sanitati
profici, hi sunt, qui perfectionis religiosa ac sanctitatis, quoniam
in hac vita huius quilibet spiritum praevidentes huius hi sunt,
qui vere sub vexillis Christi contra mundum, carnem, et
demonem sternere pugnant, hi sunt, qui non velleitatem
vanam et desiderium inefficax tantum, deus suam deo
placendi et ad perfectionem perveniendi voluntatem int.
Punctum 4tum. Vide in quanta subtili Classe, in quanta
muni sit, et plane in quanta esse velis, non a tertia
Classe abhorere; cogita si multos milibus saecularium,
hereticorum, subacorum gratiam deus deservit hoc agnos-
cendi, quod ad tantam sanctitatem pervenissent. Sed
difficile est, aut in tertia Classe vivere, non nego, deus sic
deus placuit, ut in hac vita aliquid pateremur, deus
deus non est tanta difficultas, tantam huius demon inimicis
huius in tuo pharmaco deservit, ut te a perfectione
tertia Classe abstercat. Poterunt S. Aloysius, Sanctissimus

et tot alii majores nostri, possunt et nunc alii confratres
 mihi simili, aut non possunt et hi? imo ~~non~~ credi multo
 beatiorum, et feliciorum vivere in terra vitam, si testiam Claf.
 sem ingressus fuerit, quoniam si in prima et 2da habuerit Intel-
 lectus enim. In illi illustrationibus specialibus se sume recreant.
 ibi illustrationibus voluntas ad virtutum exercitia reddunt
 promptissima, repletur spirituali dulcedine, qua oblecta
 omnes labores suos jam in hac vita compensare exclama-
 bilis specialis providentia Dei subiciat, infundit et nunciat
 Deus ut pupillam oculi, omniaque sui cooperantur in
 bonum; si autem in imperfectionibus suis manserit, his bonis
 carebit, insuper patietur multa a superioribus, ab aequalibus
 a Deo, imo saepe a se ipso, quia cum imperfectionibus
 suis vitiumque gravissimum
 In colloquio confite te ad gloriam Virginem, eamque roga,
 ut gratiam tibi a Filio impetret resolutionis ad omnia mala et
 ut tota vita sub vexillo Christi militet. Idem autem deus
 et filii sui mortem et sanguinem rogant. Patet et cetera.

Meditatio 37ma De 3^{bris} Gradibus Humilitatis

Tegeat. In multis venire possit me, abneget semetipsum, tol-
 lat crucem suam, et sequatur me. Chari. 16. Scopus. Cona-
 bor eluctari ad tertium humilitatis gradum cum gratia
 Dei sine vicio vitam Deo similem, eundem imitando.
 Intel. 1. Imaginare tibi tres ad coelum vias, quarum una
 est rectissima, alia obliqua et devia, alia multa impedi-
 ti obnoxia, ubi multi euntes impingunt, et ruunt, et cogit
 tibi dici ab angelo me custode: Siti mihi! si absque impedimento
 ad coelum me vis, in tertio gradu humilitatis, seu in hac
 rectissima via te confirme, hoc enim te ducit ad coelum direc-
 tissime. Intel. 2. De gratiam assequenti Scopi.

Punctum 1um. Expende primum humilitatis gradum.
 Et tunc te coram Deo juxta mentem S. P. N. ille, qui ita
 se legi divina observando subiicit, ut neque totius mundi
 Dominus oblato, et obiecto manifesto inde periculo man-
 danum aliquod divinum aut humanum sub peccato
 gravi obligans transgredi velit, sive brevius: qui manu
 suam potius pati, quam Deum graviter offendere, et
 a peccatis venialibus se ita abhorreat. Tunc gradum

ii, qui maluit cum deo pauperes contempere, afflicto et
 illuso, pariter erigi pauperes contempere, afflicto et illuso vivere,
 quam cum lethali peccato sumis divinis honoribus, et deli-
 tiis affluere. Hic gradus humilitatis, seu subiectio hu-
 manae voluntatis legi divinae debet esse fructus maxime.
 donante exercitiorum; hic gradus necessarius est omni homi-
 ni ad salutem, qui enim ita comparatur non est, ille hunc
 affectum aliam ad peccatum gravi, nec illud vult, ut oportet.
 dei, deestant, et iteo in peccato gravi vivit. Infirmitas
 huius conscientiam tuam, an hunc primum humilitatis gra-
 dum habeas? si dubitas te hunc, meditationum via purgati-
 va, hunc primum hebdomada non colles gisti fructum: quod
 nunc saltem te exorta ad illum, seu ad subiectionem, quam
 Deo et illius legi deo, et penam peccati mortalis gravitate
 qua sumis est ob peccati foeditatem, hominis offendentis vilita-
 tem, Dei offensi majestatem. Exorta te inspecta atrocitate
 et poena, excusso et sumis parentibus infuso, item vite
 et penam atrocitate ut desinam inferni juvencum, et
 Punctum 2um. Gradus secundus humilitatis majoris
 est perfectionis, et in eo ex mente S. P. N. consistit, ut crea-
 tura ita Deo suo subiciatur, ut vitam etiam ante parata
 et partes, quam se vel levi peccato obstringere, ab eoq. prin-
 de animo affectus est de hoc ad rectum abundantiam, ac
 penuriam, sanitatem ac agilitatem, comoda et incomo-
 da vitam et mortem, modo aequalis sit etiam gloria Dei,
 et salus propria, breviter ille est in 2do gradu humilita-
 tis, qui movetur quidam peccati, quam vel uno veniali pec-
 cato Deum offendere adveniens saltem et delibate movetur
 cum deo egeriam, inmodicam, abjectam, ad desperationem ple-
 nam vitam ducit, quam per veniale peccatum cunctis digni-
 tationibus, quibus, ac voluptatibus abundare, quod gradus huius
 multo sit perfectior prior, ipse videt, utro ad hunc con-
 stantius, sequentia nos moveat deo: 1° Omnes creature
 a Deo condita sunt ad eius gloriam et meam utilitatem
 ut ipse, me ad finem meum prosequendi juvent, et si ego in
 illis peccatum veniale committam, jam non est gloria Dei,
 nec mea utilitas, quod praestat omni potius creaturarum
 usum carere, quam ut ad offensionem Dei, et proprium detrimentum
 abut. 2° Quia peccatum veniale post mortalem est malum

maximum. Dilectus, gravissima injuria afficit, qui illud in hac vita gravissimis moribus, peccatis, fame, laqueis, in altis vobis dirigitur, ut purgatorii cruciatibus. 3° Denique, qui peccata venialia serio et ex animo fugere non vult, adeoque dum ad humilitatis gradum oblinere non nititur, ille nec primum obliet, aut esse non diu in eo perseverabit, d. esto certus in grave peccatum labetur; qui parvis modica, paulatim decidet. Examina te hic, quia cum tuum peccati venialis horror invadat, pconitare ex te: ipso, quid si tibi mendacio gravem infamiam, lethalem morbum, v. ipsam mortem a me amoliri possem, an non mereris?

Punctum 3um. Tertius et sumus humilitatis gradus, ut etiam si per honores et divitias eque facile salvari, et gratiam meam finem assequi utrumque possem, ac si pauperem, contemptum, eligam tamen potius cum Christo pauperem, spem et illud, pauperem contemptum, illusionem amplecti quam opem, honorem, estimationem, id est, solum ob majorem Christi imitationem. Cum adhuc illi animus foveat desuper hanc a se perfectionem requirit. S. D. in prima regula humani, ad quam gradum nisi eluctari satagas, eluctum non oblinet, v. esse diu in eo non manebit.

Punctum 4um. Motiva pro tertio gradu humilitatis. 1° Ex exemplum Christi, qui nostri causa et amore elegit viam pauperum, contemptum, et dolorem, ut ipse ad parvam illum amorem et nos imitari eundem in his seque propterea studeremus, non solum tamen, quando eam ab se peccatis mortali v. veniali omittere non possumus, d. etiam cum pari Dei gloria vitam opulentiam, honoratam et comodatam ducere possemus, solum ideo, ut Christum imitemur. Quod cogita, quod minus in te efficiat per exemplum Christi, qui dicit in milite? Longe amatum militi hostem neminem hostiles muros eluctari, nonne omnes exercitus praesentem plens impetu sequens? et te Christum, Religiosum, Christum solum, Christum praesentem infirmi, pignus? go ne Red Regum, et sanctis sanctorum nostri causa pignus dolorum, opprobrium hominum, egenus et pauper? et ego hoc fugiam? Cogita hoc fore animi demerita.

2° Qui ad hunc gradum non erit, in perfectionem non erit, adeoque in peccata venialia labetur, et sic ne in eas gradum erit, et cum peccata venialia non erit, consequentes in mortalia fordidissime delabens. 3° Quia nihil unquam gratius prestabimus Deo nostro Iesu, qui tanto laborem et fatigam nostri causa suscepit, quam si illi sequamur, huius ratione enim illi simillimus erimus. 4° Quia in tertio gradu constitutus jam in hac terra beatitudine frui incipiet, quid enim cum in terra contentabit, si amor Christi eger, affligi, contemni et ad desideret. Denique viam salutis talis per se habet securissima, quia omnibus salutis periculis se eripiet, et vitam aeternam plenissimam. Tolle hunc statum et coram Sancta Trinitate et celsi curia, coram V. Sancta et tota triumphante in coeli societate, et in quo gradu esse velis, serio statum. ^{magis magis hanc} ^{simul cogita:} ora possum in eo, qui me confortat. In colloquio. Ite Iesu, qui magnus in tertio gradu habet: laus, qui abscondit, d. mundi huius sapientiam et revelasti parvulis, humilibus. tenero affectu veneros, et amplectos contemptus, humilis, incommoda, pauperem, huius parti: ulas exultat, a te sanctificatus: O quam sero eam peragnum agnovi, d. despecto coetatem meam, qua rufas mundi huius huius in pretio habui, estimari, amari: comae vobis inipendi, odi, fugi, qua sola tibi in amoribus sunt; ab nunc serio statum, fidem est, te ducam meo serio, et confanter imitari, et quidem in tertio gradu, id est, eligo pauperem pro divitiis, contemptum pro honore, incomoda pro comodi, et quidem ideo, quia in hoc elegisti, quia tibi Deus meo quam simillimus esse desidero. In Deo confirma hanc piam voluntatem meam potenti auxilio tuo, in hunc finem pete a Patre et Iesu gratiam efficacem per merita filii, per amorem divinis precibus. Patet et Act.

Cheditio 38^a De tentationibus Christi in deserto. Egredere. Fili accedens ad Jerusalem Dei sta in pignus, et amore, et prepara animam tuam ad tentationem: signis tua resistens tentationibus, et fructum ex utroque fructum ostendit. Intel. d. Imaginare tibi Christum ab adversario

Demone, ut lapides in panes converterentur. Mat. 2.
De gratia agnoscenti^{timore} grandis demoni, utique fortiter
resistendi, ac ad fructum ex eis eliciendi.
Punctum Ium. Expende tentationem Ixi, nostram salu-
tem publice querentem. Ixi secessit in desertum ubi 40
diebus et noctibus ieiunavit, neq. bibens, neq. comedens
missi demonem non vana suspicio an id illi sit
promissum cheffias. explorantem de accessu Ixi, et ubi
illi lapides, licet: si filius Dei es, dic, ut lapides isti panes
fiant, et respondens Ixi dixit: scriptum est, non in solo
pane vivit homo, sed in omni verbo, qd procedit ab ore Dei.
Ixi assumpsit eum Diabolus in sanctam solitudinem
et statuit eum super pinnaculum templi, et dixit ei: si
filius Dei es, mitte te deorsum scriptum enim est quia
Angelus fuit mandatus de te, et tollent te in manibus,
ne forte offendas pedem tuum ad lapidem, cui respon-
dens Ixi dixit: scriptum est, non tentabis Deum Deum
num; item assumpsit eum, et statuit super cacumen
montis altissimi et inde monstravit ei gloriam, et civi-
tatem universam obij. dixit: hoc omnia tibi dabo, si veneris
et cederis adoraveris me. Ixi dixit ei Ipsi: scriptum est
enim: Adorabis Deum Deum tuum, et illi soli servis.
Ixi confusus demon abiit, et supervenerunt Angeli
qm Ixi munificerunt. Hinc sequentia discimus: 1. Ex
eo qd religionem intravit, a tentationibus stans non est,
si tñ Ixi in deserto tentatus est, tñe hñ securitatem
pollicetur. 2. Nec profectus in virtute te securum reddet
a tentationibus, nam quis persequor Xio, et alii sancti
ut Antonio magno Catharina senesi, et hñ tentati sñ.
3. Ex tentationibus Ixi apparet, qd affuit demon
comodam occasionem ad tentandum assignat, sicut hñ
occasione fami ad gulam. 4. Patet demonem variis
versant ubi qd agilitas opus est; sed cur Ixi ten-
tari voluit? ad instructionem nre nostram, ut tenta-
tiones nostras sequi feramus, nemone tentationes
2. ut nobis vivendi modos exhibet 3. ut sua victo-
ria de tentante demone reportata nobis gratiam a Pa-
tre deo eterno impetret superandi tentationes. Igitur
non debemus animo desicere, dum tentamur a potius

Ms. U. 2. 6 / A. B.
pugnantes in Deo speremus, qui mittet nobis Angelos
nos, ut ministrent nobis, seu ut custodiant et neant nos.
Punctum 2dum. Vide causas, cur Deus nos tentari si-
mat. 1. ut probet virtutem nostram, et amos, quo erga Deum se-
rimus; In tentationibus dixi Rachel ad Iohannem: Unia
accipit erga Deo, neque fuit ut te probaret tentatio. Ad hoc
est signum etiam amoris Dei in nos, proferim si confiden-
tia dicit, qd Deo sinere conemur servare. 2. ut
per victorias ab hoste relatas merito nobis in coelo
augeamus. 3. ut discamus pacem animi, et unitatem
a tentationibus domum Dei esse, et nostram vitam, et me-
ritorum. 4. Vult nos Deus per has in humilitate
conferre, ad virtute et ad eum. Ipsi per orationem
revertamur, item ad gloriam eius. Naturam aliosq. sanctos,
Carones suppetit pro auxilio conprocuramus, et vana vi-
tute excedamus. 5. ut per has victorias pro peccatis
satisfaciamus, tentatio enim continet in se mortificationem
quo Deo oblata multum pro peccatis satisfact. 6. ut
in sancto Dei timore conservemur. Ibi tñ ostendit
tentationes esse bonas, dummodo eis bene utamur ad profectum
nostrum firmitatem.
Punctum 3um. Media. 1. Anteverere illas, pectus. 2.
mentem debemus, adhibere earum contrarium, qd ad quod
vitiū observas pronissimum, in actibus virtutis illi opposi-
ta te erige. 2. Sensus extens in deorsum, custodia contine-
re eum Deus in pectus in assiduum sensum tenta-
tiones immitit. 3. Sensus etiam interior sancti, nihilis
coitationibus oīpa, oīgos et nō sine. Cave etiam a
vinda peccatorum recondone. 4. Cave ne posttentatio:
nem te statim examines, vitius enim hoc gaudet de-
mon, sicut pñ, ut nova tentatio oriat, qm pñm. superasti:
cui examinare deinde laboris; hoc examen dīpe usq. ad
recollectionem horariam et examini qñq. tempus. Et ista
et circa praesentia tentationes: In qñq. vō tentationibus:
adhibere pacem, sine perturbatione alio transse illico
adhibere tentationem. Deo primo illico: quia si paululum
moror, pro veniali peccato computabitur, quo fortior fiet et
solus ad tentandum, in infirmos ad resistendum obim-
nitatem graviam. secundo: paccate, nō enim de tubari, quia
pñm episcopi et mente nō tentat, qm adhibere, et ideo nobis

gerbari, quasi pecuages. 3. sine timore, sancta enim
audacia cum divina gratia affurgendum est contra hos in-
-pulsus Daemonis; debet socium Deum pusillanimitatem esse di-
-mipia tibi infirmitas: vade sarana, valde inmundus et m.
Confuge ad Deum, qui certe tibi in tam iusta causa non
desit; confuge quoque ad sanctam Virginem, colat
u charitatem; item elice protectionem Dei contra importunas
cogitationes: si vero importunus fuerit cogitatio, revoca tibi in
memoriam Passionem Christi, absconde te in sanctis eius viri-
-tutibus.

Sanctum 2um. Infirme examen quomodo haurimus
tentationibus resistere, ex prioribus dictis, inde quomodo in
futurum se praesumere velis.

In colloquio converse te ad Christum coniungens bellatorem,
pro gratia eundem rogaris, qua adiuvet te tentationem Daemonis
heremae cum te hauris uincas. Matth. 1. sub tunc sospid.

Angeli Dei. Meditatio 3^{ga} De vocatione Apostolorum.

Tegea. Venite post me, faciam vos piscatores hominum.
Matth. 4. 19. Scimus, ut vocationem meam corresponsdam
et Deo in ea gratiam vivam, consilios solida institi me
constantem impendere. Phil. 1. Imaginare tibi Christum trans-

-iem ad mare Tiberiadis, et dicentem ad illos, qui tunc ibi
piscabantur: Venite post me, faciam vos piscatores hominum.
Phil. 2. Tege gratiam, ut agito vocationis beneficium ita te
impulsi, ut ipsum divina gloria propagando infunderis
gratiam.

Sanctum 3um. Vide Considera quid Christus absoluto 40
dierum ieiunio egessit? et inde qualet Christus ad apostolica
dianitatem elegerit? et quo colliges, cur tam rigidum iei-
-unium suscepit, Mattheum Evangelista ait, Christum post
ieiunium cepisse Evangelium promulgare, et discipulos
eligi, qui in promovenda nova lege gratia et homini-
-bus ad salutem iuvandis adiutorio essent: et quo discis
magnum momenti negotia non esse inchoanda sine ie-
-iunio, oratione, aliisque pietatis operibus. Sed quod Christus ad
sanctum negotium ad hanc dignitatem salutem ipse ait
et apostolorum elegerit; obsequere hinc iudicia Dei et
bonitatem eius magnam nimis; alia nempe est Divina
alia cecorum mortalium iudicia, ex relictis tot iuvenibus

ingeniosis, tot viris doctis, nobilibus, in dignitate constitutis:
-is et opulentis homines, rudes, pauperes, piscatores et ceteros
lacentes suspens. Vides duos fratres Simonem et Andream
mittentes rete in mare, erant enim piscatores, et ait illis:
venite post me faciam vos piscatores hominum Matth. 21.
O Bonitas et misericordia Dei: imo peccatores elegerit. Mattheus.
cum publicanum, salum qui actu persequerebatur Christi disci-
-pulos. Vides Deum ab aeterno hos tales futuros, et tunc
ab aeterno praedestinavit eos, conformes filii imagini
filii sui, quia Christus eos ad sui sequelam vocavit: nam
Paulus ad Romanos 8 ait: Quos autem praedestinavit, hos
et vocavit conformes filii imagini filii sui, quos vocavit
hos et iustificavit, quos iustificavit, hos et glorificabit. Cor.
-2. ad Rom. an non saepe stupenda sit ira et indignitas et
bonitas Dei: Te enim vocavit conformem filii imagini
filii sui, societatem, sequelam nempe tuam, quod et te
praedestinavit conformem filii imagini filii sui, iustificavit
etiam, quia in gratiam recepit, glorificabit etiam, si de-
-veros discipulos, et relictis cum iuda non solum
te conformem imagini filii Dei facere monuit. Vide
an non et te per multos alios ingenio, et aliis doctis
praestantioribus elegerit, quos si vocasset, magis conformes
fuisse imaginem filii Dei, forte etiam hunc vocavit,
cum illum huius peccatis persequeretur in saeculo, cum epistola
-is esset, et vocavit, ut conformis fieret, ut iustificaretur,
ut in aeternitate glorificaretur. Admirare, laudare, glorifica
bonitatem Dei, a conspectu te obstrictum esse Christum eius
imitari, cave autem ne ut iudas primum quidem a Christi
-gubij et imperio alienus, hunc etiam separatione huius et
abiectione Christum Regem deseras. Hi ceteros pro gloriam
-lia in 1. vocatione effudit. Phil. 1.

Sanctum 2um. Cur Christus rudes sordios elegerit? ideo ne
mundi seculorum hominum conversionem sapientia
humana a Deo bonorum omnium fonti episcopo sapientia
ac potentia adhiberet. Postquam vero electi erant apostoli,
non illos statim ad predicandum hominum salutem pro-
-curandam misit, sed prius in moribus et doctrina info-
-rmavit biennio, ad curanda corpora, erigenda domos eos
adhibitos fuisse legimus, ad predicandum vero et curanda

animas non nisi post mortem in missis et Evangelio sui:
 :mus, imo et post mortem animis moribus, exemplo, verbis et
 doctrina eos erudit, in post mortem etiam in civitate
 iussit eos manere, ibi orare: vos enim ait, sedetis in civitate
 :e, quodvisque inducimini virtute ex alto. Sed cur dicitur,
 qui adeo fidebat salutem nostram, in oratione eos perversa:
 :re voluit? Profolym? cur non illis post mortem ad fidem
 et Evangelium non dandum dimisit? ad nostram eruditio-
 :nem hoc magis factum est, quam ad Apostolum necessitate
 ut nempe dicamus, comparandas esse prout solidas virtutes
 nunc, et cum ipse scientiam sufficientem, ut salutem
 proximi felicitatem quondam procuramus. Agnosce hic ex
 :fide vocatusque hic, quia si necessitas nunc solidas virtu-
 :tes comparandi nam quomodo salutem alienam procurari
 :hi verbo, et exemplo verbo et exemplo, si nunc salutis, et
 :resectionis propria solidum fundamentum non possidet. Ita
 :paga Romanam Virginem pro gratia efficacis progressum magni
 :parent in virtutum solidarum studio.
 Punctum 3um. Considera, quale nunc habemus fuit
 :studium in comparandis virtutibus, lumina, monia, me-
 :dia hic non defunt, quomodo hic nunc, quomodo re-
 :pendit humilitas virtutum omnium fundamento, Cha-
 :ritas in Deum et proximum, abnegationi missus, Con-
 :tinentia rerum mundanarum, obedientia, paupertas, casti-
 :tas? iuxta fidei ad hoc esse affectus congruos.
 Punctum 4um. Medita ad solidas virtutes. 1. Necesse
 :tas. si enim in Tyrocinio solidas virtutes hic non compa-
 :raveris, nunquam eas amplius consequeris. si nunquam consue-
 :deris fuit, pro salute proximi parum aut nihil laborabis,
 et propter pericula quod in conversatione cum proximo sit,
 :tam multis peccatis contaminabitur. 2. Virtutes, quod enim
 :solidiora fundamenta virtutum feceris, eo solidiora semper
 :in te erunt virtutes, quo haec solidiores fuerint, eo visa ha-
 :bitiosa magis, magis religiosa Deo et hominibus place-
 :bit, quo vero religiosior fueris, eo plus pro salute proximi
 :as, et si plus in ceteris muneribus, plus Deo gloria dabo-
 :ris eris, vitam proximis saltem plenam duxeris, magis
 :re animi pace pfrueris, cum gaudio et spe et hac
 :ita migrare quantorum, quodvisque felicitatem.

quo quid in hac vita dulcius cogitari potest. 3° Requirit
 :ides de Deo ex miseria saeculi in societatem suam
 :vocari, ideo hic curam hunc in proximis, hunc tempo-
 :ralibus vix paronam, si superaveris, ideo hoc gratia
 :singulis fere momentis te curas. Quia nunc solida
 :virtutum fundamenta ponas, iniquum esse potest, hoc
 :gratia inagnum regere, ut non cogitari, hoc magis virtute
 :et sanctitatem obtinere abis. Vae ei in altum voluit,
 :qui ex Tyrocinio sine solidis virtutibus exit.
 In colloquio concerte se ad Deum Deum nunc, qui se
 :hic solidam virtutum exemplum dedit, et ora eum per
 :menta, quod pro te Tanti obtulit, si sanguinem qui pro te
 :per virtutes, quas exquiris, ut hic gratiam a Tante pro eterno
 :impetret, quia adhibet ad solidas virtutes eluctari possit
 :idem pete a fidei Virgine. Tante et Ave.

Meditatio 4^a De Zelo Christi.

Tegea. Et erat docens quotidie in templo. Sequitur. Zelum
 :ammorum in ad eritandum, et data occasione erendi
 :in proximos. Præl. 1. Imaginare tibi Christum in medio
 :horre frantem, commo ad legem veram VERBUM Dei eritandum
 :Præl. 2. De gratia, ut ipse Christi exemplo in hoc cum mi-
 :tis, et ad procurandam proximorum salutem existeris.
 Punctum 1um. Appende Zelum Christi. Christum collectis
 :Apostolis, ut in domo nazarethana concipiam Zelum
 :exercere, Magister optimus, per pagos, vicis, oppida
 :obambulabas, obrantes adhortabatur ad bonum, ab-
 :stenebat a vitis, pauperes eruditabat in spiritum, sana-
 :bat agros, inter hos labores tunc nunquam legimus Christum
 :ad diem honoratum diverfisse, eos ad fidem infus-
 :uisse, Mater. Regulam ad quam ultro vocatus fuit, et
 :pauperes et vides eruditabat, ad bonum informabat cum
 :in conversabatur. Hinc cum Joannes in multis audiret
 :opera Christi, misit discipulos, ut interrogent, an ille sit qui ven-
 :turus est, num ille promissus messias? respondet illi: Euse-
 :bius Joanni, quod vidisti et audisti: cœci vident, claudum
 :bulant, surdi audiunt, legros mundantur, mortui resur-
 :gant, pauperes evangelizant, non dixit, divites, maxime ro-
 :gare passionem suam laudis suam Zelo suo, erat quo-
 :modo docens in templo, ait Evangelista. Magni cete, et

ardens erat illius zelus, qui apparet ex fructu, quod de
Apostoli exemplo magis sui in conversione universi
huius zelum. Expende qualiter in te zelus
fuit, ad quem te mores dñi dñi vocant huiusmodi
et in socium ageres huius in promotione animarum. 2.
Exemplum huius, cuius labores omnes et opera ad salutem
marum tendebant. 3. Exemplum Apostolorum, qui quod
lucrandum animarum zelo agerent, sanguinis effusione
consecrati sunt. 4. Exemplum Majorum nostrorum, inter quos
S. S. qui manifeste in multis salutis viam ad quod
quod ea neglecta statim coelum confenderet. 5. Zelus ad
hunc S. Francisci Xavi. et aliorum. Et sic etiam, qui in
hunc etiam animarum amore subierunt. 6. Zelum huius
huius huius enim hoc socio dñi indignum, permittit
huiusmodi sanguis in aëre perdat. Et in hunc finem
in hunc societatem vocat, ut sanguinis eius pretium
conferret lucrando et salvando animas. Huiusmodi
pretium animarum, si illud nosset, alio de desiderio et
desiderio. Tum etiam gravitas peccati mortalis, quod infinitum
huiusmodi bonitas vehementissime offendit, magnum est in
impedire peccatum. 7. Gloria et beatitudo celestis iustitiae
huiusmodi huiusmodi multos, fulgebunt quasi sol in die
penas avertit. Huiusmodi maiorem quam cum pauperibus, qui
divitiis zelum exerceat, hoc expende motiva. 8. Exem-
plum huius et Apostolorum, qui plurimum in pauperibus,
et simplicibus exultandi laborabant. 9. Dum pau-
peres erant, securus ager et plus huiusmodi promeritis, quia
ex vera charitate dñi hoc facis, dum vero cum divitiis
zelum exerceat, incurrit periculum amittendi premium illud
celestis, quod obtines, si potius cum pauperibus ageres,
nam si in te divites es et potius alium vana gloria, an
in cupidinis, alijsque motibus naturalibus, quod statim
inhibitionem bonorum corrumpunt, zelum obscurant.
3. Dives plures modos, et occasiones huiusmodi salutis
salutis, pluresque infractores: huiusmodi pauperes non habet.
4. Cum divitiis saepe omnis opera perditur, et illi
huiusmodi terra, quod semper in recipit, coena pauperum
magis ad hunc animam ad dñum dñi, et illi huiusmodi

term, quod sementem in se recipit, et arborum de fructu
reddunt. Et huius concipere ardens desiderium, et zelum ad
quo obsecro velum te dñi socium praesent. Huiusmodi
huiusmodi finem obtineas.

Expende cur Xus 18 annis in domo
Nazarethana delibasti, et huiusmodi ultimus huiusmodi
animas zelum suum verbo exerceat; nobis videlicet in
exemplum et documentum, ut prius et plus proprias
huiusmodi et perfectioni procurando, quod alienis incumbamus
nosque ipsos prius perficiamus, ut deinde fructum in alios
faciamus. Huiusmodi enim esterna quoque vivo sanctitate alios
salutem procurare faciemus. Huiusmodi huiusmodi pro-
movebimus. Si enim nos mali sumus, ad hoc, si chari-
tatem veram vultum fructum, et fugam vitiarum dñi
unus non fuerimus, fructum in alios nunquam facie-
mus.

Expende 2. huiusmodi zelum, quod conceperat antea
in nazarethana domo, ultimus deinde vultu suum
hazari, ad nostram instructionem, docens nos debere nos
quoque, simul zelum, privatos intra parietes concipere,
quod dñi latemus: vide huiusmodi, quomodo huiusmodi pagani
et quomodo se in huiusmodi ad hunc societatem huiusmodi praeparat.
Examina quod huiusmodi desint, virtutes ad zelum velum huiusmodi
exercentes; affectus iuxta statum animae huiusmodi elice.
In colloquio contere te ad Patrem eternum, et roga eum
huiusmodi merita. Filii huiusmodi, ut huiusmodi ardentissimi et Apostoli huiusmodi
donum impetire dignetur, idem a filio petere per merita
huiusmodi charitatis. Pater et Ave.

Meditatio 4. de ultima coena Domini et
institutione eius.

Tesera. Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos dñi
loquens. Ad hunc. De eucharistie sacramentum summa
fide demissione, reverentia, et praeparatione accedam.
Oratio 1. Imaginare huiusmodi sub specie panis corpus sub
discipulis in coena ultima distribuentem, vultu huiusmodi ad eos
habens: accipite et manducate, hoc est corpus meum.
Oratio 2. Petere quam agnoscenti, qua fide, reverentia, et
praeparatione huiusmodi accedendum sit ad hoc finem in nos amoris sacramen-
tum.

Punctum unum. Proprium hoc se amantem ē, ut aut nū-
qm ab invicem divellantur, aut si divelli necesse sit, sub
memoriale quoddam, seu pignus aliquod apud amantē
relinquant, unde mutui amoris et amicitie recordarentur.
Xp̄s H̄us amatos nōs suos Apostolos et discipulos
totamq. Ecclesiam dilexit suam. duelli nihilominus
illum ad ea secundum visibilem profanā voluntate
Patris, nōsque bono oportuit: quod dum ante signifi-
cat. et Apostoli, conturbati non leviter fuerunt. Itaque
locutus sum vobis, tristitia implevit eos vestrum d. ego
veritatem dico vobis: exspectate vobis, ut ego vadam. reliquit
in in nōs amoris sui memoriale magnum, et mirabile.
De quo Joan. 13 loquitur: Sciens Ihs quia venit hora
ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilectis
suis, qui erant in mundo, in finem usq. dilexit eos;
nam in fine maxime suum in eos amorem ostendit
dum coenantes eis: accipit Ihs panem, et benedixit,
et fregit, deditq. discipulis suis dicens: Accipite et man-
ducate, hoc ē corpus meum: et accipient calicem quā
egit, et dedit illis dicens: bibite ex hoc omnes, hic ē enim
sanguis meus, qui pro vobis conficitur et ficit, ut amoris specie
visibili a vobis abesse, invisibili tamen semper nobiscum
maneat, nobisq. intime p. sūm huius Sacramenti
fussione univemus. Invisibili apud nos manere
voluit, dum quia ad eum visibilem p. fulgore claret.
Itaq. nemo accedere attentaret, tum quā huius mō-
p. ob fidem maiora nobis insita comparare possunt.
Certe nullo mōd. suum in nos Ihs amorem testari
magis potuit; nihil esse potuit Divina sapientia
efficacius inprimis, nihil omnipotentia potius efficit,
nihil ineffabile bonitas melius conferre. Cogita, si ali-
quis reus condemnatus ad mortem ad supplicium se-
retur, si adveniet amicus illius, et morte pro eo subire
vellet, insuper in iudicium presentia cum omnium suo-
rum bonorum hereditatem conferret, nihil pro magno
hoc amoris affectu poscunt, qm ut imaginem sui,
qm ei in testimonium effugissimū huius amoris relin-
queret,

Sapientia pia cum recordatione tanti beneficii afficiet, cogni-
tione lacrimas, quos gerens pro amore n. effunderet
ille ista imagine amici sui pro eo tam acerbe passus,
et mortui. Sin id illius nec recordaret, imo mala quae
in eum eluxerit, an n. merito iudicis omnium ingratis
simis censendus, et placendus gravissime foret. Itā
mea in es illa, quae mori eternum debuisse, a morte
pro te oppetit Ihs Ihs Rex ac Dominus tuus ut
in eternam evaderet, et quidem acerbissimam crudelitē:
nos inter cruciatus, et in signum sui qm te amoris
relinquit imaginem suam n. pictam, a Divino exspect
corpus et sanguinem, nihil aliud petens, qm ut tanti
beneficii grata recordatione illum in sūm Eucharistiae
Sacramento suscipies, amantemq. ab hisq. adeo salvatorem
adversissime servamari; O ingrata anima! ut sunt
lacrimae mei amoris replet, quas dum cum suscipis, sūm-
mere debens, indebita videlicet preparatio causa ē, dolē,
proponere, emenda.
Punctum 2dum. Corpus et sanguinem, qm Ihs in
hoc Divinissimo Sacramento reliquit, dat in ad nōs cibum,
et potum, ut eosdem effectus in ad faceret, quos facit
cibus corporis in corpore: cibus corporis reparat corpo-
ris defectus, illud conservat, modo alere et ordinare summa-
tur: ita corpus Ihs cibus spiritus alit nōs in hoc
sūm Sacramento susceptum vel anime nostre reparat
mundando eam a defectibus et imperfectionibus, conservat
tuerit eam ad usq. sentantem, nutrit procreando eam in
virtutibus, seq. ad nostrā intime unit, ita ut Ihs in ea
et ea in Ihs maneat, ut ipse testatur Joan. 6: Qui manet
in me, et ego in illo, et cibus meum sanguinem, et vitam et
etiam, et ego resuscitabo eum in novissimo die: et in pra. Qui
manducat carnem, et bibit meum sanguinem,
in me manet, et ego in illo. Quā age Dō potum ingui-
lari beneficio, qd sub speciebus panis et vini nobiscum
permanere voluerit, siq. ad nōs cibis dignatus sit.
Sed ad religiosa sentit hos in te fructus possit percipere.
Itaq. communionem? Si ad huc sententiā inimici tui dissimiles
relinquit, aut forte plane succumbis, si in virtute et sancti-
tate parum aut nihil proficit, si ad huc p. est et huius-
modi iniquitatem, ut aqm, si nondum n. aspectus, et rerum

spiritualium amorem Deo unum, et dolere jure meum,
ne forte indigne ad hunc sacramentum accedat, cides iudicium
hinc manducal. n. dijudicant corpus Domini. Ita Paul. ad Corin.
15. et propone te bellum futurum omnia obstantia remove-
re, quae effectus coelestis huius tibi impediunt.
Iunctum 2um. Expende hic modum, quo ad sacrum hoc
epulum accedas. Devotio, quoniam Deo tantopere te amanti deo,
postulat, ut maxima qua es, animi puritate, in arto amor
profunda humilitate, et reverentia, fide viva, et ipsa prima
eundem suscipiens accedas; dxi, maxima qua es animi
puritate accedas. Sic enim Dominus sacrosanctos illos, qui sacra
solimodo vasa, et diviso eius honori consecrata portabant,
mundos esse voluit in antiquo testamento, dicens: Exi 52.
mundamini, qui portatis vasa Domini; quid a Christianis,
Religiosis, praecipue vero Deo sociis hunc sacrum sanctorum
susceperunt, et in misericordia suis gestaverunt etiger? Hic vero
puritas non solum postulat, ut a peccato graviore, deinde
veniali saltem delibetis, quantumvis levi, sit immunitas, atque
ades aures, ut ne minimis quidem inordinatis affectibus
resideas, qui Deo tuo amantissimo displicent, et illum
sincera confessione quam primum evanescent. Tunc quoque puri-
tatem immitti videt. Hinc servato nosse, dum dis-
cipulorum pedes lavit simulam ipsius corpus suum impes-
tisset, tacite nos, ut ostendat. S. Bernardus, admonet, qua
puritate et munditia ad hunc hoc sacramentum ac-
cedere debeamus. S. Dionysius anagoga addit, voluisse
hunc hoc exemplo humilitatis indicare, quod extremam
a nobis munditiam exigit. Ad munditiam et puritatem
animae addebat charitatem virtutum omnium deo, fidem
vivam, spem firmam, charitatem perfectam, humilita-
tem profundam, reverentiam tanta maiestate dignam.
Cognita, si Dominum hospitio excepimus esse, nunquam
coldare cum omnibus pariter apparuerunt erona.
et, et tunc non iam hanc variam virtutum decore cor-
nat, ad quam veniet Rex Regum, Dominus Creator Omnipotens.
Vide, qua hactenus puritate, quo desiderio, qua hu-
militate, qua fide, spe, qua devotione, et animi favore
ad coeleste hoc Epulum accesseris? Cave impietate,

ne ideo duntaxat communies, quia cum diebus in fide
consequendo obtemit, et quia superiores id postulant, quin
in eo desiderio desideres communionem sacrum exemplo
S. Iohannis, qui ardenti hoc desiderio id gratis meruit,
ut semel atque iterum pane angelico ministerio Angelo-
rum reficeretur. Enam longe in abesse ab hac munditia,
quoniam panem hactenus animam tuam immunditiae
nasti, ut dignum tanto hospitio habitaculum facer, quoniam
separatum et remissum in te huius desiderium panis huius
coelestis, confunde, dolo, propone. Vt si tibi panis huius
difficilis incipiat, si aliud corpus difficit, signum est
inmunditiae, et peccatorum, et immunditiae, et seculi in anima.
Iunctum 2um. Expende hic, quod iuxta communem S.
Patrum opinionem una communio sufficiat ad consequen-
dam sanctitatem, nec mirum; quando in ea quatuor for-
tem suscipit, imo ipsam sanctitatem in se ipsum recipit,
nisi unum manet. Aut vero id factum hactenus non est,
necesse in potius obtemere per peccata tua, defectus nam
hunc desiderium exiguum, et for ex consuetudine solum
solum accedis. Preparatio remissa ad solum ministerium
est, tepida gratia aeris; hoc emenda, et exspecta ingenti
tuo studio, quod est unica sacra communio debite praeparata
ad sanctitatem sufficiat.
In colloquio conprehendat hunc hoc tibi affectum. Dilecte
cordis mei Deo Deu! qui in mente passione tua pec-
catorum amoris huius pignus intentionis nostrae reliquisti,
corpus nunc in alium, et sanguinem in potum,
prepara animam meam ad hoc coeleste convivium, et omnia
cum variis virtutibus, ardentissimo imprimis amore, et de-
siderio huius; aut a me solum, et mei inordinatum amo-
rem, ut purissimum huius amor in me locum habeat; da
benignissime Deu! ut constant in me sit fides viva,
spes firma, Charitas perfecta. Anima Christi:

Meditatio 22da De Agonia Christi.
Ieffera. Et factus in agonia, solutus orabat. Signis. In
omnibus afflictionibus, tentationibus, abiectionibus ad orandum

et Deum confugiam. **Præf. 1.** Imaginare sibi Xpm in
horro facie in terram prostratum, sanguine sudore diffu-
sum, trankem, et ab angelo confortatum. **Præf. 2.** Peragendam
qm opationum sit prædium in omnibus afflictionibus suis.
Suum amicum. **Præf. 3.** postquam discipulos corpore et sanguine
suo refecisset, processit cum illis in illam, qua dicitur **Ge-
n. 22.** **Præf. 4.** in illa, assumptis Petrum, Joannem, et Jaco-
bum majorem, cum his hominum ingressus coepit, ut clamaret
Evangelista **Mat. 26. C.** contritari et moerere esse, et ait illis:
Nihil est ad mea usque ad mortem, sustinere tunc vigilare
neum, et processit pusillum, ab illis auxilium in faciem
suam precebat, et oravit. Non ignoravit quod a primo
conceptionis, quod aliquando per vitam passionis esset, et hinc
remota tunc adhuc fuerant, nec permisi divinitas, ut hinc
videre sibi humanitas representant; nec tunc adveniente
passionis tempore, humanitatem sibi ad tempus divinitas
relinquit, et fecit, ut deo ad vitam clarissime et distinctissime
omnes cruciatus, dolores, flagella, spinea corona, vesti-
tiones, mors crucis id temporis, ignominiosissime repre-
sentarent. Vidit etiam tunc clarissime omnium hominum
peccata et etiam sua, eorumque, avaritiam et malitiam,
miseriam damna, que hominibus adferunt; vidit, quod passio-
nem ad hunc multum in ruinam, in interitum debent deus
applicationis per sacramenta sit assura. Hinc ubi distincte illi
obicerent, coepit contritari, et moerere in idem vestra crucis.
Nihil est ad mea usque ad mortem. Sed quomodo deo
et magister noster in tanta desolatione se ad nosmet ipsos
glorificationem gessit? quid in hac tristitia consilii coepit?
aut ubi tanto moerore unum quiescit? an ad discipulos
de hominum majorem partem in villa reliquit. An a Petro,
Joanne, et Jacobo? Sed et hi remanere iussit: sustinere
tunc, inquit, et vigilare neum, et ait auxilium ab eis, quod
facit est laudis, et populi genibus, et providens in faciem
suam super terram, i. in exemplum sicut dicitur **Mat. 26. C.** hi,
vide ubi tristitia, dolores sui remanere quod dicitur potest
in faciem suam super terram, orabat dicens: Pater mi! si
possibile est, transeat a me calice iste, vnum tantum non sum
ego volo, d. sicut tu: et cum non audiret a Patre, oravit
secundo et tertio eundem sermonem. Et facit in agonia

prolixius orabat, et facit est sudor eius sicut guttae san-
guinis decurrebant in terram **Luc. 22.** Dicitur etiam hoc **Reli-
gione**, quod tunc tristitia, in adversitatem facie ostendat. **Reli-
gione**, qui per vitam suam pari multa non debet, nec ubi
necesse materia unquam deest: imo quo ferventius deo
deservit, quo plus pro gloria eius, et aeterno salute labora-
verit, eo plus sibi parietur. Cave iram, ne ubi animo
hum advegit, pulsaverint, afflictio et dolores cor tuum occu-
paverint, ad humana, et terrena solatia te converteret, a exemplo
sicut dicitur hi, ad orationem te converte, a tunc deus auxilium posce,
tunc ora constant, et quo plus adversitatis ingruerit, eo tunc
prolixius exemplo in ora: Xpm deum in oratione ab Angelo
confortatum, hoc et in **Mat. 26. C.** auxilium explicat.
Præf. 2. deum. Dicitur etiam hi modum, quo orare de-
beat. **Præf. 3.** Xpm Patrem suum deum orantem, neque ab
omnibus etiam charissimis sibi discipulis, non perit solatium,
non aum dolorem leniri, non vult a creaturis, d. sedens oravit
ad Patrem; ut discamus orationis tempore nobis recedendum
ab hominibus, a creaturis omnibus, quod sibi, si nos ante orationem
recoligamus, quid ei cum quo sub oratione acrius sumus
serio citra fide cogitemus, sensus extenso, proinde oen-
tos, aures, phantasiam, imaginationem coarctamus. **Præf. 4.**
discamus etiam ex hoc Xpi exemplo non in creaturis deum
in nostris afflictionibus solatium quaerere, d. in deo. **Præf. 5.**
Christus postquam genibus et providens in faciem suam ora-
vit, quo nos docuit, quia cum modestia, quo sit, quia
cum compositione mentis et corporis, qua submissione
interna et externa orare debeamus. **Præf. 6.** Xpm magno
cum fervore, devotione, et applicatione oravit, usque ad
sudorem sanguinem, nisi cum debita applicatione,
fervore oratio fiat, et ea quæcum non refleximus, nec
devotionem vestram religiosam sume necessariam obtine-
bimus. **Præf. 7.** Christi oratio fuit constans, nam **2do** **3to**
eandem resumpsit, et facit in agonia prolixius, sen-
ditur orationi infixit, nobis in exemplum, ut si difficulta-
te, adversitates occurrant, non sumus contenti primo ora-
re, d. secundo ac tertio ad orationem redeamus, eadem pro-
lixius, diutius infirmamus. **Præf. 8.** enim noster Dominus mag-
nus est, et rogari vult, et quidem frequentius et ferventius

Meditatio 2^a De turpi fuga discipulorum.
Ite. Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. Math. 26.
Ite. Meditacionem ista tota gerens faciam cum gratia
Dei, ne aliquid illi per peccatum deficiat. Paul. 1.
Imaginare illum a frontibus militibus fimbriis ligari. Ca.
etiam in iuri, in iura, magis raptam quam duci inter Cla.
more, et ignominiam. Paul. 2. De gratiam agnoscenti, qui
periculosum est orationem negligere, ut et fuga discipulorum
cujus causa fuit negligens orationis, deficiat tota vita meditatio
et horam amare, illam servare pfecte.
Punctum 1um. Expende fugam discipulorum, et quid
huius causa fuit. Intra orationem, mo intra orationem. Ite ab
Angelo confortans illos ad illos, quos invenit dormientes
et quos jam antea propter somnum, et orationem negligere
tam reprehendit huiusmodi. Si non promissa huiusmodi
et meum vigilare et orare, ut non intres in tentationem,
et venit illum, et invenit eos dormientes, eandem oculi
eorum gravari. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis
dormite jam et requiescite, cum appropinquavit hora,
et filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite
coram, cum appropinquavit, qui me tradet, et obstruat
processit illi, et discipuli omnes relicto eo fugerunt, et ac.
cessit iudas, et osculo tradidit eum, ad quem ait Iesus:
amicus ad quid venisti? Iudas osculo parit filium hominis
tradit? Ite Iesus cum venerit, et emoluit eum, et voluit
dare huiusmodi amoris plena, quod faciem suam emoluit debet
bonis excecatur a passione Iudas non emoluitur ad
conversionem. Tunc accesserunt Iudas, et huiusmodi inopore
Iudas et ceteris confectum cum ingenti clamore et pulso
reparavit magis quam duxerunt. Pertransit quidem non
ex discipulis, Pertransit namque et protulit gladium, et ferro
Principis sacerdotum amputavit auriculam, et motu iubeat
Iesu protulit gladium, et ipse periculo etiam dilapsus
est, et discipuli omnes relicto eo fugerunt. Quid turpi
huiusmodi causa? dicitur illi Iesu in horro, vigilare et
orare, ne intres in tentationem, illi autem dormierunt, et
ades negligens orationis causa fuit. Bone Iesu habuisti fo.
: cōs

ut ad fractionem panis, et nemo est, qui se sequat
ad bibendum calicem passionis? Ubi huiusmodi animus
Dene? nonne non orasti, dum orandum erat, ubi huiusmodi
beas spiritus robur: esse Iesu orasti, et ubi obstruat
fuit et hostibus suis, in indicat; Dne tecum paravi sum
et in carcerem, et in mortem me. Ite Iesu eorum
tentationem, et ideo debet illi medium resistendi orationem,
illi autem medium negligere, et ideo tentationi succubuerunt, aliena
pericula et eorum reddant.
Punctum 2um. Agita hic, quomodo in permanetis
tot tentationes, si armis definitis, praecipue sine manibus
oratione, si expostis fugerunt ob eam causam, ad orationem
negligens, non orasti, quid tecum fuit? Militia est vita hominis
supra terram. Circumstant hostes interni et externi,
interni eo periculosiores, quo propinquiores; vide qui sunt
interni, qui externi. Interni sunt caro, passiones, vitii
habitus, huiusmodi continua inter corpus et animam, externi mun.
dus, demon, mali homines. Ita nisi gratia Dei praeservamus
et in pessima quae se praecipitabunt, gratia Dei non
se praeservabit, nisi eam humiliter plebs ingreditur, nisi in
pedimenta in meditatione praeservamus. Ite Iesu
firmos quam apostoli fuerunt, illi in quibusdam negligent
tam turpe crimen admiserunt, tentationi succubuerunt, et
te occurrente tentatione et in eum, nisi meo hoc usus fuit
et, quod Deus specialiter tibi providit et toti societati, alle
hi imprime pro tota vita illud I. B. sunt impossibi
le est hominem societatis eo die labi, quo bonam fecit me
ditationem, ita promissum est cum succumbere in tentatio
ne, qui malam fecit. Certe, qui negligens facit, aut plane
negligit meditationem, non facile in societate permanetis,
nec deficit unquam ullus ab ea, quin prius a meditatione
defecisset, nisi cum Iesu manere, sequi medium eius
ad te etiam inter tentationes conservaris in societate.
Punctum 3um. Examina te hic, quomodo habemus
meditationi affectus fuerit? et quomodo nunc affectus sit?
Ite in meditationem estimas tanquam medium singula
re a Deo societati datum, ad huiusmodi emendationem, et in vitam
viam protectum, nam quod non estimamus, facile negligimus.

2° An se pro illa vite preparare, nam sine preparatione
 velle bene meditari. 3° An sub ea
 animi potentia debite applicet, memoriam ab evagationibus
 cotineat, intellectum difusus, seu rationis, et veritatis
 lucis ostendit illuminare coram, voluntatem ad bonum et
 affectum ad bonum inflectere, a malo proinde sublevari,
 sensus externos precipue oculos, aures, linguam custodias.
 4° An sequi presentiam Dei sub illa, precipue si se dis-
 tractum observet, renovet, denique proposita, causa, piam
 via ad hunc profectum faciat. 5° An ea etiam diligenter
 studeat. Ita et similia ad meditationem vite faciendam re-
 quiritur in examen revoca, affectus, congruus habitus ad
 hoc elicit.

Punctum 2um. Motiva, quae se ad bene faciendam me-
 ditationem impellant. 1° Equitas. Equissimum enim est, ut
 nos, qui singulis momentis tot Dei beneficia accipimus,
 Deo primum Deo gratissimas si meditationem consecremus,
 in hac enim nos contra lapsus premunimus, Deo primum
 debite servimus pollicemur. 2° Necessitas. Demon
 enim semper circum, quodens, quoniam deores, occasiones
 lapsum non desunt, caro contra nos insurgit, passiones
 etiam et forte mali habitus ad malum nos inclinant, mun-
 dus alius, exempla malorum habuit, quid fiet, si nos quoniam
 omnia ista si meditationem non premuniamus, si singulas
 nos merito ad nos in probitate conservando, non utamur.

3° Utilitas. Quia meditatio est quidam canalis celestis
 sapientiae, et gratiarum, nam in hac mire illuminatur in-
 tellectus, nobis, principis, cuius veritatis intus, inflam-
 marum voluntas charitate perfecta, et ubi charitas Re-
 gina virtutum est, ibi esse erit aliarum etiam virtutum
 comitatus. A vero proinde dicit D. Aloys: Fervorem
 orationis esse compendiosissimam viam ad perfectionem.

4° denique iucunditas. Remittit consolari anima mea, etiam
 loc David, et subiungit: memor fui Dei mei et delecta-
 tus sum. Psal. 76. et dicit quod sit et servus et iucundus
 conversatio, quoniam cum Deo per orationem fons bonorum om-
 nium: non hic amaritudinem conversatio illius est. Psal. 16.
 S. Lax: Quia hinc colligitur et alii de fonte vitae complentur
 hanc in collectionem rerum meditatione consolationibus

abundant, ut ferendis in vita essent, et ideo orationi
 plures horas quondam consecravimus. Quasi sapa dicit:
 -bat, male se omnium scientiarum longo labore et usum
 parturum facere, quoniam in unam meditationis horam negli-
 -gere.

In colloquio converse se ad Deum, et gratias agere illi pro
 medio tibi contra omnes tentationes et lapsus benignissime
 communicato, monuit ille discipulos, et in his etiam se
 mones his verbis: vigilate et orate, ut non intrem in ten-
 -tationem, roga illum ostentissime, ut tibi amorem et
 affectionem meditationis infuset, ut singulas hoc me-
 -ditis Societatis nostrae via tota debite et ferventer uti-
 -tur. Idem pete a Ch. V. Dase et Ave.

Meditatio 44ta De alapa Christi.

Tellera. Unus affluens ministrum dedit Alapam 99^{am},
 dicens: Si respondeas Pontifici. Joan. 18. Scimus. Com-
 -parat Xpo, et imitator documenta mihi occasione
 nihil gravissime iniuria illata data. Psal. 1. In-
 -gine se videt Xpum coram iniquissimo Pontifice a
 -minionibus populi circumdato stantem, tum repente ob-
 -versum responsum a vilissimo homine ministro Pon-
 -tificis per sumam injuriam alapa gravissima percussum.
 Psal. 2. Per gratiam Xpo vixit et ad ratione tanta
 iniuria illata, et documenta hac occasione a Xpo et hi-
 -bita vita tota servandi. + compatiendi

Punctum 1um. Insuper finibus et carnis conficiens
 rapitur ad Pontificem Annam primum, qui erat
 Joses Caiphas; vide arrogantem hominem pro tribu-
 -nali sedentem, illum vero modestissime stantem; duo
 querebat ex Xpo, primum erat de discipulis, aliam de
 doctrina. Insuper interrogant de discipulis cum nihil boni
 de his loqui poterit, alium tacuit. Psal. 118. In hora una
 cum Magistro suo vigilaverunt, ne ut moniti essent orarent,
 ab uno etiam proderit, ab aliis etiam derelictis fuerit
 omnino de his tacuit; maluit magister optime de his
 facere, quoniam male loqui, tibi sorio suo in exemplum, ut
 dicas, quia ratione se in sermonibus de proximo quae
 debeas; questo exemplo Xpi sapias et si de proximo ni-
 -hil

boni dicere pō, linguā cotibe, malum tace, ino sedulo
 cave, ne alius occasionem de proximo male loquendi proleat,
 aut etiam rem alius jam notam proferre, quia cetero
 impingeret, et forſ occultū aliquid proferet, qđ tūm Dñi ho:
 noxam laet, tūm proximi bonum: Proleat moveat re
 exemplum Xñi, de diſcipulis tacentis, moveat philoſophum Dñi
 et eſuſ magnum mandatum, quo iubet proximum
 diligere, ſicut ſeipſum: tu non viſ, ut de te alii male
 loquantur, aut occasionem male loquendi proleant, ſed
 loquantur, aut occasionem male loquendi proleant, ſed
 ſimilit, ſicut ſi egerit, merito timere pō, ne Dñs in
 penam impudentis loquacitatis huius in penam peccat:
 ti alioſ etiam de te male loqui permittat. Examina te
 quomodo in hac materia te habemus habuisse, multa
 invenies, de quibus dolas, et in futurum ſeſis proponas,
 Punctum 2dum. Inter Iudeos, qui in hoc conſilio apud
 Annam Contra Xñm celebrato aderant, erant et multos
 ſuisse, qui doctrinam Xñi tñm ſanciam et probam lau:
 darent, aderant etiam complures, qui miracula eius
 videbant, aut certe multa de iſtis audiverant, et tñ et om:
 ſunt reſpondit quidem reſponſus ē, qui Xñi Cāam ſuſcepit,
 ſanctiſſimam eius doctrinam defendere. Quis huiusmodi
 ſolum illud infame, qđ homines exerceat, et in reſpon:
 ſuſſima elinquet ſcit. Inter Iudeos impulit, ut mali:
 ſent de Xñi doctrina tace, tacent de falſitate et impro:
 bitate falſitatem reddere, qm illam probando, laudando
 impio Pontifici diſplicere, illum offendere. O improbi! plus
 xñi qđ apud vos homo impius, qm Xñus, homo qm Dñs,
 ſcileſum qm innocens, iuſtum iſtū qm Redemptorem:
 ſcit, qm exſpectat, et preſentem paſſionibus veſtris exco:
 cati nō agnoſcitis. Anima Reliquia nonne ſemipſi
 ſimul iſte cum vō agendi modus ad conſiderationē qđ
 Xñm, ad indignationem qđ Iudeos commovet, reſequere
 faci, de cogito, an non magis ad indignationem qđ reſſi
 moveri debeat. Si ſciſſe, qm in diſſaſ ab iſtis Iudeis
 in qm doctrinam Xñi optime noſſi, ſcandalo proba:
 illam, et tñ aliis diſſis, laſis conſtatibus, aut aliis im:
 =probiſ

ne diſplicet, illos nō offendas, a Xñi doctrina, ab eius
 imitatione, a ſ. regularum obſervantia diſcedi, et ſi nō
 tacendo ſolum, ut Iudei, de falſis iſtis Xñi doctrinam de
 falſitate de probitate ſuſpectam reddiſſet, mihi certe tales,
 qui ob reſpectum humanitatis Xñi doctrinam, imitatione vi:
 tutum, perfectionem regularum obſervantiam negligunt,
 a Iudeis illis nō diſſere, ino magis rei vident, nam
 Iudei illi, eſſi culpabiliſ Xñm Dñm ignorabant, et
 ideo doctrinam eius, Dñi doctrinam et nō audiebant. Iſte
 qđſi am Xñm Dñm eſſe credunt, doctrinam eius, Dñi
 hominibz eſſe ſcient, et tñ o impietate! talem et falſi
 negant. Va hiſ reſpectuſ humani mancipiſ, dum ad ego:
 nem in manus Dñi videnti veniſ, qmto dolari, a hor:
 rori illis, cit meminiffe, ne hominibus diſplicerent aut
 ut illis placerent, ſe a doctrina, ab eius imitatione, ab obſer:
 vantia regularum, qđ Xñi imitatione continent, reſſiſſe.
 Examina te hie, an non tu etiam aliquando in hac mat:
 ria exaveris, dolo deprecare meliora ſcabe.
 Punctum 3ium. Cum nullus ex preſentibus Xñi doctrinā
 defenderet, et Iudei illi gloria id poſtulare, reſpondit
 ipſe Xñus nō diſſere quidem enarrando ea, qđ doliſ, nō
 nihil apud et cecatos, et in malo induatos poſſeſſeſſe,
 a iudicibz. Ego palam loquor ſum mundo, ego ſemper
 ſceni in ſynagoga, et in templo, quo omnes Iudei con:
 veniunt, et in occulto loquor ſum nihil, quid me iſte
 rogas? interroga eos, qui me audierunt, quid loquor ſum
 ipſiſ, ecce hi ſunt, quid loquor ſum ipſiſ. Joan: 18. Iſti
 ſunt, nempe, qui, adſunt: Ob reſponſum hoc ſapienter:
 ſimul, et Iſtis Dñi convenientiſſimum velut grave qđ
 contra reſtentiam Pontifici debitum deliquiſſet, nō
 aggreſſus miniſtrum dedit alapam Iſte. Joan: 18.
 O Iudei aſſene! hoc in ſcelus inultum ſines? reſpice
 in faciem Xñi filii hi, digniſſi impii miniſtri ſignati,
 et miſerere noſtri, quorum Cāa hanc illi injuriam
 paſſiſ eſt. O Bone Iſte! Cur non ſcileſum eo monito
 a demonibus diſſentum, in infernum demerſiſſi? quē
 tūm ſcelus animo concepiſ? de huiſ Dñi inultum

hoc facimus, nihil potentes, et non multi opinantur ab
ingrato illo malo, cui amputaram in toto amicum
infigni prodigio resistit; indignari ad religiosa sic
esto et ingrato huius hominum, qui grande hoc facit
ausus est, a quo magis tibi indignare. Si enim peccato:
et peccatum grave committens iuxta Paulum ad Galatas
3. rursus crucifigunt filium Dei, et offendi
- huius huius, etiam in, quod peccato veniali delictis
offendi, rursus alapa colli filium Dei. Nam sunt nos:
- sem perit pro peccatis gravibus, ita alapam, aliq
supplicia morte inferiora perit pro venialibus. Erit
ad religiosa ob hanc ingratitudinem, deprecare Iesum
Dnem hunc, et statim seris omne peccatum veniale
delictum se subito velle caute, imo etiam indelicta
- ta singulari vigilantia et industria se velle imminere.
Punctum 2um. Alapa hoc quatuor gravissima habuit
circumstantias 1^a fuit crudelissima, data nempe ab ira:
- to facillime, et alii volunt, manu ferro armata, animo
ulciscendi injuriam, ut pessime iniuriam complacendi.
- huius Domino suo illam, et circumstantibus complacendi.
2^a fuit rationem iniuriam, nempe in totis viribus gravibus
et seniorum de populo praesentia. 3^a fuit iniuriam
quia fuit data ad calumniose improbandum in respon:
- sum prudentissimum. 4^a fuit ab omnibus approbata
nemine pro hoc loquente, et factum pessimum homini
reprehendens. Quid dicit ad hanc enormem injuriam
huit agnus mississimus ad plura parans, patiens, qui
jam ante dixit. Dixit a me et dixit manifestissime
reponit: si male dixit sum, testimonium perhibe de malis
si autem bene, quid me cordi? anbe se autem religiosa ad tam
probraiosum patientis et manifestissimi exemplum, com:
- paret Dni huius, sicut patetiam, dicit manifestissimum, dicit
- se et ulcisci injuriam, et caeterum injuriam agnosce, dicit nequa facit.
In colloquio convertit se ad Iesum Iesum, age illi gratias
pro rebus his documentis, propone imitacione recte gratias
da Xpi. Meditatio 24^a de injuria huius in domo Caiphe illam.
Sedera. Ecce nunc audisti blasphemiam. quid vobis videtur?

at illi respondentes dixerunt; reus est mortis. Math. 26. Jo.
epus. Imbatio in in virtutum exemplis occasione injuria
- rem in domo Caiphe illam dicit. Ioh. 1. Ioh. 1.
- mare Iesum ante Caipham stantem, a falsis testibus
accusari, a Caipha ut blasphemum proclamari, et eo
quod se filium Dei falsus sit, ac postea a Iose populi,
- spum, alapis, et insultibus indignissime tractari.
Ioh. 2. Per quam sine comparatione Iesum pro tot
contemptu et dolore passus et exhibitus vultus imitari.
Punctum 3um. Ius a falsis testibus accusatus nihil re:
- spondet, dicit tace, cum falso accusaris. Postquam dicit a Iose:
- Iose, Charisus, et senioribus populi, qui in hoc impio conci:
- tio in domo Caiphe conveniunt, ad mortem esse judicari,
- memebant adhuc, ne si sine omni crimine huius morti adju:
- dicarent, humiliter flet in populo. In hunc finem ait Math.
26. Principes sacerdotum, et omnes concilium querebant falsum
testimonium contra Iesum, ut eum morti haberent, et non inve:
- niunt. Corrigere autem accepit duo prosecutus vultu eo, cum
multi falsi testes accessissent; 1^a mira Iesu innocentia,
in qua nec iniqui testes vimin moerentur; 2^a nonne autem
accepit duo falsi testes, et dixerunt: in dixit, possum destruite
templum, et post triidum reedificare illud. Et quid dicit ad hoc
falsa accusacione? hanc agnus coram condente se obmu:
- nit, non habens in ore suo reargutionem: huius indignatus
Caiphas surgens ait: nihil respondes ad hoc, quod tibi ad:
- Iesum se reserans, Iesus autem tacebat. Cuius ob hoc Iesu ad
falsa hoc testimonia nihil respondet. an non potuit in
dilectis verba docum: noluit, ut taceretate sua suam
loquacitatem observaret. Quid tibi ad hoc animus? Dicit
e, non nego, dicit taceat in prioribus re meditationibus
promissum se eum sequi velle, quod exequari propositum,
hoc silentium magnam huius in locis gloriam, magnum
- melum, et plurimum ad progressum in virtute facit.
Punctum 2um. Christus dum interrogatur, an filius Dei
esset, respondit, ita; quia gloria Patris agebat. Cuius Iesu
- tacebat ad falsa testimonia, innocentia huius epus ita
cum defendit, ut nec iniquissimi Caipho: mortis senten:
- tiam in eum, ferre ausus sit, idem. huius evenit
- sed etiam etiam dicitur fuit de deo a Iesu. omnibus huius
- et huius exemplum par.

Incl. d. Imaginare se videre Oream, dum a longe et
hinc sequitur, usq. ad altum Summi sacerdotis, illud
inquirentem, et incaute se ministris pontificis sui occasionem
pellant immitterem, demum Rex Chagorum suum regem
dem. Incl. 2. De gratia, ut e gravi lapsu Petri de se
fugeret occasionem peccandi, teporem in spiritibus, et
ut nunquam tibi infidus.

Punctum unum. Inquire in causas negationis, Ama
eris prudentia. Post fugam Apostolorum periculatissime
aliquis amoris in Petro remansit, ideo a longe in. sequi.
bat dum usq. ad altum Summi sacerdotis, et sic inquit
se in occasionem peccandi, quia inquit se ministris Summi
Pontificis, ad qm accessit una ex gratia dicens: Et in cum
Iesu, Galileo et, at ille, nescio, quid dicit. Illa ex parte alia
accessit, dicens: Et ipse bat cum Iesu Nazareno; at ille
cum iuramento negat, quia non nosco hominem, et post
impellum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: Vere
et tu es ille et, quia eloquia se manifestum facit te
coegit decessari et iurare, quia non nosset hominem. Quid
ait Petro? non nosset eum, qui se in Apostolum suum
elegit? non nosset eum, cuius conviva bibens annis fuisse?
non nosset eum, cuius virtute non mare sicul pedibus obam?
bulas? qui se in fide turbantem, et ideo magis inci-
pit in pedes exiit? periculo liberavit? non nosset eum,
qui cum et discipulis querebat, et vos qm me esse dicit.
hi, pro ceteris glum. De confessione et dicitur: In e. qm
Dei vni? va nobis inquit, si caute non agamus; Petrus
qui dum pro ceteris dilexit, qm dum Columnam
Ecclesie confirmat, cui oves pascentur habere debent.
qui ad moriendum pro Christo paratus erat dicens: Ego
oportebat me mori tecum non te negabo. Qui alio etiam
ad mortem hostem e, dicens: Carnum et nos, moriamur
cum illo. Iste inquam clavis, dum Chagorum suum
seculum, et se negavit, et quidem cum iuramento
to. va nobis, si Columna Ecclesie ceciderit, anis fatis?
nisi Deus peccatori sua gratia adiuvet, pro qua. qm.

Ms. U. 2. 6 / A. B.
orandum est, ut nos in suo s. sermone conformare et
conferre dignetur. Sed quid causa tanti lapsus? rempa
multidubia sibi, et peccandi occasionem non fugit: est
oportebat me tecum mori, non te negabo, dicebat Christo
negationem praedicant; debebat dices: Cum gratia
ma non te negabo. In altum ingressus Iudaei vero
impensissimam se iniecit, in peccandi occasionem se
iniecit. Dicit Dominus, non virtuti tua fides, missa est viri.
tut ma, nisi Dominus potenti virtute et manu sua eum
firmet, nisi in timore sancto et humilitate salutem
suam optent, a proposito esse deficient, nisi occasionem
peccandi fugerit, si in eas praesidens virtuti tua obsequi
obediencia se iniecit, et se corruet, si vero ex obedientia
ha se in periculosa circumstantia viderit, confide in
statibus se Dominus, qui hoc tibi imposuit, in ora gratia
ut inter mundi huius innumeras procellas illud in
gratia Dei perseveret, et quidem gratia efficiat per.
Punctum secundum. Secunda causa lapsus Petri fuit tepor.
nam a longe sequebatur dum ait Evangelista. Si ille tepi-
dus non fuisset, et generose Christo adhaesisset, dum sui in
adversis fortitudine eum confortasset. Alii exemplum, qui
injurias, dolores, probra generose tulit, robur addidisset, et
quia dum sequebatur a longe, id est, tepide, et languide,
de, quia in amore Iesu iniecit, remissit in negationem
Christi remissit missa prolapsum e. Remissio vaq. tepor et languor
spiritus sancti causa efficiens ruina. Anima religiosa, aliena
pericula aliena lampas se cautum faciant, praestat alieno qm
suo malo sapere. fuge remissionem fuge teporem in ipso
reum spiritus sancti. Ad hoc moveat te primo tam magnus
Petri lapsus. Secundo. Gravissima tua ad perfectionem obligatio
cum quo nempe tepore eo, nunquam pervenies. Tertio causas
mentis, qua quoniam tepidi, ut non agnoscent infeliciam statu
hum suum, malum a bono, peccatum veniale a mortali non
discernant, de quibus Dominus in Apocalypsi: Erit tepidus et
in apiam et, incipiam te evomere ex ore meo. Quarto.
qui radicatus in tepore, difficilius rediit, qm maximus pecca-
tor. Tunc Cassianus: degimus a carnalibus desideris,
a lasciviis ad usum fervorem penitentiae rediisse homi-
nes, tepidum autem nunquam, ideo tepidus medicina e gravi
ruina. Ergo non infirmus graviter dum offendit, evadere potest.

In colloquio converse re a Xim Duem hunc, et roga eum ut:
-affigere, ut in eo timore aum hunc reuelat, horrorem om:
-niū peccati. atqz conū imprimal, ut peccandi occasio vita
tota vitare gudeat, nec unqū ex ptebenda tē in occasio:
nem intat, legem in nfu red pizitiam malorum omniū
originem, et vitiū de religioe pfectionis ptem exatit,
nec unqū in ad aditū. Idem p intercessor M. V. et V.

Tellus. Non audis, quia adsum et diuini testimonio, Iesus
cum Iudas, et respondit illi ad istum verbum, id est ad mirandum
propter vehementer. mat. 27. Iohannis. Imitator exemplum, quod
Iesus mihi debet hoc quod Iohannis. Iohannis, non aperi Regem
Nathan. Iohannis. Iohannis et videri Iohannis cum Iohannis

Sacerdum. Xpi coram Pilato de multis accusatus tacet,
 et huiusmodi silentii infideliter. Xpi in tribunali Ecclesiastico
 in domo Capite mortis xpi pronuncians fignitur Iohannis Bap-
 tista perfidii. Epurgans omnes multitudinem eorum, vinctis vestem
 fignitur duxerat illum et tradidit Pilato, et accusabant eum
 Iudei sacerdotes in multis. Iste coarctatus, quoniam laboravit in
 sacerdotio, et populum, et totum concilium, ut illum perdat, et
 in eum solus et plus laborabis, ut illum in te, et alius, quoniam
 curam habuimus, et in omni et confusus. Venerunt illud: filii
 tenebrarum prudentiores sunt in generatione sua, quam filii lucis.
 Pilatus quoque auditis accusationibus proponit Xpi puncta, in
 quibus accusabat. Responsum autem fuit coram Caesare ad falsam
 notitiam, ita et hic tacuit, etsi facile diluere posset, et quidem cum
 te, illumque instante Praefide, ut aliquando in sui defensionem ad-
 iras, tacet. Non audit, quanta ad ipsum se dicunt testimonia.
 Xpi Iesu, qui constant et in levando silentio, quoniam gravato:
 quendi causas et occasionem diluendi his, et in ita tacet, ut
 ipse Ethnicus mirarentur. At Religiosa, quis in te huius vir-
 tutis amor? et Iesu huius Patris etiam sapientia taci pluri-
 dem ad iniquissimas ad ipsum se conflatas accusationes, et
 eo tempore tacet, quo accusatores facile confunderentur, immo etiam
 suam partem facere posset, nempe, ut tacendo te ad silentium
 hortaretur, ut huius virtutis amorem in te excitaret. In hoc in-
 gratus, et ovis iracundus Xpi: quoniam hic loquendi necessita-
 tem gerit; etiam non dum regula prohibet, ut te tace-
 re vult, dicit tandem tacere, ut bene loqui, dicas, et proba-
 re tibi, nunquam ex te doctum, probum, sanctum futurum, nisi
 hoc tacendo comparet, in multisque enim non deest peccar-
 tum. At Religiosa. Este non cursans, garrulus, et sedens,
 tacendo fit docta, sancta, prudens. Habet hic utrumque Cam-
 pum te examinandi, et dolendi, et propendi.

in te examinavit, et dolens, de propensio. *Incipit* 2dum. Dum Pilatus dixisset ad Judaeos, nulla
in Hys invenire mori Caam, metuebant, ne absolvas eum, qd
novam accusationem infunderent, Hys autem talis a omnia, ut in
in creusando promptissime coeclat. Pilatus facto examine
proferentium et invidia solum ei traditum ee, quod expro-
prio ad eos dicens: nihil melius Caam in hoc homine. Pilatus
unquam nunc esse verum dicit, d. utinam Idem ne Puer meus,
fidem, inder futurus illa pementa, iudici hic nullam in me
tationem Caam invenit. Intra creta, Tharisi, et seniores

Populi multum solliciti, ne Pilatus illum absolvat, hunc
dimittat, novam accusationem infabulanti, ingessit, quod populum
comiter, carum letum dandum negat. Quis autem ad omnes me-
rite etiam prebide re debet, an hoc? nempe ne in istos nos
reperiendos mendacis etiam, et nefas, quo colore regas: alium
se dicas, ostendat quoniam coram Deo sit. etiam cum damno con-
fatus sit. Examina, dolo propone, emenda.

Punctum 3um. Iuxta ad Pilatum ad Herodem missus est, quia
vixime coram eo accusari debet, et perfectum sine fama holo-
caustum Patri offerri. In fame hanc iacturam et calumniam
falsam et delationem ille fecit. Iudicio infecto Pilatus, ne
subdolum ad morem populi ostendat offendere. Iuxta ad Herodem
Regem missus audiat enim Iuxta Iohannem esse, ut ex
de Herodiade possit. Herodes vero Dno gaudens est valde, sed
enim cupiens et multis temporibus ridere eum, eo quod audiat
multa de illo, et sperabat signum aliquid inde ab eo fieri. In-
rogavit eum multis sermonibus. Luc. 23 v. 8. Omni Iesu
qui hic amplius advenit: an hominem scilicet protervum
et calumniantem litidinem, an vero tuam pariter, demissionem
alium falsissimam calumniam atrocissime diffamantem coram
Constito toto apud Caiphan, coram Synagoga Pilato, et iuxta.
Iuxta populo, nempe ut blasphemus, demoniacus, potator vini,
eversor templi, seductor plebis, et aliorum, et bellus, et iustus,
qui se Deum dicit, Iuxta Deo vendicare, tributum dari
Caesari negare, omnem populum commovere, gentem Iude-
am subvertere, nunc demo. ut hanc sepius eodem capite:
habent Principes sacerdotum et scribae constanter accusantes
eum in iudicio etiam coram Herode. Iuxta Iesu. iuxta
ad calumnias, delationes falsas coram Caipha, coram Pila-
to nunc tandem coram Rege loquere, ad quod gravissimam
loquendi et mendi rationem: Nam primo evidenter accusatio-
nis falsitas: querebant falsum testimonium et non inveniebant. Iuxta
26. Secundo patet regium discordia: non erat conveniens testi-
monium illorum. Marc. 14. Tertio patet et Pilato innocentia
ma: nihil in eis causa in hoc homine. 23. Quarto nam:
falsa est iudiciorum invidia: scilicet, quod si non iam tradi-
derunt eum. Marc. 15. Panis se liberare non, iniquos accusa-
tores confunderet, forte legem ipsum, qui se videre desiderat
bat, in eo populum totum, et Regis exitum uno miraculo
convinceret. Iuxta regum, nam non de hoc solum, sed et de
pudorum, et novella Ecclesia mea et iustitiam, igitur de

doctrina mea, huiusmodi, et a discipulis in populum pro-
mulganda; periclitante non solum honore suo, et Marci sua fama
et etiam ut homini videtur, gloria Patri sui coelestis, loquere.
Iuxta alia sunt iudicia Dei, alia hominum. Iuxta Iuxta Confessio
ad omnia, vel facile omnia diluere poteris, hinc accusam:
Iuxta alium odium evidenter demonstrare, scilicet, licet ab Herode
eum audienti avido, et ab episcopo presentia lato omnia bona
in pollicei ponerit; tunc in exemplum, ut si illi tam
bona et estimationis perfectum holocaustum Patri obtulit,
ita te patienti silentio fama iacturam, calumnias, falsas
accusationes illo Dno in quidam holocaustum offeras. Du-
rum est non nego, de his exemplum Iuxta ad omnia facere, vine-
re, ostende animam tuam quia Iuxta, resolve aliquid, lo-
quere, quod. Iuxta singulares in aduersariis silentium
tibi confert gratiam, in morte magis solatium, in be-
ne gloriam. Iuxta si videres Sanctos sacerdotum, et alios qui per
aliqua in celum pervenerunt, quoniam terro affectu benedixit
illis calumnias, veritatem, veras, quod in hoc mundo
modice passi sunt. Iuxta genitrici miter Iuxta, hinc Iuxta Iuxta
in oculis genitrici affunde, hinc offende, quod pro te mo-
do regno coelorum, pro tua aliorum salute porre
et audere velis. Iuxta regnum celorum non patitur, et non
nisi violenti rapiunt illud.

Punctum 4um. Iuxta ad Herode. Iuxta illud, ut in con-
fessio, sperni patienter ferat. Iuxta Iuxta multis sermonibus
interroganti Herodi de doctrina nihil respondit, Iuxta
eum inquit Evangelista, cum toto exercitu suo, et illius
inductum veste alba, Iuxta infra, et remisit ad Pilatum,
ut quid ei videres, ageret cum eo. O impie: de doctrina
multis sermonibus interrogat, miraculum expectat, et doctri-
nam, quoniam actus huius Iuxta dat, miraculum. Iuxta in indignis-
simo Confessio huius patitur, coeque non inde, non observat. Ad non
doctrina hoc diuina, et coelestis est, an non miraculum, quod
fuit etiam Patri, Iuxta et homo, coram te creatura sua
modestissime stet, et ad tam graves injurias a te illatas,
ad tam iniquas accusationes sicut agnus filius? audisti
tam plurima pro totum Iuxta ab eo facta miracula,
Iuxta novum et curiositate optat? audisti pro totam Galilaeam
et Iuxta Iuxta doctrina celebrari, et predicari ab hominibus
qui ad Iuxta doctrinam attriti dicebant: Numquam ita locutus

est homo, et in Xum de doctrina, et in Xum de doctrina
multis sermonibus interrogas, miraculum expectas. An-
tas tua, animus tuus pessimus, cor tuum peruersum n-
rely aliam doctrinam, quae eam, quae n- intelligens, n- alium
miraculum, quoniam illud, quod passionibus tuis exoccat, omni-
no n- videt. et ideo impie ac seculare filium Dei promissum
et cum ingenti puerorum, gaudio et desiderio expectatum
Messiam cum seculum hoc fecit, et tunc tunc famo re-
alba illius. Ad Religiosa! postquam hic taciturnus amodo pe-
dito filium Dei videt, postquam ducem ac magistrum hunc
ab impio Rege illum et fructum, a tota gente Iudaica con-
tempnum ducit, quae fronte in mitem, sicut discipulus eius,
Xii Iesu, contemnit, spernit, acriter, excludit, invidiam agit. et
quod apertum tandem mentis oculos amore Iesu in se solve
aliquid n- e discipulus supra magistrum nec seculum supra
Dominum, in quo tunc ea pueri pulchri, sunt, veniunt.
In colloquio conuersate ad Xum ducem tuum, comparsce illi
sine, damna peccata tua horum omnium Caam, offere
illi ad omnia aduersa pro eo toleranda, renoua facta positi-
tu, per quam, propone fragilitatem tuam. Ad Xii.

Mediano 48 de Xto Barabba posposito.
Jesse. Quem vultis dimittere vobis, Barabba an Iesum
qui dicitur Xii? exclamavit autem simul universa turbam:
Tolle hunc, et dimitte nobis Barabba. Sequens. Comparsce Xto
pospositiones patientes peram. Paul. i. Imaginare anime te
inconditum illum, et seculum populi a fratribus et Thaisitae
senioribus contra Iesum conicere clamorem: tolle hunc, et
dimitte nobis Barabba. Luc. 23. Paul. 2. Tale quoniam se-
vestissima, quae adhibet hoc Xii exemplum sequantur, et postpo-
sitionem ac mi neglectum Equanimiter peras, qui totum
Xum passioni huius, comodis, carni, voluptati posposuisti.
Punchum Xum. Quod Xum passioni huius posposuisti.
Hodol spiritum et illum Xum remittit ad Pilatum ut
ipse de eo quid sibi videret sciret. Agnovit probe Pil-
atus innoxiam Xii, nam sciebat, quod si invidiam habuit
sed eum sumi sacerdotem. Marc. 14, et ideo palam etiam
possestus est Iudeis, dicens: nullam in eo invenio Caam;
cogitabat itaque quae ratione Xum Iuxta Iudaeorum

manibus eripere: Conspicuo fuit apud illos, ut pro solem-
nitate pascae unum e noventibus dimitterent, arripuit itaq-
hanc occasionem Pilatus, et cum sedizioso homine Barabba
Xum in medium adducit dicens: quoniam vultis, dimittam vo-
bis Barabba an Iesum? existimabat nempe inebri fu-
rum, ut populus Iesum sibi dimittere perat, cum duceret
Barabba, propter seditionem et homicidium in Caesarem
consecutum fuisse. sed quid agit puer impigritas, impie
cum seculo seculum cum ipsa innocentia, caronem ad
Iesum Dei, homicidam cum Iesu componit: Iacobinarius Xto
intendit, et ita, ut simul fuerit populo sacrificas? actus
agit, fuerit simul populo et iustitiae sacrificas? ac si
Iesum populi iudicio reliquerit, eum perdis: indignam
impio, ad Xii Caam tanto discrimini exponat, qui potius
pro sua potestate compressa huius insolentia absolvat et
esse merito indignam; sed ut n- magis ibi? ad Caam
Iesu, Caam animam huius huius passionum huius comitetur,
eamque ab illi opprimi saepe permissis, ne pro potestate huius
ut potest, et debet, passiones comprimendo, affectus refra-
nando, dam defendendo. Tuone dum bonum facientium,
malum fugientium fuit, passiones et affectus nos consi-
derasti, ut pilatus Iudaeorum turbam, et ab aliis pessime
persuasio bonum neglecti et malum parati. Vnde
malo si dum de vultu excidit, et malo fugiendo agitur,
passiones huius consulas, eas autas. Ecce ad huius n- omni apud
te Caam cadet, ac Iesus apud Pilatum. Examina huius, quomodo
te in huius habuisti.
Punchum 2dum. Vide Xum a populo Barabba pospositi-
onem. Impium et grave scelus erat Pilati, quod Xum cum
impio composuerit, et gravius longe et magis impium
fuit Iudaeorum crimen, qui Barabba Xum posposuerit,
et clamaverunt eum: Tolle hunc, et dimitte nobis Barabba.
Signum hanc in se gravissimam, et Xto eo acerbior, quod
Xii iniquissima Barabba malefactorum publicum dimit-
tit. Xum vero autorem vita DUM et hominem, aeterni Patris
filium, qui de omnibus huius meriti vultu in voto habuit
ad mortem popularis, tulit in Xii insigni nobis relicto oem-
pro mira proposita patientia, Equanimiter, ne vero quid
aut signo dolorem ostendens. Ad Religiosa! hoc singulare

+
 Virtutis heretica exemplum. Hi tibi ob oculos pone, si
 contrarias te postponi alius, dicat, virtute, libet, unum doli
 inferius, officiis applicari minus honorari, et ad loca viliora
 disponi, alio vō ad honores, et ad munera et loca splendida
 promovi, ubi magnum ferunt plausum, dum in obsequio
 les. Tunc cogita, quid tibi homini abiectionis, Dñi seculares
 postponentur, nec in queris, si angustis, si reus, et ego peccator,
 qui ad peccata jam dudum in inferno habitare degi
 fratri meo postponi doleam, qualem murmur? quid si iste
 cui postponeris, ut sepe fit, qm in inferno te iudicio tuo
 pessime censeat, coram Dño, et hominibus longe dignior sit,
 ac in superiora tua, arrogancia tua facit illum inferiorem,
 et viliorē et ideo Dñs illum elevat, te vō deprimat. Quia
 superbi Dñs respicit, humilibus autē dat grām, et quos tu
 postposuisti Dñm celsiori tuo, momentanea voluptati, mo-
 dico corporis comodo, d. dato, qd inferiori postponaris, nun-
 qm in barabba postponeris, id est, cuiusq. postponaris,
 nūquam inter te et illum inferiorem erit tanta differentia,
 quā si inter Dñm et barabbam, et si Dñs Rex tuus, Dñs
 et charities huius te postponi libet, sapientius tui, et in
 postponi dolebis? Dñs: O veni! O peccator! ubi si postposita
 tua, quod de regno Dñi, de duobus vultibus, de tribus gradibus
 humilitatis, de tribus classibus hominis sepe? hoc ne ē tunc
 imitari? nō ē discipulus supra magistrum, si magister tuus
 Dñs Dñs barabba homini inferiori postponi libet, tui
 quid, discipulo, nisi tui, sicut si probo eris, aut ē p. huius
 labne, quid amox tui Dñs tui, qui elapsus nō potest facere velip.
 Omne tui. Motiva ad aquo animo sentas postpositum
 d. Est equitas; equum ē, ut postpositiones, quas Dñs tui
 imitari patientes geras, nam quidquid tui in hoc genere ex-
 eris, hoc tui gratissima Dñi providentia disponente evenit
 et quidem in bonum tuum, omnia p. ipsum facta sūt, et
 sine ipso factum ē nihil. Joan: d. Non ē malum in An-
 tate, qd si fecit Dominus. Dñs ē Pater optimus, nihil, qd
 in malum tuorum abat, evenire sinit, si te totum sicut est
 voluntati relinquas, omnia in bonum tuum sicut exieris.
 In cecum ē, quid tui expleat, ignoras, illa omnia se,
 quid tui post, optime p. sicut. 2. Minus: de omni alio
 contemni, postponi tui nūquam ē ad finem alio bono
 qm proxi, honoribus dignitatem augere, bonum tui

+
 Domine, canebat David Sal: d. d. B. quia humiliasti me,
 ut hinc intelligas contemptum et postpositionis utilitatem
 non s. honorari, alius praferri, in locis splendidi, officiis ho-
 norari ēē, ad vñd finitatem bonum, et ad gloriam Dñi
 magis conducere, hoc ubi, filius Dñi elegisset, hoc discipulo
 domus, hoc sicut precipit animi dedisset, Deinde quid te
 in agone iuvabit coram hominibus magnum fuisse, cura
 potius coram Dño magnum esse, ut magnum sicut vult, qd
 quidem vñd alia ratione, qm humilissimum, tuiq. abiectione
 contemptu, postpositione obteletis. 3. Periculum amittendi
 salutis, in qd te corpus cura et sollicitudo amittentis, et
 prelationis, hanc ubi, nam fuge, et totum te Dño relin-
 que. Non roat, aut Thomas a Kempis, si te omnibus postponas,
 roat am plurimum, si tui te postponas.
 Omne tui. Examina te hic, quo ac fueris, dum
 caritatis tui opinione tua inferioribus postpositum et, et occasio:
 tui in stigmatibus, huius rebus in iudicio occurrentibus
 de virtute tua cogitare p. s, qualis aliquid in maioribus
 tui sit, nam nisi tui, alim in schola virtutis et, ambi-
 tionem tuam in minoribus domes, passionem eminenti
 subigat, humilitatem quod, et signa de te sicut facit, qd
 in maioribus quodam contemni, postponi quo ac tui:
 tui sit. Occasionem tui contemptum, humilitationis, postpositi:
 tui, si te Dñs in forte conservaverit, nō deest; accidet
 tui in minoribus studiis. Cuius huius, huius in libris
 nō mediocriter p. sicut, negligat tui, nec ad publicos honores
 sen in Philosophia, sen theologia admittat, quia cha-
 rities ad ignobilitatem, et minus frequentia gymnasia doct-
 orum mittat, tandem factus factus p. sicut ab academiis,
 a nobilibus locis in templo Cathedrali, residenti obsequii
 p. sicut agat, ad populum vñd, minus frequentē obsequii
 faciat, aut carum, hospitium curam huius iubeat, in
 vñd deinde omnibus vñd, dum in illa tui in tui:
 vñd in locis honoratis, et templis celebris honores
 et plausus copiose colligent, hoc ubi eveniant, cogita
 quia barabba postpositum, huius ille p. sicut, et tui:
 tui in hoc Dñs ac charitas tui nō p. sicut?
 in colloquio converse te ad Dñm, p. sicut eo, efficiat
 postpositum tui vñd exemplo alio quo ac sicut. Ad X.

Meditatio 49^a de Flagellatōe Xti.

Jeſum. Iſte vulnerat eſt propter iniquitateſ noſtras, attri-
tus eſt propter ſcelera nra; diſciplina paſſi nra ſuſcepit, et
livore epul ſanari ſumus. Joſue 53. Scimus. Tota vita moti:
ficato carnem meam tot plagarum Xpi inſultant cauſam.

Præli. 1. Imaginare Xpm in conſpectu numeroſiſſimi populi
veſtibulo demorari columnis alligari, et a ſacerdotibus dilaniari.
Præli. 2. Comparare illi, et p^r merita vulnera horum peregrinorū,
ut caſum meū crudeliſſime huius flagellatōis cauſam vita
tota caſtiget, et in ſervitutem redigas, ne unoſq^m amplius
ſua delicta huius, dāna meam infringere auſit.

Punctum 1um. Poſtquam Populus a ſacerdotibus Principibus,
alijsq^{ue} militib^{us} Babiloniam dimiſit, Xpm ſolū reſoluit.
ſuum p^rlatuſ, ait Luc. 23 ad eos, vultis dimittere Xpm
q^{ui} innocenter agnovit, alibi proclamaverunt dicentes: Cri-
ſtice, crucifige eum; ille aut^{em} tenio dixit ad illos: quid
enim mali fecit iſte, nullam cauſam morti merito p^r eo,
corripiam q^{ui} eum, et dimittam. O ſcelereſ Iudei. quid
tricarū cum populo paſſionibus excruciato, et a ſenib^{us},
ſanctis concitato, niſi ſuam eſſe pro poſſeſſione huius com-
p^rmat, autum agis, Iſum innocentem p^rſidi. gravem in-
iuriā, dum cum ſcelereſo barabba eum comp^rſi-
ſti, et gravioſam infero, dum ut aut^{em} corripit emendatum
dimiſſe intendi. ſi nil fecit mali, niſi ſe facit, aut
corripit eum, ſi nullam morti cauſam in eo invenit. Cur
morti gravioſam poenam illi inſiſtis? ſanis ſane nempe
ſuam populo viſ, et ideo omneſ iuſtitiæ leges convellit.
At religioſa! dum hoc aſilato in Xpm huius dⁱ videſ, eum
ſe in aſpectum compaſſionis, compaſceſ Xpm huius, te magis
cauſa horum cauſam agnoſce, deſerare illa. O maledictum
peccatum, ad Xpm meum adeo crudeliter haurit, ut
ad ſe te p^rſedat: verat obſero in me namq^{ue} ſua Pater atque
nam ego ſum q^{ui} peccavi, ego huius ap^{er} in me huius dolores et caſum
ego in flagella paratus ſum.

Punctum 2um. Vide tragicam illam ſcenam flagellationem,
Poſtquam p^rlatuſ n^{ost}ri effuſiſſe eum ſuam populo, haurit
ſum contra omnem iuſtitiā ſacerdotib^{us}, ut flagellaret.
Repreſentata huius tragicam hanc ſcenam modo, quo p^rſi, vivaci-
ſimo: conſidera abſc^{um} Olai et huius ſpectantem ſpectantem

urbam militem abſc^{um} cingentem, populum circumſum,
infamem columnam in medio, cui ſunt alligati, inferi:
membra parata, virgas, flagella, ferrea, funes, lora, ſcorpiones:
dos, ſolutoſ, nudat^{us} luctuſ Xpm preſolanteſ, dum hoc ſer-
vat, en inſitum tragedia. Adducitur Xms agnus innocen-
tiſſimus, manſuetus et ad omnia paratus vultu et a^u, qui
ſam olim dicebat rex Prophetam: ego in flagella paratus
ſum; irruunt lictoreſ inſanabiliſſimi, veſteſ ſumo cum impetu
detrahunt, columnis alligant, et duo unus hinc, alter illinc
flagella expellunt, validis et donantibus ictib^{us} in corpus
ſuam deſcendunt, niſi ſeſſi succedunt alii et novis viribus
corpus Xti dilaniant, nec ante ceſſant, donec totuſ corpus
ambelam in modum concidant et unum vulnus efficiant
adeo, ut 6666 ictuſ J. I. Xpm: Xpm accepiſſe teſteſ: ita,
ut nulla corporis pars int^{er} a vulnere ſuſcit. Hinc con-
ſidera, q^uantoſ dolores ſenſerit Xms et tot flagellorū ictib^{us}, tan-
ta in tanto cum furore a lictoriſ tortorib^{us} tam deli-
cato corpori inſiſtiſ, qui erant maxima iſta crudel^{is}, claſ-
ſeſ pecunia a ſacerdotib^{us} ad ſervitiū animati a Demo-
nib^{us} ſcruſculanteſ agitati. Quanta Xms paſſuſ ſit in corpore
quanta in animo, q^uoſ aſſequet^{ur} in corpore tanto n^{on} eſt
in eo ſanitas a planta p^rſi, niſi ad v^{er}icem caput, graia
d. In animo conſuſionem maximam deſcendat p^rſiſti:
unum corpus, coram penultiſſimo populo, et militib^{us} et
omni parte circumſiſtiſ. ſed q^uid cauſa dolorum in ſuo
corpore p^rſeſſam? dixit jam p^rſidem p^r prophetam pſal. 28.
Peccatoſeſ fabricaverunt ſupra doſam meam; ego cauſa fui,
ego flagella peccati mei ap^{er}ſi, ego ictuſ vibrati inſiſti
homo, miſer peccatoſ. ſed etiam animi dolorum cauſa in
voluptatib^{us}, peccati latuſis, corporis comodo. O Xps miſer! Pi-
am adeo crudeliter te flagellari iuſſi, ut ſuſceſſiſ ad commi-
ſſionem morbet. Ego te totuſ corpore ſuſceſſiſ, et pro me
ſuſceſſiſ vides et in o durum cor. nec lacrymulam qui-
dem tam copioſo ſanguini, nec ſuſpirium tanto amorⁱ re-
ſcende, d. ego poſt hoc dⁱte, ego in flagella paratus ſum, ego
deinceps caſtigabo corpus meum tot dolores cauſam:
Punctum 3um. Et pende motiva: 1^a. Neceſſitas, nam caro
noſtra hoſtiſ domeſticuſ niſi caſtiget^{ur} p^r continuam motifi-
cationem niſi in ſano habeat, q^uia Xpm et a^u etiam

+

nobilis inibi infundes, memento dicti S. Pauli: Castigo corpus meum, et in servitutem redigo, ne cum aliis perieris, ipse reprobus efficias, esse in sanctos S. Paulo. et in fili ne: diffarior filii iudicavit modificationem. 2^a. Unitas: Unitas est in omnibus modificatio ad argenta in semetipsum, ad comparanda in gloriam in coelo gloriam, ad proficiendum in virtutibus, ad alios a vitiis avocandos, Denique multa aliando recte facere pro animae salute desideras. Continuas anima modificationem. 3^a. Rapitas: Peccasti, delictum apud Deum contraxisti pro hoc solus, de in hac, in in alia vita, et va huius, si in alia vita evolvi debueris, qui in alia vitam solvet, et nunquam evolvi. melius est itaque et facilius autem in hac vita delere delictum, in qua promittitur in venia, gratiam, et gloriam bonis operibus, castigatione corporis, abstinentia.

Punctum 2um. Ibi vide Iesum conijci fustibus, quibus Columna alligatus erat, cadentem in terram, et prostratum. Item sanguinem, acervum in, exosulare fusa vulnera, deprecari eum, te et animam dolorem facies, propone Ihesus te postea modificationem, cor et animam sanguinem eius fuso sanguine et abluere, vide omni fidelis Dux et chagiles tunc explevit, ad promissum fuit velis militum, in ille primus in nosse, in flagella, in dolore prolepti. O mi Iesu, egone hanc carnem meam adesse et possum, que te tot plagis contedit, quot ibi illecebras inulsi. Aud te Patrem meum, Dilectum ac Regem meum, a quo Ihesum tam crudeliter in modum flagellavit? Ite Iesu ego delictum in oro cruciatum meritis tui flagro rebellem cutiam: carnem meam castigare, aut tui alio iniquam carnem antare horreo. Stans fame et in cruciatu dignus ad hunc tantum inibi, et corpus tot iniquum feminam asinare pergo. Denique hoc coram te Iesu mi suffragor.

In colloquio converte te ad Iesum tuum. O mi Redemptor amarissimus, te video. A planta pedis usque ad vesicem capitis non est in te sanitas, totus et rubens, et huius et plaga furens, non est specialis tibi, neque deus, vir et dolens et furens in similitudinem matris: hoc cor meum compariat o durum cor, quomodo non totum in laqueis colliquefit? Trahit fere diffinitum Iesum tuum, ut tantum pro te effusum sanguinem in te perire non finalis in sanctum tui, et carnis odium tui inquit ad Iesum.

+

Meditatio 5ma De spinea Christi coronatione.

Legenda. Milites plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius, et arundinem in dextra eius, et genuflexo ante eum illudebant ei, dicentes: Ave Rex Iudeorum. Scopus. Patientia in adversis, et equanimiter iuxta exemplum Christi. Tractatus. Imaginare te videre, quomodo milites crudelissimam coronam ex spinis acutissimis confectam inter convicia fuso eius capiti imponant, et induricem fustibus totum imprimunt, faciem alapis cedant, conspuunt, rubra et atrata purpura induant, in manus arundinem dent, ac injuriosissime illudant, dicentes: Ave Rex Iudeorum. Tractatus. Perse gratiam, quo cum nunc in hac meditatione conforset ad qualibet adversa fortiter et constanti toleranda. Punctum 1um. Representa tibi secundam passionem, et concluda te sub spinea capite membrum delicatum esse non posse. Vidimus in prior meditatione Iesum flagellatum concisum, sanguine et plagi cooperatum, in praesentem coronam spineam redimimus contemplantur. Nihilominus fragorant hanc coronam si desisibilis. Milites praepositis insipientes: Iesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem, et circumstantes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei, et plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius, et arundinem in dextra eius, et genuflexo ante eum illudebant ei dicentes: Ave Rex Iudeorum, et exsurrentes in eum, acceperunt arundinem et percutiebant ad caput eius. 27. Hoc erat sollemnitas Gentilium ac barbara coronationis Iesu filii David, qui huius explet. A dura et crudeli flagellatione in nos ad hunc caput Christi vulnera fuit, ut nihil omittet scintilla, huius jam antea effrati, sanguine illo, qui flagellis extinguit, quo sanari debet quantacumque possit, velut ebrius ad torquentem caput suum convertit, coronam ex spinis horridis, et praecursum confectam in caput Christi fustibus, ne quoniam contactu essent, tanta in imprimunt, ut fusa sanguis in fuso capite nova confarent vulnera, alio foris, tempora alioque fine laberent, nec hoc satis, addunt alapas, arundinem extolunt, spinas caput percutiunt, faciem conspuunt, genuflexi: et illudant, purpuram delirant et lacrimas in incipiunt.

dicta aestissima addunt; compasse scia deus. Dui mo, des
 sare et barbare habito, ut pilatus sic tractum videns omnino
 censuit reos. Iudeos miseranda eius sorte ista agantur,
 nec amplius illum ad mortem postulantes, et ideo sic de forma
 illum producit ad iudicium dicitur: Ecce Homo. Iuge amentia, equi
 des mente et amentia, et sunt una et eadem non vide vultum
 hunc salomonem, in diademate quo coronatur cum matre sua,
 non potius novae synagoga, indigne, te latam non dolent
 huius confessionis agnoscere. Infamia tua, cogitationes vanae, laquei
 veneraria iudicia, suspiciones, perfidia, voluptates, spem
 fuerunt, quod venerandum. Illud caput vulnerabant. In nempe
 coronatur te omnis voluptas et sensualitas rogit et ideo
 illud hanc ignominiosissimam coronationem agnoscere voluit:
 Inducite sub spinoso capite delicatum membrum fuisse. Sicut
 Ihu fuit, quia non agnosuit illud sub spinoso capite membrum
 delicatum, sed te sum et solum patiens, nisi eis conformari
 a poenite aduersitatis sumis compungit. Si paratus. Hinc
 concludit, vita tota aduersitatis omnes te patiens perferre debet.
 Punctum 2dum. Cum nihil homini sit difficilius, quam pati,
 vide motiva. 1^a necessitas. Frustra in celum viam aliam
 quam patientiam queris, regnum celorum viam patiens et videtur
 hanc sapientissimum Math. 11. haec via iherusalem facis in celum,
 et tantum martires, et ei omnes, qui intencibilem nunc acci
 piunt coronam patientis. Hic alia via non tenet, si multas
 tribulationes oportet nos intrare in regnum dei, ait apostolus.
 oportet illum pati et si intrare in regnum sumus. Act. 17.
 quomodo nos intrabimus sine patientia in eternum. 2^a vi
 sitas confitetur in presenti etiam retributione. Monestur enim
 quippe et leve tribulationis ante eternam gloriam pondus gloriae
 hinc in nobis. 2 ad Cor. 4. Unde Thomas a Kempis ait: si alii
 qui nihil salutis hominum fuisse quam pati, Iesu christi verbo et
 exemplo docuisse. 3^a suavitatis et dulcedinis spiritus, quod
 aduersa sunt ad tolerantibus ex coelo datur. Hinc patienti
 hic tam charum effectum ignoranti illi, qui pro christo, et dei
 gloria nihil patitur. Si nec pati volunt, nec nominari illi,
 quocumque pati conuenit, non exclamant cum apostolis, qui
 volunt gaudere a conspectu concilii, quomodo indigni
 haberi pro nomine christi contumeliam pati. Nominatio
 martires, qui in tormentis pati, et gaudere, celum effugant.

faciunt, non lavent, qui in aduersis amplius et amplius
 suffragantur; gustate et videte, quam suavis sit deus etiam in
 aduersis, nam ut psalmista ait: secundum multitudinem dolorum
 consolationes dei multiplicauit animas nostras. 2^a Aquila.
 si enim spiritus dei amore nostri calicem passionis felle et
 aceto plenum exhausit, si finem coronationis post difficillimam
 flagellationem, etiam immensam prope aduersitatem aduersis,
 si crucem visa tota ista ad ignominiosissimam crucem mortem
 tam constantem tolerans, equum esse eum in nos amare illius
 aliquid aduersitatis tolerans, et finem tribulationum leuiter
 pungentes sustineamus, et quidem eo libenter, quo suavis
 deus melle interius dulcibilis seu consolationis condire aduersi
 tatem consuevit.

Punctum 3um. Examina te quomodo habemus transiri ad
 uersitatis, in tribulationibus. Vide nunc patientia nostra se
 extendat ad iacturam famae, honoris et contemptus et iniurias.
 quomodo habemus tolerare aliorum monitiones, verba, irrisiones
 dictoria. quomodo corporis debilitatem, dolores, interius quiescit
 iacturam, scrupulos, tristitia, desolationes, afflictiones animi.
 quomodo aeris iniurias, frigus, calorem, et alia incommoda.
 nunc hoc et similia cum patienti silentio, gaudio, et plura
 patienti desiderio interius. cum firma perspiratione, quod hoc
 omnia, quae patitur, nihil sit respectu eternae et doloris
 christi, respectu inferni poenarum, quas promerimur, nihil
 respectu gaudiorum coelestium, quorum sola reconditio
 ad gratissima quodam tormento pro christo, et eius doctrina
 subeunda, et superanda. martires animarum, multa inueni
 ti emendanda.

Punctum 4um. Experte metra, quae te in tolerandi aduersi
 tatis possunt. 1^a memoria et frequens meditatio passionis
 christi tormentorum et dolorum plenissimae. Teste enim Gregorio:
 nil adeo graue est, quod non desparimur tolerare, si christi passionem me
 moria recurrat. 2^a Magnitudinem poenae, quod patientia in
 aduersis parit, celum interius obice, nam etiam Ihu pro
 nobis. Ibi gaudium sustinuit crucem, nec adeo difficultate
 videtur, si rem bene expendat, momento quasi uno cruciari
 et eternum gaudere, an non vita nostra paucos annos morari.
 cum est respectu eternitatis. 3^a Cogita, quanta antea milites
 mercatores, famuli, pro temporali gloria, modico favore, in

mercede, nec exiguo, stipendio labiis parant, in pro gloria
et regno aeterno mirum fecerunt. 4. Exempla aliorum, qui
plura longe et graviora, quam in, passi sunt, ubi de oculis
pone, et ubi ipsi sepe cum Augustino exclamant: potuerunt
hi et hoc, cur non et in Augustino.

In colloquio convere te ad Christum, spiritum coronatum, qui a se
devotissime rogabit, ut eam tibi animi fortitudine dare dignetur
qua omnes aduersitates et proinde divina tibi imitentur.
da, non modo fortiter et gloriosus feras, sed etiam eas inquam sume
tibi salutari amice, et deprecator, in ipsum pete etiam per multa
charitatis fons. Tace et Ave.

Meditatio 51. De Christi ad crucem condemnatione.

Tehera. Iudei autem clamabant dicentes: non est amicus Caesaris.
I. tunc dimittis; non ergo habuit eum illi, ut crucifigeret.
Secundo. Inquam vita tota perfimum humanum respiciendo
ne Deum propter hominem degeram, et aiam perdam. Pro
1. Imaginare te videre Pilatum ad vocem essari populi.
I. tunc dimittis, non est amicus Caesaris: bonum consilium et per
plectum timebat enim incurrere offensam Caesaris, et ideo
qui innocentem agnovit, hostium inestimabilem voluntati
habuit. Pro 2. Tunc a Pilato quaerit vitam reliquos
innocentis hostem inestimabilem respectum humanum, et
viam a bono recedat, non malum faciat propter homines.
Primum. Pilatus ob respectum humanum tradit Christum
crucifigendum. Agnovit Pilatus Christum esse innocentem et
inimicum traditum, ideo varias vias quaesivit eum liberandi.
Primo audire eorum accusationes, quas
contra Christum attulerant, de qua nullam ex eis intelligere esse
poterat, ait ad illos: ego nullam in eo invenio causam. Secundo
transiit ad Herodem, sperans illum scire liberandum.
Tercio: Consultat cum barabba facinoroso eo scire, ut populum
barabba vel facinorosum et multum malefactorem ad
carcerem solvi, Christum vero liberari precibus resisti petat. Quia
barabba omnino Christum liberandi motum accipit, multo
difficilius nempe illum flagellari iussit, atque sic toto corpore
et dilaniatum, comitum populo ostendit. Exclamans
ut hoc spectante miseretur populum, et Christum ad mortem

†
posuere tandem cessaret, de iniquissimis his consiliis
apud essarium populum nihil effectum, nempe quia ita
equivocant, et iustitiam periculi se exhibere voluit, ut popu-
lum non offenderet, gratiam eius conservaret, et Christum liberaret.
unde factum, ut populus id ipsum observans audacior fieret.
et magna voce clamaret: tolle tolle, crucifige eum; si
tunc dimittis, non est amicus Caesaris; audito hoc ubi ingre-
ssus erat civitate succubuit inferis, et tradidit Christum, ut crucifige-
ret. Quid agis Index impius: num Deum et iustitiam laam
ob respectum humanum, et cessarem desere non metuis? Cur
non favores plus prodes, cupis quam amissa plus nocet?
Dei gratia absque hominis favore se felicem reddit, hominis
favore absque Dei gratia et amicitia nihil prodest. Om-
ne felicit hominibus placendi studium, displicendi metus. Pilatus
ne Iudei Caesaris amitteret gratiam, Christum et iustitiam negligit,
Christum Iudeis crucifigendum tradit, et quo suo emolumento
damno esse maximo nam Deo vindicta divina simul
et humana amisit gratiam, falsoneque accusatus apud Ce-
sarem, damnatus, officio privatus, in exilium missus, dolore, in-
edia, et siti contabuit, ac tandem iusto Dei iudicio
eternum perit; sic nempe ut sit, ut dicitur. Tunc propter homi-
nem relinquit, etiam a Deo iusto iudicio relinquitur, et
tunc a Deo, tunc hominibus, quod gratia Deum negligit, spernit.
Quoniam. Videt, quia omnes etiam se sectatores Pilati
qui bonum negligunt, et malum faciunt propter homines.
confidera, quid fuerit Pilatus, qui tunc innocentem agnovit, et
ideo varias vias exercebat, illum relinquit, tandem a respectu
humano victus, et Caesaris gratiam, quam amittere timebat,
a iustitia discessit, et innocentem Christum laam ultro pro po-
testate sua defendere desinit, aut tamen hostium voluntati
eum tradidit. Ita tunc esse multos homines Pilati reos,
etiam religiosos, qui initio sancte vivere, omnem iusti-
tiam colunt, vitam observantem et regulis conformem
vivunt, varias Demonis insidias genere superant,
passionibus et variis affectibus gloriose resistunt, in
pudicam, religiosam, exemplarem ducunt, de postquam
ad mortem est ut idera ariet, qui Pilato, respectum nempe hu-

manus, flos, vita religiosa, constantia erit, pietatem
de proximam observantia deficiunt, ne displiceant homi-
nibus, et deum hostibus habuerint, quoniam hoc est miserrimum
et dolendum: cum quidem quibus primo et remoto labore
sunt violenter subacti, aperire libere oculos, itaque abseque-
re in aliorum cubicula, ut eis complacent, eorum gratia
favores capiant, ut inferviant, decubare primum, deinde negli-
gere suavitatis, et suavia. Tandem Dominus iracundus videtur
suavitatis subtrahit gratiam, in suum factum se autem, multum dis-
tracti, tepidi, inde tanto affectu obicit omnia facere, deinde
tunc, aliquid etiam omittit. Minus est misericordia in illis homi-
nibus peccati venientis et inde ora frequenter eorum admittit, su-
perata deinde vita laxa, peccatorum graviorum dubiorum circum-
spectio, utinam non exhorum, deinde ob morem improborum etiam
eorum gratia excedunt, cuius causa primum ista negligentia,
et principia minus habita, deinde neglecta fuisse. Tandem
cum videtur se nec apud homines, nec apud Deum in
gratia esse, de seculo, in quo homines indigne possunt fuisse
et suo cogitant, vocem suam sanctam, utinam non salute
allena excedant. Qui mihi Dominum vivum te rogo, per
salutem et S. Vocem vel obsequio, fugite hoc idolum
insolentem, respectum humanum, cavete, ne illius nam
hominis amice, comparati, aut etiam latet talis gratia et dis-
plicitur, memini ab assumpta semel virtute, et ob gratia con-
suetudinem recedant. Nolite cum Filio Regum vrum, qui ultra
hi estis, hostium voluntati cum maximo vro damno habere
idei innocentiam vram religiosam, sancte viventi nomina
in gratiam hominis perveni, latet, in disciplinari ore cor-
rupte, nam huiusmodi se minus, et emissarii duntaxat
sunt duntaxat ita illi fugite, et cavete ab illis vobis imponi
Omnium Dominum. Examen. Examine conscientiam vram,
et finire, an non et in hoc vitium propendat, an non etiam
hinc vicio hactenus succubuisse, id est, an non bona omiserit,
ne alius displiceat, et mala faciat, ut alius placeat. Subi-
ge affectus bonos, dolores, dejectiones. Et ut in hoc vitium
vicio deiecit, contra primum omittit bonum, ne displiceat
hominibus, et faciat malum, ut illi placeat, summa insubstantia
et injuria est, an non insubstantia est, qui ut vile et fragile

vitium, oblineat, insubstantia autem, argenti, gemmarum
divitiarum, meriti negligit, an non a sana ratione proprium aliud
est, si ne vili et abiecto Regis famulis displiceat, Regem
ipsum offendas? en parvi, si non majori insubstantia adhibeas,
dum humano respectu ductus a recto virtutis habite
a vita religiosa, a virtute quae legum est. Mansuetudine re-
cedit, ut placeat, aut ne displiceat aliis, si enim pro vanis
fama, inconstantia, et insubstantia virtutis hominis gratia negligis
augmentum divinae gratiae et gloriae aeternae, cuius minimi
gradus superat omnes mundi thesauros: eligis displicere
Deum offendere, ne abiectum hominem offendas, aut illi disp-
liceas, qui comparat ad hominem infinitum plus quam Deo
comparat ad virtutem suam. Secundo. Omittit bonum, ne
displiceat hominibus, ut faciat malum, ut illi placeat, est summa
impietas, est enim Divinae Majestatis vilipensio, nam Deum
hominis, quam divina humanis, virtutem vitiis ingeri temerari-
tate possunt.

Tunc Dominum. Media. Si respectus humanus congruatur:
vitiis, et hic est similem comparationem ingessit. Quid dicitur homines?
quid laxi discolori cogitantur? si in principis novitiis
constantibus fuisse, si modestie et silentii cultos fuisse, in illis
tentationi huius opponere, et quid dicit Dominus, si a virtute re-
sistentem observas, a principis mei recessus, quia deus
dux meus in hementibus illis Indici die, dum mihi expro-
babit humanam magnitudinem post tot gratias, tot humores,
ab eo mihi clementissime impetrata. Quid Mater mea facit:
has, qui in regulam mansuetudinis vulnera infligit, quae
mihi non laxorum exempla, et dicit mei deus in imitanda
propositum, quae me ad suum honorem, et proximo vitiis:
matrem tot annis alit, egone possum esse tam ingratus
in matrem optimam? quid superior, quid potius omnes,
et observantes, quibus dolori et desolationi ero, quid extra-
anei, quos scandalizabo; quid anima per me, si vitam
pam, exemplarem, sanctam videro, salvam. Quid
vocatio, cuius dono me deus privaturus est ob sumam
ingratitude; sed dices: ridebunt me discolori, verabunt
me, et infirmitas ab observata recessus, illis displicet, ride in
nos, miseranda est illorum fors, vobis, qui in eis, quoniam

+

flebunt. sed o coce, qui hanc cognitionem admittis, et illis
ut peccem epist. auti, dicam aliquid, d. illud pro tota
vita seris impime, videbunt te forte verabunt in his
dole te videant in virtute solidum, et constantem esse.
ubi constantiam hanc amittis, et sic sis: si modum n.
te videbunt, et si verabunt discuti. Frater autem lori daret,
d. verabunt te, coram te modum se fecerit, et significat hanc
dabunt, in aliquo te offendere timebant, ac tandem etiam fin:
cere te diligenter, et se huius n. ee finiel in ao esse dolebunt.
Isti seris coram Datre atero, fima Virgine, tota celesti
curia stant, an ipsum cum iubato ob respectum humani
nobis habere velit, et contempto respectu humano illum p.
vita religiosa observantiam constantem hanc tota huius.
In colloquio conuere te ad. Xpum ipsum Dnem ac Magis.
tum hunc, eam p. sanguinem, qui pro te effudit p. dolo.
rem qui in corde sentis, quid se ab impio iudice in ma:
culis hostium hanc, videt, ora ut mentem hanc ab omni vi:
tioso hominis efficeat prope hanc. tota; roga etiam M.
Iohannem, videtur huius a. Iho dno implere dignetur.

Meditatio 52 de Iesu Cruce bajulante.

Jeffera. Ihesu qd bajulans p. crucem exiit ad eum, qui
dicit Calvaria locum. Frater. Terram fortis et p. crucem
Religionis, cui humeros habet ultro subiecti exemplo
Iesu Dni mei. Tract. 1. Imaginare Iesum crucis habili om:
tum, facientem quidem seipsum sub gravi pondere et laborem,
d. h. colat omnia, quae adhuc post proprium inflagellum
copiosissimum sanguinem habuit, viribus libens pro salute
nostra bajulantem. Tract. 2. Dete gratiam et equum. Tract.
Ductum Iesum. Christus crucem licet propter amorem
suscipit. Mortis sententia lata missi sunt soliti erant,
quomodo magis, dum videt Ihesu, et amantem, in sufficiens
pit. Huius, spiritus veritatis, et ideo ad novum, et imitatum
et cruciant. modum conuertunt. Iesu mississimo pro:
tem infirmum, totumque viribus exhausto, agere pedibus
infectis toto corpore et ulcerato laborem quod 15 passus
longam, et latam immovent uia com. in ista appropin:
dus ad mortem Iohannis se feret. Mandant. nam antea
fuerit Iho hoc imperium, facile conpicere est, huius quia viri

+

exhausto, huius quia maxime infamis p. crucem hanc
huius quia illi soli, n. item alii laboribus p. medium ingen:
et populi ad solennitatem pasche ex tota iudea conflu:
erunt. flecta hanc; huius in paschis primis, et huius flectit
humanitate tantum vixit jam n. effugium, ut ad mor:
tem n. flectit. flectit huius est, ne verbo huius, aut digne dato
flectit, et huius per medium inuicem antea populi, qui p. crucem
et doctrinam laudat, et ante 8 dies ut Ihesum pati:
marum sanis, et rebus subfractis urbem impudentes
erant. Quia huius ob vicium debilitatem flectit sub eue
corchit, in medium inuicem impio, ne antea in eam
agat, sub illa p. crucem, qd angustias huius finone
circum, ex vicia. redentem, qui in potanda huius adiuvet
Ihesum, admittit ille adiuvet, d. ab illa huius n. recessit, d. in ea
tandem mori voluit. Ita Religiosa compate huius et
coqita, qd magis flectit p. crucem peccatorum huius, qm p.
p. crucem huius. Et p. crucem Ihesu in ea iniquitates omnia huius
peccata etiam mea. O Iesu. huius nos flecta mea ag:
p. crucem, ab uinam n. admittis ea. huius qd, cum
culpa mea sit, dignum e, ut etiam saltem p. crucem p. crucem
sit. Datre, ut multa p. crucem pro te, impone mihi crucem,
p. crucem huius placet, hanc huius cum gaudio huius huius p. crucem
terram patient, ad iua infirmitatem meam, feram libens crucem
Religionis, cuius ponderis amore huius humeros libens subiecti.
Ductum Iesum. Dite exemplo huius crucem Religionis patient, imo gau:
dient huius. Coqita, qd huius p. crucem adfuit, et huius huius huius
crucem libentem indiget, nonne flectit, quo n. et ad, ac uicissim, et com:
passus Ihesu huius eleuasset, ac libens p. crucem cum crucem portasset? quid
flectit huius dicitur: alii dicitur, huius crucem ad portare, huius et:
qualis crucem crucem n. p. n. n. vix flectit, et amina huius an n. uicissim
ita huius dicitur. Dite huius crucem crucem patient, imo gaudentes
huius, et huius huius dicitur ad majorem, coqita, qd huius etiam huius
huius crucem impio amore huius, dum huius Religionis p. crucem
huius huius huius quidem e multo, ac huius e huius in se gaudent.
et huius p. crucem huius, qd a quous quidem flectit, et eo magis
quo dicitur p. crucem, n. huius equalit: ut quous huius e huius
Religionis, qui huius reuerentia, n. ea, qd huius p. crucem huius flectit.
hanc e lecto se mori, ut primum ad surgendum huius
antea, decumbere huius tempore, flectit huius huius tempore huius
decumbere p. crucem, extra templum huius huius, ad huius con:

dolores ingentibus Clavis crucis affixi sunt. Postquam Iesus in
crucem exaltatus ad Calvarie montem, vultus supplicium
torum venisset confititur ante crucem, illam blandi et amore
vultu affixit, inter oscula amplexatus est. Sub prelo redemptio:
nis nostrae, quam ardenter cupiebat, et Iesus coelestis in placando
infirmum; hanc enim de manu Patris sui accepit, fac-
tus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Iuxta hanc
deiffim carnifices ad supplicium ultimum se accingunt, in-
maniberrime agnum inveniunt, reser, quae ob loquens sanguis.
nem ante vultus adhaerent, ingenti dolore et vulneribus.
novitate detrahunt, super crucem innocentem agnum, qui
solus peccata mundi, deponit, manus firmat, quod ipse homo.
rissime ex patris vultu, alius magis probatur, ferreus et
trabibus Clavis per repetitum malleum in crucis affigunt,
novamque sanguinem effundendo aram aperunt. Cogita si as-
culis quidam ibi manus perfollet, quam atrocem hoc in do-
lorem adferat, quoniam quod dolorem amarissimum servator tui.
pripit, dum manus eius non acuit, a trabibus Clavis
cum effa offium emotione transfixa est. Bone Iesu Cur
tantam sollicitudinem in te committi finis. ut dum latronem supplex
suis fimbriis crucis alligant, has firmas manus, quae salutem
nostram operantur se trabibus Clavis transfixas permissas,
aut non sit Iesus se alligari crucis, nisi etiam tanto cum dolore
ei affigant. Iam quidem singulis redemptioni nostrae, al non sit
Iesus ad nossem Patris, quoniam toties a nobis laudandum pre-
senti, non ex Iesu ingenti illius in nos amor. O maledictio
manus meae, vel tota eius dolorum, vos per illicitos tactus di-
clavatus crucis manus Iesu meae, sed pater o Bone Iesu
pater crucifixam ego manus meae, ne unquam aliquis in te
committat audeant. Et amor Iesu quo in nos secebat, non
sunt crucis manus tam crudeliter affixi, et pedes etiam in-
crucis Iesu percuti voluit. O Benedicti pedes, qui pro mea
salute tanta iniuria confecti. O Chalcidici pedes mei, vel
Cata tam acerrime crucifixi sunt pedum Iesu me pignus,
vos istius pignorem praevalentem affectum, maland in di-
nationum, persequor solio confecti, periculosas peccandi
occasionem, per omnem mundi vambarem, vel per in nihil
in via mandatorum Dei, et nunc etiam in via regulam finis

imperfectissime incedit, et ideo pedes suos Iesu crucis
affixos voluit. Sed pater o bone Iesu, pater, omnia pec-
cata mea Christo corde deceptor, excusor, abominor et amore
gaudeo, et Confessione pro me et amore crucifixum. Iam
amodo sit in te mea prioris, finis peccatorum et defectus
hactenus commissorum, ut hoc propositum meum firmum
sit, in die confite crucis Iesu me pedes meos, ne amplius man-
data tua, ordinis mei regulas, superiorum precepta transgre-
diantur, ne peccandi occasionem addeant, ut istorum familia-
ritatem fugiant, proborum consortia frequentent, ament.
Iunctum 2dum. Eleva oculos tuos in crucem, et inde, quia
Iesus passus sit in corpore. Accedam cruci tantissimi salva-
toris nostri, dum in te carnis crucem elevas, et in
feralem crucem violente inmiscuit, quanta passus sit, quod
affegit? agnatio illa, et succusio totius corporis, et
crucem abunde jam ex tot aliis cruciatibus applicat ten-
tio ingenti esse dolori Iesu est, ipsa manuum et pedum
vulnera per iniectionem crucis in totam crucem Iesu
ta est, et finem dolorem causant, quantum in ipse dolor
fuit, quod manuum et pedum vulnera totum Iesu corpus fuit.
Iam debemus. Iam ad religiosa, erige oculos mentis, et
vide Magistram, Ducem, Regem tuum in cruce pendentem
medium duos inter latrones coram populo crucifixum, coram
senibus, et pharisaeis, coram sacerdotibus et Principibus universis
agentis, intensissime inter corporis cruciatibus, ut merito a Bo-
ethio mari comparent. Magna est vultus mare, quoniam
Iesu dolor tui. Iuxta 2. Et merito ipse Iesus moraliter debet
se dicere possit: O vos omnes, qui transitis per viam attendite
et videte, si est dolor, sicut dolor meus, Iuxta 1. Ite Iesu
vix a planta pedis usque ad verticem capitis, non est tantum,
totum et vultus, et lios, et plaga humerum, non est speculatio
neque decor, vix et dolorum, et sciens infirmitatem
meam, quasi leprosus est, et percussus a Deo, et humilis
hoc videt ad mea, et in non completum. O cor Iulice du-
ximus, cur non in lacrymas colligimus. O Bone Iesu trans-
fixus in me illum tuum crucis, et passionis amorem, quoniam
Benedicta Mater mea gladio doloris transfixa una cum
dilecto discipulo tuo Joanne sub cruce stetit. Unde ad
Paulo crucis non amore sentire et se dicere possent.

Mihi autem absque gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi:
aut cum Francisco Serapico: Ego signata Domini Iesu in
corpore meo porto. Sed o Domine Iesu, pudeat ac etiam dole
quod ego scribia demoni signata in corpore meo
portar, a castigabo debere corpus meum, et in scribi-
tem redigam.

Punctum 3^{ium}. Graves tunc Iesu dolores in Corpore, atque
vires longe in aere. Crucians in corpore erant omnia
debet, vinctus, omnium reple membrorum, et intensissimi
in tum omnes miseria, irrationes, Calumnie et deficiam
conjurato velut agmine in Iesum irruebant, ita ut
istud gloriari et usurpare poneret: Ego verum et non hoc op-
probrium hominum, et abiectionis plebis. Certe contempni
tot, tamque graves fuisse, quibus nihil addi posse interet,
sive fuerit mortis genus, cum supplicium id temporis
maxime infame, seu tempus, quo moritur ipsa semper
passant solennitate, ad quam innumera omni ex parte conflux-
erant populi, pleno die, sive modis quo et finibus, nempe
inter suffragationes, rursusque, nam, qui destruxerunt templum
Iesu, et in tribus diebus reedificaverunt, saluum fuit nunc
temetipsum: Inter blasphemias scribarum: qui prostrati
et blasphemabant eum moventes capita sua. Marc. 15.
Inter furiosos sacerdotum illusiones et diceria astutissima:
Istos audivit Iesum non pro saluum facere, sine ulla
coelesti solatio: Dum mentis ut quid dereliquisti me: sine
ullo amico levamine: stabant omnes non, eius a longe.
Luc. 23. Et sic moritur dixit nosse, filius Dei, gloria patris
salut mundi, derelictus ab omnibus, spoliatus omnibus,
fixatus inter tenebras, insultante innumera plebe. Com-
parare Iesum non de hominum carnem agnosce, et sumpe
in affectum, quos facinus sanctus dictaverit, ferum sit
opere cor nunc, nisi hoc contemplando in lacrymas
compassionis et amoris tepet reliquias.

Punctum 4um. Ista religio postquam reliquias, quod
Iesum in corpore et aere passus est crucians, considerasti:
nunc iam in latrans monte ad crucis pedem stans de
libra, ac tandem stans, nunc sero creari velis, quod

in meditatione de Regno Dei, de duobus vexillis de tribus
hominum clavis, et tribus humilitatis gradibus frangi:
decime, nunc sero malis cum Iesu paupere, contempto, et
afflicto pariter contemptam, pauperem, et afflictam, vix
dixit, quoniam cum se pariter etiam beatitudinis, felicitatis, con-
solationis, comortis affluatam videret, solum ideo, ut Iesu finis
homo sit, deo magis placeat. Vix et in aeternum vixit
si velis quidem Iesum sequi ad crucis pedem stans vixit
terram efficacis exemplo, de huius mediam crucis, Iesum in-
ter et demonem, velum inter et mundum, inter amorem
proprium et Divinum, inter spiritum et carnem. Vixit
si velis quidem Iesum in sermo humilitatis gradu sequi
modo nunc, nempe sensibilitati, naturae, et amoris proprio
comortis ac mundi molesto, non vixit eo, quo a se desumpsit:
Iesum, reliquo, conscientia sui peccati, vixit huius si possit consi-
derare huius passionem, huius promissi, honorari, amari,
Iesum comoda, huiusmodi vixit quoniam, consensu suum
pauperem, efflicti, huius, mortificationis opera et labori re-
spondet. O Domine, da ut cruci tue affligas istud nunc
Iesum agere fidelem Iesum, ad Iesum sub mortem
operto huius nempe quod Iesum et fidelem nunc oculorum
meta, et huius mea antiora erit, quod crucifixum ma-
nus mea dabit, illi mori pro si illi vixit.

In colloquio contere te ad Iesum, quoniam pro gratia venis:
Iesum peccatorem et defectum, tantum dolens Iesum pro gratia
imitationis, ut te totum cruci Iesu affigas, ne unquam aliam
huius partem ad illud extendas. Adhuc Iesum pro gratia
compassionis a Iesu impetranda, pro gratia placantis in bono.

Meditatio 5^a de Iesu in cruce ubi a mortem p[er]se-
cuta. Sante.
Legera. si Rex Israel est, defendat de cruce et credimur. Marc.
15. Propus. si vult filius Dei, et solerari et non defendit de
cruce prois, minus religionis. Inel. 1. Imaginare Iesum
scribas, Iesum te in Iesu duo inter labores in suis
coloribus pariter illud Iesum: si filius Dei est, descendit de
cruce. Inel. 2. Pere gratiam hoc Iesum in exemplum sequendi.
Punctum 1um. Iesum, quia filius Dei fuit non defendit
de cruce, de in ea mortuus est. Non dum quod subest in morte
sensit fuit, non dum amulatio et invidia ardebat, non dum

impium populum videtur ipsum tam crudeli dilamatum et tot
vulneribus laetum, tam jam exspirantem iram deponit;
huius nempe et cetera scelerum et demonum potestate periculi
omnem humanitatem erugunt et deo afflictio et
doloribus corporis oppresso, aut etiam rebus et illusionibus,
ad ipsam flagitium et clauis penetrare non possunt, affligere non
cessant, dum se saepe clamant, innum felle noxium
crudeli roxerunt. Claphemabant enim morentes cari-
ta sua mathi: 27. dicunt: Vah in deus templum dei
et in biduo reedificas illud, salva non semetipsum, sed filium
dei et defende de cruce, similis principes sacerdotum cum
scribis et pharisaeis, et senioribus populi illudentes dice-
bant: alios saluos facis, et semetipsum non potes saluum
facere. Si rex israel esset descendat de cruce et credimus ei.
Memorandum: O ingrata gens! hoc reddis ei qui quod
auxilium tuis commodis duxit, hocne tot laboribus sudoribus
et tanto amoris? Si filius dei esset descendat de cruce. Quia
vero quia filius dei erat, et debuit descendere, quia hoc
erat Patris eius voluntas, cui obedientem se exhibere
et decuit et voluit, contra inelamantem impiis non descendit
de cruce, sed ideo, quia filius dei est servitum est enim: Pa-
tri obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.
Primum 2um. Si filius dei, et scilicet filius et non descen-
dit de cruce, id est a regulari observantia foveat, a crucis
ignis. Ita religiosa, dum in deum ac magister in in cruce
obstantiam consideras, non occurrat tibi, et exemplo tibi debet
et constantem in sententia religionis, cruce in volens, qui
oculis in observantia regit, in foveat, in assumpta fide
perfectionis via et tota vita de vult iuxta principia
humana, motiva autem contra hoc inquam non occurrunt, ubi
venit semper, ubi mundus, contra demon, occasiones, et
cui dixit huius et perfectionis oves, male exemplo te ad
descendendum de cruce, id est ad relinquendum foveat, pie-
tatem, observantiam regulam, istam custodiam, compassio-
nem, modum, virtutis amorem, voluptatem in extrahit vi-
talem, regem autem minimorum, forte etiam place-
at descendam religionis, cruce amittunt, et recordas
et filius dei et si non scilicet filius, et nunc deus, non audis

illos, non defendere exemplo xpi de cruce non assumpta
semel, vult et perfectionis viam deesse. Examine se ne
omodo ista habet, similesque tentationes se ostendit, si enim
non observant non sit. modestiam et virtutem affinas et colat,
omnem sua hominibus placendi studio perficias, quidam autem
facere dices, mem dilaicent omittas, acrum est de virtute
sua, et diu obsequet ingruente tentatione, vigilanti malis
exemplis, instantibus difficultatibus, et in armum alii
ut omni virtute sua. Nunc si signis, dum in iuda videtur
et confirmat autem nunc principis supernarum,
et maxime, veritatem, ut in ista sua de virtutibus et
tentationibus firma, solida, et gloriose perseveret. Tunc in
nunc inveni a deo non gratiam, et in bono cum illo contine-
manem, et humen.
Primum 3um. Expende, quid te ad gloriandum mendum
in cruce religionis, in foveat, in via virtutis, in religiosa
observantia, exemplo xpi in cruce usque ad mortem persequantur
moveant: et necessitas. Nam non qui vere incipit, sed
qui perseveravit usque in finem hic saluus erit. Mathi: 10.
Isti vult S. Hieron. ait: Non audent in transiuntia
et simul, et perseverantia. Ideo apostolus monet: Si currite
ut convenienter. Hi sunt filii, ubi currit in egypto:
feci, spiritum autem meum fide, nec prius desiste, ubi autem
suam populi, nempe in more facti obediunt, perseverant
usque ad mortem. 2a utilitas: Quia illi soli perseve-
rantibus dixit: Vos estis, qui perseverastis mecum in tentationibus,
et ego dispono vobis regnum, ut comedatis et bi-
batis super mensam meam in regno meo, et sedetis
super thronos iudicantes de tribu israel. Luc: 22.
3a Equitas: Deum gloriatur in non beneficiis, et diligunt
nos ultra meritum nostrum: equum itaque est, ut pariter
illum diligamus, et quod illi placita sit, faciamus sem-
per; et si illi placet, si in religionis cruce quam illi
amore suscepimus, gloriatur perseveremus: si in regulari
observantia, virtutem studio, foveat constantem firmis. 2a
faciundo longior vita: Tunc bene simul erit laborum,
huius sudoribus; si etiam 30. 60 annis, fore laborandum,
nunc est hoc semper reflecti debent, nec quicquam
in qua deo interit omnibus bonis sine quibus periret.

¶
Punchum 4um. Considera hic quodam impedimenta
quae te in gressu tuae religionis, ac ne impedire possint,
te oppugnant. Te hostes tartareos, et ad nullam virtutem
adducere tentant, ut nempe extimes, difficultates in
studio virtutum occurrentes esse aut omnino non, aut sage
superabiles: & cogita illud Apostoli ad Philis: 4. Omnia
possum in eo qui me confortat. Et illud Augusti Sermo:
vultu ei haec, quare non in Augustine? 2do. Inducet te
forte totum vitam laboriosa in extirpando passionibus
in implantando virtutibus, & ardua via ad illud
Regnum Caelorum vim patitur, et violenti sapientia illud.
Cordia te quotidie revolvit de novo incedit, et sic te ad
perseverantiam effundit. Sequitur Consilium Magni
Antoni, qui mox, postquam fuit in hoc modum narra-
bat: vos, vobis mea admones, ne tanti temporis laudem
repente perdat. hodie vos religiosi vitam suam am-
pissime arbitramini. Denique in omnibus difficultatibus
in qua virtutis occurrentibus cogita: Brevis caminus
habetur superum esse; et illud Christi: Vigilate, quia nescitis
diem, neque horam, appropinquat ad vos. Illud etiam I. Be-
nardi Consilium fidelibus sequere: sicut caput nostrum
pro peccatis nostris ad vitam passionis sustinet, usque
ad consummationem perseveravit patienter, ita et tu, si tuum
caput membrum esse vis, in omnibus difficultatibus
perseverantia virtutem gloriam vitam eternam in te per-
ducit fidenter cum deo dicere possis: Consummatus est
in colloquio. Quare te ad Christum. Unde Christum in tui
perseverantem ad exemplum huius, et roga eum antequam
ut in gratiam benignae elargiri dignetur, quod te postulat.
Hanc trialem in cruce Religionis gloriam tuam
ut digne cum illo frangere possis. Consummatus est. Patet. huius.

Meditatio 55. Pro nobis pro inimicis Patrem orante.
Sexta. Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt.
Sexta. Charitas fraterna. Psalms. Imaginare vultu te
Christum, qui tenet in Patrem suum coelestem amoris, qui
in nos crucifixus compassionis affectum ad nos, universamque.

Ms. U. 2. 26 / A B
¶
recedit, dicens: Pater, dimitte illis, etc. Psalms. 2um. De-
te gratiam ne agnoscat in hac meditatione quare cur
habet tota vita exemplo Christi fraterna charitas esse debet.
Punchum 1um. Expende charitatem Christi. Sicut Patres
aut eorum, a quorum vultu pendemus, ultimas monitiones
in agone data nobis coram esse solent, et exequi naves
sunt. Ita etiam Dominus ac Christus, cum Iesum jam
jam moriturum vult coram esse dicit, effectumque non epanto
est. Pendens itaque Dominus opprobria, sanna, illusiones,
blasphemias, aperit tandem os suum suum blando vul-
su et leno cum aspectu dicit: Pater dimitte illis, non enim
sciunt, quid faciunt. Ipsi ad mea aures, dum Iesum
in Cathedra crucis loquuntur, et os suum ad loquendum non ap-
erit, loquere Dominus ad cor meum, sed audio in Iesu verba
amoris plenissima. Pater ait, ne significet non amittere se
inter tormenta etiam de cunctis, et derelictionem ad Patrem
confidentiam, et in benevola hac implacabile magis Patrem
costringere, ad examinandum, et dimittendum inimicum suum.
Dimitte illis, nullam injuriam exprimit, ne Patrem
provocat, et quia omnes dimitte peti, ne dimitte illis
gloriam non determinat, non solum enim pro crucifixis
sed etiam aliis omnibus, qui non peccatum crucifixi sunt
Caelo erant orant. O Charitas inmensa Iesu mei, quae
te ad omnes peccatores nullo excoque extendi, qui filii
dimitti et veniam obtinere volunt. Magne Charitatis
Magister Iesu. per charitatem illam, qua gaudeas
propter nos peccatores, ut pro illis Patrem orare, in fide
non me fratrem charitatis amorem, ut omnes fideles Chri-
stiani aspectu amplectas, ne illum vitam tota vita aut
ipse deliberare ostendam, de omnibus bene coactem, omnes
optime honorare, et etiam, quantum huius, obsequii prece:
nam, ut filios Dei colam, ut pro eisdem charis sociis
fidei diligam, assista a me omni ministeria, omni simulacra
in Deo confirma fragilitatem meam, in aperienda gratia
ut non iam incipiam amare omnes meos fratres, et quod
amore eo, qui punit et peccat, confirmatur sum tota affectu.
Punchum 2um. Confer charitatem Christi cum tua.

†.
Anima Religiosa respice in exemplar, qd tibi in Mon:
te, in quo Xpus duos inter latrones medius pendit mor:
tuum. Et, ei vide, an in amore et charitatem motum
um mortis et charitatis in congenit. Xpus a Judaeis
iniquissimè solus et invidia comprehensus, latronis in:
fatus. Confractus, p. tribunalia Annæ, Caiphe, Pilati
et Rodi, rapta illud, confusus, alapis, virgis caedis,
spina coronatus, homini seditionis Barabbas comparatus,
et postpositus, ad crucem innocens condemnatus, illi
clavis affigitur, inter latrones medius velut condempnatus
in cruce pendet, in cruce etiam jam jam mortuus
vetatur, illudius, et tunc, a quibus tantum accepit
injurias non indignatur, deus se non indicat factum ad
apud Patrem non decessat, pro eorum salute moritur, pro
eorum peccatis suffragatur, ut pateris et dimittat, orat. Quae
ma iustitiam in proximum charitas? an in eam ob:
fensur, offendentes non indignatur? aduersus eos non exan:
desit, imperium verbo, aut opes non videt, offendentes an
te coram Deo, et hominibus exultat, orante pro illis, et
non bene. In ordine bonum pro malo. Haec sunt abomin:
ibus Xpiani, quanto magis a religioso expoliti. Vide ubi
an decessat, Patrum tuorum naturalem et mortalem patem:
ter frat? an auctoritatem ad in corde ob decessat eorum co:
tra? an comitatus humanus sit qd omnes? an ubi p. q. an
aliquid illi prestare prompto ac libere ad pater? illos
laborante, eorum subleui, illos velut et exemplis ad ubi:
latronem ad, signum aduersus? an ubi mortuus, velut et
pateris non offendat? ubi non decessat, hoc et alia, ubi cha:
ritatis exempla ubi, et charitas habenda. Deo tribuati:
cipita, ei a S. G. Ignatio p. regulas commendata a se de:
bit, de de comitatus ubi charitatem decessat. O Bone Xpi
transfunde in me proximi amorem, ut exemplo me proxi:
mum meum vita tota amem, decessat p. sequas offit.
Suncum Bium. Notitia, ut te ad auream hanc vix ubi
etate, a us de Deo et hominibus charissimum reddit, sequi:
ta. excludit. Decessat. Nam hoc mandatum habet:
comitatus a Deo, ut qui diligat Deum, diligat et fratrem suum
a se an: et qd eundem mandatum est commune sit omni:
bus, plenior ubi p. ubi ad religiosos, p. ubi

†.
Xpi socios, qui pro aliis se ubi discipuli, ei deo ubi
et deus, ut notam ubi discipulum, ac velut secessat ubi
pateris, iuxta illud Joan: 13. In hoc cognoscent
omnes, qd discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad
inrem. 2a. Vinculum charitatis fratris, omnes em
fratres in Xpo, et filii eiusdem Matris sunt, si
qd charitatis, naturalis, seu sanguinis possunt, pateris
quandam unionem, conjunctionem, qnto magis fratres:
ta. Quinque eadem a nobis possunt: ante min:
coningit mori, aebat S. Bernardus. et sum in hanc
vixtem affectum exressit, qm audire in vobis qm
iuxta clamantem: Filius matris meae pugnauerunt Iho:
me. Saul sanguis Abel Iho Cainum. 3a. Pateris in:
qui vixit. Charitas, sece Apostolo, e vinculum perfectio:
nis, et ubi habet mor: 12. Dilige proximum tuum
secessat, magis e omnibus holocaustis, et facit fac:
i proximum, qnto magis eiusdem Matris, et religionis
filius. 4. Iucunditas: Ecce qm bonum, et qm iucundum
e habitare fratres in vnum, Canebat David psal: 132. Sic
descriptum bonum spectabile ad religiosos pateris pater:
ta. S. Gregorius: in hunc locum sic scribit: Haec cha:
ritas, religiosos, hoc monachos facit, cum hac monasteria
sece Paradisus, et inno degentes arbori. Deniq. ubi homini
illi ait S. Bernardus, p. qm vixit vinculum iucundum
urbane iudicium profecto pateris, quicunq. e ubi:
de de admissi omnibus ubi charitatem, et pateris.
Suncum Bium. Media 12 Amor Dei, ait enim S. Grego:
rius: Per amorem Dei amor proximi gignitur, qui enim
amare Deum realigi, proximum amare refert. 2a. Iux:
ta multum ad charitatem colendam unumq. contra:
rem et imaginem Dei cogitare, fructu omnino est, non
Deum quicunq. fratrum magis, qm quilibet eius indigo
saluta. ait pateris refert. Jam ubi imaginem ubi iuxta
aut quicunq. injuria afficere non audent, quomodo qd
ad ubi fratrem offendere, si eum imaginem ubi a cogite:
tunt verba est; deniq. cogita fratrem suum non esse imas:
tatem analem, ubi a imaginem, cui beneficium, ubi
injuriam factam ubi sui imputat: quod ubi et minimis

†
 igni fecisti, mihi fecisti, ait. Inq. apud Math. 25.
 In colloquio roga pacem et dilectionem Dñm Patrem coelestem
 ut tecum semper sit gratiam suam sit et dirigat mentem ad
 consilia, verba, et opera. Ina ne unquam in fratrem quicquam
 auarum ratione peccet. secundum colloquium dirigat ad
 Dñm, quod per amorem, quo in hospes suos se habet, rogabit.
 ubi fraterna charitatis amorem inquit, tum in regnum
 ad quem viva tuo conferret, et angelos. tandem fraternali
 charitatis amorem ut tibi Virgo sancta a Filio suo impetret
 implere rogabit. Dñe et Ave.

Meditatio 56a De Matre sancta dolorosa infra crucem
 stante, et filiatione.

Jejuna. Graviter Mater dolorosa, in tua cruce laetitia
 dum pendebat Filius. Ecce filius tuus? Ecce Mater mea.
 Joannes. Culmi sanctae Matris, conspectus, et compagis, fra-
 :ro cum ea fortiter rō ad mortem infra crucem in adhi-
 :gratibus. Deinde dñm. Repreheſa tibi dñm dñm in te
 rationes in cruce pendente, ab omnibus deſectum: Virginem
 sanctam iuxta crucem adextis, Joannem vō a sinistris
 stantem: Cogita te audire verba ista. Mulier ecce filius tuus.
 Inel. 2. Dum hoc tibi imaginari, compaſſe dñm ex matris
 spūs, roga dñm, ut cum eam tibi in Matrem dederis,
 gratiam etiam largiri velit, ut eam vita tota ut Matrem
 amet, ad illam in omnibus necessitatibus tuis cum fiducia
 recurat, constanter colas. Rogā Matrem sanctam, ut se
 in Filium recipere, tueri, ac defendere vita tota velit:
 -que in cruce velit.

Punctum dñm. In tanta hominum multitudine pau-
 :ci admodum erant, qui dñm foreſe, ac perfectum ama-
 :rent in cruce pendente constanter adhererent, ac in tantis
 doloribus compaſſerent. Erat ibi iuxta crucem Mater
 eius sancta, dilectus eius dilectissimus Joannes, Maria mag-
 :dalena, et Maria Salome, et natus alii a longe stantem.
 sed ibi etiam majori illi dolori, quā solatio erant. Quia
 :bo dolori fuit dñm videre Matrem amantissimam sub cruce
 sui cā. afflictiſſimam doloris quāto iuxta Simonis
 Pontiani in tā gravissime vilis abam, quāde videbat
 se per mortem ab ea jam jam divellendum. Dolorum
 Mater dolorosissimam, qui totam illius aam occupavit.

†
 quid concipias; si teſſe Auguſtino: quantum adest
 amor, tantum vult dolor, conſequens ē tantum illa
 sub cruce doluisse, quantum amavit Filium; amavit
 autem Filium omni amore digniſſimum dñm, quō etiam
 sub cruce doluit dñm. Nulla Mater eſt, niſi natura
 caueſcit, quin Filium, etſi plures habeat, etſi impro-
 :bum illum eſſe contingat, amet, si melius, si unum, cum
 diligit plus quā ſe; de eius bonis plus, quā de ſuis gaudet
 de malis eius amplius, quā de ſuis crucians. imo.
 pro Filio mori parata eſt. Iſta erat unicus M. R. S.
 chariſſimus Filius, erat iſta probitas, iſta ſanctitas, erant
 illius Filius, ut ſimul eſſet Filius Patris aeterni: hoc et
 illis, Haec omnia Virgo sancta fuit, comendabat in te
 sanguine ut alio Mater, et etiam fide tñm dñm
 tñm ſuo, et bonis humani generis redemptor. In col-
 lige, quantum Filii tanti et tanti amor in te fuerit,
 et ex hoc amore, quantum etiam in illa, ubi ſub cruce tan-
 :toſ Filii ſui crucians videret, dolor fuit, conſpice pō.
 angebatur dolor iſte in M. sancta omni cruciam Filii,
 renovabat affectu Filii, ſicut hi fortis ſub cruce Mater
 quia Mater ē dñi Filii. At religioſa! ſi viſe ē illud
 dñi, ſi viſe ē Filium M. sancta, ſequere exemplum, quod hi
 in morte monſtratum ē Ita fortiter ſub cruce, non
 diſcedere a cruce, compaſſe dñm, compaſſe M. sancta;
 id eſt, abſolva et difficultates, quas tibi dñm immitte-
 :re ad ſolū, ſed conſtanti, memor dñi in cruce, memor
 Matris sanctae ſub cruce perſeverant, dñm ſtantem in cruce
 manſiſſe, Mater sancta ſtantem ſub cruce perſeveravit quia
 hoc quid voluntas Patris aeterni, cogita etiam. Patris aeterni
 voluntatem eſſe, ut crucem, ſeu abſolva, quā ille tibi imit.
 der, patienter ſeas, memor dicti S. Iuſtini: ſi multum
 :s, quā paſſus, ſicut ad magnam ſanctitatem te ad dñm
 vocari. ſi in ſe ſancti excedere, ſed multa pati.
 Punctum dñm. Inſuper aam suam Patri aeterno red-
 :ditur, Matrem suam afflictiſſimam alloquitur; Mulier
 ecce Filius tuus; deinde Joannem, Ecce Mater tua. Solatio
 ſana quidem hoc verba ſunt Joanni, nam illum dñm
 ſuū vero Patri sancta dedit Filium adoptionem, ſolatio

gloria et splendore circumdatum toto corpore, quod antea
lucidum, et ex tot vulneribus squalidum erat, reforma-
tum, lenax, tantum & vultum acatitum, splendore suo
totum orbe superantibus, glorie a mortui resurgentem
liberz dixerunt. Tili si melius nō agnoscere in gloria,
fuisse nō ex vitiis, tepore, defectibus, magna fortiter
fuit ego, Ista munera carum, et damorem. Paul. 2. Per
grām adest, ut gloria si resurrectione animarū refusa
et vitiis, defectibus, et fortiter pugnet Ista hostes nos.

Punctum dñm. Gratulare Ito reingenti, et quem con-
cipe te etiam cum eo gloriose surrectum, si hoc pio
inspecto, et vitiis mortui filii, et in novitate vite am-
plavet. Preterierunt omnes tenebre, et de Ito oia
adversa sunt initium, ita et finem hnt, leticia jam inuen-
tū. Surrexit dñs gloria et honore coronatus. Adversa omnia fi-
-ant. Nihilum ita finem hnt. En facies illa, qm antea im-
-pia genti iudicium spiritus foederis, alapis cecidit, jam
repleta, et magis quidem, ac olim in monte Thabor,
in quo nō tunc + labens, replendit faciem suam
et. Corpus finem, in quo pñt a planta pedis usq;
ad verticem capiti nō erat amaris, modo gloriosum totū
et totum splendorem, fulgor suo solis radios superans,
pñt nōt expansis, modo dicit super omne, et dñm
transisse terra, pñt verum, opprobrium hominum
et abiectionis nō glorie et honore coronatus. eum
occiderunt quidē, et pñt in ligno crucis: et surrexit
a mortui, pñt in novitatem, illius corpus nō fulget
et in perpetuum fulget, nōt oculorū andam oblate
beatitudo. Terra est in celis. Eximpe in in affectu
benevolentie quo Ito tantam gloriam graviter, gau-
de, qñm in dñm, et Regem electi, qd pñt in
humilitate gradum eum pñt in imitari deesse.
nōt reova pñt in cor coarctata, pñt in Ista
Ista et Ista corpe pñt in te quoq; a Ito
cum Ito resurrectione glorie. Fidei fons, ait Paul.
2. ad Timoth. 2. si coram pñt cum Ito, et
corruptione. si pñt in et corruptione et si in
compactione, et conglorificemus. Ito Rom. 8. Ista
Ista et exalta in adversis tentationibus, dolentibus, et

Ms. U. 2. 2. 6 A B
+
Isto in via virtutis occurrente exemplo S. O. Mel SS.
Hic qui crudelissima quoque tormenta spe et resurrectione
felicitatis huius ac gloriose resurrectionis fortissime susti-
nuerunt. Etiam in aliquando cum Ito glorie refusa
si nō in nōt eximpe, que si fundamentum totius vite
nōt religiose, et peccati et defectibus refusa, et in
novitate vite ambulat. Fuit pñt in peccati, defect-
ibus, mortui, dissolutis, sensuatis, corporis, comodi, mori-
tate intrans, labori, et glorie et laudis cupidus,
et specus humani mancipium, in pñt in tepidus,
denig, vanus, levit, et mundanis totis, refusa et et nōt
cum Ito, fuit ut de te nōt et post sacra desideria ex vso
dici possit. Surrexit nōt hic. Jam nōt, qui fuit, jam pe-
ccati, et imperfectiones pñt, hor-
scara etiam vita, etiam defectus et imperfectiones pñt, hor-
rel, et obsequans, mortificans, laboriosus, humilis, matrens,
et in moribus gravit, in nōt in pñt in altura:
nōt, fuit, et si felicitatem et gloriosam resurrectionem quon-
dam fuit pñt. si enim, ait Paul. 2. ad Cor. 1. 1. Com-
plantati facti sumus, similitudinem mortui epul, fuit et
resurrectionis eximus. Fuit fuit pñt.
Punctum dñm. Quo magis vellem hominem, virtutum
et mundanum nōt eximpe, eo major est gloria et
etiam in celo. Quo magis vellem hominem de pñt
et in novitate vite ambulat, seu vitam finitatem,
obsequans, pñt in alsum, et Ito pñt in
nōt in huius, eo major est gloria in, et copiosior
habet solatio, et gaudia in resurrectione cum Ito, et
Paul. 2. ad Cor. 1. 1. fuit, dicit pñt, dicit. Fuit
qd fuit Ito passionum epul, si et et consolationis. Fuit
fuit in resurrectione nōt, qm pñt in Ito nōt
impleat, qd hnt in meditatione de Regno Ito pñt in nōt
immensa, pñt in fore victoris et felicitatis, pñt in labo-
rum, et molestiarum Ito existit. Ceterum est, quo
pñt in Ito in terra humilitatis gradu imitari pñt
et eo altiorum beatitudinis gradum confidens, quo pñt
fuit nōt consumptionis pñt deprimet, eo altius cum
tempore super omnes coelos elevabit, quo plus minus nōt
causa indiges, eo majorum te dicit abundat, quo antio:
nōt nōt dolorem affliget, eo uberior est coelestis dei:

quibus ad na, una cum corpore post resurrectionem inferemus
Verbo, quo magis nō dūm imitatus fueris, vitam es prope
illius doctrina et moribus conformando, quo liberamini
nō ex calce passionis libris, et largiori voluptatibus bonis
te tūm porabis. Hic spe propositi vite miseria, et diffi-
cultates contra has spe contemptis, paupertatem, et arum
nas vite huius cessare, amare, et desiderare digne, utque
quod celum gloriose meritis operis parimus, et celestium deli-
cium fons fuit, et saminis perennis. Hic revolve, et
perferre super
Primum dūm. Expende hūc in particulari gaudia illa,
que habueris et, si cum dō aliquando resurrexeris, tūm
quod corpus, tūm quod aā, et impium quidem celeste
illud beatitudinem fuit ad quas recipiunt cum corpore et anima
nō solum excludunt omnes omnes dolores, et cogitabi-
les, ad, d. insuper complectuntur omnes possibile, et cogitabi-
les voluptates. Hoc ipsum corpus tūm, quod modo appetit do-
litas, et ad per mortificationem in servitium redigit. Clarum
solum, agilitate venos superat, subtilitate vō et magnitudine
tūm Angelos aequat. Ad vō maioribus longe abundantius
deliciis; quoniam illa gaudia diffuset dum sibi in memoria
revocatis, quod amibz contentis, tentationes quas vult, penitus
peccanti que vitant bona, que possunt, vult, que est
-ant, affectus, quibus se affligit, et carnem edomant. O
-ni dūm! exclamabis te beata aā, nonissem elego dam-
-nari, nonissem exiree hae felicitate mea, si ibi, hūc tentatō-
-ni succubissem, si hūc impulsu resistissem si has mihi
concessas in his exercitiis gratias neglissem, ubi nō essem, pe-
-nissem certe, d. per dō grām refici, tūc me, consensu gratias
-Sanctas afflictiones. O beatos contemptus! O felices arum
-nas! O beatum humilitatis gradum. Sine volis altum sal-
de me, d. nō per vō beata sum, salva sum, et vō in aeternum
Intellectus vō in nobis dūm de facie ad faciem, sicut ē,
equidem modo perfectissimo visione clarissima, miris
hūc correspondente. Voluntas amore fructus possidet dūm
et vō dō omne bonum, nullum optatis gaudium, quo nō
statim periret, nullum concipiet desiderium, qd. nō statim
implebitur, imo nō statim hūm habebit omnia, que desi-
-derat, sed tanta insuper beatitudinis plenitudine saturabitur

ut nihil amplius superet, qd. desiderare possit. En quanta
se felicitas maneat, si nō vitiis tūm, et defectibus moriaris,
si constantes dō compatieris, illum imiteris, si in nobi-
tate vite et morum ambulet, ut quondam cum dō resurgas.
Cognita praesentia in 1 - - -
Primum dūm. Non solum magna, et innumera sunt
gaudia, que te in celo expectant, si cum dō inoptaretis
resurgas, sed et aeterna sūt; aeterna o vō sōno quidem tenet
sed sensu gravi. Sed ita est: aā electa in celo possidebit
gaudia magna, innumera, et possidebit illa in aeternum, sine
ullo metu ea amittendi, id fides docet. aāam gravi hūc sit
cogitatio: beatus sum, in celo sum, erō in aeternum. Co-
metum innotat mari purissimum, et perfectissimum deli-
cium, eis aeternum. Infinitum dōi majestatem video: boni-
tatem aeternam. Deum possideo, et quidem in aeternum. Vita ē
ubi delissimum ē, proutentes concludere debes, qd. conatus om-
nis, omnis labor impendendus, ut in nobilitate vite et morum
nunc ambulemus, ut nō peccatis et vitiis nosmetmetipsos
dō serventes servimus, imitando dūm dūm nosmet in
terio humilitatis gradu, conandum in nobilitate omni, ut conep-
-ta habemus melioris vite proposita executioni mandemus
quia nō sūt condigne passionis huius temporis ad futura gloria
que revelabit in nobis, et nempe, qd. gloria cum dō re-
surgemus.

In colloquio Converte te ad dūm dūm nūm qui victor
de carne, mundo, Demone, gloriose resurrexit, gratulare
illi hanc gloriam, et roga illum affectu intensissimo pro grā,
ut nō velle, vitiis, et mundanum hominem cruci illius
affigas, vitiis, omnibus recurras, ut nobilitate vite dūm
humana et principia in his exercitiis et peccatis dōi grā
sancta in futurum ambulet, ut cum dō aliquando gloriosus
resurgas; ut qm nō omni conatu p. virtutum exercitia sequi
vultis aeterni possides, amet. Candelam coeli. Idem p. et m. t.
cessionem Marii v. et d. Patronum morum.

Meditatio 5ta De Ascensione dōi, et spiritus Sancti missione.

Seipera. Videntibus illis elevante, et nubel cum suscipit ab
caelis eam. Act. 1. Et appaerunt illis dispersa lingue
ignis, sicut, sed ita super singulos eorum, et repleti sūt omnes
spiritum 3. Act. 2. Sequens. Vita tota pro salute mea et perfec-
-tione

et animum, ad Dei gloria laborato ut dicitur meritis eo pervenit
quo dicitur magis processit oratio frequenter ut dicitur in hunc
finem donec finis me impleat. Tract. 1. Imaginare a domino dicitur
in mente dicitur in hunc finem dicitur in hunc finem
claves, occurrentibus Angelis Regem suum salutantibus; dem
quomodo promissus Spiritus S. in forma lingue ignis diffusus
fuit, facis ingenti de coelo tonitruum in Apostolos in celum
caelo congregatos dependent, et linguas eorum infudit.
Tract. 2. De gratia multa pro de his et aliis dicitur, et
Dei gloria optandi, d. ut hoc facias, donis S. Spiritus qui
his, etiam petes.

Tractum 3. Considera ubi, quomodo, et quando transierunt
Iohannes resurrectionem anime et diebus cum discipulis resedebat
et varia fidei mysteria docuit, ad celum assum, mundum con-
versionem, ad mortem pro fide et pro Deo obuentem narravit
est. Corripuit ad hoc eos, et exprobrauit amarissimis flagitios
incredulitatem eorum, ubi gravissimis, qui peccatores venia-
re debebant. Manserunt cum illo, imo ipsi apostoli
non exprobrauit peccata, ubi Petro linguam negationem, tempore
passionis regem omnium, solam incredulitatem non reliquit
intactam, nempe quod illi, qui Iohannem viderunt, et repa-
re se annuntiarent, non illis crediderunt: si nec his exprobrauit
peccata post penitentiam, d. incredulitatem tuam, sicut Thomas.
Si videlicet ea, quae hic locutus est ad eos in his sacris exercitiis,
maxime non crederet, siue quia ea non crederet, quae audiret: si
Iohannes singulis discipulis comparasset, credidissent magis. Si hi
de crederet, et loqueretur, et doceret. Quia non creditis, quando
Iohannes locutus est in nomine, magis aeterna veritate. Con-
sidera tu ubi, quando, quomodo asseruit? In morte dicitur
ubi passionem inchoavit, ubi dolorem et sanguinis vestigia
relinquit, ubi quidam passus est, ad vivum exstiterunt, non
miserunt, ac omnia quae Pater volebat consummare, hoc illo
in quo fecerat, seu factum, ubi vestigia sua impressa reliquit.
Quomodo hic, ad nos formae divinitus documentum, ut ubi passus
est, ibi est initium gloriae, ubi est initium dolorum pro
tolerantibus; et ubi passus est, multo nobis pro salutem
aeternam laborandum, utique vestrum. nobis est missum
dum, si salutem nostram et dantes. si nos membra
eo pervenire volumus, quo processit Caput. Haec est

voluntas Patris, ut hi, modice pariamur, mercedem
aeternam in coelo regnari. Hoc posui vocari nostram, hoc salutem
ad et gloria Dei; habere magnitudinem imitare in vestigiis,
et imitari se pudeat, quod imitans illo suo natu minimo, ne
in commentum a fide deficiat, si ad illud ait: nate ass-
et celum. Item a Patre dicitur in in vestigiis in clamat
habeat, nate, Iohannes. Iulius celum. Non enim est condigne S.
Tractum 4. Considera quales fuerint apostoli ante
spiritum S. adventum. Jamque quodam exempla aman-
tissimi magistri darent, doctrinas S. audirent, cum eo
conversarent, et viderent in plures in imperfectiones lapsi
ad doctrinam magistri sui recesserunt, exempla dicitur relique-
runt, donec Spiritus S. regerent, audirent in doctrina
dilecte a me, quia mitis sum et humilis corde, viderent
quod se dereliquerunt in locum peritum, in super coenam ultimarum
inter se celebrant, qui eorum est major, ut magister
fuit. Post orationem in horto, fortissimam exemplo posuit
Iesus, et in omnes dissipavit. Petrus autem a longe se-
debat eum, d. quia respondit Salvi in orando, impetum lapsus
est: ipse Iesus Iohannes die resurrectionis se prodidit et post
resurrectionem aliquibus etiam apparuit, apostoli in sus-
ceptione nequaquam crediderunt: ipse nomen erat spiritus
repleti; Iohannes qui alii longe facti sunt, postquam Spiritus
repleti fuissent, nihil in eis, nisi sanctum viderent, ad
celum zelo pleni, in promissa Dei gloria ineffabili gau-
debant patri, patienter audaces predicabant. alio, in
moniti etiam a Principibus sacerdotum reprobatione in-
tento ad: si iustum est in Conspectu Dei, vos potius audite
quod Dicitur, iudicate, non enim possumus, quod videmus et au-
divimus, non loqui. Si ita Constantibus est aliquid primum
metuati, non metuati, age Deo gratias mortales eum roga,
ut sicut Apostoli, ita hi viderentur supplicare, et
iam non metuati in via viderent, immo petere gloriam patri
laborare pro Deo.

Tractum 5. Expende, quomodo apostoli spiritum S. et
ei dona acceperunt. Iohannes Iesus in celis, monuit eos, ut
manerent in Ierosolymis, expectantes spiritum S. donec eo imple-
rentur. Quomodo ergo expectaverunt illic spiritum S. Iohannes

Punctum 2um. Debes amare Deum, quia multa beneficia
habet profusus, quod aam. Secus de Deo solum aam tam nobile
opus, ut natura in multo inferior esset, ipsi Angelis spiritibus nobis
inferioribus. O si hoc consideretur in unum aam a corpore solutum,
et gratia Dei infusum in nobis. quanta in aam tuam faciat, quia
eum una ne gratia Dei extendat, suffodiat, quanto paratior ad mil-
le mores bonos. In illam in unico peccato gravi maculare. Sed hic
Angelus de Deo solum naturam inferiorem, quod in ei benevolentia sua
aliqua ratione habet voluit superiorem esse. Nam Angelum in habet
et custodiam eius destinavit. Deus hoc dicit Deo solum solum et eam et
solum debet in fine incharitatis faciant. In corde tuo habet ha-
bitaculum et mansionem confidit, quoties coram eo tangit, eius
socius esse voluit, quod Angelus in cor affuit. In tota ista serie
habet pro templo et habitaculo suo cum deus. Refugium autem Pauli
cor. O quia templum Dei est, et spiritus Dei habitat in nobis.
Et solum in. Si quis diligit me, de morem meum servabit, et domum
meam habitabit, et ad eum veni, et mansionem apud eum
faciamus. O magna Dei bonitas. O magnus in misericordiam homi-
nem amor. Hoc diligit Deum, hoc in gratia Dei confidit, et in
templum Dei, habitaculum Dei, pro tanti beneficii gratia se habet
promittit. O infelix homo, qui in peccatum gravi consensit, et
in corde animi cogitat, et templo et habitaculo Dei, se
non habitaculum Deum est, fugat eum Deum, et in
in illud de morem deprecatur, et iniquitatem
suam, deprecatur Deum.

Punctum 3um. Expende hic, quod Deus non solum te omnibus tuis
corporis, sed etiam abunde cumulaverit, et acm. conservat.
In te tota in Deo est et in te, in ipso enim vivimus, maxi-
mus, et sumus, ut Paulus et Deum in omnibus tuis cooperari
sine quo nihil es. Divisiones operationum, sicut Paulus ad cor. 12
Videtur, sed in Deo solum in nobis. Comedit, bibit, in te man-
ori amaret, ambulat, sed disponit, promovel, loquitur, in te
dirigit, decumbit, coram Deo deponit, sedet, te sustinet, et sic
de aliis accipit. Et hoc Rex Regum et Dominus Dominan-
tium in te gestat, et ita in te, ut nihil sine simultaneo hoc
eius concupiscit facere possit. Et hinc per te iniquitatem, quia
hoc eius concupiscit abusus, et cum peccasti. merito ipse am-
bitiam conquiritur. Secus me peccasti in peccatis tuis, in te
in te laborum in iniquitatem tuis.

Punctum 4um. Sed ama etiam Deum non solum, quia hoc
bonum est, et multa in te beneficia conatit, amor enim hic me-
ritarius est, et ama illum amore etiam filiali quoniam amor,
et dignior est, et Deo choros, nemine quis Deum se, et propter seipsum
omni amore dignitatem est, quidquid in Creatura amore dig-
num deprecatur, id in Deo infinite perfectus invenit,

suppone qui fons et origo est, ex qua omnis perfectio et bo-
nitas in Creaturas derivatur. Cogita Regem in te bonum
misericordem, mansuetum, clementem, affabilem, bonum iusti-
tiam bono, neglecto etiam suo, in te in te, in te
Principem tamen, nihil tibi premissit, affirmavit, laudavit,
in te enim licet alius ignotum et sola fama appetitive ama-
ret, sed alius preterit. Quid hoc omnes perfectiones Creatura
in te perfectionum divinarum, nimirum sunt, in te si
in perfectionibus infinitis Dei nobis comparantur. Et hinc in
Deum non amabit. non affirmabit. absque hoc a me Deum non
et omnia. absque. In te quia et amabo te, et ad tota de morem
te faciemus spero, hodie novo sermone inchoabo, et tota vi-
ta ad ultimum usque habitum continuabo. Sed proba ad la-
pidem ligidum amorem tuum: signa vere amantem non verbo
solum, sed ipso opere fit. 1° qui vere alterum amat, fre-
quentes de eo cogitat, cogitare in frequentis de Deo. 2° Qui
alium amat sincere, cum eo vult frequentis conversari,
conversari in qua orationem frequentem et puram interio-
rem per preces jaculatorias, per suspiria, per acclamatio-
nes, charitatis, et aqua renovatam pietatem Dei et
per alia pia opera cum Deo. 3° Qui alium amat, facit omnia
quod amato non placet, et omnia illa fugit, quod ei displicet
aut; prestat in ea quod Deo placet, et fugit ea, quod
illi displicent. 4° Deinde, qui alium vere amat, omnem
conatum inhibet, ne id ab aliis etiam offendatur, et ne in ta-
to confidat, ut non Deum in te, et etiam in aliis maxime
confratribus tuis maxime in illis, qui tua cum aliquo con-
tentus, offensam Dei, peccata non gravia solum, sed etiam levia
quodcumque impedire velit. Ita in te cramina cum affectibus
eius sum congruit.

In colloquio converte te ad Deum hoc aut finit affectu. Se-
ro te cognovi, sero te amari amor meus. Deus meus et oia.
Sero te amari. vagabundus in se per opera manus manus per creatu-
ras meas, in quibus scintilla solum et quanta fit bonitatis et
pietatis in te; te vero fontem aquae vivae, fontem omnis
bonitatis, virtutis et perfectionis designavi, qui solus pro cor
meum crepare. Accipit me ad te, et in te in te cor meum
donec requiescat in te. Ah Deus meus et oia. non solum te amari
te, et etiam, o occidas! offendi, in te in te provocavi. Ah parce
mihi in te in te. In nobis figmentum meum, non in
bonitatem meam. Sane bene, amo et deum est etiam amabo te ne
in te in te, nisi propter te. Chalo mori, quoniam non amare, malo

mille hominibus, imo inter homines, facere, quia ab amoris huius peccatum recte confitemur. Deum hoc autem non propinquum.

Meditatio 60ma de conformitate voluntatis nostrae cum divina.

Legimus. Quis meus es, ut faciam voluntatem eius, qui nihil me
Joan: 4. Scimus. In omnibus seu prosperis, seu adversis bonis:
hoc conformare voluntatem meam cum divina, nam quid
quid regnum non est a Deo ex. adeo quia est. Phil: 4. Representa
tibi Davidem virum secundum cor Dei, ad Deum suspirantem
esse ad omnia Deo offerentem, paratum cor meum Deum, parat
tum cor meum glori: 50. ut dicit: Nam paratum ad proposita, na
ratum ad opera. Phil: 2. Deinde quia a Deo, ut agnoscat, quon
modo sit Deum, ut vivat, et in ea se tota vita exerceat.

Primum dicitur. In priori meditatione agnoscit, quod Deum bonitatem
omnem a se amorem exerceat, et mereatur, tunc ei liberalissi
me respondit, imo jam tunc inchoavit, respectum coelestem
continuans, nunc vide, quomodo hoc amorem magis, et
melius condiderit, quia Deum possit, credi, promissiones, libi
deservat, et vita tota cordi impressum esse, quod nulla est magis
amorem tuum testabitur, quia si voluntatem tuam cum eius
voluntate plene in omnibus prosequeris, et ad eius, diffinitionem
et quibus conformaveris, id nempe volendo, quod Deus
vult, id volendo, quod Deus non vult. Et iuxta doctrinam
S. Joannis: 14. Qui habet mandata Dei, et servat ea, ille est qui
diligit Deum. Quia non solum mandata servat, donec
etiam, minime minus Dei observat, illi se accommodat,
omne illud vult, quod Deus vult, nihil vult, quod Deus non vult
manifestum est, quod si Deum summe diligat, ita quidem, ut
quo alius eius amor affundat, qui voluntatem suam cum
divina conformavit, et illi univit, non habet. Quia si nos
Dei conformitatem esse, qui super Cherubim et Seraphim Sa
batem dilexit, in hac virtute nempe conformitate exaltavit,
quod ipsum Joannes: 4. Ita de se testatur: Quis meus est, ut faciam
voluntatem eius, qui nihil me. Idem Deus nosse, ut huius
conformitatem voluntatis nostrae cum divina efficacius pro
deat, apud Math: 12. Si autem dixerimus, fecit voluntatem
Patris, non qui in coelis est, ipse Patris. Item Joannes: 5. Nunc est
quasi dicat: qui facit voluntatem Patris, nunc, illum in hoc
fratrem, sororem et Matrem diligam, ut diligam, ut frater a Deo,
vel idem cum eo, idem volens, quod Deus non vult, si enim sumus
in Deum respicientem amorem, et tunc vicissim se ut fratrem
diliget, hoc cum ipse solus respiciat promissum. Examina te
an amorem tuum habueris, hoc modo servas, si ita agas
quasi si feceris, deus, propius.

Ms. 4. 226/A B

Primum dicitur. Vide modum, quo deus voluntatem tuam
cum divina conformare. 1° attendi, quid a se Deus fieri aut
mitti velit. 2° id agnoscat per mandata divina 3° per
mandata Ecclesiae. 3° per Superiorum iussa. 4° per consilia
Sapientiae. 5° per motus infinitos. 6° per variis coelestibus
providentis casibus, tunc respiciat, quod tibi proposita, et ad illa
accidere possunt. 2° Facienda sunt omnia, quae Deus vult,
et id solum, quia Deus vult, et eo modo, quo ipse vult, ut agas
quod Deus vult, quod est, ut imposita gratia tui muneris perse
re adimpleas, regulas elicta offere, proposita in his, ut
exemplis, conceptis executioni mandes. 3° Despicenda sunt
eo solum motivo, quia Deus cupit. 4° Deinde ut modo spec
to, ita perscrutans, hoc fieri si in ege et cum ponderat
vixim de modesta applicatione perscrutans. Examina te
ita hoc, et affectus congener eius.

Primum dicitur. De voluntate huius vivit nobis summe necet
tariam sequentia motiva ex parte 1°. In voluntatem huius
divinam in omnibus conformari, possit capitulis. Nam Equi
volumen est, ut Discipulus Magistri, Servus vasculum Domini, Fi
lius Patris voluntati se conformet; Deus non solum Imperator
Domini, Pater et Rex est, et etiam author et conservator
universi, ita ut sine eo esse huius impossibile fuerit, quidquid est,
nisi quid huius, ab eo, et ex huius, quid dicitur sperare, non solum ad
alio sperare non potest, nisi ab eo, ita se et quicquid est benigne
conservat. Ita non solum equissimum est, ut in voluntate
nostram, quoniam ipsam ab hoc Deo huius, ad ipsam gloriam honoris
sua eius voluntati conformet. 2° Ratio ipsa dicitur, ut
ad rectum est, regit, quod obliquum et distortum est, item ratio
ipsa dicitur, ut id, quod nulli vult obnoxium est, corrigat, ut
ad virtuosum est. Nam voluntas Dei essentialiter recta est et
sancta, non est distorta et obliqua, curva, incurva, viriosa
et prava. Dei voluntas essentialiter est infinite laetans,
pura, non est ipsa creata, et iniquitas, vobis: Dei voluntas
est prima morum regula, et norma omnis recti, non est
nisi error, et peccatum, quod argum est, conclusio S. Augustini
voluntas tua corrigatur ad voluntatem Dei non autem volun
tas Dei detorqueatur ad tuam; prava enim est tua, recta
est illa. Item quod recta, et quod prava est, ad regulam cor
rigatur. 3. Vult huius magister adferre utilitates, et imprimi
perfectam sanctitatem; nam eo sanctior eris, quo conforma
rior fueris regula omnis sanctitatis; hoc autem regula

Cum sit voluntas Dei, scilicet, et est futura sanctorum.
 non, aut manifeste illi conformantur, adeoque si voluntas
 nostra divina, respectu conformantur, perfecte sanctorum erit.
 2do sanctitas nostra in charitate et amore Dei consistit, non
 alienando est dilectio. Charitas autem amor dilectio Con-
 sistit in divina voluntate adimplere, vult illud Deum
 qui sit nostra vera et vera causa, ille est, qui dirigat me.
 Quodiam sanctitas nostra in hac ipsa divina voluntate
 adimplere consistit consequenter et oratione et ieiunio,
 quo magis voluntati divina conformamur. 3o
 si scilicet voluntatem nostram cum divina conformamus,
 ab omni peccato liberamur, et aliter etiam iniqui et mali.
 Liberamur a peccato quia peccatum nihil aliud est, quam
 nostra voluntas contra voluntatem Divinam rebellare, quod si
 voluntas nostra cum Divina esse conformis sit, nulla est
 causa ut ei eundem rebellis sit vel peccatum. 2do. Li-
 beramur ab aliis etiam iniquis et malis, quod habentur
 abominantur malis; non nos autem vel propter esse aut Con-
 sistere ad illa poterit; quidquid enim eveniet nobis, id Deo
 disponente sit. Quod divina voluntas conformis nobis, nihil
 nobis affligere poterit. In hac voluntate se tota vita
 nostra, et cogitatio, ad implendum brevissimum compendium homi-
 num, ad magnam sanctitatem et perfectionem deducat,
 et faciat ut nihil nos in hoc mundo affligere possit; imo si
 hic voluntatem, iam in hoc mundo beatam vitam vivere
 incipiet, quod tota aternitate ^{aspiramus} continuaturus est.
 Primum autem. Media, quibus conflat, vult. 1o. Ex-
 equens ad Deum supra, ut Deus tibi suam gloriam volun-
 tatem, bonum manifestare dignetur, Deo hoc me facit
 voluntatem nam Gal. 12.2. Deinde quid me in facit?
 act. 1. 2o. Cogita facit, quid mihi adversi facit? vult. va.
 Inducti enim Deum in motum, iam in animam, illam ad
 voluntatem et afflictionem in Deum? si hoc officium adhibere
 quo, accipiet. 3o. Alii officio a quo abhorreo, applicaver,
 et sic de aliis; et e reflecte ad inimici iniqui motiva, et
 sic cum Deo. Primum cos meum Deum gratiam cor
 meum. 3o. Deum tales nosse oia. cum reflectione specialis
 eloquium facit dicat. Fiat voluntas mea, sicut in celo, et in terra.
 In colloquio consistere ad Deum meum est illi in hoc corde
 ad implendam voluntatem illius gloriam voluntatem, et sic. Primum

4.
 dom cor meum Deus, paratum cor meum. Fiat voluntas
 tua sicut in celo et in terra; fiat tua fima voluntas a me.
 de me, circa me, eieceris me pila tota in hac tri gloria,
 ubi nō tam ubi virtute: d o Dñe! in nobis fragilitatem
 etiam, qm̄ alio a proposito deficiam, firma imbecillitatem
 meam, potenti virtute tua, et da grām, ut nihil unqm̄ velim,
 nisi qd̄ faciam velle te, nihil velim, nisi qd̄ faciam velle te; dic:
 infirmitate Dñe univēsam libertatem. A.

Meditatio 3^a de exaltatione prophetarum.
Terna. In hac exaltatione iusticia iustitiae magis
est. Propterea. Indignum est quod in his facit
concordia. Incl. 1. Imaginatio se confiteri ante pro-
phetam diuine maiestatis infusante S. P. R. et triumphanti
tunc, etc. Ab Angelo cultore no fuit tributus prophetas
etiam tuum fructum, et audi tibi dicentem: Pax et
incl. Incl. 2. Dele quam n merita filii et amorem trinitatis
et contemplata in hoc libro solitudine propria fideliter
exercent.

Sanctum bonum. Considera hic, qđ in his exercitiis intereris: si sola, et tui spiritualis edificii solum fundamentum no-
veris, et delineaveris, nisi qđ in futurum subscribes,
nisi lumina haec, et ex his facta proposita exequatur fructus,
nisi vitam nam luminis, doctrinae, veritatis et
propositi conformaveris, edificium spirituale nunqđ con-
surgit, et est fundamentum corruet. Sicut sacrorum executionem
ad auctorem ex infinita sua misericordia admitti, triplex
est primum: effugiatio vitiosum ex prima hebdomada,
secundus implantatio virtutum ex secunda, tertius unio
huius etiam huius cum Deo ex tertia hebdomada. Veneris et in
exercitum vel: si gratia huius singulari, eo quo poteris, acacia
debebas, modo usus non est: si res supra dictos fructus fore:
dis huius si a confectus, quod qđ huius te in hoc loco huius:
vita in agere torquetis, potiussem. Sicut sanctus, et quid
facillime, abundanter mediet, afflictoam gratia, impel-
labas, motus, et exempli. In eadem infra collecti corona
qua te ment iste connovitus redimunt, asinus, et gau-
delis in exercitum, etiam ego gauderem, si huius facis exerci-
tium, et gratia in istis mihi collant vere usufruissim, ad mag-
num perfectionis gradum, et ex hoc eadem huius in oculis
demonstravissim, si doctrina in exercitiis ambo ista
et more conformassim: si huius huius rem agi confectis.

Tristissimam aeterna poena ulgiam mortalem decessit,
 venalem est: Tristissimam huiusmodi calamitatis, aegre
 patitur gementi: aeterna decessit in suo filio ipse morte
 castigant: Hanc in iustitiam expeditur auctore, non multa:
 re eam, velut spiritualis: tunc tempus est misericordiae dū
 vivimus, tunc tempus grāe, pōt tempus iustitiae infinitae
 ubi aā separata a corpore fuerit; Atia sē iudicia Dī,
 alia hominum illius sententia salvabimur. 1° dominamus
 4° odium, quo Dūs prosequimur terribis, qui punit eos
 graviter, favoribus, solam, et consolationibus: manifestat infirmit
 Dūs eundem regē, ad omnium permittendo eum ubi in
 peccata crassa, pōtō autem dubia, deinde vō turpia et
 foetissima, denique ad noctem aeternam, aut ad minimum
 tolerando in morte filialem fiduciam cum ingenti dolore,
 ac sepe irreparabili grāa in vita perditō. 5° Posui:
 talis vita, et incurrendo temporis, grāie, qd. citissime labitur
 ubi nunqām, ac in momento aperit januas aeternitatis,
 irreparabili et immutabili; adversē, quia omni momento
 appropinquat aeternitati felici v. infelici. Hec si semel im:
 pōtō infelicem aeternitatem fuerit ingressus, si grāa, in
 affixa ē salus, fuerit abijt, si solo vultu melioris propi:
 -tō fuerit contentus, regis nunqām mutabitur aeternit.
 6° Magnitudo bonitatis Dī ubi collatorum et con:
 ferentium. Ille se totum ad imaginem suam pōt ubi
 alit in nihilo suo relictis, et quidem sine illo momento
 ille sanguine suo et morte se redimunt cum uno verbo
 redimez potest: ille tot alit inter gentes relictis se in
 Baptismo sanctificavit: ille cum adversu eum concupiscer:
 -tōt, deinde peccaret, in sortem filii sui benignissime re:
 -cavit, aditū conservavit, ille cum sua delicta vindicta
 et inferni supplicia expolerent, se unum ex dilecti filii
 sui totū esse voluit, ut t. hūm. aetern. in hūo col:
 -laret. 7° aliorum etiam salutem procuraret. O Bonitas!
 O misericordia! O amor Dī in viris fili te amant. 7°
 Indignitas et amor. 8° Vocatis in qua tot innocentes fructi
 Dī gerunt, eam multi san se invicem s. in sortem vo:
 -cant fuerunt. 9° Ductura Dī patientia quae nam
 vitam aeternam non dū toleravit, pōt tot lumina et grāa
 pōt tot violata prophecia, pōt tot audita veritate. Si:

memorandum sane, ne candelabrum loco moveat, tantum gravem
minuat, quanto benignius faciemus toleravit. Quod obligat
Professionis propriam, quae inter media post quae et beneficia
sibi specialiter collata, quibus alii sancti evasunt, esse
et sane nullo modo p. 10. 11. 12. Quas in experientia con-
stat Religiosum tepidius in more, cum videtur se in Religio-
ne tot mediis, quibus sanctus evadere, et iuxta eam sibi
modum preparare possit, turpiter absumptum fuisse adeo-
que tam minime sibi terribile iudicium Dei dubius de salute
dominatione futura; Ex hac vero in elimitate vivat, quod
omne quam statim ad Deum, in quo decet contineri
solum amplius in cretum mutandi. In ipso salutis
tionum, ut a sacerdote erigatur tepidus, consequens vero
suum fornicium exaggeante et exprobrante. Ab opposito
tenent Religiosus cum gaudis effectus corporis sui
revolutionem, gaudet se aliquid purificationibus intus
cum Deo conjunctioni affinis fuisse, ac pro hac hora
anima ac iudicis se sollicitate preparare.

Summum 2dum. In his examinis de sequentiis
circa vota praesentis religiosa, et quidem paupertatem, an
aliquid superfluum, et sine facultate superior habeat,
an alteri aliquid debetis, an accepit, et mutavit? aut
in domo usus parit? an gentis vici, vestim, curio,
lato fueris; defectus in his magis verus pauper tolera-
vit, et in munera solutus fueris? an externe, et
ad aliorum scandalum, an splendidiora desideraveris? et
quisiveris? an vel ad usum concessa non deservieris, aut per-
dideris? an immoderate affectu rebus concessis adhaesca, an
aliquid habetis reconditum, frugum, manibus, auticulum extensa?
an aliquid superfluum invenias? Qualis saltem obedientia
an machinali fueris, mane in surgendo, veluti in decumbendo
colloquium in stendo? an ex obedientia imperio
officio exacte fueris functus? an non interne et externe qua
superior fueris questus? an non in persona superioris. Quod in
tamen soluit? an imperio et nutui eius etiam indispici-
torum rebus prompte, hilariter, coae, exacte fueris obsequens?
Circa Virginitatem: an vultu formosioris libenter aspexeris, et
color in eisdem deservieris? aut nec oculorum libertatem
inquit, tactus impuri incidentis, motibus, et affectibus
tam non dedit? an carnis tentationibus insipulis phantasi-

De Ratione conscientie.

ut eo facilius modum vite reddendo rationi conscientie qui
 affectui valeat, non obesse, nam eundem: quod rē ca
 sit, nonnullis ante declarare. Et ut rō conscientie
 nihil aliud, qm propriis constitutionis intencō coram
 superiore, magis Tare, plena, atq; integra manifestat, et
 in spūitu profectum et Dī gloriam. Quā
 ut facilius intelligantur, iuvabit verba ista acilius
 non paratē exponere. Dicitur qd ē 1° eam ē ma
 nifestationem affectionis interne propriis. Res em de
 alio, d. de se solum facienda ē accusatio nisi sit id
 qd de alio dictum ē, cedat in eundem laudem: sic
 e.g. si dixerit velit quinam, et qua in se ipsum magis a
 titur. 2° coram superiore. Si em presbit S. D. et sa
 pientes. Nam cum specialem superioribus affectionem
 habent manifestat, utiq; magis potest in se iuvare
 in profectu suo spirituali, qui finis huius rationis ē qm
 illius alios. Res superiores aut intelliguntur: A. L. J. Ga
 viliatorem. Comissarum, Provicarum, Rectorum, Superio
 rum item Beneficentium, et Missionum. Ministri et alii
 mediarii superiores hoc nomine nō intelliguntur. Sed hi
 promemoratī superiores interveniente gratia quavis Cā
 negotium istud alibi incipiam, qm ad hoc manifestatio
 nem iudicantur. Comites. 3° coram superiore, magis Ta
 re. Quamvis em superior in his circumstantiis totam, more
 re, atq; ad spiritualm profectum nostra benevole figat
 rem possit: consilium nō aut punire, ut dicitur nō pōt, utro
 de dñi dñi hoc caput nō dicitur d. David p. 24°
 Dicitur ē, eam ē affectionis intencō plenam, integram
 manifestationem. Quoniam nō ita solum et imperfectas
 affectiones quoz, in quibus se quis et esse solet, media
 quibus ad affectionem perfectionem utitur, propensio
 et se bonis illis sint, seu malis: plena atq; integram
 ipse decedens sit. 5° Ad maiorem in spūitu pro
 fectum, et D. G. In finis qm S. D. et p. 24° p. 24° p. 24°
 rationem intendebat. Unde dicitur apog. ista atq;
 excellentia tanto maior ē, quā finis, qm finis manifestatio

5. Familiaritas privata, et modis quorum affectat. G. Corni
indulgentia.

Medicinal. Gura. h. 12. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 8

1. *Helicoverpa* 2. *Helicoverpa* 3. *Helicoverpa* 4. *Helicoverpa* 5. *Helicoverpa* 6. *Helicoverpa* 7. *Helicoverpa* 8. *Helicoverpa* 9. *Helicoverpa* 10. *Helicoverpa* 11. *Helicoverpa* 12. *Helicoverpa* 13. *Helicoverpa* 14. *Helicoverpa* 15. *Helicoverpa* 16. *Helicoverpa* 17. *Helicoverpa* 18. *Helicoverpa* 19. *Helicoverpa* 20. *Helicoverpa* 21. *Helicoverpa* 22. *Helicoverpa* 23. *Helicoverpa* 24. *Helicoverpa* 25. *Helicoverpa* 26. *Helicoverpa* 27. *Helicoverpa* 28. *Helicoverpa* 29. *Helicoverpa* 30. *Helicoverpa* 31. *Helicoverpa* 32. *Helicoverpa* 33. *Helicoverpa* 34. *Helicoverpa* 35. *Helicoverpa* 36. *Helicoverpa* 37. *Helicoverpa* 38. *Helicoverpa* 39. *Helicoverpa* 40. *Helicoverpa* 41. *Helicoverpa* 42. *Helicoverpa* 43. *Helicoverpa* 44. *Helicoverpa* 45. *Helicoverpa* 46. *Helicoverpa* 47. *Helicoverpa* 48. *Helicoverpa* 49. *Helicoverpa* 50. *Helicoverpa* 51. *Helicoverpa* 52. *Helicoverpa* 53. *Helicoverpa* 54. *Helicoverpa* 55. *Helicoverpa* 56. *Helicoverpa* 57. *Helicoverpa* 58. *Helicoverpa* 59. *Helicoverpa* 60. *Helicoverpa* 61. *Helicoverpa* 62. *Helicoverpa* 63. *Helicoverpa* 64. *Helicoverpa* 65. *Helicoverpa* 66. *Helicoverpa* 67. *Helicoverpa* 68. *Helicoverpa* 69. *Helicoverpa* 70. *Helicoverpa* 71. *Helicoverpa* 72. *Helicoverpa* 73. *Helicoverpa* 74. *Helicoverpa* 75. *Helicoverpa* 76. *Helicoverpa* 77. *Helicoverpa* 78. *Helicoverpa* 79. *Helicoverpa* 80. *Helicoverpa* 81. *Helicoverpa* 82. *Helicoverpa* 83. *Helicoverpa* 84. *Helicoverpa* 85. *Helicoverpa* 86. *Helicoverpa* 87. *Helicoverpa* 88. *Helicoverpa* 89. *Helicoverpa* 90. *Helicoverpa* 91. *Helicoverpa* 92. *Helicoverpa* 93. *Helicoverpa* 94. *Helicoverpa* 95. *Helicoverpa* 96. *Helicoverpa* 97. *Helicoverpa* 98. *Helicoverpa* 99. *Helicoverpa* 100. *Helicoverpa*

[illegible][illegible]

Regula 3^a An sensus aliquis 1. Experiri in hi, an feriat
aliquos at probat, magnas an parvas? 2. An hanc mo.
lephas. 3. An traxerit. 4. An facile aut cum difficultate
in refert. 5. Quam modum in refert tenet? 6. Alique
plura id ostendit magis respondent.

Ubi vero rationem proferamus, ipsam de demonstratione intellectus agatur, scilicet:
dum hominem dicimus in rationem completiorem, quodam, superioris
cujus ratio, superioris est appetitus perfectior. Superius hic dicitur
vnde dicitur dicendum in tractatu de ratione et cognitione. Ille est
autem aliquis appetitus, superioris, non autem adis perfectioris.
Iste, quo aliam rationem perfectioris est. Jam ipsi in appetitu
in omnibus dicitur f. d. vnde ad h. dicitur ad rationem
perfectioris est. Ita videtur esse et dicitur completio temperantiae

numerosa, et elementorum. Nam estis omnes ignis, aquae
aeris, in quibusdam in predominantibus astris, in quibusdam ignis;
aeris in aliis, in aliis densis terra. Et ab his hoc predominantibus
elementis nota viget dominatur. Sanguinis est in quibusdam
aeris, Cholericus in quibusdam ignis, Melancholicus in quibusdam terra, Phleg-
maticus in quibusdam aqua. Sanguinis temperant ad levitatem, re-
mota, ad amorem notum. Cholericus ad iram, furem, et
nam. Melancholicus ad suspicionem, iudicia, temeraria, ad depredationem.
Phlegmaticus ad otium, quies, et corporis comoditates. Appetit
hi et inclinationes nota in se male in se, immo in vitiis ad vitiis.
Nam, si rationis frango temperant. Verum si regnant rationis im-
perio, illius, profectum excedant, necesse est et passionibus viciis;
quia non ad vitiis patitur, cum sepe ha vitiis, in vitiis
nequeat, quin facientum, quoniam in vitiis. Hi quod vehementer
vitiis in vitiis vitiis appellantur.

[illegible][illegible]

5. Effrica, Glycerophabium, acrio. defectu in pueris. Remed.
dum. Manducula. 6. Effrica difficultatum, dischordis, rem. Glycer.
libidinis. Remed. 7. Copia parata est mela in acrio
legimine carantibus. 8. Difficultatum, pueris, fructu evadere.
9. Dering, i. melancholia Remedium. In acrio, moderata.
aperientum hic etiam, ad quod peccata et affectus magis quilibet
perveniat, ut siemel in finem pervenire possit.

ment, ruge in fronte evanescente sunt. Multo aut magis in Naso
ut et d. Phil. Nam rugosus natus est signum iuventutis, fatus, et
laqueus oris etiam nec minus compressus.

[illegible][illegible]

Regula 5ta este: *ne munda te.*
Dus de vama James Jr. 1. U. vasa munda Jr. 2. U. Japine la
religiosa deinde. Dura circa o nam carum. ut vasa de munda
de Jr. 3. U. intelligentum qd. regis. qm exequitur de arborum.
Cromam fundam perat. de arborum. (qd. in cum de arborum
not. qd. de arborum de arborum, et ab hypomoch. cum. de arborum
de arborum et de arborum. de arborum. in cum de arborum. not. qd.
Cromam. de arborum.) Sed intelligentum, qd. de arborum. de arborum.
Dus de arborum de arborum de arborum. Not. qd. 3. U. in de arborum.

[illegible]

Regula gna. Mamo si n in fufimenta veſte etc.
In hac regula praecipit S. P. ut mamo quicquid venimus, rſi
ea in veſte fufimenta occupantur. Occupant autem ea qm in ſubi-
menda veſte a Domino ſi gradus aſcendiſ. Inm etiam, ut laſcu

[illegible][illegible]

Confutunt autem deos per tria regulam 1. Qui dicuntur huius:
Eorum substantia et cuncta moderate inclinant, idem Scholasticam
Declarat, Prolegomena 2. Qui alii dicuntur deorum educti. 3. Qui
in cunctis deorum abluunt. Qui cum non honorantur a pe-
gunt motus et subleuant. Nota dum cum tunc pax, inclinat ei
feritatem educti cuncti illa sit ad substantiam.

Regula 1^a m^a omnes denique, & sequi al motu B.

Regula 12^a Pileas tra se rapiam, ani joio deffens hie den-
de puerant nos miteudo, hie alif se attingendo. Un bi oi
fimal garentat nes cuth alif oim. O.

Regular 1325 cases for irregular 1. In inter longitudinal
and distal and distal and distal common simple coagulation, 1.5 days
conformation. 2. In more complicated situations of the same kind.

3. Qui in aliorum fermorem involant
 ut aliter sine id voluit, non possit, id maxime cave agnoscas.
 4. Qui in colloquio soli suum loqui volunt. 5. Qui in colloquio
 inferentibus aut aures aliquid inhypocritarum mille suspicionibus
 velut occasio est, unde etiam scilicet talis, cui aliquid privi-
 tum dicendum est, foris a circulo secedant prudentiores aut
 aliud tempus differant. Cavendum proinde, ne dum porta
 cuiusque extitit ab eis se loquacis; item ne quid honestum
 et utile, ad eorum sensu loquacis, quod ferocum est, et acule
 utriusque generis infus. Item ne dum ad superiorum et digni-
 tatem aliquid suum possit, eorum gravitatem, et auctoritatem
 loquacis quoniam si eis vellet offensa. Hoc alia suspensio
 et cavendum, ut vel proinde aliquid aures suis offensa
 Foris quidam seu impudenter que faciunt utrumque
 et aliquid vellet modestis rebus observantur.

longos. Natura quidem levis quod induit inordinatiam
ne sit utriusque christi forme se simile, et observare vel re-
sultat incipit et paulo post illum deponit. sanguis hoc
maxime tangit, qui nota sua ad se levitatem intendit. Nati-
vitatem sapientis, qui quia humilitati adhibuit et modestia et
humilitate in populo, hinc est, ut famulos, et oves et athenas
suis discipulatum ducant in modestia obediencia.

Romertium pro lancinans tunc mentem ceteris viciatibus
miserant aperiuntur. Thorem inflament et si exaltum nata
na fignat. 2. Quod etiam pro cholerae tunc viciatibus
miserant, et si nam viciatibus contingant.

[illegible][illegible]

Chiam ego possum idem facere.
 Remo: ad idem nunt aliter? He pro te nec indicabit
 tibi nec relictus ille pro te non respondet, d. m. inf. Non ideo
 nunt ad Religionem ut ita magis sunt aliter. I sunt regulas
 multarum, si bonum vides in alio, imitare, in malum
 = nunt

non ad libitum eius permittit.
cunctis dum apud alios mandes, ferula aut laus
aut: ad magis impudenti, efficitur; si ab eo,
minimè, vituperatus dicitur: id est, sua merita huius
quod dicere, dum te hostes deprecabimur.

Apud majores Dominos nunquam libere caritatem.
Nunquam in tali et oculo libere, nisi solido quadrate inter
posito, esse etiam prout, si fieri potest, sumptus aliquos
namque modeste.

Pro primo haustu aqua per

De aliis nationibus quantumlibet securum te putet, Ca
re sine loqui, gravissime enim per impingere, ubi min
re putat.

De domibus nostris, earumque personis cave ita tot
quidam proferas, nisi quod sit ad edificationem.

Per domos nostras cum tanti, bonum exemplum re
linque.

Si aliando in vivere ab aliquo letaxis gratius vel
aut factis, exemplo illi ad injurias tolerare, hanc e
gratias age, et prout magis ei offer, qui te injuria ab
fecit, fecit enim huius magnam gratiam.

V. A. N. 2. S.

Adjumenta promouenda bona
Mortis.

Adjumentum I Gregorius Imperativa ad
mortem.

Considerandum est, fatentur omnes, omnes capiunt, quid
vero sit mors, quantum res momenti sit, ad aspectum gan
ta laborant. Unde regit e moti? mori est deesse ovis
deperit ab omnibus, separari enim amara mors ab omnibus
horribilis, et delictis a cunctis quibus et amicitis. Non est
curari et angere unquam, hinc hostibus qui cum infestant
illius dolores, qui coram vivunt. Non est magis deesse
horam cum hoste acrius pro eterna salute vitandis.
len et ad fractum vivere. Non demum est ingredi exequiale
camis, felix, aut infelix, quamvis eo tempore subierit.
in ea regno maxime.

Quem huius plenam, illo inso, quo exoritur, momento
agitur de illi aeternum et possidendo et amittendo: agitur
de illi et eternum servanda et damanda: agitur de tota
aeternitate et inter inferos et in coeli edigenda. Certe me
quodam terribile. Est hic quid inferi? hoc aet: ergo mori
et regnum maxime, ponderis horum, qui omni cura
et labor conserunt: eras in id vultu incumbendum ut
hinc moriamur: ergo ad moriendum est quid quid mori
non reddere felix sit et fugiendum, quicquid illud reddere
infelix sit.

Adm vero quod mortem nobis reddere felix sit, est reus
preparatio ad illam, et quod infelix est huius preparatio
neg eum. Nam bona non a bona ad illam preparatione divino
quidam recte dependet: cum tunc solutio huius beatitudinis
preparandi studio ac diligenti cura gratiam finalem colere
deus obligare nunc nunc debet. Est hoc quid concludit?
ergo summi malitiam momenti est et tempestiva preparatio
ad mortem: ergo unum nunc in via regnum, ac tu
omni laboris, sicut sit, necesse est, ut bene parati pro
eamus. Et profecto si te preparari ad mortem abire
sugit, licet per totam vitam nil aliud egeris.
in reme preparare realiter, licet oia alia feceris, omnium
negotium et finem regna expedire, nil egeris
quia illud praetermissi, cui comparata cetera oia magis
sunt et capienda.

Sed hoc quomodo quidam est, qui recipiet corde? videmus
quidem modo huius, modo illum humile intervi: Simul
etiam nos maxime: credimus, mori tale negotium esse

Articulus 11.

De non procrastinanda hac preparatione.

Preparationem ad mortem sume necessariam esse non quidem diffitemur; sed quia illa impedienda semper ad hoc tempus esse opinamur. At quoniam finis, et nullo modo finis damno id fletum, sequentibus docetibus, et quibus paucis sumam esse necessitatem se ad mortem, et quidem in illa dilatare preparandi. Crimino ratione excusamus, omnes illi quicquid in morando tantum morandi negotio moram habemus. Quodammodo enim ad bonam mortem pervenimus preparationem; nam illi solum sibi sunt beati, quos sum venit Dominus invenit vigilantes. Quodammodo non deinde crassino minime fuerit se; nam Dominus, sicut Gregorius Magnus qui presentibus veniens, exponit, diffidentiam dicens crassinam non promittit. Quodammodo non in morte non posse, nam in hoc sum quod ego, moram diffundimus, et periculum sicut sumus de crassino die, quod de ista certum actum amovet. Quodammodo non hodie, aut cras morientur, qui mortem a se quoniam longissime abesse putant, quod illi contingit, etiam nobis contingere potest, et non quod immanis devotio est eodem modo, quo hoc legimus, mortis et preparationis ad mortem in crassino semel dilatare non debet?

Ita certe tam recte preparationis dilatio finem esse videtur ex charisimelli potestate deceptus. Sed damentum id dicens sicut mihi pariter impeditur. Audite, quid Paulus C. 1 et Thimotheus C. 22 legatur: exiguum est tempus vite nostre: unde hactenus est tempus nostrum: cras moriemur. Quod quod obsequere ceteri ad conclusionem, quod inde nobis saltem impetum deducit. Venite ergo, inquit, sumamus bonum dum sumus: coronemus nos nos, antequam moriamur. ... non sit primum, quo non perveniat invidia nostra. ... Vini quicquid non impleamus: comedamus et bibamus. Quid Sicut dicit, qui seculum excoquit, potest?

Quidem non illam cum sumus finem adhibere apertissimos abominamus tam unquam rationes deprehendimus. Sed non quoniam Ceterum est mihi digne ad honestas sequi, sed sicut et non hodie est in se, quod videtur est nosse hanc et non videtur est nosse vita, dum huius ab eo necessitatem preparationem identidem procrastinanda, ad quoniam sollicitudinem de morte vivit.

Quodammodo exiguum esse tempus vite nostre, cum inquit non potest transire, sed, erat: morte posse: et inquit finem sumus: et bonum, exequium maxime, coronam se nosse voluntatem nostram. Sed quod obsequere ceteri ad conclusionem, quod inde nobis saltem impetum deducit. Venite ergo, inquit, sumamus bonum dum sumus: coronemus nos nos, antequam moriamur. ... non sit primum, quo non perveniat invidia nostra. ... Vini quicquid non impleamus: comedamus et bibamus. Quid Sicut dicit, qui seculum excoquit, potest?

Verum opponet: robusta corporis vires, animi vigor, claritas florum et mortis periculum quoniam longissime adhuc abesse secum mihi promittunt. At contrarium affirmant omnes quatuor Evangelistae: ipse Christus aliud se esse jubet: ipsa quotidiana existentia oppositum se docet. Aut non fidem habetis? Homo, quasi florum copulatus, et fructus, velut umbra. In dimidie die diem suum vides aut potest inflexi: de mane usque ad vesperam finit vitam: ita afferat ipse spiritus sanctus, et etiam non dubium hodie? Imminet jam morti sumus, et hodie adhuc plures morientur magis juvenes, ac hi: maiori vigore, viribus, robore praediti, ac hi: nam nec anno, etiam iuventutem nec membrorum firmitatem respiciit Ceterum mori. Non nisi deinde et vero scilicet quod est, ut hodie huiusmodi, corporis compages in cineres abeat.

Ordo Sacrae Inquis. solitudinis instituta

consideratio sacra super solitudinis obsequio nobis
procedit, ut pariter eius intimam ordinem scias; qui non sit
dilectio illius, qui proximis moribundi actibus se mittit
conferam deus. Memat modum hanc precipiente primum
multum de intranti cum exipit confusio, ad ubi usque
vitalis, status patet quod, quod enim in se videtur aduol
non alio, nisi tantum reuerari solent, et ubi patet in
sua, iam exoritur exigendis feris, clausa confusio
expansio, quodam ita placida est, ut non ultima vita
finem, vero in obsequio per confusorem gratia patitur con
tribuant, nam ad uitam luculentam animam ubi
finem conductus spiritualis infusio cum ista, in cordi
bus functionis; per hanc enim uitam exultationem patitur
habimus de divinitate et veram cum tempore ubi patitur
exoritur attentionem. Denique ita res univariam, et ubi
acum hanc, et deceptoris illi magis palidus cum
multum confusorem consequitur, quam si elire qua
sit, sed inquit deus infusiois calorem animam conti
nere, quod in nobis, maxime meditationi, et interdum
pro materia videtur hanc affum, aut ad se tempus non vult
hanc, ut hanc possit.

Exercitium Primum

o Modus Christiane exorandi primum munus
de instanti morte.

Epigrami, itaque omnibus aliis rebus, compositorum, antequam
in magis collectis, et viribus summi momenti digressione
vacare possit, attente lege annotationes exaravit. Ut sub
insuperant. Flexi populi ad arborum gembras, et prehesa
Albi dei hominis epigrae imaginem tibi ad angelos lupode
se vane moti abomori sua. Sicut. Sicut dicit. Dominus: dicit:
et domini tui, quia nobis. Panis. Jamque finis ista
dignus. Eae puer ante Germanam affixi: reddi rationem
policationis tui.

Et ego, sereno vultu, hilari mente, et ista voce (quod
idem taciturnum erit cum aliando a me dices, et confessio
id multum acapit) Cum Palamistra legis apponderit, ecce
dixit: Domine ego levitavi, in manibus tuis tempora
mea. Eadem de infirmitate corporis aam meam ac confitendum
domini in. Quod si in ista, quod dicta sunt mihi: in
domino Domini iuvatus.

Quem Saccharifera, mentis affectu scilicet Sogno thymofici-
num, de BVM laudamus, et gloriam: Laudare BVM vel
ceteris in gratiarum actionem, ad tandem illa die illu-
minis, qua peccati fenum immones, et BVM per totum ali-
mentum letis necessitate amare cogitis: motu sequente
et dicit:

agnoscere Deum, Dominum vestrum, et mortis, cuius, immutabili de-
creto in poenam peccati statum est omnibus hominibus semel
morti. Submittit me huic ob legi, eamque promississimam voluntate
mea libens accepto: cum ob peccata mea multas mortem fin-
geretur. Hoc et quidem nota mori: d'ici ipsum tibi hominem
a seipso, totum me projiciens in sinum divinae dispositionis
vobis.

choias Domine! que loco, modo, et tempore iuxeris. q.
ex diatribis cruciatis pinoles dolo abstraxi non
possem detinere et obsequio saluam matrem tuam: nisi
voluntas tua hic fore, hic loca modo in aeternum parat.
Tunc sum Domine. tuum e hoc corpus meum, haec est
vita mea, tibi conserui supremum in me, omniaq; mea
dominium: age meum, ut liberes. Eodem affectu, quo tu
in nobis, etiam ego dico: Pater! in mea voluntas, et maiestas.

Notas proin, et morare libere ea ipsa intentione quod
pro me meum abis, qua Effina Trigo, abis, gandi
motu sunt: abis ex amor Dei, et proin, ne
exemplum Dei amplius ostendam, illucan, celum pervenire
cum nō potes nō amare: ubi illo similitudine reddas
qui pariter motum pervenire dignabitur abis: abis, ab
hoc tam infami peccatore tandem pervenire, qui quid pecca-
vit, tot ei mala induit: ubi, mei, scandalis, parvis
motibus, et motis dubius, abis, molestinus, et notius
declinam.

Morior ex obedientia, quia. Deus sic iubet: ex mori-
bus humilitatis, ut radigas in cinere, et viridum, ac om-
nibus sim pariter: neque indignus, quia tibi ubi fuit,
quique inter cerneres reflex. Senis morior in gratiam
actionem pro tot collatis mihi beneficiis: quid enim tibi
nam doctrine pro omnibus, quod scribit mihi, nisi istam
vitam, mortem iubet ad expectando? Obitum inter glori-
osissimos virtutum actus, quod quibus unquam sanctus
in hora mortis etiam, expirare possem.

Paro non in actus majores cum devotione, et factis in illis
certum articulo eliciantur, multum poterit eos per vita
cursum sapientie repetere. Invaluit etiam munusculum ali-
quod legere, illi honorari loco offerendum, qui primus est.

multum mori fecit, quo duo consequeremur. Primum ut
tranquillo magis se in munus acciperemus; secundum
ut domesticum in adeo requiesceretur, et tandem nos de instanti
vita sine dolore reddere.

3. Exortationum Secundum.

Visitatio Venerabilis Sacramenti.

In hac ultimi visitatione actus virtutum eliciendi sunt
sequentes:

Cedo Domine, me mortuum iudicandum, et eternum
damnandum, et salvandum: quia tu infinite sapiens, et
verax id revelasti.

Commisio me coram te, neque proleis in abyssum me
mihic. Chiril mi, peccator sum et veni ero Cadaver putre-
tum, et a vermibus, puli et cinis, et inter vicina infero-
rum vivis destinata. Sum indicandus ultionis cura
temporalis, et vita, quibus adeo mihi abusus et peccandum.

Dico propter te offensum, hominem bonum meum et
auctorem vite mee, quam totam in tuum obsequium
impenderis dedissem, cum ita bonam vitam impendisses.
Totum relictis peccator sum meum: hanc libenter ac-
cepto in poenam peccati, ne alius illuc perveniam, ubi
amplius peccare non posset.

Supplex a te veniam meorum peccatorum, gratia finalem
in adiutorio meo, et post eam beatitudinem eternam;
quia tu, qui infinite fidelis, et potes et in evan-
gelio promissis, et promissis gaudentibus, quod est in te. Et
ex te facio, proinde mihi per istam preparationem
et bonam mortem, idque mihi misericordia tua inter-
et infiniti meritis: cum sero desiderem te possidere
eternum.

Amo te pure propter te, quia sum bonus, et amabilis
es; te apprehendo supra vitam, et corpus, et animam, et
quod per mortem libenter derelinquo, ut tui vivam et
perfectus hac carnis farina liber, te cum beatissima
de possim.

Desidero te ultimum finem meum; cupio te inhiere, et
amore sempiterno complexi. O Hora exoptatissima, qua hoc
mortali carcere, et misera officium conpage solutus, te po-
tenter vivere facis ad gratiam, et amoris amplexibus perpetuo
stringere.

Ms. U. 226/R. B.

Gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quae tametsi
luculento, tanto cum affectu per vobis cursum contulisti;
proinde quod me in statum in peccato imparatum et
morte improbita morti permiseris, et ad vitam terminum me
vivendi, ut in indignissimo adhuc tempore concesseris,
et gratiam, quam sol alio me multo melioribus regali,
quos in peccato imparatos morte inopinata morti permi-
seris. O mihi Deus! si in illo statu mortui fuisset jam
mine habitarem cum avaris et semper. Et in
tempore alios damnasti; mihi vero permisisti. Proin
misericordias Domini in eternum cantabo.

Renovato dein firmissimo proposito praesentem diem
praevis ad obitum comparationi sumo cum deo impen-
dendi, quidem concesseris deo morienti. Summa de. Maji:
nam. S. Iosephum, S. Michaelem, S. Angelum Cust. S.
Lavinium et S. Barbaram eliges in peccatis. Patronos
sunt mortis et impetrent ad illam preparationem; eorumque
patrocinium postquam in locis d. pro exorando et in me
sunt palpationis 2. De obitu et ultimis sacramentis. 3.
De impetrandis singulari idcirco praedictis in supremo illo
obitu.

Meditationes huius occipies. Primam de morte. Secundam
de iudicio particulari. Tertiam. De morte viventium et
Septem Religiosi.

Confessio inclinatur, huiusmodi ultimum ea totius vite fore.
Et Sacram communionem huiusmodi ad viaticum accede, in
me facit petitionem te.

An ultimam istam gratiam mihi negabis? O magnifice
Domine! Recordare, quod tu in finem ad me misisti, et
vixisti in mihi finem ad te venisti, et in te
et in longinquum iter suscepisti, nisi ob aliquid magni
momenti negotium! Et tu, qui es ipse ultimum sed iter
adeo longinquum, et celo nimis in hac terra, supra
suscepisti? Vnde tot paraveris miracula, ut in ipso finem
mento fides alius meus, meumque pro itinere tam periculi-
loso viaticum; in te in ultimo, istos huiusmodi auxilium
mihi manum, non possigas. Nunquam id fiet, O Deus meus!
non esse exaudire me debes, cum de rebus omnibus finem
iam agatur; non me facies omnibus ostendere per, ut mi-
sericordis tui trophaeum; ne malitiam meam omnem Pro-
videntia tua vivere, non salvere me poteris.

¶
Iungi igitur ab ipsa liberalitate tua ab ipso mis-
ericordiam, precum; amica mihi merita tua, et per illa
sanctam fac aam meam, et corpus meum. Iube felicitate
cedere et ultimum meum transire, eumque veluti tuum, et
ex coelesti Patri meo ut omnes totius Universi creaturae
in me consuecant divini sanguinis tui virtutem et incom-
prehensibilem illum amorem, qui se impulit, ut passus
mi faceret beatitudinem tuam, mihiq; gratiam sanguinis, in
ea laudem et gloriam meam concilians per omnia futura
saecula. Amen.

Exercitium 8um. Spiritualis descriptio vitae et extreme unctionis.

Imaginare tibi te instanti mortis jam jam admoni-
tum in lecto lethali terrore decumbere, via-
tio propitiam munientem, et sacro oleo unguendo.
Dein antequam concipe desiderium gemina haec sacra-
menta ea ipsa intentione suscipiendi, quod illi illa
inspirat, et a nobis suscipi vult voluit, quare illud
eminentiores sancti susceperunt: indeq; percipiendi omnes
gratias, et effectus, ad quos conferendos est divinitus ordina-
ta; subiacita servati peccata et temporis modicus
DEUS sine coelesti hoc presidio ex hac te vita
decedere permittat. Juvalit etiam, si tempus
valet praescriptas pro his functionibus in rituali
Romano vel Sacrosancto praedevote percurrere.
Praemissis itaq; maiore cum fervore confectis
virtutum actionibus sacram synaxim (significandam
in conscientia arbitrium id licet) in hac via
suscepit, vel saltem imaginabitur tibi te et nam
sacerdotis accipere panem Angelorum, qui tantus
est cibis viatorum: motus divinum te hospitium in
hoc corde residentem adorari, eiq; pro concessis

Ms. U. 22.6/A. B.
solito diebus, alijsq; beneficiis gratias agere; petita
humiliter veniam, quod illis tam male impendens,
cum toties, tamq; graves per ista auctum offen-
deris, propitium te offerendo ad eam, quocumq;
DEUS iusseris, momento finiendam. Gratiam denique
per te beati ex hoc mundo in alterum transire, nec
non indulgentiarum in hoc articulo lucrandarum.

Postea cogitatione presentem tibi depinges sacerdotem,
a quo extremum unguentis subiri loco sacri olei
angelus quinq; sensus unq; solitos imagine tibi
formando crucem et devote pronuntiando formulam
Sacramentalem cuilibet sensui, qui unguentur
propriam in hunc modum: Per istam S. unctionem,
et tuam piissimam misericordiam indulgeat
mihi DEUS, quodquid per visum +, per auditum +
per odoratum +, per gustum et tactum +, per
tactum +, per gressum + per lumbos +, per
+ deliqui in nomine Patris, et Filii, et Spiritus S.
Simul tamen in animo de peccatis per hos sensus
admissis intente dolebis, ac insuper placando
Numini offeres dolores, quos istis sensibus
est perpeffus. Demum supplicium a DEO gratiam
ferventer explebitur: plenam nempe omnium
peccatorum veniam, tam quoad culpam, quam quoad
poenam, nec non perseverantiam finalem.

Tempore vero ultimi mortis, postquam extremum morientis
Sacramenti re ipsa munibus fueris, sanctum reliquum
insistendo, magno cum fervore obliis sequentes vultus
humili acq; quos diuinum et hoc mundum diversorio
in domum aeternitatis migraturum, ad aliorum

edificationem eliciere pium iudicio protissimum decet.
Primum est professio fidei, cuius formulam ex Tridentino
desumptam in ultimo verbo coram testibus, atque
ubi res, et locus per. coram Christi effigie inter duos
antefixos cereos media emittet. Quod si virum debilitat
id eisdem facere prohibeat, eandem ab alio Chart. H.
triste, ac devote tibi prolegi curabit.

Secundum est gratias agere: alio enim ingratis regit
nobis. Errorum more amicus valeamus, pro acribus
favoribus quales rependimus, ac de illis fore molestus
veniam poscimus. Itaque ante tuum in alium et hoc
mundo discessum pium hunc morem beatorum in-
firmis bonorum omnium Auctor Deo debitas repende
grates pro maximis, ipsa innumeris beneficiis, quod
tantum, sed solo infinite Deum, ac nullius rei
Creato indignum. Nomen tibi omnium Creaturarum
indignissimo toto tempore vite huc per. X. etiam
annos a primo animatus in fructu, usque ad hunc usque
hunc diem infinito cum amore contulisti.

Gratias item age tuo ordini fuisse, quod te candi-
dissimum iunctis pondus, et Religionis probum
suscipere tandem alere, tam patientes tolerare sit
diagnos. eandem habere superioribus tuis pro exhibita
Charitate, equalibus pro habita teum patientia,
inferioribus pro praestita tibi proleptum a quo obsequio
Tollere notatum veniam a singulis posse: ac denique
nota per consuetam formulam recitare.

Tertium actus est conciliatio ad inimicos; pie enim
morituro maxime sufficit inimicos in secreto con-
spicere contemnere, aut de illis absque proleptis in-
iuriis occulta poenitentia doluisse; sed exemplo

in pro crucifixoribus suis palam orantes, publicam
pariter conciliatorem cum tibi adhaerentibus, aut male-
volis infirmis opotes, ut datum proleptis per diffinitionem
Scandalum generoso hoc actu deus etiam, ac
redintegrato charitatis vinulo oculi rancoris
damna reparentur.

Caput Sextum.

Spiritualis commendatio, et decessio animae.
Flexi ad oratorium genibus, et praemisso pro more
Hymno: Veni Creator Spiritus: finge, te a media
jam jam depositum agoni appropinquare, et
tibi ab adstante Confessario Christi effigiem
una cum accenso cereo porrigi; simulque devoto
moderato vocis sono lente, ac leniter dic:
Proficiscere aha Religiosa de hoc mundo in Domine
Dei Patris, qui te creavit: in nomine Jesu Christi filii
Dei vivi, qui pro te passus est: in nomine Spiritus
S. qui in te effusus est. Hodie sis in pace locum
tuum, et habitatio tua in Sancta Sion.

Ecce aha mea! pervenimus jam ad magni illius
transitum qui faciendus nobis superest ex hoc
mundo in alterum. Mirandum est ex hac vita
in domum eternitatis. Itaque discedamus libenter
et cum gaudio et minus huius corporis
Cafa, ad habitandum perpetuo in aula Dei nostri:
ad videndam intuitivam infinite pulchram, summeque
amabilem essentiam Dei: ad possidendam sine
intermissione, et suavissimo amoris nexu comple-
tendam ineffabilem omnium perfectionem infinitam.
Amen.

O quae felicitas erit, cognoscere potentiam Patris, Filii
sapientiam, Spiritus S. Clementiam: Angelorum Chori
interesse, praesentem Dei cultum donare, nullo mortis
metu affici, incorruptionis perpetuo munere laetari.
O Israel, quoniam magna est domus Dei, et ingens laus
possessio eius.

Et hoc in o. a. veri poss. erit habitatio nostra.
Modicum adhuc tempus, et in domum Domini ibi-
mus. Aliquot adhuc momenta tribulationis, et mox
sequetur aeternae gloriae pondus. Enimvero ad hoc
audita manifestis animus, jamque illi cupit assistere
ubi te speras sine fine gaudere. Sed illius natus
et securus: aeterna est felicitas etiamnum exidere
potest: etiamnum potest peccare, potest in peccato
morari et damnari. Hinc ubi timet, hinc fragilitatis
conscientia pro metu trepidat: propterea inter gemina
se aeternitatem felicem, et infelicem constituta
te contrahat.

Verum quare trepidat ex, a. mea, et quare
contrahat te? . . . . Spera in Deo, spera in Domi-
no illo, qui potest te salvare, cum sit Omni-
potens: qui te facit, et vult salvare; cum sit
infinite sapiens, et bonus, et ag. amet amore infinito.
Verum quidem est, quod tua fragilitas, trago-
peccata sint magna nimis: sed nihilominus
semper sunt infinite minora miserationibus
Dei: semper infinite maior est misericordia Dei.
Pater es, et plussquam Pater. Jam vero quis Pater.

infirmities filiorum suorum non misentur?

310 b.

V. P. Gasparis Densbicki S. J.
 Novellus Religiosus
 seu de vita novellorum religiosorum
 Postquam emigrit vixit ad collegia veniunt.

Præfatio.

Omnibus Religionibus hoc curae est, ut novi Religionis
 Fili etiam post professionem, vixit facta et primo
 ceteris omnibus permisceantur. sed tanquam aliquos
 per menses aut annos separari a veteribus Religiosis vi-
 vant: sicque sensim in virtute in doctrinam et disciplinam man-
 reant. Gravissimas, insignissimasque hinc rationes eius separatis:
 in ordine religiosi, quas hic recensere non est locus. Et
 maxime rationem loco id omnibus esse debet: ita majoribus
 fieri placuisse: atque tantum rem sine qua Religionem
 universam, qua Religiosis ipsi novellus vitam, necessa-
 riamque, serio et accurate servandam præcipere. Quia
 vero in sua societate moris est, ut Tyrone vixit facti
 ad collegia dimittantur: ubi in aliis longe occupationibus
 cum aliis personis: in locis aliis dispositi, in temporibus
 etiam magna parte aliter ordinari vivendum illis est:
 sic, ut hac mutatione atque novitate præsertim novum.
 tamque aliquantisper velut in caliginem quendam ab initio
 referantur: in eademque caliginem etiam quandoque immin-
 gent, nulli ac ne ipsi etiam, qui impigerunt, advertant:
 alii, nisi admodum sero, cum filius cessit in auxilium
 plurimum oculos: eam ob rem futuris oculis opus primum.
 in hac huius mutationis novitatem, atque ex ea solidam obli-
 vii caliginem, labentemque occasionem: aliqua facula re-
 vellet religiosi præstare: quæ præcunte collustrat,
 non possint esse adeo faciles ad cessandum, labentemque

Cognitio Iam.

De generalibus documentis vite religiosæ in Collegiis
 post Tyrocinium agentis.

Supremum sciendum est, duplex esse Tyrocinium. Huius
 ad vota et professionem, alium ad virtutum perfectionem.
 Primum Tyrocinium perficitur, definiturque annis duobus, pro-
 mox auctus, religionis: quo elapso tempore vota sunt.

et finis tyrocinii venit. Socrates vō Tyrocinium agi
priori, maxime inchoatur, et omnibus annis sequentibus
quibus religiosus in ordine vivit, trahitur, donec ad
perfectiorem statum suo comprehensum et ad perfectas virtutes
perveniat. Ideo etiam post novitiatum vota emittunt,
ut quodammodo saltem fundamentum secundum Tyrocinii, rationem
reddant et Deum et religio, et hō ipse Religio, qd fuit
deinsep futurum. Levatur perfectior, qm statim exigit, qui
Tyrocinium vō. Hoc qd in Tyrocinium facit volitionem
fuit, et aggressus est: hoc per sequentes annos amovetur
et hō, hoc finis in tua potestate in hūm est, ut qm
ad perfectionem pervenire, in tua cum Dei auxilio possum
ē cura et libertate: in hūm vō extra facultatem tuam
ē, in qm sine adhesionem perfectae, solido, consummatione
virtutis. Tyrocinium hoc terminari nō pōt, hoc em ipso
durare Tyrocinium regit. Tyrocinium ēē, nēesse ē, qm nō
per ignorantiam, lentitudinem, nam ad perfectionem nō
pervenire continet. Huius qd Tyrocinii finis ē consecutus
hō perfectionis, qm tē exit, qm statum recte, disti-
phnase, perfectae, vivendi ita nō familiarem reddi-
derunt, ut nō sic vivere, nō violentia sit, d. natura. nō
labos, d. oblectatio, nō conatus, d. vita.

Sciendum praeserea novello Religioso duplicem mu-
tationem subeundam ēē, unam Tyrocinii. In Tyrocinio, al-
teram in fine eiusdem. Mutatio subeunda initio Con-
versionis, ad Deum, initio ingressus ad Religionem Tyro-
cinium, in eo posita ē, qd ingreditur debeat mutare mores,
et qm quomodo nō morum objecta, qm qm et horum pe-
rag, mutanda illi sūt, si qm tū nō sūt, in quibus nihil
minus tractandi mores, et modi mutandi sunt, longe
em alios mores assumere debet, dē in religione acq-
quos habuit in saeculo, ab hocq. principales, omni Tyro-
cinio in religionibus infirmitas ē, ut qm ad illas ex
saeculo veniunt, per illas dies, mores saeculi deservant et
deponant, mores vō religiosos saecularibus pōtius oppositis
addiscant, et affirmant: adeo ut exi contingat, quomodo
Tyrocinium nō agat in Claustro, qd agat in saeculo, aliter

in eo agat in Claustro, qm agitabat in saeculo. Tam-
vō mutatio subeunda hōm in fine Tyrocinii sui, in eo po-
sita ē, qd finem Tyrocinium, atq. etiam ex eo egrediens
directa quidem et occupationes ac summa officia, vivendi
mores, mores tū in objectis, et occupationibus, et officiis
mutat. nō (nisi forte de bono in melius, de imperfecto
in perfectius) mores, sed quos in Tyrocinio didicit, nō
tota sequenti vita sua, in omni loco, tempore, officio, ges-
tione, ad hoc em est mores in Tyrocinio didicit, assumptis
ut per omnem religiosam sequentem vitam usdem mori-
bus, legibus, vivat, atq. si cum populo Tyrocinio etia
mores Tyrocinii deponendi essent, magna esset ea, hūm Dei,
hūm religionis, hūm usus religiosi decetis fore, d. ne-
quidem deponendi sunt, vērū ut dixi tota deinceps
vita servandi, imo augendi, perficiendi.

Itaq. quomodo didici in Tyrocinio orandum, meditan-
dum, de fixitatibus rebus lectandis, colloquendi,
et statim ad hūm cum Spirituali agentium, salutem
et poenitentem, et Enchiridia usurpanda, Confessionem
examine qm, particulari, examinandam intentionem
puras rebus, renovandas, deinde in diem, regula
etiam minimas observandas, charitatem fratrem, obedi-
entiam punctualem, mortificationem internam, et externam, iudi-
cia, misericordiam, humilitatem, exultationem, ceteras huius
modi, hūm practicandas ēē, ita profut in oī vita
sequenti nō oīa officia, munera, religiosa, pōtius ad
ultimum vō terminum observanda, hūm hūm ne-
gligenda, aut pōtius deinde, d. cum omni diligentia, pe-
fectiones majores praesentia sunt. Atq. hoc est post
Tyrocinium peractum mutare quidem statum objecta,
d. mores, mutare actiones, d. nō agendi modis, mutare of-
ficia, et vivendi circumstantias, d. nō vitam in hūm
nisi forte ut dixi semper in melius atq. perfectius.
Dei iussu, secundum generis mutatio hūm ad Collegium
veniens, et Tyrocinium mutandi subeunda est deinceps nō
alia. Atq. nō pauca in collegio, qm in Tyrocinio nō exi-
stant, nō debent, nec dō aliter qm in Tyrocinio agere
didici. Hoc si tenent praesentis, atq. constantes

qua ex vicinis ad Collegium prodeat, prodeatque. Egi-
en, nos omnes eodem modo dispositi aspectu, perfecti
in bonis moribus solidati, et habitati moriantur, sunt in
eodem etiam omnes feruor mensura vicinis compungan-
tibus, nec easdem omnes metas in se debellandum habeant
in quales ut plurimum alius minus prodeat, analisy
et in probabilitate, humilitate de se sentiendo prodeat
utique considerare potest, quod quidem ex sequentibus na-
turalibus desideris.

Prima igitur imago sit ab Argo, et hinc desumpta.
Argei animi libet cultus, et a mure, nox, habitus.
gatus, et boni. Semine. Confini, illi in quibus natura pos-
tulat et radium profunde hereditum, et reliquias
noxia herba, et frumina pulvere in desinit, et usque alio
quid cum boni herbi fructu, ut nifi ad se agnoscat in-
telligit, boni legere malis supponat de se facit. Ta-
lis est prope novellus religiosus, qui in tempore vicinis
omni, et sua, chagrophorum spiritus industria a divina
gratia optime cultus, a vitiis, ab acibus, a passionibus
malis inordinatis, surgant, confini etiam boni,
optimis doctrinis, et actionibus, et affectibus, et regulis
in nifi ad seipsum propria, et finitimi. Magni est
post mortem una ei dignitas, et purata repulsi-
labunt, et pulata recedat, et exita nascentur.
provis, mox ad tempus dormi, et, repositis vivit.
et ad. Naturam ad sua iura, ad sui iura et quod rationem
redibit, et cum bono semine exerceat simul spiritus, suffo-
cabunt, nisi carit, et bonum semine, et semine agricolae.
etiam, etiam, etiam. Hoc ex parte dicitur, et alibi
ad deinde, in a ho in vicinis acquirat perfectionem,
morsificationis, ne fide, et fide in timore, et fide, quia
velis noli in bonis tui habitat debet et dignitas
perseverant, ad huc vivit, et natura ad huc in se tota in-
legit, in sua vivacitate est, an si a vitiis indultis, si
quia de coram venient, si ad huc habitus morsificationis
habent, in se habent, in se habent, et recedat, et recedat.

ex parte facillimum est. Noli hoc experimentum digne,
et ege, ut faciant aliena pericula Canum.
Secunda imago desumpta a natura bestiarum, quae
ante humana, usque, etiam, et modo quodam humanis
rationis imitando ediscere solent, si in suis libris Conna-
turales delicias debent, illis inprimis illis obesse
in vitiis, et in arboribus, et in animalium naturam repugnat,
et ege impem feruntur in sua objecta, unde illud vultus,
naturam expellat furca in usque, recedat. Tale prope est in-
dignum naturarum, tale et innum, hinc, naturae rati-
onem, pondus, domari quidem in natura, et in seipso.
in ad tempus, et in in rationis, ad fidei et gratiae, et dis-
cipline ordinem, morsificationem, severitatem, nam prope
coqui, in illa semper exuberant videntes ad sua cupiditas
naturalis, ad sua propensione naturae, ad sua iura in-
iusta, et effronter impotentia suas, ad illiberalis libe-
tates suas, et in admodum rebus, non sui iuris, et sub
omni, mo fuit et occasione in seipsum quiesce, oblectare,
nec, forem omittit. Novit etiam dolosissime necessitate
committi, novit quia rationem pugnat ratione, novit sub
auxilio quod ad huc parat quod, et in humanis, in-
trahit, et in seipso, et in seipso. Inanimabilis
et pulchre, naturam humanitatem, nam domine, et
exige etiam, ne crede tibi, usque, et in seipso, illa recedat,
cum minime sentit, mo hinc ipsum sensum hum, quo
domitum naturam nam plus totus sed, in seipso.
fuit jam et in seipso, revalentia, nam fuit a mo-
hum, et impetum, quanto et magis domitum naturam
nam crede, tanto minus domitum crede, et magis erit
domitum, quod tibi minime videtur domitum, si enim time-
time, et in seipso, premetur consequentes domitum.
Sicque sic in collegio vivendum, ut natura magis in
possem, quia ante et in seipso, ut magis in quod quia natura
quod in seipso, carnem, melius, et arma super-
dise, dans quam, ne in se Collegium degenet
Equale si studia, et alia exercitationes, et in seipso.

quod si cui in contingit, in in collegio rursus, qui in
amicum non deponat, deponatur, et saltem de eo non sensu
remittat, magne vero spiritus, et perfectionis damno
divinis honoris injuria, et quidem non tam Collegiorum
ut vulgo dicitur, crebris solis, et religiosorum culpa. Si
enim discessi a proximis domo, atque disciplina, ingressi in
Collegium, et oia et non advenientes, se respiciant ab omni
disciplina, rigore, mortificatione, quasi sepi, ac si in
positum finem a tempore, ita et impotendum a se
id observare imaginantur. Admittunt etiam per
fuerunt latius vix, observant in collegiis, minoris
superiorum vigilantia, lenioris, et acerbioris, inde et
ipse remittere se posse putant, deo facto, veluti acquies
sunt, remittunt, de se custodia, de collectione, de pietate
de modestia, de orandi frequentia, de presentia Dei me
moriam, reverentia, de ceterum, lectionum, fraternalium
Colloquiorum cura, ita sensum recipit negligentia, pe
fuerunt divinos tractatus, recipit contemptus et
omissio scripturarum exercitiorum, recipit liberalium sensuum
internorum, externorumque, effusio passionum, gressu
liber, obliviones familiaritates, levitates succedunt,
et emergunt, quae latuerunt vix, parva habent, et
fugam deo, admittunt, si quis perat spiritus, de
reliquit foris: multa negligentia, multa in oblivione
liber, oia negligentes, pernegroie, et in speciem in
resurgunt, oblituntur gratia, revalebit nostra, et conditio
Dei, laqueis caro, regnat diaboli. Ergo consumpsum
in in collegiis novelli religiosi non tam a Collegiis, qui
a semetipsis, nec per aliud quidam, nisi quia respici
tum est in flexu, et disciplina, et resolutus, obfusa
culpa, perfectionis amor, et affectus, et resolutus est. Si
in Collegio amorem tantum radicem, tantum forsem,
salutarium omni boni, omni salutis, omni in
bono perseverantia ac progressus in deo et in eternum
pupillam oculi, tantum cordis medullam, tantum

edificii fundamentum, tantum totius vitae provisionem
maximam, et sumum.
Sextum fundamentum, cui dicitur in collegiis religiosi
novelli molitiles intrinsecus, si cupit in spiritibus, virtutibus
integritate conservari: est resolutus et obfirmatus obf.
novelli amor, haurit in proximis bonis institutionibus,
omniumque, primum, quod dicitur et coepit, et etiam affe
rit servare, consuetudinum, et observationum, de quare
chapit supra consideratum est. Item novelli religiosi
ordinare solent, ut cum in Collegium veniunt, excipiant
eos, propter novitatem, mutationem, vel inordinam
secundum quodam observant libere, et palam ea, quae
in novitatem didicerunt, quae videntur quibus dicitur
vix, iocis notitia, censuris antiquorum in cultibus,
mandata ex ipso eorum mentibus tenent, atque in
vixite assumpti, nonnumquam etiam a iudicio placant,
et a mem diffident, negligentibus, dissolutioribus,
et quod forte in idem, ita ipsa videntur promanant.
Cum obtem, quod hae in ipse non religiosum fundum et
mulum, et finitum est, et pie inpendentem, domi
num in vixite, et possessione vixi, ac tractare
discipline rigore, haurit in proximis appare
funda autem protegere vix, et censuras aliquorum, et
offendere facit, quod non spectemus pietatem, disciplinamque
colat, et quod eam in pectoris in vixit radicem quod, ac si
asundo vixite agitata, nea, exuberat Xum et Evan
gelium, et si in vixite cultu, et possessione dicitur
et haurit, sicut etiam religiosa domus, et regnum vixite.
Hoc si faciat, et proferat novum religiosum, subito mutata
vix in admiratione apud vixite, iocatoresque erit, vixite
sibi legem ponet, ac necessitatem figet de vixite in vixite
tempore si se gerit, ita vixite sicut sicut et in con
cultu, ipsi, vixite in vixite in vixite sicut sicut
in vixite cultu, et possessione, et solitior eius
possessione, quod totum vixite in vixite, et vixite cultum,
vixite in vixite, vixite in vixite, vixite in vixite,
vixite et vixite cupientes.

metlicorum beneficium ē virtuti videtur, sed proinde
negligunt de ea quae parva videtur, cum tñ sint p se
magna: qui añ ea longe conseruunt, parvi ipsi sunt
de rebus contenti. Iti ubi alio conuolant ubi ab
oculis, quos reuerantur, abē sibi videntur, ubi latius se
agere posse credunt, tñ in destituta labuntur, ania
n tñ pium quo derideantur: offerunt se ipsa nunt
n p se virtute mltis, a boni domesticorum tra bo:
nos pisse, qui depiciente, ipi ad ingenium pueris
dispositio mltis pium, deolvantur, crepū p p p
to, disol. efficiantur. Ita hoc ē obliuia, occultas Cā
quo latent, multos transit in admirationem, dum videat
illum et illum, qui in tñonio pida pisse pntantur
ita videantur, ubi sūm ptem boni p p p p p p p p
in beneficium vult dū p p p p p p p p p p p p p p
metice dignis evange.

Remedium hinc malo ē, in se ipso nō allegare
gloriam suam; hoc ē ab intrinseca causa in hunc modum
et disciplinatum ē, sed semper e. Saltem proximam
et domum circumdare, neque perire a subditis esse.
sp. Jacobi et cum deo pōt. omnibus gratissimum, huius
et dignum, et dignum saltem, et disciplinatum exactorem.
Tali enim ē dignitas, et idem semper, ne mutari deum.
pariter tō deus et a disciplina aliena, in se ipso huius
omni possidet exhibet. Et igitur talis ē cura. si e
fuita nō in hunc, ut in se ipsum habet radicem viderem,
et nō extraneis. Huius, mutandi administrandi sedem nō
est nō habet quodq. contrahit, sine in hunc tō nō hinc. Huius.

4.
conferio, quibus utique confis. accit. naturae condit.
simples ad sua comode tendentis, alia videntur adhiberi,
adhibenda utrumque accidentis. Ergo sumuntur. Id est.
facile transire a nova religio. Et facile diffund. anst.
nono omne ad originale missas, malitias, sua esse
in fine sentis, nisi vult Cantus fit et fiti iniquitas, atq.
etiam proportionibus repugnant, reprobatur ad pignus
utrumque corruptas, non servia, itaq. et ut Equus
de habito et nam se possit elapsus, a ne feras, ne hoc
solutis facile comprehendunt, atq. ad completa habula po.
terias et bellum labore reuocant.

Si fallere; non solum ambigebat: et digni: In tota et ali
anni, quibus proficimus, et alii quibus perficimus, alios.

Orationem. In scite plus possunt docere, magis amari
- librum, habentes talem concionand. Quare qm
illi qui famer sunt, modesti ignoti: beata simplicitas
sibi soli prodest, doctus in ore otiosa e, illius magnum
omnes predicant, et mirantur, etiam superiores etiam
Magni Barley. Talis id afferitur et cum injuria scilicet
asa iustit. Nihil clare videtur. S. Fundator universitatis
scilicet, ut omnes eius in fide, in solidum, perfectum
virtutum studium incurrant, in ipso magis moneat.
- dum ee ducant, qm in nihil boni extant, duntaxat.
- In malis, illa em interiora se ex quibus vix eleff. carit
ad hoc exteriora nominare oportet.

Ergo fixum est, utrum, scilicet, sanctitas, aā ē doctrina,
 ac talentum, hoc autem corpus ē, et fixum illa cadaver. Tunc
 ē doctrina, et necessaria talenta, et prima. unde, scilicet, sanctitas
 hoc est autem I. P. infirmum, scilicet, et hominem sanctum
 deo coniungit, et idoneum facit, ut deus contineat a glo:
 riam suam. Omne autem fixum sanctum, constare dicitur et vir:
 tute solida, et doctrina, et hoc corpus illa aā ēē dicitur quia
 autem ingratum bonis proferant, infirmum et pedet ali:
 quibus imperant. Proinde etiam magis viri in his landi:
 bus, admittuntur, cum ē dicitur ne deus errant, occa:
 sionem ignorantibus, qui putant proferri ab eis doctri:
 nam sanctitatis, et talenta quādam, ab a solida virtute,
 bona, et constantia, et iocunda, et constantia. Nam bona
 naturam virtutibus et contemptis. quia nihil aliud ē quā
 esse et bona statum religionis sancti, impingere,
 deo et gratia magis, ne n. virtute, nonne ruinam, scilicet
 sancti autem et abundantius optare perfectam gloriam.

Dictamnina pulegioides Griseb. in flos, in h. eximie par
ad anm. demittit, dirigentes fides, et hoc un. fimbriatiss.
reperitur ab a. cognoscat. Constat et dicit, ut ab eis pates.
venit. ita dicitur.

Caput Gum.

Caput Hum.
De alio Consil. Externis, et quod collatione spiritus
in Novell. Religio.

Quarta Causa externa, ob quam frivolum quondam p^{er}se
dunt non religiosi in collegiis esse, exempla n^{on} o^{mn}iⁿo
legem, veteremq^{ue} disciplinam, de consensum normam
et a^uta, in quibus contrariis defuit aliando antiquior
hoc aut^{em} multo modis solent innotescere, ut quod si
vult, ab aliis variis etiam ex p^{er}p^{er}uare. Itul^{is} enim vult
audientia, p^{er} se fieri ea, quae isti magis facienda didi-
erant, audientia in vultu, aut vultu aliis fieri.
aut nunc vult ante hoc, quae est n^{on} gerant ex-
ire p^{er} se, quod vult n^{on} crederent p^{er} se.
aut vident impune transire quodam facia superioribus
isnerantibus, n^{on} coniventibus: aut vident facultates
dispensationes, permissiones, exemptiones, immunitates, impunita-
tes, et vident a^uta, hie^{re}ntia, et lo^uitabiles, cono-
tates, superfluitatem reddentes, sive etiam n^{on} reddentes.
et d^{ic} receptari aliquatenus indulta, ab aliis infirmi-
tutibus a^uta, p^{er} se: aut vident modis agendi
aliquatenus in officio cono^uant, p^{er} se p^{er} se
actiones, p^{er} se p^{er} se, et p^{er} se solatibus
p^{er} se. Coniunctiones etiam, largitiones, et exceptiones
munda^{rum}: inter domesticas, integ^{ras}, externas, p^{er} se
colloquia, et p^{er} se ad p^{er} se, et p^{er} se.
et p^{er} se: occupantes a^uta, p^{er} se, et p^{er} se.
comptum, p^{er} se, et p^{er} se, et p^{er} se.
tate, p^{er} se, et p^{er} se.

Scandalum patiuntur, quando ei iniqua tabulae eorum
mentes, atq. conscientias scandalizantur, et ita, ut offensus
veniant, et confitentur, et ita, ut accideant, imitetur aut
esse in eadem libertate occasionem ducere possint, imi-
tetur, apud se statuunt, et ita, scandalum ratio perficitur:
populus in in communem disciplinam vocatur, in hunc
modum, imitatur eum mala, propter enim verba, committuntur.

circumspicienda ea debent, qualem in hunc pleurum a Deo be-
-dictionem et multo obsequio, et observantia matris a Religione
prescripti: a illam in seipsa confessionem cum externis
professionem cum dignitate, atque adfectionem, ad omni nominis
nominumque reliquos sunt. Penes se procurant, ita in-
felicitate alimur, atque contingunt, et in virtutibus
in seipsis, in disciplina, in ordine fidei, pudoris,
nuptiarum faciunt, sepe vocant, sepe et in se ipsa et in
hoc malum a parentibus, et ut notant, culpant, inquit
sunt. sed nisi reliquos adolefcentis, et confidit, causa
fit, et in se ipsum lineas in aucta affectionum, incompa-
tabiliam vincula se se inducunt, ut nullo diligens
nullo custodis, nulla consilia, nulla impedimenta, nulla
prensus secutus sunt, dissolutum in se ipsa amicitiam
et videri, a seipsis, amicitiam, Conglutinationem.

Cavebis qd non religioſus ſit a ſe ipſo, a ſeſo ſuo, amatoſus,
ab oculis ſuis: Cavebis a munſcularum ꝑ ꝑ. I ſcium obſtione,
cavebis ab imitacione ad hunc, illumve bonum colloquendi gratia:
Cavebis ab emulacione aliorum, ab invidia conſpectum: Cave-
bis a laudibus et commendacionibus: Cavebis a capſione quam ſi affectu
Cavebis ab omni occaſione, provocacione, blanditijs, occuſibus,
a jactacionibus inſignificacionibus: ſicut utiſſimo inſignificacionibus,
et illuſionibus tales et amores, et dum iſ qui amat infantet
ſunt iſta maxime, non cum qui amantur capſione iſta:
- inde et imputare amari maxime. Noli qd obſpectu
- et imputare cum Religioſe novelle deſe te in gaudium mi-
- ſicordie tuiſ, noli poſſe maculam in gloria tua, noli eſſe
- poſſet iudicium ſui, noli eſſe capſum hyannidi
- affectuſ tui. Et amorem et affirmacionem iſtatum, pra-
- ctici illos cum bonis, meliores illos fac, ſentis, ubi cum
- modelis ſuis, religioſo exemplo, humilitate. Tales em
- religioſi ſemper ſit in admiracone, affirmacione, veneracione: ſit
- ut diffimiles conſpectuſ ſit, ſubtilis ſit iſtationi expoſiti, expoſi:
- tali ſpſ dominiſ bonoſ ſit, poſſet ad iſtationem, iſtatione
- diffimiles modelis, iſtationis et extenſi, conſpectuſ aut ſentis,
- qd ſuperior obſectio ſit. Faciam te tantum hoc conſiderato,

manif. ea consideranda dixer. qm̄ infelici experimen-
to in aliis in exemplum ē.
Septima Cōa externa, ob qm̄ collati solent spiritus in ho-
mīnē religiosi, ē confessio, et exortatio ad Confessionem, et
penitentiam. Ad hā exortationem, ut plurimum multi non
sensit ab intro dependunt, extrahi nempe, v̄ necessitate
domesticorum negotiorum, v̄ importunitate flagitantium.
Unde ab initio, ut dicit, coacti ad hoc discedunt, cum
radio apud eos morantur, repugnantes autem eos revelantur,
postea in hoc repugnantia tollitur animis, ille rigor
a religiositate contractus mollescit, ac deponitur, dulcedine
confessio, et conspectus suorum, sensualitatem illorum amovet,
lenitudo, sollicitudoq. pro eorum bonis successibus admil-
litur, v̄ reviviscit, libentes advenit, v̄ acrius, quomo-
do illis auxilium, v̄ solatium exoritari possit, cogitatur.
et proposito negotia naturae, v̄ finium, ut haberi
possit iusta occasio advenit ad illorum remedia, veli-
tudo. Et per amos plures, ut dicitur, semper si necet.
sancti praesentis. Interca impletur aīa, mundo, carne, san-
guine, vitiis, cum sollicitudinibus, intercessionibus, orat-
ionibus, et similibus: incutitur in antipra, v̄ in nova pericula
solum liberatum, peccatorum: accipiuntur Clauis.
tunc subditis necessitatibus cum injuria pauperum,
et obedientie religioe datur occasio lenientibus,
oblationibus, domesticorum mollescit, amaritudinis,
et sollicitudinis, et sollicitudinibus spirituum, quodq. su-
periores ipsi se habentur comitum temporalium.
Quartum etiam aliquid fructus spiritualis, emendatioq.
morum senta in Parentibus in fratribus, a finibus, et
substantiis, infidelibus, inter vicinos: dicitur in se
Religiosus spiritum amittit, discipulus impatientia:
dicit, affinis ad vagandum, modumq. extra domum,
pachum subiorum, qua spiritualitatem, qualiteris:
cum subit; de bono nomine tam suo, qm̄ religionis,
v̄ parum debeat, quin etiam in tentatione de ratione
de asperitate mundi, et aut nautragium sui simplicitate
facit, aut agerime et spoliatur, sanctitatem exat. O
quanti boni infelici experimento si dicerentur, docueruntq. alii.

Bibliotheca, a sociis condata, si eo opus habueris;
cumque post usum fideliter refer. 3°. Inveniendi cubiculum
alibi in rebus necessariis, utilibus modeste, & etiam
honestatis aut Urbanitatis causa et una etiam promitte
moderata usum huius facultatis.

Ultimi tui moniti mihi sedulo inisse, et id etiam quod
hominum, accipit. Non sibi quorum felicitas pendat ex
aliorum arbitrio. Sed quante sine ulla, videtur, et
doctrinam, felices esse, et in amicitia.

Si mea etiam deinceps opera tibi, aut necessaria velis
videtur, confidenter ad me recurrere.

Documenta quaedam circa studia

1. Qua docens non solum esse laborem tuum ut argu-
menta pro discipulis cum assensu tui, et societatis quae
ordine labores, concedit etiam ex parte perficias, pro ex-
tatione praecipuum, et authorum se vite praeparat, si in solis
quidam docet, est labor tuus; sed auctor omnes praecipue
Classicos, cum fructu petunt, in Historia etiam, et Geo-
graphia proficere conare; nam pro his tam aptum tempus
non amplius reperit; Exceperunt etiam in Juristicis, arithmetic-
ca, historia, geographia.

2. In repetitione sola humaniora tracta. In doctrina eade-
m normam repetantur. 3. Insecuti doctrinae, & aliam, quae
consulto superioris deliges. In Philosophia Philosophica, in
Theologia, Theologica primum, et principalem locum habeant.
Interdum humaniora delibari possunt, si tempus admittat,
et animi recreandi causa, & ne oblivioni tradantur, aut ut
minuta tempora utiliter impendantur.

3. Stylium tuum etiam, quia sacerdos exere.

4. Inde denique, solide, fundate, fideliter ut scientiam
possideas; nam non tibi solum, et etiam alii ad Dei gloriam
indere debes. Ut Magister in Jure aliqua esse possit,
sustentare oportet. Quod nec recreationis dies tibi huiusmodi
ad mirum non vixit transeat. Ceterum etiam, seu
deambulatione moderata, nisi autem quidam, nullo recreo-
nis die, vixit, ut videretur consules. In hac ad mo-
dicum furorem facta munuscula, et ad minus quadam
sem. Postea insequere.

ACADEMIA ROMANA
FILIALA CLUJ
BIBLIOTECA

1998

MS.U.
226

A-B

S F I R S I T

FILM: 1